

IJA # 2930

[Prayer Book]

תקון חצות

יאהרונה | אלהי ונשובה חדש ימינו בקדם :
כי אסמאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד :
השיבנו יהוה יאהרונה | אלהי ונשובה חדש

ימינו בקדם :

הבט משמים וראה מזבול קדשה ותפארתך
איה קנאתך וגבורתך המזון מעיד

ורחמיך אלי התאפקו : כייאתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה
יהוה יאהרונה אבינו גאלנו מעולם שמים :

למה תתענו יהוה יאהרונה מדרךך תקשיח
לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי

נחלתך : למצער ירשו עם קדשה צרינו
בוססו מקדשה : ועתה יהוה יאהרונה אבינו

אתה אנחנו החזר ואתה יצרנו ומעשה ידך
בלנו : אר תקצר יהוה יאהרונה עד מאד

ואר לעד תזכר עון הן הבטנא עמה בקנו :

ערי קדשה היו מדבר ציון מדבר היתה
ירושלם שממה : בית קדשנו ותפארתנו אשר

הלך אבתינו היה לשרפת אש וקר

(שם ס"ד ו')

מחמינו

תקון חצות

מחמדינו היה לחרבה : העל אלה תתאפק
יהו אלהי יאהרונחי תחשה ותעננו עד מאד :
(שם ס"ב ו')

על חומותיך ירושלם הפקדתי שמרים פרי-
היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
המזבירים את יהו אלהי יאהרונחי אל דמי רכם :
ואר תתנו דמי לו עד יבונן ועדישים את-
ירושלם תהלה בארץ : גשבע יהו אלהי יאהרונחי
בימינו ובזרוע עוז אסתן את דגנך עוד
מאכל לאיבך ואם ישתו בני נכר תירושך
אשר יגעת בו : פי מאספיו יאכלו ותללו את-
יהו אלהי יאהרונחי ומקפציו ישתחו בחרת קדשי :
(תהלים ק"ב ו')

אתה תקום תרחם ציון בירעת לחננה בירבא
מועד : בירצו עבדיך את אבנייה ואת
עפרה יחננו : (שם קס"ב)
בונה ירושלים יהו אלהי יאהרונחי
יאהרונחי נדחי ישראל וכנס : נשלם תקון רחל

תקון לאה (תהלים מ"ב)

למנצח משביל לבני קרח : באיך תערג על-
אפיקי

תקון חצות

אפיקי מים בן נפשי תערג אלהי אלהים :
צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא
ואראה פני אלהים : היתה לי דמעת לרחם
יומם ולילה באמר אלי כרחוק היום איה אלהיך :
אלה אופרה ואשפכה עלי נפשי פי אעבר
בסוף ארדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה
המון חונג : מה תשתוחחי נפשי ותהמי
עלי הוחילי לאלהים בירעוד אודנו ישועת
פניו : אלהי ערבי נפשי תשתוחח על בן
אופרה מארץ ירדן והרמונים מחר מצער :
תחום אר תחום קורא קול צנוריה פל-
משבריה וגליה עלי עברו : יומם וצוה
יהו אלהי יאהרונחי חסדו ובקילה שירה עמי
תפלה לאל חי : אומרה לאל סלעי רמה
שכתתני רמה קור אלך ברחץ אויב : ברצה
בעצמותי הרפוני צוררי באמרם אלי פל-
היום איה אלהיך : מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים בירעוד אודנו
ישועת פני וארחי :

תקון הצות

(תהלים מ"ג)

שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא־חֹסֵד
 מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטֵנִי : פִּי־
 אֶתָּה | אֱלֹהֵי מַעֲוֵי לָמָּה וְנִחַתְנִי לְמַח־קֶדֶר
 אֶתְהַלֵּךְ בְּלֶחֶץ אֹיֵב : שָׁחַת־אוֹרֶךְ וְאִמְתָּה
 הַמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאֵנִי אֶל־הַר־קָדְשֶׁךָ וְאֶל־
 מִשְׁכְּנֹתֶיךָ : וְאֶבֹּאֶה | אֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־
 אֵל שִׁמְחַת זִילִי וְאוֹרֶךְ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 מַחֵת־שְׂתוּחָהּ | גִּפְשִׁי וּמַח־תַּהֲמִי עָלַי הוֹחִילֵי
 לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹרְנוּ יִשׁוּעַת פָּנֵי וְאֶרְהִי :
 * לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד : יַעֲנֶה יְהוָה ⁽⁵⁷⁾ יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁבְּכֶךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁחַח־
 עוֹרֶךָ מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָרְךָ : יוֹפֵר כְּרִי־
 מִנְחַתֶּךָ וְעוֹלֹתֶךָ יִדְשְׁנָה סָדָה : יִתּוֹן־לֶךָ
 כְּלָבְבֶךָ וְכִלְעֻצְתֶּךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה | בִּישׁוּעֶתֶךָ
 וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 יֵהוָה יֵהוָה מוֹשִׁיחֵנו יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
 יִשַׁע יִמֵּינוּ : אֱלֹהֵי בִרְכָב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֶנְחֵנוּ
 בְּשֵׁם־יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 כִּימִים שִׁאֵין אֹמְרִים בָּהֶם תַּחֲנוּן וְלֵג : מִזְמוֹר זֶה . כָּרְעוּ

* תהלים מ"א

תקון הצות

ט

לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד : בְּבוֹא־אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא
 כַּאֲשֶׁר־כָּא אֶל־בַּת־שֶׁבַע : חֲנֻנֵי אֱלֹהִים
 כַּחֲסֵדֶךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי : חָרַב כַּפְסֵנִי
 מִעֲוֹנֵי וּמִחַטָּאתֵי מַחֲרַנִּי : כִּי־פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע
 וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תָמִיד : לֵךְ לְבִדְדָה | הַטָּאתִי וְהִרַע
 בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לַמַּעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרֶךָ תִּזְכֶּה
 בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן־בְּעוֹזֵן הוֹלֵלְתִי וּבַחֲטָא יַחֲמֹתֵנִי
 אָמִי : וְהֵן־אִמַּת חִפְצָת בַּחֲזוֹת וּבְכַסְתֶּם חֲכָמָה
 תוֹדִיעֵנִי : תַּחֲטָאֵנִי בְּאֹזֵב וְאַטְהַר תְּכַפְּסֵנִי
 וּמִשְׁלֵג אֲרַבִּין : תִּשְׁמוּעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה
 תִּגְלַנָּה יַעֲצֹמֹת דַּפִּית : הַסְתַּר פָּנֶיךָ מִחַטָּאֵי
 וְכִלְעוֹנֹתֵי מַחָה : לֵב טָהוֹר בְּרֵאֵלֵי אֱלֹהִים
 וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי : אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ
 וְרוּחַ קָדְשֶׁךָ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנִּי : הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֶלְמַדָּה פִּשְׁעִים
 דַּרְכֶיךָ וְחַטָּאִים אֲלֶיךָ יִשׁוּבוּ : תְּצִילֵנִי מִדְּמַיִם |
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנֵי צַדִּיקֶךָ :
 אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתֶּךָ : כִּי | לֹא־
 תִּחְפֹּץ וְבַח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : זִבְחֵי
 אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה לִב־נִשְׁבָּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים

(ג)

לא

תקון חצות

לא תבנה: היטיבה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים: אז תחפץ ובחיי צדק עזרה
וכליל אז יעזרו על מובבחה פרים:
עד אנה פכיה בציון ומספר בירושלם: תקום
תרחם ציון תבנה חומות ירושלים:
אלהינו ואלהי אבותינו. מקד רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב תדרש לנו שובה עלינו
בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בנה
ביתך בבתיחלה בונן בית מקדשך על מכונו
הראנו בבנינו שמחנו בתקונו והשב שכנתך
לתוכו. והשב פהנים לעבודתם וקוים לדוכנסם
לשירים ולזמרים והשב ישראל לנניהם ושם
נעלה ונראה ונשתחוה לפניך. יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותפענו בגבורנו ושם נעשה
לפניך את קרבנות חובותנו תמידים בסדרם
ומוספים בהלכתם:

שיר הפעלות בשם יהוה אלהינו את שובת
ציון היינו פהלמים: אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה אלהינו

יהוה אלהינו

* תהלים קכ"ו

תקון חצות

יהוה אלהינו לעשות עם אלה: הגדיל יהוה אלהינו יהוה אלהינו
לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה אלהינו
יהוה אלהינו את שכיתנו פאפיקים בנגב: הזרעים
ברמעה ברנה יקצרו: הלוך יקד ונכה נשא
משך הזרע באיבא ברנה נשא ארמתינו:

בשלם תקון לאה:

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון.
אנת הוא עילאה על כל עולאין. סתימא על כל
סתימין. לית מחשבה הפיסא בך כלל. אנת הוא דאפיקת
עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין
סתימין דלא אתגליו ועלמין דאתגליו. ובהון אתכסומא מבני
נשא. ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון. ובגין דאנת מלגאו כל
מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו
אפריש בך. ואלין עשר ספירן אינן אולין בסדרן. חד אריך
וחד קצר וחד בינוני. ואנת הוא דאנהוג לון. ולית מאן דאנהוג
לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא. לבושין תקינת
לון דמניהו פרחין נשמתיין לבני נשא. וכמה גופין תקינת לון
דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו
בתקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורא דרועא שמאלא.
תפארה גופא. נצח והוד תרין שוקין. ויסוד סוימא דגופא אות
ברית קודש. מלכות פה תורה שבעל פה קרינן לה. חכמה
מוחא איהו מחשבה מלגאו. בינה לבא בה הלב טכין. ועל
אלין תרין כתיב הנסתרות ליהוה אלהינו. כתר עליון איהו כתר
מלכות. ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית. ואיהו קרקפתא
דתפלי. מלגו איהו יו"ד ה"א וא"י ה"א דאיהו אורת אצילות.
איהו

איהו

תקון הצות

איהו שקיו דאילנא בדרועו וענפוי. כמא דאשקי לאילנא
ואחרבי בההוא שקיו :

רבין עלמין אנת הוא עלת העלות וסכת הסכות ראשקי
לאילנא בההוא נביעו. וההוא נביעו איהו כנשמתא
לגופא דאיהו חיים לגופא. וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל
מה דלגאו ולבר. ובראת שמוא וארעא. ואפיקת מנהון שמשא
וסיהרא וכוכביא ומולי. ובארעא אילנין ורשאין וגנתא דערן
ועשבין וחיון ועופין ונונין ובני נשא. לאשתמודעא כהון עלאין
ואיך יתנהון כהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודעא מעלאי
ותתאי. ולית דידע בכך כלל ובר מינך לית יחודא בעלאי
ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כולא. וכל ספרין כל חד
איה ליה שם ידוע ובהון אתקריאו מלאכיא. ואנת לית לך שם
ידוע דאנת הוא כמלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו
וכד אנת תסתלק מנהון. אשתארו בלהון שמהן כגופא בלא
נשמתא. אנת חכים ולאוי בחכמה ידיעא אנת מוכן ולאוי
מבינה ידיעא. לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך
והילך לבני נשא. ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא
וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עובדהין דבני נשא. דין איהו
נבורה. משפט עמודא דאמצעותא. צדק מלכותא קדישא. מאוני
צדק הדין סמכי קשיט. הין צדק אות ברית. כלא לאחזאה
איך אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו
דין. ולאוי משפט ידיעא דאיהו רחמי. ולאוי מכל אלן מרות
כלל. קים רבי שזעין ויתחדשון מלין על ידך. דהא רשותא
אתיהיב לך לגלאה רוין ממירין על ידך. מה דלא אתיהיב
רשו לגלאה לשום בר נש עד כען :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יהוה רגדולה והגבורה וגומר.
עלאין שמעו אינון דמיכין דחברין ורעיא מהימנא אתערו
משנתכון. הקיצו ורגנו שוכני עפר. אלן אינון צדיקיא דאינון
מסטרט דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולאוי אינון
מתים. ובגין דא אתמר כהון הקיצו ורגנו וגומר. רעיא מהימנא
אנת

תקון הצות

י

אנת ואבהון הקיצו ורגנו לאתערוהא דשכינתא דאיהו ישנה
בגלותא. דעד כען צדיקיא כולוהו דמיכין ושינתא כחוריהון.
מיד יהיבת שכינתא הלה קלין לגבי רעיא מהימנא וימא ליה
קום רעיא מהימנא. דהא עלך אתמר קול רודי דופק לגבאי
בארבע אתון דיליה. וימא כהון פתחי לי אחותי רעיתי ונתני
תמתי. דהא תם עונך בה ציון לא יוסף להגלותך. שראשי נמלא
מל. מאי נמלא מל. אלא אמר קידשא בריך הוא אנת חשיבת
דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא
בישובא. לאו הכי. דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא. הרי
לך סימנא שראשי נמלא מל. ה"א שכינתא בגלותא שלימו דילה
וחיים דילה איהו מל. ודא איהו י"ד ה"א וא"ו. וה"א איהו
שכינתא דלא מחושבן מ"ל. אלא י"ד ה"א וא"ו. דסליקו אתון
לחושבן מ"ל. דאיהו מליא לשכינתא מגביעו דכל מקורין עילאין
מיד קם רעיא מהימנא ואבהון קדישין עמיה. עד כאן הוא
דיוחודא בריך יהוה לעולם אמן ואמן :

שער הכוונות דף ע"ב תחילת ע"א. ועיין אמת ליעקב דף ק"י ע"א אות ב'
ידא רעיא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין ממירא דכל ממירין סתימא
דכלא דיתמשך מלא עולאה מניה לפליא רושיה דרעיו אנפין ולהטיל
לחלל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעיו ותדוהא דכלא ויתמשך מן קדם
עתיקא קדישא דכל קדישין ממירא דכל ממירין סתימא דכלא רעותא ורתמי
הנא וחסדא בנהירו עולאה ברעותא ותדוהו עליו ועל כל בני ביתי ועל כל בני
ישראל עמך ויפרקוננא מכל עקתיין ביצין דיתון לעלמא ויומין ויתוהיב לנא
ולכל נפשנתא הנא וחסדא וחיי אייכו ומווני רוהי ורחמי מן קדמיה אמן
כן יהי רצון אמן ואמן :

תקון הנפש

ראוי לאדם תמיד לכון ולהאריך את עצמו כאלו הוא מדור וכסא אל
האצילות הקדושה. ובוה החול ותשרת עליו קדושה עליונה ויכל או
על דיו כונה זו לקשר כל העולמות. יעשה עצמו כסא לקדושה ויחשוב בו
ראשו כסא להו"ה בניקוד קמ"ץ ושני מותין שבו והם סוד י"ה שהם חכמה
דבינה. בימין שבהם יכוין כהו"ה בניקוד פתח. ובשמאל להו"ה בניקוד ציר"ו.
ולעניניו יכוין שעין הוא מספר חמשה הו"ו"ת. ולאון יכוין אוןן שהוא ס"ג
היין מן תי' האחרונה. ועי"ו אוליו יוכה לשמוע איוון קדושה עליונה. ולחוטם
יכוין

תקון הנפש

יכוין שטמפרו ס"ג אולי יריח בו ריח קרושה ולפה יכוין שטמפרו ס"ג ושנים
ועשרים אותיות שבחמשה מוצאות שיוצאות ממנו אולי ישוג לרוח ה' שירבד
בו ולשני ורועותיו יכוין לשני הוי"ת אחד לימין בניקוד סגול ואחד לשמאל
בניקוד שב"א. ולגופו הוא סוד וא"ו של שם שהוא ועיר אנפין יכוין הוי"ת
בניקוד חול"ם. ולשני ורכותיו יכוין לשני הוי"ת. אחד בניקוד חר"ק לימין
ואחד בניקוד קב"ץ לשמאל. ולבריתו יכוין הוי"ת בניקוד שור"ק וא"ו. ולעשרה
שלו שהוא סוד ה' של שם שהיא מלכות יכוין הוי"ת בלי ניקוד :

גלגלהא כתר

מוח ימין

י הוה

חכמה

מוח שמאל

בינה

י הוה

י הוה

דעת עליון

וד יאוי ודי יאוי ודי יאוי ודי יאוי
וד יאוי ודי יאוי ודי יאוי ודי יאוי

און ימין

דעת התחתון

יוד הי וואו הוה

און שמאל

י הוה י הוה

יוד הי וואו הוה

עין שמאל

חומס

עין ימין

יהוה יהוה

ח

יהוה יהוה

יהוה יהוה

ח

יהוה יהוה

יהוה יהוה

ח

יהוה יהוה

פה

יוד הי וואו הי אהיה

אחהע ניכק דמלנת

זרוע ימין

זרוע שמאל

וסשרץ בוטף

חסד

גבורה

גוף ת"ת

י הוה

י הוה

י הוה

שוק ימין

שוק שמאל

יסוד

נצח

הוד

י הוה וו הוה

י הוה

י הוה

עטרה מלכות

י הוה

יהוה

בקשות

יב

בקשה שנוהגים לאומרה בעת עלות השחר :

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוין
עבדך כמו איל. ישפתחה אר מול הדרך. כי יערב
לו ידיוותך. מנפת צוף וכל מעם :

הדור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל נא
רפא נא לה. בהראות לה נועם זינה. אז תתחזק
ותרפא. והיתה לה שמחת עולם :

נתיק יהמו רחמיך. וחוסה על פי אהובך. כי זה כפוח
נכסוף נכסף. לראות בתפארת עזך. אנא אלי חמדת
לפי. חושה נא ואר תתעלם :

הנלה נא ופרוש חביב. עלי את ספת שלומך. תאיר ארץ
מכבודך. נגילה ונשמחה בך. מהר אהוב כי בא
מועד. והגנו כימי עולם :

יהוארנה יאהרונהי חננו לך קוינו היה זרועם לפקרים
אף ישועתנו בעת צרה :

(ישעיה ס')

קוימי אורי פיבא אורך וכבוד יהוארנה יאהרונהי

עליך זרח : ביהנה החשך יכסה ארץ

וערפל לאמים ועליך יזרח יהוארנה יאהרונהי

וכבודו עליך יראה :

דינים

יותר טוב ללמד וללמד לבני תורה ולכוין לקיים ס"ע ושנתם לבניך
מלמד בקשות :

שיקור ס"ק אמה על אמה מלפניו וכן מלאחריו חוץ מכית הצואר. וצריך
שיקשור ראשי בית הצואר בקרסום כדי שיהיה החוה מכוסה כס"ק והאמה
היא אמה של תורה שהיא ארבעה ועשרים גודלים מרווחים :

לשם

תפלה כוללה בקיצור לאומרה תמיד בכל יום ויום בבקר קודם התפלה
לשם יחיד קיב"ה ושכינתו (ואהרונה) בדחילו ורחימו
 (ואההויה) ורחימו ודחילו (איההויה) ליחרא שם
 י"ה בו"ה (ע"י שפע אין סוף המשפיע בהם ומיוחדם) ביחרא
 שלים (יהוה) בשם כל ישראל ובשם בנינו ובנותינו ואנשי
 בתינו וכל הנלוים אלינו. ובשם כל הנפשות והרוחות והנפשות
 המתייחסים אל שורשי נפשינו ורוחינו ונשמתנו שמכללות
 ופרטות כל העולמות עליונים ותחתונים, הרי אנחנו מיכנים
 ומוזמנים בארבע ועשרים שעות של היום וכן בשאר כל
 ימות שנות חיינו לקיום בשש מאות ושלושה עשר אברים של
 עור בשר גידים ועצמות ומוח שבעצמות דאברים פנימים וחצונים
 ובראיה ושמיעה ורמזיה וריח וקול ודבור וככל חושים דגופינו
 לקיים כל מ"ע המזדמנים לפנינו ממאתים ושמונה וארבעים
 מ"ע וענפיהם ורקדוקיהם מדאורייתא ומדרבנן ומד"ק ומד"ס
 ושלא לעבור על שום ל"ח משלש מאות וחמשה וששים מל"ח
 ומענפיהם ורקדוקיהם מדאורייתא ומדרבנן ומד"ק ומד"ס לעשות
 את כונת יוצהנו שציונו בקיום השש מאות ושלושה עשר מצות
 וענפיהם ורקדוקיהם מדאורייתא ומדרבנן ומד"ק ולהקים
 את סכת דוד הנפולת. להחזיר העטרה ליושנה, ולהשלים שלימות
 תיקון איברי נפשינו רוחינו ונשמתנו שמכללות ופרטות כל
 העולמות עליונים ותחתונים המתייחסים אל תיקון מצות הללו.
 וגם להשלים שלימות תיקון איברי נפשות רוחות ונשמות של
 כל ישראל חחיים והמתים החסרים משלימות תיקון פרטי השש
 מאות ושלושה עשר מצות וענפיהם ורקדוקיהם. מדאורייתא
 ומדרבנן מדברי קבלה ומדברי סופרים :
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שהוכינו לקיים
 היום ובכל יום כל מצות עשה שיוזמן לפנינו ממאתים
 ושמונה וארבעים מצות עשה דאורייתא ומ"ע דרבנן כתיקון
 במחשבה ודיבור ומעשה, כיראה ואהבה בשמחה רבה בלי
 שום

שום פניה ומחשבה ורה חלילה, ומה שלא נוכל לקיים ת צרף
 מחשבתנו הטובה דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו קיימנו
 אותם, ויהי נועם וכו' :

מלות גדול שיעורו שיקוף הראש ונוף עד החזה פנים ואחור :
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ודחילו, ליחרא שם י"ה בו"ה ביחורא שלים בשם כל
 ישראל. הנני מוכן לקיים מ"ע להתעמף בציצית כמ"ש גדילים
 תעשה לך וגו', וכמ"ש ועשו להם ציצית וגו' ומ"ע להניח תפילין
 יד ביד רש"י (ור"ת) כמ"ש וקשרתם לאות על ירך. ומ"ע
 להניח תפילין דראש כסדר רש"י (ור"ת) כמ"ש והיו למושפת בין
 עיניך, (ומצות קריאת שמע ותפלה) לתקן את שורשם במקום עליון
 לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, ויהי נועם וכו' :
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונה **אלהינו מלך העולם אשר**
קדשנו בכבודו וציונו וציונו קדשנו בציצית :
 רוב העולם נוהגין להניח תפילין כסדרת רש"י וירא שמים יניח שני זוגות
 תפילין, כדעת רש"י וכדעת ר"ת :
 מותר להניח תפילין דרש"י ודר"ת בכים אחד :
 אסור להפסיק בין תש"י לתש"ה, ואם הפסיק יברך על ש"ר על מצות תפילין,
 ואם סח לצורך תפילין א"צ לברך. ואם שמע קריש או קדושה לא יענה
 ואם ענה לא יברך :
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונה **אלהינו מלך העולם אשר**
קדשנו בכבודו וציונו וציונו קדשנו בתפילין :

יש נוהגין לומר אחר הנחת תפילין שתי פרושיות אלו
ידבר ה' אל משה לאמר : קדש לי כל בכור פטר כל רחם
 בכני ישראל באדם ובבהמה לי הוא : ויאמר משה אל
 העם וזכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי
 בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום אתם יוצאים
 בחדש האביב : והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי
 והאמורי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת
 לב ודבש ועכרת את העבודה הזאת בחדש הזה : שבעת ימים
 (ד)
 תאכל

תאכל מצות וביום השביעי חג לה' : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים : והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה חרות ה' בפך כי ביד הזקק הוציאך ה' ממצרים : ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה :

והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה לך : והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגור בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה' : וכל פטר חמור הפדה בשה ואם לא הפדה וערפתו וכל בכור אדם בכניך הפדה : והיה כי ישאלך בנך מחור לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרוג ה' כל בכור בארץ מצרים מכבוד אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה : והיה לאות על ירכה ולמוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים :

כשיוצא מפתח ביתו ויגה אצבע ימין על המזוזה ויאמר ה' שמרי ה' עלי על יד ימיני שדו ישמרני מיעה"ר ומכל חטא ולה"ר ומכל צרה :

כשיבא לפתח בהב"נ קודם שיכנס יאמר

(תהלים ה' ה') וְאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אֲבֹא בֵיתְךָ אֲשַׁתְּחוּהוּ אֵלֶי הִיבֵל קִדְשֶׁךָ בֵּיתְךָ :

וזהו מאד שלא ישיה בכית הכנסת שיחה בטולה אפילו שלא בשעת התפלה ומב"ש בעת התפלה :

ויאמר מודעה זאת

הריני מגלה דעתי ורצוני לפני הקב"ה שאם יעלה בלבי וזמתי בעת שאתפלל או בעת שאלמד תורה או בעת שאני עושה מצוה מן המצוות איוה מחשבה זרה וזרהור רע. הנה אותם המחשבות זרות והרהורים רעים יהיו בשלים ומבוטלים בטול גמור מכל צד ופינה. והנה אנכי מודיע הדואה גמורה ושלימה שרואה וקיימת לעד ולנצח נצחים בלב שלם וקיימת הפצה שכל עבודתי להבורא ית' הן בתפלה הן בתלמוד תורה הן במצות המצוות

המצות שמדאורייתא ושמדרבנן. הכל הוא ליהוד קה"ץ בדמילו ורחימו ורחימו ודחילו ליהודא שם י"ה כו"ה ביהודא שלום (יהוה) בשם כל ישראל כדי לעשות נ"ד ליוצרו ולעשות רצון בוראו, ויהי רצון מלפניך ה' או"א שתתן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבכינו לאהבה וליראה את שמך. ורחמך ה' אלהינו אל יעוכגנו נצח סלה ועד אמן כן י"ר :

ותחיל באימה וכיראה רבה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קָדָם. וּזְכַרְלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱהַבְתָּ הַקְּדוֹמֹנִים אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. אֶת־הַפְּרִיִּת וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. וְאֶת־הַעֲקִידָה שֶׁעָקַדְתָּ אֶת־יִצְחָק בְּנֵנוּ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וְיִהְיֶה אֶחָד הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי : וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֱהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְקַח־ךָ אֶל־אַרְצֵי הַפְּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל־אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ : וַיִּשְׁפֹּם אֲבֹרָהֶם בְּבִקְרָא וַיַּחֲבֵשׂ אֶת־חֲמוֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֵתוֹ וְאֶת־יִצְחָק בְּנֵנוּ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקַּח אֶת־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לָו הָאֱלֹהִים :

קרבנות

ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל געריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד בזה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת ויכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הגני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לך השה לעולה בני ויכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממועל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה ויאמר יהוה ירא אברהם ויאמר הגני: ויאמר אל השלח ידך אל הנער ואליה עש לו מאומה פי עתה ידעתי פירא אלהים אתה ולא חשכת את בני את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל

קרבנות

מו

בפסד בקרניו ויגד אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה אלהי יאחרונה: ויראה אשר יאמר היום בשר יהוה יאחרונה יראה: ויקרא מלאך יהוה יאחרונה אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר פי נשבעתי נא יהוה אלהי יאחרונה פי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בני את יחידך: פי בך אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אביו: והתפרכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל געריו ויקמו ויכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: רבנו של עולם כמו שבבש אברהם אבינו את

רחמיו לעשות רצונה בלבב שרם בן וכבשו רחמיו את כעסו ויגלו רחמיו על מדותיה ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפנינו משורת הרין ובטובה הגדול וישב חיון אפך מעמד ומעריך ומאריך ומנחלתך

וקים

קרבנות

וקיים לנו יהוה אלהינו ויהוה אלהינו את הדבר
 שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך
 באמור: (א) וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את
 בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אפר
 והארץ אפר: ונאמר (ב) ואף גם זאת בהיותם
 בארץ אבותם לא מאסתים ולא געלתים
 לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהינו ויהוה
 אלהים: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
 הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הנזים להיות
 להם לאלהים אני יהוה אלהינו ויהוה אלהינו (ג)
 ושב יהוה אלהינו אלהיך את שבותך ורחמך
 ושב וקבצך מפל העמים אשר הפיצך יהוה אלהינו
 ויהוה אלהינו שמה: אסיה היה גדתך בקצה
 השמים משם וקבצך יהוה אלהינו ויהוה אלהינו
 ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהינו אלהיך
 אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבת
 ותרבה מאבותיך: ונאמר על ידי נביאך
 (ד) יהוה אלהינו חננו (ח קמץ חסיה) לך קנינו היה
 זרעם לבקרים אף יטועתנו בעת צרה: ונאמר
 (ה) ועת צרה היא ליעקב ומצונה ישע: ונאמר
 (א) וקראב'ו (ב) שמו דברים ל' (ד) ישעיה ל' (ה) ירמיה ל'
 בכל

קרבנות

טז

(א) בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם
 באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינצלם וינשאים
 פלימי עולם: ונאמר (ב) מי יאל פמוה נשא עון
 ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד
 אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש
 עונותינו ותשליך במצלות ים פלחטאתם:
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם: ונאמר (ג) והביאותים אל
 הר קדשי ושמתים בבית תפלת עולתיהם
 וזבחהם לרצון על מזבחי בני ביתי בית תפלה
 יקרא לכל העמים:

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והכבודים
 והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה:
 אלו דברים שאדם עושה אותם אצל
 מפורותיהם בעולם הזה והקרו קיימת לו לעולם
 הבא. ואלו הן. כבוד אב ואם. וגמילות חסדים.
 ובקור חולים. והכנסת אורחים. והשכמת בית
 הכנסת. והקאת שלום בין אדם לחבירו. ובין
 איש לאשתו. ותלמוד תורה בנגד כלם:

ועולם הוא אדם ירא שמים כסתר כבודו ומודה על-
 (א) ישעיה ס"ב (ב) סוף מכה ג' ישעיה ב"ו

האמת

קרבות

האמת ודובר אמת בקבו וישפים ויאמר:
 רבון העולמים ואדוני האדונים: * לא על-
 צדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו לפניך
 כי עזרחתנו הרבים: אדני | שמעה אדני |
 סלחה אדני הקשיבה ועשה אליה אחר למענה
 אלהי כיר-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך: מה
 אנהנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו מה
 כחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יהוה אלהינו
 אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל-הגפורים כאין
 לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע
 ונבונים כבלי השכל. כי כר-מעשינו תהו וימי
 חיינו הכל לפניך: * ומזתר האדם מן-הבהמה
 אין כי הכל הבר: לבר הנשמה המהורה שהיא
 עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך וכל-
 הגוים כאין נגדך שנאמר * הן גוים כמר מדלי
 וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כרק יסור:
 אבל אנהנו עמה בני בריתך בני אברהם אהבה
 שנשבעת לו בחר המריה זרע יצחק עקדת
 שנעקד ער-נפי המזבח עדת יעקב בנה בכורך
 שמא אהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת

(א) דניאל ט' (ב) קהלת ג' (ג) ישעיה ט'

כו

קרבות

בו קראת אותו ישראל וישרון: לפיכך אנהנו
 חייבים להודות לך ולשבחך ולפאריך ולרוממך
 ולתן שבה והודאה לשמך הגדול וחייבים אנהנו
 לומר לפניך שירה בכל-יום תמיד. אשרנו מה
 טוב חקקנו מה נעים גזרנו. ומה יפה מאד
 ירשתנו. אשרנו שאנהנו משפיעים ומעריבים
 בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ומיוחדים שמך
 בכל-יום תמיד אומרים פעמים באהבה. שמע
 ישראל יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד:
 בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"כ
 אתה הוא אחד קודם שבראת העולם ואתה הוא
 אחד לאחר שבראת העולם אתה הוא אל
 בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם הבא. * ואתה
 הוא ושנותיך לא יתמו: קדש | שמך בעולמך
 על עם מקדשי שמך. ובישועתך מזכנו תרום
 ותנפיה קרננו. ותושיענו בקרוב למען שמך.
 ברוך המקדש | שמו ברבים:

אתה הוא יהוה אחד יהוה אחד האלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת בשמי השמים
 ליונים והתחתונים. אתה הוא ראשון ואתה

תהלים קי"ב (ה)

הוא

קרבנות

הוא אחרון ומבפערדיך אין אלהים קבץ נפוצות
קודם מארבע כנפות הארץ. יפירו וידעו כל
באי עולם כי א) אתה הוא האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת
הארץ: את הים ואת כר האשרים ומי בכר
מעשה ידך בעליונים ובתחתונים שיאמר קד
מה תעשה ומה תפעל. אבינו שבשמים חי
וקים עשה עמנו חסד בעבור כבוד שמך הגדול
הגבור והנורא שנקרא עלינו וקיים לנו יהוה אלהינו
יאהרוננו אלהינו את הדבר שהבטחתנו עלינו
צפניה חזקת פאמור ב) בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ורתהלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה אלהינו יאהרוננו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שתרם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר
לנו את פלעונותינו ותמחול ותסלח לכל פשענו
ושתבנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך
קרבן תמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת ענינו
בתורתך עלינו משה עבדך פאמור:

א) וידבר יהוה אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו
א) ישע' ל"ה ב) סוף צפניה ג) במדבר כ"ה

את

קרבנות

יה

את בני ישראל ואמרת אליהם את
קרבני לחמי לאשי ריח ניחח תשמרו להקריב
לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה אלהינו יאהרוננו כבשים בני שנה
תמימים שנים ליום עלה תמיד: את הכבש
אחד תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה
בזולה בשמן פתית רביעת ההין: עלת תמיד
העשה בחר סיני גריח ניחח אשה ליהוה אלהינו
יאהרוננו: ונסכו רביעית ההין לכבש האחד
בקרש הסך נסך שכר ליהוה אלהינו יאהרוננו: ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה אלהינו יאהרוננו:

ענין גדול ונורא הוא אמרת פסום הקטורת ג"פ בכל יום. כ"פ קודם חפלת
שחרית ואחרית. ופעם אחד קודם מנחה. שער הכונות דף י"ג ע"ג.

אתה הוא יהוה אלהינו יאהרוננו אלהינו שהקמירו
אבותינו לפניך את קמרת הסמים בזמן
שפית המקדש קים כאשר צוית אותם עליך
מישה נביאך ככתוב בתורתך:

א) ויאמור יהוה אלהינו אלהינו אלהינו אלהינו
נמך וישחלת וחלבנה סמים ולכנה זפה

א) שמות ל' ל"ד

כד

קרבנות

בד בבר יהיה : ועשית אתה קמרת רקח
 במעשה רוקח ממלח סחור קדש : ושחקת ממנה
 הדק ונתתה ממנה לפני הערת באהל מועד
 אשר אועד לה שמה קדש קדשים תהיה לכם :
 ונאמר * והקמיר עליו אהרן קמרת סמים בפקר
 בפקר בהיטיבו את הנרת יקמירנה : ובהעלת
 אהרן את הנרת בין הערפים יקמירנה קמרת
 תמיד לפני יהוה ^{ואהרונה} יאהרונה לדורותיכם :
 (ב) תנו רבנן פטום הקמרת ביצה שלש מאות
 וששים ושמונה מנים היו בה שלש
 מאות וששים וחמישה במגן ימות החמה מנה
 בכל יום. מחציתו בפקר ומחציתו בערב.
 ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים בהן גדול
 ונוטל מהם מלא הפניו ביום הפפורים. מחזורן
 למכתשת בערב וס הפפורים כדי קים מצות
 דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה.
 ואלו הן * הצרי * והצפורן * והחלבנה
 והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה המור
 וקציעה. ושכולת גרה. וקרפום. משקל

* פ"י מעורב. א) שמת ל"ו. ב) כריות דק' ו' * שם למנות האחד
 עשר סמנים בעשר אצבעותיו שיהיו שתי ידיו וכות באחד

קרבנות

יש
 ששה עשר עשר ששה עשר מנה. * הקושט שנים
 עשר. י קרופה שלשה. יא קנמון תשעה. בורית
 ברשינא תשעה קבין. י"ז קפריסין סאין תלת
 ומבין תלתא. ואם לא מצא י"ז קפריסין מביא
 חמור חנור עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה
 עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף
 מבפנת הירדן פלשהיא. אם נתן בה רבש פסקה.
 ואם הפס אחת מבריסממניה חייב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
 שרף הנזופ מנעצי הקטף. בורית ברשינא
 למה היא באה כדי לשפות בה את הצפורן כדי
 שתהא נאה. י"ז קפריסין למה הוא בא כדי
 לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא
 מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים
 במקדש מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר פשהו שוחק אומר הדק
 היטב היטב הדק. מפני שהקול יפה
 לבי שמים. פטמה לחצאין פשרה לשליש וקרביע
 שמענו. אומר רבי יהודה זה הפקר אם
 דתה פשרה לחצאין. ואם הפס אחת מפל

קרבות

לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שוח שפתותינו זה
 חשוב ומקבל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו
 קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו. כמו
 שנאמר ונשלמה פרים שפתינו. ונאמר א ושתמ
 אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה אלהינו יאהרונה
 וירקו בני אהרן הכהנים את דמם על המזבח
 סביב: ונאמר ב זאת התורה לעלה למנחה
 ורחטאת ולאשם ולמולואים ולזבח השלמים:
 ג איהו מקומן שר זבחים. קדשי קדשים
 שחיטתן בצפון. פר ושעיר שר יום
 הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי
 שרת בצפון. ודמן טעון הויה על בין הבדים
 ועל הפרכת ועל מזבח הזהב. מתנה אחת מהן
 מעקבת. שירי הדם היה שופך על יסוד
 מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב:
 פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שח זתן
 בצפון. וקבול דמן בכלי שרת בצפון. ודמן
 טעון הויה על הפרכת ועל מזבח הזהב. מתנה
 אחת מהן מעקבת. שירי הדם היה שופך
 א וקרא א' י"א, ב) שם ו' ל"ג, ג) זבחים פ"ה
 יסוד

קרבות

כז

יסוד מערבי של מזבח החיצון. אם לא נתן לא
 עכב. אלו ואלו נשרפין בבית הדשן: חטאת
 הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור. שעירי
 ראשי חדשים ושר מועדות שחיטתן בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע
 מתנות על ארבע קרנות. כיצד עלה בכבש
 ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית.
 מזרחית צפונית צפונית מערבית. מערבית
 דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד הדרומי.
 ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל
 מאכל ליום ולידה עד חצות: העלה קדש
 קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת
 בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ומעונה הפשט ונתוח וכליך לאשים: זבחי
 שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות. אשם
 גלות. אשם מעילות. אשם שפחה חרופה.
 אשם נזיר. אשם מצורע. אשם תקוי. שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
 טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים מן
 הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולידה

(1)

עד

קרבנות

עד חצות: התורה ואיל נזיר קדשים קלים
שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי
מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל
אדם בכל מאכל ליום ולידה עד חצות המזרם
מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לפהנים
לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: שלמים קדשים
קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון
שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר
לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולידה אחד
המזרם מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל
לפנהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: הפסח
והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת ובלבד
שיתן כנגד היסוד שנה באכילתן הפסח נאכל
לפנהנים והמעשר לכל אדם ונאכלין בכל העיר
בכל מאכל לשני ימים ולידה אחד הפסח אינו
נאכל אלא בלידה ואינו נאכל אלא עד חצות
ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צל
(א) רפי ישמעאל אומר בשלש עשרה מד
התורה נדרשת א מקל וחומר ב מגזרה שונה

(א) ספרא פ' ויקרא

טבנין

קרבנות

כב

ג מפנין אב וכתוב אחר ומפנין אב ושני כתובים.
ד מפקל ופרט. ה מפרט וכלל. ו פקל ופרט וכלל
אי אתה דן אלא בפעין הפרט. ז מפקל שהוא
צריך לפרט. ח מפרט שהוא צריך לכלל. ט וכל
דבר שהיה בכלל ויצא מן הפקל ללמד לא
ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הפקל כדו
יצא: י וכל דבר שהיה בכלל ויצא למעון טעון
אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר:
יב וכל דבר שהיה בכלל ויצא למעון טעון אחר
שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר: יג וכל דבר
שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש אי אתה יכול
להחזירו לכללו עד שיהיו לנו הכתוב לכללו
כפירושו: יד דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו:
יז וכן שני כתובים המכחישים זה את זה עד
שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

התורה בין תימא אומר הוי עז פנמר וקל כנשר ורין כצבי
ונבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים: הוא היה
אומר עז פנים לניחנס וכשת פנים לנן עזן:
ה רצון מלפניך יהוה ומהו אלהינו ואחי אבותינו
שתבנה בית המקדש שבמחרה בימינו והן חקנו
בתורה לעשות רצונך בלבב שלם:

יהגדל

(*) לעזן ואת בני ר"ל ישוה כל מקומם

נב
נה
נד

ויאמר החון קריש רבנן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא אמן בעלמא די ברא כרעותיה
וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחיה. אמן
בחיכון ובזימיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך לעלם ועלמין
עלמין. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא.
ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל שמייה דקודשא ברך הוא.
לעלא מן כל ברכתא. ושירתא. תשפחתא ונחמתא.
דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
תלמידיהון. דעסקין באורייתא קדישתא. די באתרא
הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא לנא ולדהון חנא וחסדא
ורחמי. מן קדם מאריה שמייה וארעא ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמייה חים ושבע וישועה ונחמה
וישכחא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורחו והעלה
לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרחמי
הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן:

(א) הודו ליהוה אלהי אהרונה קראי בשמו הודיעו
בעמים עקולתיו: שירו לזו זמרו לזו שירו בכל
נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו ישמחו כל
מבקשי יהוה אלהי אהרונה: דרשו יהוה אלהי אהרונה
ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר
עשה מפתיו ומשפטיו פיהו: זרע ישראל עתה.

(א) ר"ה א' ט"ז ה'

בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהי אהרונה אלהינו
בכל הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר
צוה לאלק דור: אשר ברית את אברהם וישבעתו
ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
עולם: לאמר דהאתן ארץ פגען חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו
מגוי ארצו ומממלכה ארצם אחר: לא הניח
לאיש לעשקם ויזכה עליהם מלכים: אל תגעו
במשיחי ובנביאי ארצות: שירו ליהוה אלהי
אהרונה בכל הארץ בשירו מיום ארליוס ישועתו:
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו:
כי גדול יהוה אלהי אהרונה ומהלל מאד ונורא הוא
על כל אלהים: כי בראתי העמים ארלים. יפסיק
מעט ויהוה אלהי אהרונה שמים עשה: הודו והדר
לפניו עזו וחדוה במקמו: הבו ליהוה אלהי אהרונה
משפחות עמים הבו ליהוה אלהי אהרונה כבוד
ועזו: הבו ליהוה אלהי אהרונה כבוד שמו שאו
בגויה ובלאו לפניו השתחוו ליהוה אלהי אהרונה
בזרת קדש: חירו מלפניו כל הארץ אף תבון
בזרת קדש: ישמחו השמים ותגל הארץ

זמירות

וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ מִקֵּד: יִרְעֵם הַיָּם
וּמְלוֹאֵי יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכֹכַב אֲשֶׁר-כּוֹ: אִו יִרְנְנוּ עֲצֵי
הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כִּי-בָא לְשִׁפּוֹט אֶת-
הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כִּי טוֹב כִּי עוֹלָם
חֲסִדוֹ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתַהֲלֹתָ: בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן-הָעוֹלָם וְעַד-הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַם אִמֵּן
וְהִלֵּל לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ: רוֹמְמוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
אֱלֹהֵינוּ הַשְׁתַּחֲוֹו לְהוֹם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ
יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְתַר מִדְּשׁוֹ כִּי-
קְדוֹשׁ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ: וְהוֹאֲרָחוּם יִכְפֹּר
עֵן וְלֹא-יִשְׁחִית וְתִרְפָּח לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא-יַעִיר
כִּלְ-חַמְתּוֹ: אֵתָהּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ לֹא-תִכְכַּר
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדָּךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְדֵי יִצְרָנִי: זְכֹר
רַחֲמֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וְחֲסִדָּךָ כִּי מַעֲלָם הַמֵּת:
תָּנוּ עַו לְאֱלֹהִים עַד-יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ עוֹ בְּשׂוֹחִקִים:
נִזְרָא אֱלֹהִים מִמֶּקְדְּשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתְּן
עוֹת עֲצָמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:
אֵל נִקְמֹת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֵל נִקְמֹת הוּא

הנשא

כד זמירות
הַנֶּשֶׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוֹל עַל-גַּאִים:
לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ הַיְשׁוּעָה עַל-עַמּוֹ בְּרַכְתֶּךָ
סֵלָה: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשֹּׁב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־יֵאָדָם בְּמַח בָּךְ: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ הוֹשִׁיעָה
הַמִּלְחָמָה יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם-קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמּוֹ
וּבְרַךְ אֶת-נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד-הָעוֹלָם:
וְנַפְשֵׁנוּ חֲפַתָּה לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ עֲזָרְנוּ וּמִגִּבּוֹרֵינוּ:
כִּי-כֹן יִשְׂמַח לִפְנֵינוּ כִּי בִשֵׁם קְדוֹשׁ בְּמַחְנוּ: יְהִי
חֲסִדָּךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יְהַלְנוּ לָךְ:
הֲרָאֵנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ חֲסִדָּךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ:
קִוְיָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדוּנוּ לְמַעַן חֲסִדָּךָ: אֲנִכִּי
יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲרָךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם
הִרְחַב-פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ: אֲשֶׁר־יֵאָדָם שִׁפְכָה לִּי
אֲשֶׁר־יֵאָדָם שִׁיחֵלֵל יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי
בְּחֲסִדָּךָ בְּמַחְתִּי יִגַּל לִפִּי בִישׁוּעָתֶךָ אֲשִׁירָה
לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כִּי גָמַל עָלַי:

גם בחנוכה יחול ארומסק ולא יאמר פסוק מוזכר שיר חנוכה. (שלמי ציבור ד' ס"ה ע"ג)

וְזִמְנָה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כִּי דִלִּיתָנִי * וְלֹא-
שִׂמַחְתָּ אִיבֵי לִי: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵי

הנכתבו

שועתי

קרבנות

שועתי אליך ותרפאני: יהוה יהוה יאהרונה העלית
מן שאור נפשי חיתני מירדיבור: זמרו
ליהוה יאהרונה חסידיו והודו לזכר קדשו: כי
רנע באפו חיים פרצונו בערב יליו פכי ודפקר
רנה: ואני אמרתי בשלוי פר אמוט לעולם:
יהוה יאהרונה פרצונה העמדתה להררי עז
הסתרת פניך הייתי נכהל: אליך יהוה יאהרונה
אקרא ואלי יהוה יאהרונה אתחנן: מה בצע
בדמי פרדתי אשחת יהודה עפר היגיד אמתך:
שמע יהוה יאהרונה יאהרונה וחנני יהוה יאהרונה היה
עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
ותאזרני שמתח: למען יזמרה כבוד ולא ידם
יהוה יאהרונה אלהי לעולם אודה:

בעשרת ימי תשובה עומדים ואומרים

מלכים א' י"ח יהוה יהוה יאהרונה הוא האלהים.

יהוה יהוה יאהרונה הוא האלהים: כ"פ: עומדים ואומרים

יהוה יהוה יאהרונה מלך יהוה יהוה יאהרונה מלך

יהוה יהוה יאהרונה ימלך לעלם ועד: כ"פ

א) והיה יהוה יהוה יאהרונה למלך על כר הארץ

ביום ההוא יהיה יהוה יהוה יאהרונה

(*) קמץ רחב **) עמי המסרה צל אדני א זכריה י"ד ב' ושמו

זמירות

כה

ושמו אחד: א) הושיענו יהוה יהוה יאהרונה אלהינו
וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך: ברוך יהוה יהוה יאהרונה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ואמר כר העם אמן
הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

בשבת ויום טוב אומרים מזמור שיר ליום השבת

ב) למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת

בארץ דרכך בכר גוים ישועתך: יודוך עמים |

אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים

כדת שפט עמים מישר ולאמים | בארץ תנתם

סלה: יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם:

ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
אלהים וייראו אותו כראפסי ארץ:

צריך לומר מלהפסיק בדבור מברוך שאמר עד סוף י"ח:

יאהו כב' ציציות שלפניו ביד ימין ובסוף ב"ש ינשקם:

פ' תיבות לא פחות ולא יותר (שח"כ): עומדים ואומרים

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא. ברוך

אומר ועשה. ברוך גוזר ומקיים. ברוך

עשה בראשית. ברוך מרחם על הארץ. ברוך

מוריד על הבריות. ברוך משלים שכר טוב

ליראין (ז) א"י (ב) שם ס"ו.

זמירות

(א) אשרי יושבי ביתך עוד יתקדש סלה :

(ב) אשרי העם שככה לו אשרי העם

שיתואלה ^{יאהרונה} אלהיו :

(ג) תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה

שמה לעולם ועד : בכל יום אברכה

ואהלה שמה לעולם ועד : גדול יהואלה ^{יאהרונה}

ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד דוד ישבח

מעשיה וגבורתיה יגידו : הדר כבוד הודך ודברי

גפלאותיה אשיחה : ועוזו גוראותיה יאמרו

וגדלתה אספרנה : זכר רב טובה יביעו וצדקתה

ירננו : חנון ורחום יהואלה ^{יאהרונה} אלה אפים

וגדלתה : טוב יהואלה ^{יאהרונה} לכל ורחמיו

על כל מעשיו : יודך יהואלה ^{יאהרונה} כל

מעשיה וחסידיה יברכוכה : כבוד מלכותה

יאמרו וגבורתה ידברו : להודיע לבני האדם

גבורותיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותה מלכות

כל עלמים וממשלתה בכל דור ודר : סו ^{מז}

יהואלה ^{יאהרונה} לכל הנפלים וזוקה ^{יאהרונה}

הכפופים : עיני כל אלה ישברו אהב ^{יאהרונה}

להם את אכלם בעתו : פותח את ידיו ומשפ

(א) תהלים פ"ד וז' (ב) שם קמ"ד ט"ו (ג) שם קמ"ח

לכל

זמירות

כו

לכלתי רצון : צדיק יהואלה ^{יאהרונה} בכל דרכיו

וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהואלה ^{יאהרונה}

לכל קראיו לכל אשר יקראה באמת : רצון

יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר

יהואלה ^{יאהרונה} את כל אהביו ואת כל

הרשעים ישמיד : תהלת יהואלה ^{יאהרונה} ידבר

פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :

(א) ואנחנו | נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

(קטו) הללויה הללי נפשי את יהואלה ^{יאהרונה} :

אהלה יהואלה ^{יאהרונה} בחיי אומרה לאהי

בעודי : אלהי תבטחו בנדיבים בבן אדם | שאין

לו תשועה : תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא

אכדו עשתנתיו : אשרי שאל יעקב בעורו שכרו

על יהואלה ^{יאהרונה} אלהיו : עשה | שמים וארץ

אתהים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם :

עשה משפט | לעשוקים נתן לחם לרעבים

יהואלה ^{יאהרונה} מתיר אסורים : יהואלה ^{יאהרונה}

יהואלה ^{יאהרונה} עורים יהואלה ^{יאהרונה} זקף כפופים

יהואלה ^{יאהרונה} אהב צדיקים : יהואלה ^{יאהרונה}

את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרן

רשעים

תהלים קמ"ז י"ח

גנו
כה
דנה

תְּהַלְלוּ בְּקֶהַל חֲסִידִים : יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂי
 בְּנִי-צִיּוֹן יִגִּדוּ בְּמִלְכָם : יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמִחוּל
 בְּתֶרֶף וּכְבוֹד וּזְמִירוֹ : כִּי-רוּצָה יְהוָה ^{יאהרונה}
 בְּעַמּוֹ יִפְאַר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה : יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד
 יִרְנְנוּ עַד-מִשְׁבּוֹתָם : רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרַב
 פִּיפְיוֹת בָּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת
 בְּלֵאמִים : לְאֶסֶר מְלַכְיהֶם בְּזִקִים וּנְכַבְדֵיהֶם
 בְּכַבְדֵי בְרוּךְ : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט פְּתוּב
 הַדָּר הוּא לְכָל-חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

(ק) הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עוֹז : הַלְלוּהוּ בְּגִבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גִּדְלוֹ :
 הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְבוֹד :
 הַלְלוּהוּ בְּתֶרֶף וּמְחוּל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹנֵב :
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה :
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ : כָּל הַנְּשָׁמָה
 תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

(א) בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונה} לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן :

(ב) בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהרונה} מִצִּיּוֹן שְׂלֵכֵ-
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : (ג) בְּרוּךְ יְהוָה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה :
 (א) ס'ש'נ"ג. (ב) קל"ה כ"ה. (ג) ע"ב י"ט.

ישלח

וּבְרוּךְ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-
 כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן :

(א) וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְהוָה ^{יאהרונה} לְעֵינָיו כָּרֵ-
 חֶקֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
^{יאהרונה} אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם :
 לָךְ יְהוָה ^{יאהרונה} הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה ^{יאהרונה}
 הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל | לְרֹאשׁ :

וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 יוֹבִידֶךָ פֶּחַ וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדֵל וּלְחֹזֶק לִפְלִי :

וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
 תְּפָאֶרְתֶּךָ (ב) וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּזְמִרוֹמָם עַד-

כָּל-בְּרִכָּה וְתִהְלֶה : אַתָּה-הוּא יְהוָה ^{יאהרונה}
 לְבָרֶךְ אַתָּה עֲשֵׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל-צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל-

אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מוֹחִיָה אֶת-כָּל־וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם
 לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים : אַתָּה הוּא יְהוָה ^{יאהרונה}

הַאֱלֹהִים ע"כ מעומד אֲשֶׁר פְּתַרְתָּ בְּאָבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ
 מֵאֶרֶץ כְּשֻׁדִים וְשָׁמַת שְׁמוֹ אַבְרָהָם : וּמִצֵּאתָ

(*) יתן צדקה להגבאי ב' פרושות ופרושה את

(ח)

ג
 ב
 א

רצון קנייתם וכלם פותחים את פיהם
בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה
מברכין משבחין מפאין ומקדישין
ומעריצין וממליכין את שם האל
המקד הנדול הנבור והנורא קדוש
הוא וכלם מקבלים עליהם עול מזכות
שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה
הקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה
ברורה ובנעימה קדושה כלם כאחד
עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יהוה יהוה יהוה ^{יאהרונה}
צבאות מלא כלהארץ כבודו:
והאפנים וחיות הקדש ברעש גדול
מתנשאים לעמת השרפים
לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יהוה ^{יאהרונה} ממקומו:
לא ברק נעימות יתנו ^{במקומו} אל ת
וקים ומורות אמרו ותש

(א) ישעיה ו' ב' (ב) יחזקאל ג'

ישמי

ישמיעו כי הוא לבדו מרום וקדוש.
פועל גבורות עושה חדשות בעל
מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות.
בורא רפואות נורא תהלות ארון
הנפלאות המחידש בטובו בכריזום
תמיד מעשה בראשית כאמור ^א לעשה
אורים גדלים כי לעולם חסדו: ברוך
אתה יהוה ^{יאהרונה} יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה ^{יאהרונה}
אלהינו חמלה גדולה ויתרה

חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור שמך
הגדול ובעבור אבותינו שפמחו בך

ותדמדמו חקי חיים לעשות רצונך בלבבתי
שלם בן תחננו אבינו אב הרחמן ^{יהוה}
רחם נא עלינו ותן בלבנו ^{יו}

השכיל לשמוע ללמוד תכם מארץ מצ
ולעשות יצבר באלהים ^{יהוה}
אדתיכם: אמת

מדברט' ול'

יהו

כה
אדתי

ודבק לבנו במצותיך. ויחד לבבנו
 לאהבה וליראה את שמך לא גבוש ולא
 נבלם ולא נפטר לעולם ועד. כי בשם
 קדשך הגדול הגבור והנורא במחננו.
 נגילה ונשמחה בישועתך. ורחמיך
 יהוה אלהינו וחסדיך הרבים אל
 יעזבונו נצח סלה ועד. מהר והבא עלינו
 ברכה ושלוש מהרה יקבץ ה' ציציות בידו
 השמאלית וישום כנגד לבו. מארבע כנפות כר
 הארץ. וישבור עול הגוים מעל צוארנו
 וחוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל
 פועל ישועות אתה וכונו בחרת מכל עם
 שון זכירת מעמד הר סיני וקרבתנו מלבנו זכירת
 והאופן עמלק לשמך הגדול באהבה זכירת
 לעמיתם צד וליחודך ליראה ולאהבה
 ברוך כבוד יהוה אלהי הוה אלהינו יאהרונה
 אל ברוך נעימות יתנו. לבלתי אהי
 וקום. זמירות יאמרו ותש

(א) ישעיהו ב' ב' (ב) יחזקאל ב'

ישמו

יאחזו הציציות גם בידו הימנית ושרשם ישאלו בידו השמאלית.
 (א) ויאמר יהוה אלהינו יאהרונה אל משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהים ועשו להם ציצת על פני
 בגדיהם קדרתם ונתנו על ציצת הכנה
 פתיר תכלת: והיה לכם לציצת יעבור
 הציציות על גבי עינו ויסתכל בהם ב"פ וינשקם ב"פ ויכוין
 לקיים מצות עשה וראותם אותי לדעת הסמ"ק. וראיתם
 אתו וזכרתם את כל מצות יהוה אלהינו
 יאהרונה ועשיתם אתם ינשק הציציות יכוין לקיים
 מצות לא העשה שלא לתור אחרי מחשבת הלב למינות ואחרי
 ראות העינים לזנות. ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהינו
 יאהרונה אלהיכם יכוין לקיים מצות עשה זכירת יצאת
 מצרים. אשר הוצאתי אתכם מארץ מצר
 לחיות לכם באלהים אני יהוה אלהינו

אלהיכם: אמת

מדברט"ו ל"ו

יהוה

וחזור השליח ציבור יהוה ואדני יהוה ואדני יאהרונחי אלהיכם

אמת ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן
ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא
ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת
אלהי עולם מלכנו צור יעקב מנין ישענו
לדור ודור הוא קים ושמז קים וכסאו
נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת
ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים
לעד * ולעולמי עולמים על אבותינו
עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל
הזרות ורע ישראל עבדיך: על הראשונים
ועל האחרונים דבר טוב וקיים באמת
ובאמונה חזק ולא יעבור אמת שאתה
הוה יהוה יהוה ואדני אלהינו ואלהי אבותינו
יבנו מלך אבותינו גואלנו גואל
בתינו יוצרנו צור ישועתנו פודנו
לא לנו מעולם הוא שמך ואין לנו

הציויות ויניח מיד

אלהים

(א) ישע

שקבלה יחיד ומיוחד ומושל בשמים ובארץ ובארבע רוחות העולם:

שמך ישראל יהוה ואדני יאהרונחי אלהינו
יהוה ואדני יאהרונחי אהך:

ש ברוך ישם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"כ
ואהבת יבין לקיים מצות עשה אהבת ה' את
יהוה ואדני יאהרונחי אהך בכל לבבך
בדנפשה ובכל מאדך: והיו הדברים
אלה אשר אנכי מצוה היום על-
לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובילכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
על ידך והיו למטפות בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
והיה אם ישמע תשמעו אר מצותי
אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה אתי יהוה ואדני אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:

יממש בתפילין של יד

(ה) דברים י"א י"ב

ואספת

ואספת הנגד ותירשך ויצחקך : ונתת
עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת
השמרו לכם פני יפתח לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם : וחרה אפי יהוה ^{אחרונה} יאהרונה בכם ועצת
את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעת
הארץ הטבה אשר יהוה ^{אחרונה} יאהרונה נתן
לכם : ושמתם את דברי אלה עלי
לבבכם ועל נפשכם * וקשרתם אתם
ראות על יידיכם והיו ^ב למזמפת בין
עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם
דבר גם בשבתך בביתך ובכלתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם עלי
מוזוזות בותך ובשערך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה ^{אחרונה} יאהרונה לאבותיכם
לתת להם כימי השמים ואתם

(א) ומשמש בתפילין ש"י (ב) ומשמש בתפילין אלהים

אלהים וזלתך סלה :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מינו
ומזשיע להם ולבניהם אחריהם
בכל דור ודור ביום עולם מושבך
משפטך וצדקתך עד אפסי ארץ :
אמת אשרי איש שישמע למצותיך
ותורתך ודברך ישים על לבו אמת
שאמתה הוא ארון לעמו ומלך גבור
לדיב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה
הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבד עדיך
אין לנו מלך גואל ומזשיע. אמת
ממצרים גאלתנו יהוה ^{אחרונה} יאהרונה אלהינו
מבית עבדים פדיתנו פרי פבוריהם
הרגת ובכורת ישראל גאלת. ויסלבו מלכנו
להם בקעת וזדים טבעת. וידידים עי
ימי. ויכפו מים צריהם אחד מהם לא
גורל. על זאת שבחו אהובים ורוממו
ידידים ומורות שירות

ותשבחות ברכות יהודאות למלך אל
 חי ומקים. רם ונשא גדול ונורא מושפיר
 גאים עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום
 מוציא אסירים פודה עניים עוזר דלים
 העונה לעמו ישראל בעת שועם אריו.
 עומד ואומר תהלות קאל עליון גוארם ברוך
 הוא ומבורך. משה ובני ישראל קח ענו
 שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: (א) מי
 כמכה באלים יהוה אלהי אהרונה מי כמכה
 נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא:
 שירה חדשה שבחו גאולים לשמך
 הגדול עד שפת הים יחד כלם
 חודו ותמליכו ואמרו: (ב) יהוה אלהי אהרונה
 ברוך לעולם ועד: ונאמר: (ג) גאלנו יהוה אלהי
 צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך
 אתה יהוה אלהי אהרונה נאל ישראל

יסוד נאולה לתפלה ולא יפסיק כלל לא לקדש ולא להרשע ולא
 דבר מצות ויכוון לקיים מצות עשה ולעמוד בכל נבוכת
 ותפלה מעומד ולא ישוך על שום דבר ותפלה בכל
 וישתחוה באבות ובהודאה תחילה וסוף וברע גופו
 (א) שמות מ"ז י"א (ב) שם ג' ושעיה מ"ז אלהים

תה וכתבת ה' יוקף גופו וא
 יניו ויתפלל. ויכוין לבו בנגד
 מנית על השמלית. ואם הוא
 נמנו כל המחשבות. ויכוין שתי
 באימה ובראות. ולא יהיה דבר
 וכותל. בתורת הש"ץ צריך כל
 הש"ץ יאמר ב"ה וברוך שמי
 ואשונות ובברכת ההויה
 וכן יהי רצו
 אהרונה
 אתה קדוש וישמך קדוש. וקדושים
 בכליוס יהלוד. פלה: ברוך א
 אתה יהוה אלהי אהרונה קאל הקדוש:

בעשרת ימי השוכה אומרים המלך הקדוש: ואם שכח ולא
 אמר או שהוא מסופק ולא נזכר תוך כדי דבור תזור לראש התפלה:
 אתה חונן לאדם דעת. ומלמד קאנוש
 בינה. ותננו מאתך חכמה בינה
 ודעת: ברוך אתה יהוה אלהי אהרונה חונן
 הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו
 לעבודתך. ותחזירנו בתשובה
 ישרמה לפניך: ברוך אתה יהוה אלהי
 אהרונה הרוצה בתשובה:

(א) ישעיה ר' ב"ה (ב) תוקאל ב"ה (ג) תהלים קמ"ז י"א
 פלה

וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָא מוֹרִיד הַמַּלְ

חֵי וְקִים. רַם וְנִשְׂא גְדוֹל ^{יד בר"א ח' חזר לראש :}

גַּאִים עֲרֵי אֶרֶץ מִנְבִּיחַ עַ

^{יד חזר :}

מוֹצִיא אֲסִירִים פּוֹדֶה עַנְוֵינֵנוּחִיה מִתִּים.

הַעֲזִנָּה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שְׁוֹעַ נּוֹפְלִים.

^{עומד ואומר} תְּחַלּוֹת לֹאֵל עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלֵם בְּרוּחִים

הוּא וּמְבוֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עַנּוּ

שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כְּלָם : (א) מִי-

כְּמִכָּה בָּאֵלִים יְהוָה ^{יאהרונהי} מִי כְּמִכָּה

נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְּחַלֵּת עֲשֵׂה-פְּלֵא :

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִים לְשִׁמְךָ

הַגְּדוֹל עַד-שִׁפְתַי הַיּוֹם יַחַד בְּלָם

הַחַדִּי וְהַמְּלִיכִי וְאָמְרוּ : (ב) יְהוָה ^{יאהרונהי}

לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר (ג) גְּאֵלֵנוּ יְהוָה

צְבָאוֹת שְׁמוֹ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונהי} נֶאֱל יִשְׂרָאֵל

^{יסוד נאולה לתפלה ולא יפסיק כלל לא לקדוש גלי דהרשעה ולא לשבח}

^{דבר מצות ויכוון לקיים מצות עשה ולעמוד בכל לבב}

^{ותפיל מעומד ולא ימשך על שמו דבר ותפיל בלש}

^{וישתחוה באבות ובהוראה תחילה וסוף וברע גופו}

^{(א) שמות מ"ו י"א (ב) שם (ג) ישעיה מ"ו}

יָד נְבִיאָךְ. (א) וְקָרָא זֶה אֲלֵיָהּ וְאָמַר. קֹדֶשׁ |

קֹדֶשׁ. קֹדֶשׁ יְהוָה ^{יאהרונהי} צְבָאוֹת מְלֹא כָל-

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :

(ב) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה ^{יאהרונהי} מִמְּקוֹמוֹ :

וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר. (ג) יִמְלֹךְ יְהוָה ^{יאהרונהי}

לְעוֹלָם אֲלֵהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קֹדֶשׁ וְשִׁמְךָ קֹדֶשׁ. וְקֹדוֹשִׁים

בְּכָל-יּוֹם יְהַלְלוּךָ | סְלָה : בְּרוּךְ |

אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונהי} הָאֵל הַקֹּדֶשׁ :

^{בעשרת ימי השוכה אומרים המקדש הקדוש : ואם שכח ולא}

^{אמר או שהוא מסופק ולא נזכר חוץ כדי דבור חזר לראש התפלה :}

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאֹנִישׁ

בִּינָה. וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה

וְדַעַת : בְּרוּךְ | אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונהי} חוֹנֵן

הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵּנוּ מַלְכֵנוּ

לְעַבְדוֹתֶיךָ. וְהַחַזִּירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה

שְׂרָמָה לְפָנֶיךָ : בְּרוּךְ | אַתָּה יְהוָה

^{יאהרונהי} הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

^{(א) ישעיה י"ג (ב) יחזקאל כ"ג (ג) תהלים קמ"ו י'}

שמונה עשרה

סָדַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ. מְחוּלָּה אֲנִי לָנוּ
מִלִּבְנוֹנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל מִזֵּב וּמִסָּדַח
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲרֹנְהוּ חַנּוּן
הַמְּבָרֵךְ לְסִלּוּחַ:

רְאֵה נָא בְעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֲרָה
רְפָאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁלָמָה לְמַעַן שְׂמֹךְ
כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזֹק אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְאֹהֲרֹנְהוּ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בת"צ אומר כאן השליה צבור עננו תמצא בשמע קולנו

רְפָאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ
וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְיֶינָה אַתָּה. וְהַעֲלֵה
אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל־תַּחֲרוּמֵינוּ. וְלִקְבֹּל־
מִבְּאֻבֵינוּ וְלִקְבֹּל־מִכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רֹפֵא
רַחֲמָן וְנִיְאָמֵן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְאֹהֲרֹנְהוּ רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם אמר ברכך עלינו בימות החמה חזור. בתול"ל אם טעה ואמר ברכך
עלינו אחר ו' חשון חודך ששים לתקופה אינו חוזר. (קשר גדול).

בקי"ז בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַכְךָ שְׁנֵיתָנוּ

במללי

שמונה עשרה

לִמְלַכֵּי רְצוֹן בְּרָכָה וּבְגִדְבָה. וְתִהְיֶה
אַחֲרֵיהֶם חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים
הַמְּזוּבֹת לְבְרָכָה. כִּי אֵל מִזֵּב וּמִמִּיזֵב
אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְאֹהֲרֹנְהוּ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

(א) אם נזכר שאמר ברכנו בימות הגשמים קודם שהתחיל תקע אומר שם
ותן של ומטר. (ב) אם נזכר אחר כך יתפלל ברכנו ושואל בשומע תפלה.
(ג) אם לא נזכר עד שמים תפלתו אם לא עקר רגליו חוזר לברך עלינו
ואם עקר רגליו חוזר לראש:

בְּחוּרֵךְ בְּרַכְךָ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ
אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֵת־כָּל־
מִיּוֹנֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה. וְתֵן טַר וּמָטָר
לְבְרָכָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פְּנֵי
תִבְלָה וְשִׁבְעַת אֵת הָעוֹלָם כָּל־זוֹ מִמְּזוּבָךְ.
וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ וּמִעֵשֶׂר מִתְּנוּת
יְדֶיךָ. שְׂמֵרָה וְהַצִּיָּדָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דְּבַר
רָע. וּמִכָּל־מִיּוֹנֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל־מִיּוֹנֵי
פּוֹרְעָנוֹת. וְעֵשָׂה קָה תִקְוָה טוֹבָה
וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל
כָּל־תְּבוּאַתָּה וּפְרוּתֶיךָ. וּבְרָכָה בְּגִשְׁמֵי

רצון

שמונה עשרה

רצון ברכה ונדבה. ותהי אחריתה
חיים ושבע ושלוש. פשנים המזכות
לברכה. כי לא טוב ומטיב אתה ומברך
השנים: ברוך אתה יהוה ^{אהרונה} יאהרונה
מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא גם
קבץ גליותינו. וקבצנו יחד
מארבע בנפות ימין שם קדוש חב"ו הארץ
לארצנו: ברוך אתה יהוה ^{אהרונה} יאהרונה
מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו בבראשונה. ויועצנו
בבתחלה. והסר ממנו גון ואנחה.
ומלוך עלינו מהרה אתה יהוה ^{אהרונה} יאהרונה
לברך. בחסד וברחמים בצדק ובמשפט:
ברוך אתה יהוה ^{אהרונה} יאהרונה מלך
אוהב צדקה ומשפט:

בעשרת ימי תשובה אומרים המלך המשפט:

אם טעה ואמר מלך אוהב זכו ונוכר קודם שעקר רגליו חזור לברכה
השיבה ואם נוכר אחר שעקר רגליו חזור לראש

למינים

שמונה עשרה

מ

למינים ומלשינים אל תהי תקנה וכל
הזדים פרגע יאברו. וכל אויבך
וכל שונאיך מהרה יפרתו. ומלכות
הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה בימינו: ברוך אתה
יהוה ^{אהרונה} יאהרונה שובר אויבים ומכניע מינים:
על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית
עמך בית ישראל. ועל פליטת בית
סופריהם. ועל גרי הצדק ועלינו. יהמו
נא רחמיך יהוה ^{אהרונה} יאהרונה אליהנו ותן שכר
טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושום
חלקנו עמיהם. ורעולם לא נבוש כירבך
בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת
נשעננו ברוך אתה יהוה ^{אהרונה} יאהרונה
משען ומבטח לצדיקים:

תשבון בתוך ירושלם עירך כאשר
דברת. וכסא דוד עבדך מהרה
בתוכה תבין. וכנה אותה בגן עולם

במהרה

שמונה עשרה

בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמְחַת דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תִצְמַח
וְקִרְנוֹ תִרְוַם בְּיִשׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתֶךָ
קִוִּינוּ יְכוּיִן לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה כָּל־הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ אָב
הַרְחֵמֵן רַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלּוֹת יִתְחַנְּנִים | אַתָּה.

רבוננו של עולם חמאתי עויתי פשעתי לפניך יהו רצון מלפניך
שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל מה שחמאתי ושעויתי
ושפשעתי לפניך מיום שנבראתי עד היום הזה ותפרנסני פרנסה
טובה בהיתר ובנחה לעבודתך (ויכוין חתך דיקרנוסא):

וּמַלְפָּנֶיךָ מִדְּבַר רִיקָם אֱלֹהֵי־תִשְׁיִבֵנו חַנּוּנוֹ
וְעֵנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתֵנוּ.

בתענית יחיד וכן בתענית צבור ואמר הוזהר עננו וכן הש"ץ ששכח לומר
עננו וכן גואל לרופא ואמר כאן כוה"ק.

עֵנֵנו אֱבִינוּ עֵנֵנו בְּיוֹם צוֹם הַתְּעִנִּית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה
גְּדוּלָּה אֲנַחְנוּ. אֲלֵ־תִפֵּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵלֵ־תִתְּעַם מִלְּבָבֵנו
מִפְּקִשְׁתָּנוּ. הִיְהִי נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ. מֶרֶם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ

אתה

שמונה עשרה מא

אַתָּה תַעֲנֶנּוּ. גְּדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדַבְרֵי שְׁנֵאָמַר יִשְׂרָאֵל מִיָּה
וְהִיךְ מֶרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֲשַׁמְעֵ: כִּי אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי פוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה
וּמִרְחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוֹקָה: הַש"ץ מְסִיִּים בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ |
אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּלְתְּפִלָּתָם שְׁעָה וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה
דְּדַבֵּיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם
מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בראש חדש וכחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחורין אותו
חזן מערבית של ליל ראש חדש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲרָה וְיָבֵא וְיַנְיֵעַ: וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ.
זְכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְזְכְרוּנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזְכְרוּנוּ
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְמוֹצָה. לְחַן לְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם כּוֹאֵשׁ חַדָּשׁ הַזֶּה. כַּחוֹמֵם מִסַּח חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קָדֹשׁ הַזֶּה כַּחוֹמֵם סוּכוֹת חַג
הַסִּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קָדֹשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ
וּלְהַשִּׁיעֵנוּ: זְכְרוּנוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבְרֵי

ישועה (יא)

שמונה עשרה

ישועה ורחמים. חיים וחסד ורחמים עלינו. והושיענו
כי אליך עינינו. כי אל מקד חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמך הרבים. תחפץ בנו ותרגנו
ותחיונה עינינו בשוכך לציון
ברחמים ברוך אתה יהוה אלהי
יהודונה יאהרונה
המחזור שכינתו לציון :

כשהחן אומר מודים יאמר כלחש מודים דרבנן ויכוע ראשו כמודים
וכה יקוף ראשו

זה מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהי יאהרונה
אלהינו ואלי אבותינו אלהי
כפר בשר ויצרנו ויצר
פראשית פרכות והודאות
לשמך הגדול ותקדוש על
שהחייטנו וקיימתנו. פן
תחיונו ותחננו. ותאסוף
גלויותינו לחצרות קדשך.
לשמך חסדך ולעשות
רצונך. ולעבדך בכלב
שלם. על שאנו מודים לך:
ברוך אל ההודאות :

מפיקשת פקודות לך. וערנסיה שבכל יום עמנו

ועל

שמונה עשרה

וערנסיה שבכל יום עת.
ערב ובקר וצהרים. הטוב בילא כלו
רחמך המרחם בילא תמו חסדיך (כי)
מעולם קיינו לך :

כחנוכה וכפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו ונוכר קודם
שאמר ה' של התיבת הברכה חזור. ואם אפר ה' אינו חוזר.

על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לפורים

בימי מרד כי ואסתר
בשושן הבירה.
כשעמד עליהם המן
הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל
היהודים מגער ועד זמן
מפ ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש
אדר ושקלם לבזו. ואתה
ברחמך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את
מחשבתו. והשבית לו
גמולו בראשו. וחלו אותו

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו
כשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
תורתך ולהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמך
הרבים עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. דנת
את דינם. נקמת את נקמתם.
מסרת גבורים ביד חלשים.
ורבים ביד מעטים. ורשעים
ביד צדיקים. וממאים ביד
טהורים. וזדים ביד עוסקי
תורתך. לך עשית שם גדול

ואת

וקדוש

שמונה עשרה

וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָהּ. וְלַעֲמֹד וְאֵת פְּנָיו עַל הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תִשְׁעָה גְדוּלָה עִמָּהֶם גַּם וּפְלֵא וְנֹדָה
וּפּוֹרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה:
כִּי כָּאוּ בְּנֵיהֶם דְּבִיר בֵּיתְךָ

וּפְנֵי אֶת־הַיְכָלְךָ. וְטַהַר אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת
בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וּקְבְעוּ שְׁמוֹנֵת יְמֵי חַנּוּכָה אֵלָיו בְּהֵלֵל
וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְפִים וּנְפִלְאוֹת וְנֹדָה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סְלָה:

וְעַל כָּלֶם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תַמִּיד
שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְל־חַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה:

בעשרת ימי תשובה אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו וזכור קודם
שאמר ה' מברכת הטוב חזור. ואם לא זכור עד לאחר שאמר ה' אינו חוזר.
וכתוב קחיים טובים פרי בני בריתך:

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת
לְעוֹלָם כִּי מִזֵּב. הָאֵל יִשְׁוֹעַתְנוּ
וְעִזְרַתְנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָא
לְהוֹדוֹת:

בכל מקום שמתפללים בצבור יש שם נשיאות כפים אצלו אין שם ס'ת.
ש"ע על כהן לישא את כפיו ולברך את ישראל שנאמר כה תברכו וכו'.
אע"פ שנשלו הכהנים ירוהם בשחרית חוזרים ונוטלים ירוהם בלא ברכה
ולוי יצוק מים על ידי הכהנים. אין שם לוי יצוק כבוד לאם אין שם כבוד
לא יצוק ישראל אלא ושלוי הכהנים ע"י עצמם בשיועו כהנים לדובן אומרים:
דרמ"א

דינים

בג

דרמ"א שתהא ברכה זו שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה
שלימה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

מארכין עד שיכלה אמן הודאה מפי הצבור. ועומדים כדוכן פניהם כלפי
ההיכל ואחוריהם כלפי העם ואצבעותיהם כפופים לתוך כפיהם עד
שהש"צ מסיים מודים וענו אמן הצבור ואז אם הם שנים קורא להם כהנים.
בשמתחיל ברכה פניו כלפי ההיכל וגומר הכרכה כלפי העם:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של
אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

מגביהים ירוהם כנגד ראשיהם טמש (שעה"ב) ומגביהים יר ימנית קצת
למעלה מהשמאלית ופושטין ירוהם וחולקים אצבותיהם ומכונים לעשות
חמשה אווירים כון ב' אצבעות לב' אצבעות אוויר א' וכן אצבע לגודל
וכון גודל לגודל. ופורשים כפיהם כדי שיהיה תוך כפיהם כנגד הארץ
ואחורי ירוהם כנגד שמים אחר שענו הצבור אמן מתחילין הכהנים וברוך
(וי"א שגם יברוך מקרין להם) וכהן יומד מקרין לו וברוך ואח"כ מקרא
איתם ש"צ מתוך הסדר מלה במלה. והם עונים אחריו על כל מלה עד
שיוסימו פסוק א' ואז עונים הצבור אמן. וכן אחר פסוק ב' ופסוק ג'
כשמוכרים הכהנים את השם אומרים הצבור ברוך הוא וברוך שמו.

הש"ץ יאמר בברכה יהוה אלהינו יאהדונהו כלפי ההיכל וישמרה לצד
ימין יאר יהוה אלהינו יאהדונהו כלפי ההיכל פניו אליה ויחנה.
לצד שמאל ישאל יהוה אלהינו יאהדונהו פניו אליה וישם לה שלום:
(ושמרו שמו על בני ישראל ואני אברכם):

אין מברכין אלא בלה"ק ובקעמירה ובנשיאת כפים ובקול רם ובכל זה לעיובא.
ואם ברכו בלשון אחר או בשיבה או בלא ב"ב או בקול נמוך צריכים לוותר
ולברך ברכת כהנים. ואז כהנים מהוירים פניהם דרך ימין להיכל ואומרים:

רבוין העולמים עשינו מה שגזרת עלינו עשה אתה מה
שהבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך
את עמך ישראל:

וארכו עד שיוסיים ש"צ שים שלום כדי שיענו אמן על שניהם. אין הכהנים
רשאים לחזיר פניהם עד שיתחיל הש"צ שים שלום ואינם רשאים לכוף
אצבעותיהם עד שיתחזרו פניהם. ועומדים יש ואינם רשאים לעקור משם
עד שיוסימו הצבור אמן אחר ברכת שים שלום. אין ש"צ רשאי לינות אמן
אחר ב"ב, אם ש"צ כהן לא ישא כפיו ואם אין שם כהן אלא הוא ומוכסת
לו

שחרית

הוא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע ש"ן לקדושה
והש"ן יעמוד שיעור ד' אמות. ובחזרת שלוח צבור כל העם חייבים לעמוד
ולכוין בכל הכרבות ולענות אמן שאם לא יש תשעה סכוונים לכרבותיו
קרוב שיהיו ברכותיו לכטלה:

הרואה הלום ונפשו ענוה יאמר בעת נשואת כפים:

רבינו של עולם אני שלך וחלומתי שלך. הלום חלמתי ואיני
יודע מה הוא. בין שחלמתי אני לעצמי ובין שחלמו לי
חברי. ובין שחלמתי על אחרים. אם טובים הם חוקם ואמצם
כחלומותיו של יוסף הצדיק ואם צדיקים רפואה רפאם כמי
מרה על ידי משה רבינו עליו השלום. וכמי יריתו על ידי
אלישע וכמרים מצרעהה וכנעמן מצרעתו וכחוקיהו מחליו.
וכשם שהפכת קללת בלעם הרשע לברכה כן הפוך כל חלומותי
עלי ועל כל ישראל לטובה ותרצני ברחמיך הרבים.

בעשרת ימי תשובה אומרים אבינו מלכנו שחרית ומנחה 4 הורח

- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ אֵין קְנוּ מְקַדְּ אֵלֵא אָתָּה
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ עֵשֶׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ חֲדַשׁ עֲלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה
- : אָ"מ בִּפְטֹר מַעֲלִינוּ כְּלִיזוֹרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּפֹל מַחְשְׁבוֹת שְׁנֵאִינוּ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הֲפֹר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כִּלְיָה כְּרִצֹר וּמְשֻׁמִּין מַעֲלִינוּ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כִּלְיָה דְּבָר וְהָרֵב וְרַעַב וְשָׂבִי וּבָזָה

ומשחית

שחרית

מה

וּמִשְׁחִית וּמְנַפֵּה וְיִצֹר הָרַע וְחוֹלָאִים רָעִים
מִבְּנֵי בְרִיחָךָ

- : אָ"מ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלַמָּה לְכָל־חֻלְי עַמֶּךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מִנַּע מְנַפֵּה מִנַּחֲלָתְךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ זְכוֹר כִּי עֲפָר אָנַחְנוּ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מְחוֹל וְסֻלַּח לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ קָרַע רוּעַ גְּזוֹר דִּינָנוּ
- : אָ"מ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַפִּים כְּלִי־שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגִיד עֵינֶיךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
- : אָ"מ כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְפָּקָה טוֹבָה
- : אָ"מ כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר מַחִיכָה וְסִלְיָה וְכַפָּרָה
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ כְּתַבְּנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ זְכוֹרנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלַפְּנֶיךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הַצְמַח קְנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הָרַם קָרַן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ וְהָרַם קָרַן מְשִׁיחָךָ
- : אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

אבינו

(יב)

שחרית

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם-לֹא לְמַעַנֵנוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲרִי-תְשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְפָנֶיךָ

אלו הם הימים שאין נופלים על פניהם ואין אומרים תחנון לא בשחרית ולא במנחה. ראש חדש, סוּעָר. כל ימי ניסן. פסח שני. ל"ג לעומר ומנחה שלפניהם. מר"ח סיון עד י"ב בו והוא בכלל. תשעה באב. חמשה עשר באב. ובמנחה שלפניהם. ערב ראש השנה. מערב יום כפור עד סוף תשרי חנוכה חמשה עשר בשבט. פורים. י"ד וט"ו של אדר ראשון ומנחה שלפניהם וכשיש מילה בכ"ג או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי חתן או סנדק בכ"ג. וכשיש חתן בבית הכנסת.

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְכֵנוּ
מִתְחַנְתְּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵינֵי פָנִים וְקִשֵׁי עוֹרְךָ
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא-חַטָּאנוּ. אָכֵל
חַטָּאנוּ. עֵינֵנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי
בֵיתֵנוּ. אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדֵנוּ. גְּזָלֵנוּ. דִּבְרֵנוּ דוֹפֵי
הָעֵינֵנוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמִסְנוּ. מְפָלְנוּ שִׁקְר.
יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כּוֹזְבֵנוּ. כַּעֲסֵנוּ. לְצַנוּ מִרְדְּנוּ.
מְרִינוּ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ. סָרְדֵנוּ. עֵינֵנוּ פִּשְׁעֵנוּ.
פְּגַמְנוּ. צָרְדֵנוּ. צַעֲרֵנוּ אָב וְאִם. קִשִׁינוּ עוֹרְךָ.
רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבֵנוּ. תַּעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וסרנו

שחרית

מו

וּסְרָנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה
לָנוּ (א) וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת
עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: כִּשְׁנוּ וּבַחֲמִישֵׁי יֹאמַר

מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וְיִמָּה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כִּלְהִנְסִתְרוֹת וְהִנְגְלוֹת
אֶתָּה יוֹדֵעַ. אֶתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת
סִתְרֵי כְלִימֵי. אֶתָּה חָפֵשׁ כִּלְהִדְרִי-בְטָמֵן רֵאָה
כְּלִיזוֹת וְרַב. אֵינִי דְבַר גַּעֲלָם מִמֶּךָ וְאֵינִי נִסְתָּר
מִנְּךָ עֵינֶיךָ:

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל-חַטָּאתֵינוּ
וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח
לְכָל פִּשְׁעֵינוּ. (ב) וְסַלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ
וְנַחֲלָתֵנוּ: סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ מְחֹל לָנוּ
מִלְכֵנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ (ג) כִּי-אֶתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסַלַּח
וְרַב-חֶסֶד לְכִלְקוֹרְאֶיךָ: (ד) לְמַעַן שְׁמֶךָ יְהוָה
יֵאָהֲרֹנְהוּ וְסַלַּחַת לְעוֹנֵי כִּי רַב-הוּא: (ה) לְמַעַן
שְׁמֶךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ תַחֲיֵנוּ בְּצַדִּיקְתָּהּ תִּצְיֵא
מִצָּרָה גַּפְשֵׁי: (ו) יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ צְבָאוֹת עֲבָנוּ

(א) גחמיה מ' ל"ג (ב) שמות ל"ד (ג) תהלים פ"ו (ד) ס"ה (ה) קפ"ג (ו) מ"ו משגב

שחרית

משגב לנו אלהי יעקב סגה : יהוה אלהינו יאהרוננו
צבאות אשרי אדם במח בך : א יהוה אלהינו יאהרוננו
הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו : ב השיבנו
יהוה אלהינו יאהרוננו | אלהי ונשובה חדש ימינו

פקדם : ע"ב

אל ארך אפים אתה ובעל תרחמים גדלת
רחמיה וחסדיה הודעת לענו מקדם וכן
פתוב בתורתך וירד יהוה אלהינו יאהרוננו בענו
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה אלהינו יאהרוננו
ושם נאמר :

ויעבר יהוה אלהינו יאהרוננו | על פניו ויקרא יהוה אלהינו
יאהרוננו יהוה אלהינו יאהרוננו אל רחום וחנן
ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה ונקח :

ג לדוד אלהי יהוה אלהינו יאהרוננו נפשי אשא :
אלהי בך במחתי אל אבושה אל
יעצו אויבי לי : גם פל קויה לא יבשו יבשו
הפוגרים ריקם דרביה יהוה אלהינו יאהרוננו הודיעני
ארחותיה למדני : הדרבני באמתך ודברני
פי אתה אלהי ישעי אותך קויתי בדיחום :

א ב' ב' איכה ה' ג' תהלים כ"ה

זכר

שחרית

מז

זכר רחמיה יהוה אלהינו יאהרוננו וחסדיה פי מעולם
המה : חטאת נעורי | ופשעי אל תזכר כחסדיה
זכר לי אתה למען טובך יהוה אלהינו יאהרוננו :
טוב וישר יהוה אלהינו יאהרוננו על פני יורה חטאים
בדרך : ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרך : בל ארחות יהוה אלהינו יאהרוננו חסד ואמת
לנצרי בריתו ועדתיו : למען שמך יהוה אלהינו
יאהרוננו וסלחת לעוני פי רבי הוא : מידה האיש
ירא יהוה אלהינו יאהרוננו וירנו בדרך יבחר : נפשו
בטוב תלך וזרעו יירש ארץ : סוד יהוה אלהינו
יאהרוננו ליראו ובריתו להודיעם : עיני תמיד
אל יהוה אלהינו יאהרוננו פי הוא יוציא מרשת רגלי :
פנה אלי וחנני פי יחיד ועני אני : צרות לבבי
הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עיני ועמלי
ושא לכלי חטאתי : ראה אויבי פירפוי ושנאת
חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש
פי חסתי בך : תם וישר יצרונני פי קויתך :
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו : א והוא
יפדה את ישראל מכל עונותיו :

אבינו מלפנו אבינו אתה אבינו מלפנו אין לנו

א' תהלים ק"ל ה'

מלך

שחרות

ראוים קרצותך אפסו: שוטטנו בארבע פנות.
תרופה לא מצאנו: שבנו אלה בבושת פנינו
לשחרך אך בעת צרותינו: אל מלך ויעבר
תמהנו מרעות. תשש פחנו מצרות: שחנו
עד למאד. שפלנו עד עפר: רחום כך
היא מדתנו. קשי עורף וממרים אנחנו: צעקנו
בפינו הטאנו. פתלתול ועקש לבנו: עריון
רחמיה מעולם. סליחה עמך היא: נחם על
הרעה. מטה כלפי חסד: לא תתעלם בעתות
כאל. כי בצרה גדולה אנחנו: יודע לעיני
הכל. טובך וחסדך עמנו: חתום פירשטן ואל
ישמין עלינו. ועום בו וידום. ויעמוד מליין
טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו: דרכיך רחום
וחנון. גדיית לגאמן בית: בבקשו אז מלפניך
אמונתך הודעת לו: אל מלך ויעבר

ע"ס א"ת ב"ש
אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו ברה.
תאחו ידך במשפט: בבוא תוכחה
נגדך. שמנו מספרך אך תמה. גשתך כחקור
מוסר. רחמיה יקדמו רגלך. וכות מעשים
בשורה. קרב צדק מאליך: הורנו בעקנו

לשני וחמישי

מט

לך. צו ישועתנו במפניע: ותשוב שבות אהלי
תם. פתחיו ראה כי שממו: זכור נאמת. עדות
לא תשכח מפני זרעו: חותם תעודה תתיר.
סודך שים בלמודך: טבור אגן הסהר. נא אל
יחסר המנוג. יה דע את ישראל אשר ידעוה.
מגד את הגוים אשר לא ידעוה: כי תשוב
לכצרון. לכודים אסירי התקוה:

א וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֵוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא־יֵעִיר כִּלְחֻמּוֹ:

ב אֲתָה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ לֹא־תִכְרָא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרֹנֵי: ג הוֹשִׁיעֵנו
יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֳלֹתֶךָ:
ד אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֵיה אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד: כִּי־
עֲמֶךָ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: ה לֹא כַחֲמַאיֵנוּ
עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְעֹנֵתֵינוּ נִמְרַעְלֵנוּ: ו אִם־
עֲוֹנֵינוּ עָנּוּ בָנוּ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ: ז זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וְחֶסֶדְךָ
כִּי מֵעוֹלָם הִמְחָה: ח יַעֲנֶךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ

(יג)
א) תחלים ע"ח ל"ח (ב) מ' י"ב. ג) ק"ו מ"ה. ד) ק"ל ג'. ה) ק"ג. ו)
ז) ירמיה י"ד. ז) תחלים כ"ח ו'. ח) ב' ב'.

ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב א יהוה אלהי
 יאהרונחי הושיעה המקה יעגנו ביום קראנו :
 אבינו מלכנו חננו ועגנו כי אין לנו מעשים
 עשה עמנו צדקה כרוב רחמיה והושיענו למען
 שמה ב ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת
 את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש קד
 שם ביום הזה הטאנו רשענו אדני בכל
 צדקתיה ישב נא אפך ורחמך מעירך ירושלים
 הרקדשך כי בהטאינו ובעונות אבותינו
 ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבתינו :
 ועתה שמע אלהינו אריתפלת עבדך ואר
 תחנוניו והאר פניך ערמקדשך השמים למען
 אדני : הטה אלהי אונך ושמע פקה עיניך
 וראה שממתינו ותעיר אשר נקרא שמה עליה
 כי לא ערצדקתינו אנהנו מפילים תחנונינו
 לפניך כי עררחמיה הרבים אדני שמע
 אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אריתאחר
 למענה אלהי כי שמה נקרא ערעירך ועל
 עמך אבינו אב הרחמן הראנו אות למזובה
 וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ וכירו

(א) תהלים י"ד. (ב) דניאל ט' ט"ו

וירעו

וידעו כל הגוים א בראתה יהוה אלהי יאהרונחי
 אבינו אתה אנהנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה
 ידך כלנו : אבינו מלכנו חננו וגואלנו ב חוסה
 יהוה אלהי יאהרונחי ער עמך ואל תתן נחלתך
 לחרפה למישריכם גוים למה יאמרו בעמים
 איה אלהיהם : ידענו יהוה אלהי יאהרונחי כי הטאנו
 ואין מי יעמוד בעדנו אלא שמה הגדול יעמוד
 לנו בעת צרה וכרחם אב על בנים רחם עלינו
 חמול על עמך ורחם על נחלתך חוסה נא
 כרוב רחמיה חננו מלכנו ועגנו. לך יהוה אלהי
 יאהרונחי הצדקה עושה נפלאות בכל עת ועת
 הפט נא והושיעה נא צאן מרעיתך אל ימישר
 בנו קצף כי לך יהוה אלהי יאהרונחי הושיעה כף
 תחלתנו אלוה סליחות אנא סלח נא כי אר
 טוב וסלח אתה :

אנא מקד רחום וחנן וכוור והפט לברית בין
 הבתרים ותראה לפניך עקדת יחיד.
 ולמען ישראל אבינו אל תעזבנו אבינו. ואל
 תפנינו מלכנו ואל תשכחנו יוצרנו. ואל תעש
 עמנו כדה בגלותינו. כי אר מקד חנן ורחום

אתה

(א) ישעיה ט"ו. (ב) דניאל ט' ט"ו

לשני וחמישי

י ומי צור וזולתי אלהינו: הורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: עץ חיים היא למחויקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם ובל נתיבותיה שלום: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יי עו לעמו ותן יי יברך את עמו בשלום: כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו: הכל תנו עו לאלהים ותנו כבוד לתורה:

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

וקורין בסדר היום ג' גברי. אין פוחתין מהם ואין מוסיפין עליהן. ובשעת הקריאה אמרו לדבר רק אזני כל העם אל ספר התורה. חזילה אומר יי עמכם:

ואומר העולה ברכו את יי המבורך: ועונים הקהל ברוך יי המבורך לעולם ועד: וחזר העולה ואח"כ מברך ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי נותן התורה:

ואחר הקריאה אומר העולה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת תורת אמת. וחי"עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יי נותן התורה:

ואחר קריאה המסיים אומר חצי קדיש

(א) אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:
(ב) אֲשֶׁר־י הֵעֵם שִׁפְכָה לֹא אֲשֶׁר־י הֵעֵם שִׁיחַ וְאֶדְנִי יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהֵינוּ:

(ג) תְּהִלָּה לְדָוִד אֱרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמְּלֶכֶת וְאֶבְרַכְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכַל־יּוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶחֱלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וְאֶדְנִי יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהֵינוּ:

(א) תהלים פ"ד ה'. (ב) קס"ד ט"ז. (ג) קפ"ה. ומהלל

שחרית

נב

וּמַהֲלַל מְאֹד וְקִדְּרָתוֹ אֵין חֶקֶר: דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הַזֹּהָר וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֵזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְּלָתְךָ אֶסְפְּרָנָה: זְכַר רַב־טוֹבָה יִפְעִי וְצַדִּיקֶיךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי אֶרְךָ אַפִּים וְגִדְּל־חֶסֶד: טוֹב־יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָה־הָאֲדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד תִּדְרֵי מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כְּדַעֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכַל־דָּוָר וְדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹלָךְ לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינַי־כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת־יָדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי לְכָל־קְרָאיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֱמֶת: רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי אֶת־כָּל־אֶהְבִּיו וְאַתָּה כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה וְאֶהְדוֹנָהי יִדְבְּר־

שחרית

פִּי וּבִבְרָךְ כְּלִבְשָׁךְ שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
(א) וְאֶנְחֵנוּ | נִבְרָךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַקְּלוּיָהּ :

ובימים שאין בהם תחנון מתחילין ובא לציון

(ב) לְמַנְצֵה מִזְמוֹר לְרֹד : יַעֲנֶה יְהוָה יְהוָה אֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה
בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמְצִיּוֹן יִסְעָדְךָ : יִזְכֹּר כָּל-
מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנָה סָדָה : יִתְקַדֵּךְ כְּכַבְּדֶךָ
וּכְרַעַצְתֶךָ יִמְלֵא : נִרְנְנָה בִישׁוּעָתֶךָ וּבִשְׁמֵם
אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה יְהוָה יֵאֱהוּנָה כָּל-
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֱהוּנָה
יֵאֱהוּנָה מוֹשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת
יִשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בְרַכְבּ וְאֱלֹהֵי בְסוּסִים וְאֶנְחֵנוּ |
בְּשֵׁם-יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה אֱלֹהֵינוּ נֹכִיר : הַמָּה
כָּרְעוּ וּנְפְלוּ וְאֶנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד : יְהוָה יֵאֱהוּנָה
יֵאֱהוּנָה הוֹשִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ :

(ג) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נֹאֵם
יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם
אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה רֹחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי
אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְפִיהָ לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיהָ וּמִפִּי זֶרַע
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אָמַר יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה מֵעַתָּה

(א) תהלים קט"ו י"ח (ב) שם כ"ו ג' (ג) ישעי' כ"ט ב' אשר

שחרית

נג

וְעַד-עוֹלָם : (א) וְאֵתָה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלְלוֹת
יִשְׂרָאֵל : (ב) וּקְרֵא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר קָדוֹשׁ |
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה צְבָאוֹת מְלֵא כָד-
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : (ג) וּמִקְבְּלֵי דִין מוֹדֵיִן וְאֶמְרִין-
קָדִישׁ בְּשֵׁמֵי מְרוֹמָא עֲלֵיָהּ בֵּית שְׁכִינְתָהּ.
קָדִישׁ עַד-אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָהּ. קָדִישׁ לְעַלְמַי
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא : יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה צְבָאוֹת מְלֵא
כָד-אַרְעָא זִיו יְקָרָה : (ד) וּתְשַׁאֲנֵי רֹחַ וְאֶשְׁמַע
אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל פְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה יֵאֱהוּנָה
יֵאֱהוּנָה מִמְקוֹמוֹ : (ה) וּנְמַלְתֵּנִי רֹחַא וְשִׁמְעִית
בְּתַרֵּי קֹל זִיעַ שְׁגִיָא דְמִשְׁבְּחִין וְאֶמְרִין בְּרִיךְ
יְקָרָא דִּיהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָהּ :
(ו) יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהוָה יֵאֱהוּנָה
יֵאֱהוּנָה מְלַכּוּתָהּ קָאִים לְעַלְמַי עַלְמֵיָא :
(ז) יְהוָה יֵאֱהוּנָה יֵאֱהוּנָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחֲשַׁבּוֹת
לְבַב עַמּוּךָ וְהִקְנוּ לְבַבְכֶם אֱלֹהֵי : (ח) וְהוּא רַחוּם |
יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחָת וְהִרְבֵּה לְתַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא-
יַעֲזוֹב לְדַחְמָתוֹ : (ט) כִּי אֵתָה-אֲדֹנָי מוֹכ וּסְלִחָה

(א) תהלים קט"ו י"ח (ב) ישעי' כ"ט ב' (ג) יחזקאל כ"ג (ד) שמות ט"ו י"ח (ה) ד"ה
א"י (ו) תהלים קט"ו ל"ח (ז) פ"ו ח' (ח) בקול לא בלחש שעה כ"ד מ"ט ע"ד
רב (יד)

שחרית

וְרַב־חֶסֶד לְכַל־קְלָאִיד : א) צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם
וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת : ב) תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁפַּעַת לְאַבְוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם :
ג) בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
סְלָה : ד) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֹוֶנּוּ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשֹּׁנֵב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֹוֶנּוּ צְבָאוֹת
אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בְּמַח בָּרָךְ : ה) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֹוֶנּוּ הוֹשִׁיעָה
הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ :

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁפָּרְאָנוּ לְכַבְדּוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן
הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לָפָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיְשִׂים
בְּלִבָּנוּ אֲהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
בְּלִבָּב שְׁלֵם לֹא נִיָּעַר לְרִיק וְלֹא נִלָּד לְפַהֲלָה.
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אַבְוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה.
וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִירָשׁ מִזִּבְחָה וּבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. ו) לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאֱהֹוֶנּוּ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָרָךְ : ז) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֹוֶנּוּ
חַפְּצֵי לְמַעַן צְדָקוֹ וְיִיחַד תּוֹרָה וַיֵּאֱדִיר : ח) וְיִיחַד
א) תהלים ק"ט ק"ב. ב) סיכה ז' ב' / ג) תהלים ס"ח ב' / ד) מ' / ה) תהלים ק"ט
ו' / ז) ל' י"ג. ז) ישעיה ס"ב כ"א. ח) תהלים מ"א

נדר

שחרית

בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עֹבֶרְתָּ דוֹר־שִׁנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאֱהֹוֶנּוּ : א) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֹוֶנּוּ אֲדֹנֵינוּ מִה־אֲדִיר
שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ : ב) חֲזָקוֹ וַיֵּאֱמֵן לְבַבְכֶם כָּל־
הַמִּיחָלִים לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֹוֶנּוּ :

בשני וכחמישי כשהזוין ס"ח למקומו אומרים
יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :
ויום קרן לעמו ההלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו
הללויה : יי הוא האלהים יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך : ובנחה יאמר שובה יי
רבבות אלפי ישראל : השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :
ותגדל ויתקדש שמיך רבא אמן בעקמא די ברא ברעותיה.
וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משחיה. אמן
בחיובן וביומיכון ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן : יהא שמיך רבא מברך לעלם ולעלמי
עלמיא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא.
ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל שמיך הקודשא בריך הוא.
לעילא מן כל ברכתא. ושירתא. תשבחתא ונחמתא.
דאמרון בעקמא ואמרו אמן :

התקבר צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל
בית ישראל קדם אבונא דבשמאי וארעא ואמרו אמן
יהא שלמא רבא מן שמאי. חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיובא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה וריוה והצלה
לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומי
הוא ברוך ויעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן :

בטיס שאין חגנה אין אומרים תפלה לדוד ומתחילין סבית ועקב

(א) תפלה לדוד | הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ אֲנִי
 עֲנֵנִי כִּי־עֲנֵי וְאֶבְיוֹן אֲנִי: שְׁמֵרָה
 נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֵתָה אֱלֹהֵי
 הַבֹּטְחִים אֱלֹהֵי: חַנּוּן אֲדֹנָי כִּי־אֱלֹהֵי אֶקְרָא כֹּל־
 הַיּוֹם: שִׁמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֱלֹהֵי אֲדֹנָי נַפְשִׁי
 אֲשָׂא: כִּי־אֵתָה אֲדֹנָי טוֹב וְסֻלַּח וְרַב־חַסֵּד
 לְכָרֶךְ־אֵיךְ: הַאֲזִינָה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ תַפְלִיתִי
 וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי: כִּי־זָרָה אֶקְרָא
 כִּי תַעֲנֵנִי: אִין־כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאִין
 כְּמַעֲשֵׂיךָ: כֹּל־גֹּיִם | אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל אֵתָה
 וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אֵתָה אֱלֹהִים לְכַדְּךָ: הוֹרֵנִי
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ | דַּרְכְּךָ אֶחְלֶךְ בְּאַמְתֶּךָ יַחַד
 לְבָבִי לִירְאֵה שִׁמְךָ: אֲדָךְ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְּכָרִי
 לְבָבִי וְאֶכְפַּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי־חָסִיד גָּדוֹל
 עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחֲתֵיךָ: אֱלֹהִים |
 זָרִים קָמוּ עָלַי וְעַד־תָּעָרִיצִים בְּקִשּׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא
 שָׁמוּךְ לַנְּגָדִים: וְאֵתָה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְחַנּוּן
 אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאַמֵּת: פְּנֵה אֵלַי הוֹדֵנִי

(א) תהלים פ"ו.

חגה

תְּנַהֲעֵזְךָ לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֹן־אֲמִתְךָ: עֲשֵׂה־
 עִמָּי אֹת לְטוֹבָה וִירְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשּׁוּ כִּי־אֵתָה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ עֲזַרְתָּנִי וְנַחַמְתָּנִי:

(א) בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ:
 (ב) כִּי כֹל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיו
 וְאֲנַחְנוּ נִלְכֶה בְּשֵׁם־יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד: (ג) יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר
 הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֲרֵעֹזְבוּנוּ וְלֹא־יִשָּׁשׁנוּ: לַחַטּוֹת
 לְבַבְנוּ אֱלֹהֵינוּ לִלְכַת בְּכָל־דַּרְכֵינוּ וּלְשֹׁמֵר מִצְוֹתֵינוּ
 וְחֻקֵינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי
 דְבַר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּי לְפָנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 קְרִבִים אֵלַי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה
 לְעֲשׂוֹת | מִשְׁפָּט עֲבַדוּ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 דְּבַר־יוֹם כִּי־זָמוּ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ הוּא הָאֱלֹהִים אִין עוֹד:

(ד) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 שְׁחִיָּה לָנוּ יֵאָמְרֵנָא יִשְׂרָאֵל: לְיְהוָה
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ שְׁחִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עַלְיֵנוּ אָדָם:
 אֲנִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוּ בַּחֲרוֹת אַפִּים בָּנוּ: אֲנִי חַיִּים
 שְׂטֵפוֹנוּ נִחַדָה עֵבֶר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲנִי עֵבֶר עַל־

(א) ישעיה' ב'ה' (ב) מכתב' ה' (ג) מ"א ח' (ד) תהל' קב"ר נפשונו

שחרית

נִפְשָׁנוּ הַיָּמִים הַיְיָדוּנִים: בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ
שְׁלֵא נִתְּנָנוּ מִדֶּף לְשִׁנְיָהֶם: נִפְשָׁנוּ בְּצַפּוֹר
נִמְלֵמָה מִפֶּח יִקְשִׁים הֶפֶח נִשְׁפָּר וְאַנְחָנוּ
נִמְלֵמָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מזמור ליום ראשון

הַיּוֹם יוֹם אַחַד בַּשַּׁבָּת קֹדֶשׁ שֶׁהוּא הַלּוּיִם אֹמְרִים עַל הַדּוֹכָן
(א) לְדוֹד מְזֻמָּר לַיהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ הָאָרֶץ
וּמְלוֹאָה תִּבְלַ וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יָמִים
יִסְדָּה וְעַל־נְהֻלוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי־יַעֲלֶה בַּחַד
יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ: נָקִי
כַּפַּיִם וּבִרְ-לִבִּי אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֵא נִפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה
יֵאָהֳרֹנְהוּ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוֹר הוֹרֵשׁוּ
מִבְּקָשֵׁי פְגִיעַ יַעֲקֹב סָלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים |
רְאִשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ
עֲזִיז וְגִבּוֹר יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ גִבּוֹר מִלְחָמָה:
שְׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה

(א) תהלים ב"ד

צבאות

שחרית

נו

יֵאָהֳרֹנְהוּ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה: הוֹשִׁיעֵנו
מִזְמוֹר לַיּוֹם שֵׁנִי

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בַשַּׁבָּת קֹדֶשׁ הַשִּׁיר שֶׁהוּא הַלּוּיִם אֹמְרִים עַל הַדּוֹכָן
(א) שִׁיר מְזֻמָּר לְבְנֵי־קָרָח: גְּדוֹל יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ
וּמִהֲלַל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקִדְשׁוּ:
יִפֶּח נֹף מְשׁוֹשׁ כְּלֵי־הָאָרֶץ הִרְצִיּוֹן יִרְכָּתִי צַפּוֹן
קָרִית מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע
לְמִשְׁגָּב: כִּי־חָנְנָה הַמַּלְכִּים נֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדוּ:
הַמָּה רָאוּ בֶן־תַּמְהוּ נִבְחָלוּ נַחֲפוּז: רַעְדָה
אֲחוֹתָם שֵׁם חֵיל כִּי־לָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁפָּר
אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ | בֶּן־רְאִינוּ
בְּעִיר־יְהוָה יֵאָהֳרֹנְהוּ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהִים יִכּוֹנְנָה עַד־עוֹלָם סָלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים
חֲסִדָּה בְּקָרֵב תִּיכְלָה: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֶּן תַּחֲלִתָּהּ
עַד־קְצוֹי־אָרֶץ צִדְק מְלֹאָה יִמִּינָה: יִשְׁמַח הֶרֶם
צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: סָבוּ
צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סָפְרוּ מִגְדָּלוֹתָּהּ: שִׁירוּ לְבַבְכֶם |
לְחִילָה פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר
אֲחֵרוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא
יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת: הוֹשִׁיעֵנו

(א) תהלים מ"ה

מזמור

שחרית

מזמור ליום שלישי

היום יום שלישי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים עלהדוכן
(א) מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב
אלהים ישפט : עדמתי תשפטו עור
ופני רשעים תשאוסקה : שפטו דל ויהום עני
ורש הצדיקו : פלטו דל ואביון מיד רשעים
הציוו : לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו
ימוטו כרמסדי ארץ : אני אמרתי אלהים
אתם ובני עליון כדכם : אכן כאדם תמותון
וכאחד השרים תפלו : קומה אלהים שפטה
הארץ כיאתה תנחל בכלהגוים : הושיענו

מזמור ליום רביעי

היום יום רביעי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן
(ב) ארנקמות יהוה יאהדונה אל נקמות הופיע:
הנשא שפט הארץ השב גמול על גנאים :
עדמתי רשעים יהוה יאהדונה עדמתי
רשעים יעלוו : יביעו ידברו עתק יתאמרו
כרפעלי און : עמך יהוה יאהדונה ידבאו
ונחלתה יענו : אלמנה וגר יחרגו ויתומים
ירצחו : ויאמרו לא יראהיה ורא יבין אלהי
יעקב : בינו בפערים בעם וכסילים מתי תשפירו :

(א) תהלים פ"ב, ב' צ"ד

הנמע

שחרית

נז

הנמע און הלא ישמע אס יצר עין הלא יביט :
הימר גוים הלא יוכיה המלמד אדם דעת :
יהוה יאהדונה ידע מחשבות אדם פיהמה
הבר : אשרי הגבר אשר תיפרנו יה ומתורתך
תלמדנו : להשקיט לו מימי רע עד יפרה
לרשע שחת : פי לא ימש יהוה יאהדונה
עמו ונחלתו לא יעזב : פיעד צדק ישוב
משפט ואחריו כלי ישראל : מייקום לי עם
מרעים מיי יתיצב לי עם פעלי און : לוכי
יהוה יאהדונה עזרתה לי כמעט ישכנה דומה
נפשי : אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יאהדונה
יאהדונה יסעדני : ברב שרעפי בקרבי תנחומיך
ישעשעו נפשי : היחכרך כפא הוות יצר עמר
עלי חק : וגודו עד נפש צדיק ודם נקי ירשיעו :
יהי יהוה יאהדונה כי למשגב ואלהי לצור
מחסי : וישב עליהם את אונם וכרעסם
יצמיתם יצמיתם יהוה יאהדונה אלהינו הושיענו

מזמור ליום חמישי

היום יום חמישי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן
(א) למנצח עדהגתית לאסף : הרנינו לאלהים

עונו

(טו)

(א) תהלים פ"א

שחרית

עֲזָנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ יְמִנְךָ וּתְנִיחֶךָ
כְּנֹזֵר גַּעֲמִים עִסְנִבְלָה : תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶף
לְיוֹם חַגְנוּ : כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי
יַעֲקֹב : עֲדוּת | בִּיהוֹסֵף שְׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל-אֲרֶץ
מִצְרַיִם שִׁפְתַי לֹא-יִדְעוּתִי אֲשִׁמְעֶנּוּ : הַסִּירוּתִי
מִסִּבְלָה שְׂכַמוֹ כִּפְיוֹ מִדֹּד תִּעֲבֹרְנָה : בְּצִרְחָה
קָרָאתָ וְאַחֲרָיֶךָ אֶעֱנֶה בְּסֵתֶר רַעַם אֲבַחֲנֶה עַל-
כִּי מָרִיבָה סִלְהָ : שְׁמַע עִמִּי וְאֶעֱיֵדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל
אִם-תִּשְׁמַע-לִי : לֹא-יִהְיֶה בְּךָ אֵל זֶר וְלֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּזֶר : אֲנִכִּי | יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְלֹא
אֱלֹהֵי הַמַּעֲרָה מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם תִּרְחֹב-פִּיךָ
וְאִמְרָאֵהוּ : וְלֹא-שְׁמַע עִמִּי קוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא-
אָבָה לִי : וְאִשְׁתַּחֲוֶה בְּשִׁרְיֹת לִבִּי יִלְכּוּ
כְּמוֹ עֲצוֹתֵיהֶם : לֹא עִמִּי שְׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
יְהִלְכוּ : כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּנּוּ וְעַרְצֵיהֶם
אֲשִׁיב יָדַי : מִשְׁנֵי יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִכְחַשׁוּ-לוֹ
וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם : וַיִּאֲכִלְהוּ מִחֶלֶב חֶמְדָּה וּמִצֹּר
דָּבַשׁ אֲשִׁיבֶנּוּ : הוֹשִׁיעֵנו

מוזמר ליום ששי

היום יום ששי בשבת קודש השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן

יהוה

שחרית

נה

(א) יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
תִּבְלֵךְ בְּלִי-תְמוֹת : נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאִזּוֹ מַעֲלֹכֶם אֲתָה :
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
קוֹלֶם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים : מִקְלוֹת אֲמִים רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁפָּרֵי-יָם אֲדִיר בְּמַרוֹם | יְהוָה יִתְּנֶה
יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
קָדֵשׁ יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ

בכל יום אחר המזמורים אימרים

(ב) הוֹשִׁיעֵנו | יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
מִן-הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לִשְׁם קִדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֹתֶיךָ : בְּרוּךְ יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם וְאָמַר
כִּדְהַעֲמֵם אֱמֹן הַקְּלוּיָהּ : (ג) בְּרוּךְ יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ : (ד) בְּרוּךְ יְהוָה יִתְּנֶה יָדוֹ וְיִתְּנֶה יָדוֹ
אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת
בְּבֵדוֹ : וּבְרוּךְ | שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֱמֹן | וְאֱמֹן :

ותגדל ותקדש שמיה רבא אמון בעקמא די ברא כרעותיה.

וימלוך מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחיה. אמון

(א) תהלים צ"ג. (ב) שם ק"ו מ"ו. (ג) שם קל"ה כ"א. (ד) שם ע"ב י"ה.

בחיבון

שחרית

בחיכוך וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. ותברך. וישתבח. ותפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתעלה. ויתהלל. שמייה דקודשא ברוך הוא. אמן לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיבא ורפואה ונאולה ומליקה וכפרה ורוח והצלח לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יש נוהגין לאמר בערב ראש השנה מזמור הרביעי לאלהים עוננו. ובערב יום הכפורים כבוא אלו נתן הנביא. ובמוצאי יום הכפורים רצית ה' ארצה. ובכית אכל שבעו זאת כל העמים. ובפורים אלו אלו למה עונתו: ובכית החתן משכיל שיר וירדות. ובק"ק בית אל אין נוהגים לאמרם:

קנה אריתואדניה יאהרונה חוק ויאמין לבך וקנה אריתואדניה יאהרונה: אין קדוש ביהואדניה יאהרונה בראין בלתך ואין צור באלהינו: כי מי אלוה מברעי יהואדניה יאהרונה ומי צור זולתי אלהינו: אין באלהינו. אין באדוננו. אין במלכנו. אין כמושיענו: מי באלהינו. מי באדוננו. מי במלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה לאדוננו. נודה למלכנו. נודה כמושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדוננו. ברוך מלכנו. ברוך

מושיענו

שחרית

נמ

מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדוננו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו: א אתה תקום תרחם ציון פריעת להגנה פירא מועד:

טוב לומר שטום הקטורת והוא לעיל דף י"ט

תנא דבי אליהו פלג השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא. שנאמר הליכות עולם לו. אל תקרי הליכות אלא הלכות: אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יהואדניה יאהרונה ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בוניך: יהי שלום בחילך שקנה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדבר להנא שלום בך: למען בית יהואדניה יאהרונה אבקשה טוב לך: וראה בניים לבניך שלום עלי ישראל: שלום רב לאחבי תורתך ואין למו מכשול: יהואדניה יאהרונה על לעמו ימן יהואדניה יאהרונה יברך את עמו בשלום:

זה הקדוש נקרא קדוש יתא ר"ל קדוש שאומרים אותו היתומים. וטוב לומר הקדוש הזה על מיתת אביו ואמו כל השנה כולה אפילו בשבתות וי"ט. יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כרעותה. וימליך מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. אמן בחיכוך וביומיוכו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. ותברך. וישתבח. ותפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתעלה. ויתהלל. שמייה דקודשא ברוך הוא. אמן לעילא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמרון בעלמא ואמרו אמן: אמן

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמודיהון תהלים ק"ב י"ד.

תלמודיהון

שחרית

תלמידיהו. דעסקין באורייתא קדישתא. די באתרא
הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא לנא ולהון חנא וחסדא
ורחמי. מן קדם מאריה שמיא וארעא ואמרו אמן.
יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושזבא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורוח
והצלה לנו ולכל עמו. ישראל ואמרו אמן. אמן עושה שלום
במרומו הוא ברחמי ועשה שלום עלינו ועל כל עמו
ואומר הש"ץ ישראל ואמרו אמן: אמן

ברכו את יהוה יהוה המבורך:
ועינו הקהל ברוך יהוה יהוה המבורך
לעולם ועד: וחזרו הש"ץ

עלינו לשיבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגווי הארצות
ולא שמונו כמושפחות הארמה שלא שם חלקנו
בהם וגורנו בכל המונם. שיהם משתחוים
להבל וריק ומתפללים אך אל לא יושיע.
ואנהנו משתחוים לפני מלך המלכים
הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד
ארץ ומושב יקרו בשמים ממועל ושכינת עזו
בגבהי מזומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר.
אמת מדכנו ואפס זולתו כפתוב בתורה.

ודעת

שחרית

ס

וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה יהוה
יאהרונה הוא האלהים בשמים ממועל ועל הארץ
מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יהוה יהוה יאהרונה אלהינו לראות
מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן
הארץ והאילים פרות יפרתון. לתמן עולם
במלכות שדי. וכרפני בשך יקראו בשמך
להפנות אליך כרשעי ארץ. יפירו וידעו
כריושבי תבל. כי קך תכרע כרפרך תשבע
כרלשון. לפניך יהוה יהוה יאהרונה אלהינו וכרעו
ויפלו ולכבוד שמך יקר ותנו. ויקבלו כלם
את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מתרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי
עד תמלוך בכבוד. כפתוב בתורתך. א) יהוה יהוה
יאהרונה. ימלך לעולם ועד: ב) ויהי יהוה יהוה
יאהרונה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה יהוה יאהרונה אחד ושמו אחד:

ויאמר אם שמעו תשמע לקול יהוה יהוה יאהרונה אלהיך
והישר בעיניו תעשה והאונת למצותיו ושמרת
כל חקיו פל המלכה אשר שמתי במצרים לא אשים
א) שמות ש"י י"ח. ב) זכריה י"ד.
עליך

שחרית

עֲקִידָה פִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָדָר

אחר תפלה ישתדל ללמוד סדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תורה נביאים וכתובים ולשנות משנה וגמרא וזוהר והלכות ומסר. והאיש הירא חק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קריה נאמנה הואת נעמי. זכפסקי תורה ולמוד שנים מקרא ואחד תרגום. וזכביאים וכתובים פעם אחת מקרא ופעם אחת תרגום. וכליל ששי ולמוד כ"ו פסוקים פעם אחד מקרא בלי תרגום כמ"ש האר"י זצ"ל בש' המצות ד' מ"ו ע"א.

וכשוצא מכות הכנסת אומר

יי נחני בצדקהך למען שוררי הישר לפני רכך : ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים :

כבואו לבית לטעום מדי בצפרא ויהר בכרכת האוכלים והמשקים ושיהיה בו שיעור ברכה אחרונה. ויהר מהתולעים הנמצאים באוכלים ובמשקים.

אם אוכל פת הכאה בכסנון יש מחלוקת בפוסקים עד כמה יוכל לברך על הסחיה. ועד כמה יצטרך לברך ברכת המזון והיותר מוסכם הוא שואכל פחות מנ"ה דרהם * ואו יברך על הסחיה. ואם אכל נ"ד דרהם או יותר עד ע"ב דרהם נכנס בספק ברכת המזון עד שיאכל ע"ב דרהם ויברך ברכת המזון.

יברך הכרכות כתקונן. כי יש מברכין ופותחין מעיקרין קרי חדא ופרוי תלת וכל זה בא מעונותינו וסמדרות הכלי העוה"ו שהן העיקר לדעת היצה"ר ועבודת ה' אשר לכך נוצרנו היא תפלה אוי לנו הלא תראה כמה אנוש ירדק בקהויו אם היא טובה ואם כלי שהוא כליון נקי ויפה. אבל הכרכה חסירה ושלא כתקונה לא אכפת להו. וגם בכרכה שמברך כמות שהיא רומז באצבעותיו ושוחק אוי לה לאותה בושח :

כשיריך לעסקי ויהר מאד מאד בכסה לאוין שהוא מזמן לקיים אוהרתו יתברך או לעבור ח"ו ומהם נול גניבה ואונאה שקר. מרמה. עול במרה במשק לזכמסורה. גונב דעת הבריות. אבק רבית. לא תגוש. עושק שבר שביר. שבועת שקר מחליף בדיבורו. אינהו ואביוויהו ודכותיהו. אשריו אם ינצל מכלם ויכוין שהולך למשא ומתן לכלכל ביתו בכבוד ושלא ימוט וכדעתו ליהר בכל מה שהזוירה התורה מדאורייתא וד"ס ויהיו כל מעשיו לשם שמים :

יבטח בה' כמשאו ובטתנו ובכל דבר דכתיב וזכרת כי הוא הנותן לך כח * כל דרהם י"ו קיראש ג' דרהם ב' מיתקאל. לעשות

דינים

סא

לעשות חיל ולא יסבור שהצלחתו מכה דעתו והרפיותו כי הכל ממנו יתברך כי כמה הרופים עניים מרודים וכמה מפשים עשירים ביותר הם :

כבואו לבית לסעוד סעודה קבע בצהרים ותן דעתו כי שעת ישיבת השלחן הוא מעבר מסוכן :

ישול ידיו כסדר נש"י בשחרית ויכוין לקיים מ"ע דרבנן וקודם הניגוב יגביה ידיו כנגד ראשו ויברך תיקף ענש"י ויגב ידיו בטוב ויקה פת ויברך

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונה יאהרונה מלך העולם

המוציא להם מן הארץ

יכוין שאוכל להיות בריא לעבודתו יתברך ויהר בכל ברכות הנהנין לברכה כתקונן ויכוין להמשוך רוחניות וקדושה כמאכל :

בברכת המוציא בחול יתחך מהלחם מעט קודם ברכת המוציא ואחר הכרכה יפירודנה ובשבת יתחוך אחר הכרכה משום שלמות לחם משנה. בחול קודם שישול ידיו ושתה מים או שאר משקים פחות מרביעית כדי שלא יתחייב בכרכה אחרונה ויברך ברכה ראשונה ויכוין בכרכה זו לפטור המים או שאר משקין (חזין מיין) שבתוך הסעודה ואם יש יין בתוך הסעודה אין צריך לכל זה כי ברכת היין פוטרת כל מיני משקין ובשבת שמקדשין ביין קודם נטילה אין צריך לכל זה. לאכול על שלהן של ד' רגלים. מים אמצעים בין תבשיל לתבשיל רשות. בין כשר לדגים חובה משום דקשה לד"א (פי' לצרעת) ואפשר דכזמן הזה אין סכנה דנשתנו הטבעים. מים אמצעים צריך ליטלם ע"ג כלי ברכ"י. אין להסיר המפה והלחם עד אחר בהמ"ג. נשים חייבות בבהמ"ז. שלשה שאכלו כאחד חייבים לזמן אם שכח או הויר אחד מהם ובירך השנים יכולים לזמן עליו והוא אינו יוצא י"ח ויזמן. בעשרה מזמנים בשם. ואם קדם אחד מהם ובירך אינהו מזמני עליו בשם ואיהו לא נפיק. שלשה שאכלו כאחד אינם רשאים ליחלק וכן ד' או ה'. ששה גהלקים עד י'. ועשרה אינם גהלקים עד שיהיו עשרים. אבל אם הקדים האחד לאכול ואח"כ באו שנים ואכלו רשאי האחד לגמור סעודתו קודם ולברך לעצמו. תשעה אכלו דגן ואחד אכל בנית ירק מצטרפין ואפילו שבעה אכלו דגן ושלושה אכלו ירק מצטרפין. המצטרף צריך לברך אחר הזימון ברכה אחרונה על מה שאכל ואינו נפטר בבהמ"ז של אלו. קמן היודע למו מברכין מזמנין עליו. נשים מזמנות לעצמן. רשות. אבל כשאוכלות עם אנשים חייבות. ויוצאות בזימון שלהן. אחר גמר סעודה ישול ידיו במים צוננים. מים אחרונים חובה. אין נוטלין ע"ג קרקע אלא בכלי ואם אין לו כלי נוטל על כל דבר שהוציץ בינו לבין הקרקע ואפילו ע"ג רצפה. צריך לישול עד פרק שני של אצבעות. נוטל בכל מיני משקים

(מז)

משקים

סדר ברכת המזון

ותורה חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים
ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריחה שחתמת
בבשרנו ועל תורתך שלמדנו. ועל חקי רצונך
שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס
אותנו :

כהנחה ובפירות אומר על הנסים וכו' ברוך מ"ב. ואם לא אמר על הנסים
ונזכר קודם תיבת ה' חזור לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה' יאמר אותו
בהרחמן. ויתחיל חרהמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה בימינו וכו' :

ועל הכל יהוה אלהינו יאהרוננו אלהינו אנו מודים לך
ומברכים את שמך באמור (א) ואבלת
ושבעת וברכת (מזוין את הכוס) את יהוה אלהינו יאהרוננו
אלהיה על הארץ הטובה אשר נתת לנו : ברוך
אתה יהוה אלהינו יאהרוננו על הארץ ועל המזון :

רחם יהוה אלהינו יאהרוננו אלהינו עלינו ועל ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון
משכן כבודך ועל היקףך ועל מעונך ועל
דבירך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו. אבינו רענו זוננו פרנסנו כלכלנו
הרויחנו הרוה לנו מהרה מכל צרותינו. ואל
תצריכנו יהוה אלהינו יאהרוננו אלהינו לידי מתנות

(א) דברים ח' י

בשר

סדר ברכת המזון סג

בשר ודם. ולא לידי הלוואתם. אלא לידך
המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה. שלא
נבוש בעולם הזה. ולא נבלם לעולם הבא.
ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה
במהרה בימינו :

בשבת אומר כאן רצה והחליצנו

רצה והחליצנו יהוה אלהינו יאהרוננו אלהינו במצותך
ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה.
כי יום גדול וקדוש הוא מפניך. נשבות בו וננוח בו
במצות חקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו.
והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו. כי אתה הוא בעל
הנחמות. ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו :

בראש חדש וכיום טוב ובחול המועד אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יענה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו.
וזרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה למובה. לחן לחסד
ורחמים. ביום בראש חדש ראש חדש הזה. בחוה"מ פסח חג
המצות הזה ביום מקרא קדש הזה בחוה"מ סוכות חג
הספות הזה ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו
ולחשיענו : זכרנו יהוה אלהינו יאהרוננו אלהינו בו למובה.
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר
ישועה ורחמים. חום וחננו וחמול ורחם עלינו. והושיענו
כי אליך ענינו. כי אי מקף חנו ורחום אתה :

ברוך

סדר ברכת המזון

ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהודנהו בונה ירושקם
(ואומר בלחש אמן)

ואם שכח להזכיר שבת אם נזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב ואמר
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ברוך אתה ה'
מקדש השבת :

ואם הוא שבת וראש חדש כולל שניהם בכרחה א'
ואם התחיל ברכת הטוב והמטיב וכ"ש אם סיים ברכת המזון יחזור לראש :
דינו ברכה רביעית : בכל מקום שטעה בבחמ"ו חזור לראש בחמ"ו הכולהו
שלוש ברכות חשיבו כאחת אבל אם טעה בכרחה רביעית אינו חוזר
אלא להטוב והמטיב מג"א :

ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהודנהו אלהינו מלך העולם
האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו
גואלנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה
ישראל המלך הטוב והמטיב לכל בברייתו
יום הוא המטיב לנו הוא מטיב לנו הוא ייטיב
לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד
הן וחסד ורחמים וריח והצלה וכל טוב : יענו
אמן הרחמן הוא ישתבח על פסא כבודו :
הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ : הרחמן
הוא ישתבח בנו דוד דורים : הרחמן הוא קרן
לעמו ירים : הרחמן הוא יתפאר בנו לגצח
נצחים : הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי

בהתר

סדר ברכת המזון

סדר
בהתר ולא באיסור בנחת ולא בצער : הרחמן
הוא יתן שלום בינינו : הרחמן הוא ישלח
ברכה רוחה והצלה בכל מעשה ידינו :
הרחמן הוא יצליח את דרכנו : הרחמן הוא
ישפור עול גלות מהרה מעל צוארנו : הרחמן
הוא יוליכנו מהרה קוממיות לארצנו : הרחמן
הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש
ורפואת הגוף : הרחמן הוא יפתח לנו את ידו
הרחבה : הרחמן הוא יברך פלל אחד ואחד
מזמנו בשמו הגדול כמו שנתפרכו אבותינו
אברהם יצחק ויעקב בכל מכל פל פן יברך
אותנו יחד ברכה שלמה וכן יהי רצון ונאמר
אמן : הרחמן הוא יפרוש עלינו סבת שלומנו :
בשבת אומר הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה
לחיי העולמים :

בראש חדש הרחמן הוא יחדש עלינו החדש הזה למזבח
ולברכה :

במכות הרחמן הוא יזכנו ליישב בספת עורו שר לויתן :
הרחמן הוא ישפיע עלינו שפע קדושה ומטהרה
משבעה אושפיון עקאין זכותם תהא מנו וצנה עלינו :
בשלוש רגלים הרחמן הוא ינענו למועדים אחרים תבאים
לקראתנו לשלום :

הרחמן

סדר ברכת המזון

הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה
יראתו על פנינו לבלתי נחטא. ויהיו
בר מעשינו לשם שמים:

ברכת האורח הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו
עליו ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה בשלחנו
שם אברהם אבינו כל רעב ממנו יאכל וכל צמא
ממנו ישתה. ואל יחסר ממנו כל טוב לעד ולעולמי
עולמים אמן: הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה ובעל
הסעודה הזאת. הוא ובניו ואשתו וכל אשר לו. בכנים
שיחיו ובנכסים שיירבו. ברוך יהיה חילו ופועל ידיו
תרצה ויהיו נכסיו ונכסנו מוצלחים וקדושים לעיר.
ואל ידקק לפניו ולא לפנינו שום דבר חטא והרהור
עון. שש ושטח כל הימים פעשה וכבוד מעתה ועד
עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא.
אמן בן יהי רצון:

בסעודת המילה הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה אבי הבן
וכו' הוא ואשתו היולדת וכו' ועד עולם:

הרחמן הוא יברך את הילד הנולד וכשם שזכה הקדוש ברוך
הוא למילה כך יזכה ה' לכנס לתורה ולחופה ולמצות ולמעשים
טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן: הרחמן הוא יברך את מעלת
הסנדק והמוהל ושאר המשתדלים במצוה הם וכל אשר להם:
בסעודת החתן הרחמן הוא יברך את החתן והכלה בכנים וזכרים
לעבודתו יתברך (ונמנהגנו להוסיף) הרחמן הוא יברך
את כל המסובין בשלחן הזה ויהן לנו הקדוש ברוך הוא משאלות
לבנו לטובה:

הרחמן הוא יחינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח

ולבנו

סדר ברכת המזון סה

ולבנו בית המקדש ויחיי העולם הבא. (א) מגדיר
(ביום שמתפללים מיסר מגדול) ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו דוד וזרעו עד עולם: (ג) בפירים
רשו ורעבו ודורשי יהוה (א) יהוה יאהרונה לא יחסרו
כר טוב: (ג) נער | הייתי גם זקנתי ולא ראיתי
צדיק נעוב וזרעו מבקש לחם: כר היום חונן
ומלוה וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה.
ומה ששתינו יהיה לרפואה. ומה ששתרנו
יהיה לברכה בדרתיב (ד) ויהן לפניהם ויאכלו
ויותרו בדר יהוה (א) יהוה יאהרונה: (ה) ברוכים אתם
יהוה (א) יהוה יאהרונה. עושה שמים וארץ: (ו) ברוך
הנבר אשר יבטח ביהוה (א) יהוה יאהרונה ויהיה יהוה
יהוה מבטחו: (ז) יהוה (א) יהוה יאהרונה. עו
לעמו יתן
יהוה (א) יהוה יאהרונה. יברך את עמו בשלום: עושה
שרום במומיו הוא ברחמיו ועשה שרום עלינו
ועל כר עמו ישראל ואמרו אמן:

כל דבר שצריך כוס צריך לשתות ממנו מלא לזמנו שהוא רוב רביעית
הלכך ישתה רביעית שלם ש"ע ק"צ.

(ח) כוס ישועות אשא ובשם יהוה (א) יהוה יאהרונה

אמרא: סברי מרנן: ברוך | אתה יהוה (א) יהוה

(א) שמואל ב' כ"ב. (ב) תהלים ל"ד. (ג) שם ל"ז כ"ה. (ד) מלכים ב' מ"ד.

(ה) תהלים קט"ז מ"ו. (ז) ירמיהו י"ז ז' (ז) תהלים כ"ט י"א. (ח) שם ק"ו.

יהוה (א) יהוה יאהרונה (י"ז)

סדר ברכת המזון

יאהרונחי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

אחר ששחה רביעית משגרו לאשתו שתשחה ממנו. אם המכרך אינו רוצה
למאום יטעום אחר מן המסובין רביעית. ואחריו מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם

אם אכל מזונות יאמר
על המציה ועל
הפנקפה
א"א פירות מז' מינים
על העץ ועל
פרי העץ
אם שתח יין יאמר
על הגפן ועל
פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה

ורחבה שרצית והנחתה לאבותינו לאכול

מפריה ולשבע מזונותיה. רחם יהוה אלהינו

אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים

עמך ועל הר ציון משכן כבודך. ועל מזבחך.

ועל היקדך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה

במימנו. והעדינו לתוכה. ושמחנו בבנינה

ונברכך עליה בקדושה ובמטהרת.

(בשבת ורצה והחליצנו
ביום השבת הזה.)

ביום ראש חודש הזה.

ביום ושמחנו ביום

בפסח חג בשבועות חג בכנות חג כש"ע שמיני

המצות השבועות הספנות חג עצרת

הזה. (ביום בחוה"מ א"א טוב) מקרא קדש הזה.

סדר ברכת המזון

סו כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ

ועל המציה ועל העץ ועל הגפן
ועל הפנקפה. ועל פרי העץ. ועל פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו על הארץ

ועל המציה ועל הפירות
בארץ ישראל פירותיה
בארץ ישראל פריה
בארץ ישראל פריה
ועל פרי גפנה:

ברכות הנהנין

בשאוכל סת הבאה בכסנין וכל מעשה קדרה מה' מיני דגן שהם חמה ושעורה
בוסמן שבלת שועל ושיפון שעשה מהן תבשיל אפי עירב עמם מינין
אחרים יותר מהן יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך

העולם בורא מיני מזונות:

ואחריו יברך על המציה בנו' כדף ס"ה ועל האורז בורא מיני מזונות ולבסוף

בורא נפשות רבות וכו'.

אם אכל פרי העץ יברך.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך

העולם בורא פרי העץ:

ולאחריו אם הוא מה' מיני פירות שנשתכחה בהן א"י שהם זתים תמרים
ענבים תאנים רמונים יברך על העץ בנו' כדף ס"ה ואם הוא משאר פרות
האילן יברך בבורא נפשות רבות: לקמן
על פירות הארץ מברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך

העולם בורא פרי האדמה:

ולאחריו בורא נפשות רבות

ברכות הנהנין

על דבר שאין גדולו מן הארץ כגון מים בשר דגים ביצים חלב נכינה וכו' פטרין:

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אלהינו מלך העולם ששכל נהיה בדרבו:

ולאחריו יברך.

ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל חי ברוך חי העולמים:

על ריה טוב מברך קודם שירה אם הוא מין עין מברך בורא עצי בשמים ואם הוא עשב מברך בורא עשבי בשמים ואם הוא פרי (שקנה להריוה בו או לאכלו ולהריוה בו) מברך הנותן ריח טוב בפירות, על כל דבר שהוא מסופק בו מברך בורא מיני בשמים ש"ע רמ"ז:

על שמועות רעות מברך בא"י אמ"ה ריון האמת, על שמועות טובות לו לברו מברך ברוך שחיינו ואם הוא טובות לו ולאחרים מברך הטוב והמטיב. בנה בית חדש בו הוא כלים חדשים מברך ברוך שחיינו. קנה כלים להשתמש בו הוא וכו' ברוך הטוב והמטיב. הקובע מוזה כביתו אוצר בא"י אמ"ה קובע בהתחלת שליש עליון מימין הנכנס באלכסון ראשו בצד לפנים:

אחר אכילה שהולך לעסקיו יעשה עוד הכנה כמו שעשה בבוקר ליתן ברעתו כסה לאוין לפניו אם יקיים אשריו ואם יעבור עליהם או לו ובמש"ל ועכשו בותר צריך לזוהר כי הוא שבע ושמה. וגם כי ונסו צללי ערב מתחיל להתגבר סרת הרין ויצר הרע מתגבר. אם ושייל שכך הורגל וכו' לשם שמים שהוא מטייל להיות בריא לעבודתו ויתברך ויזיהו לבו רחב להתנהג בכל עניניו כהונן. אם יהיה בהכרה בני אדם יחשוב כי רגליו לנחושטים על היצה"ר הנושג וכמעט שנפל ביד היצה"ר כי כמה חלקי דיבור אסור הם המדברים לשון הרע. ליצנות. שקר. חנופה. כיווי בני אדם. גדלות ושכחי עצמם מדעתם והנהגתם והורפתם. ודברים הנוטים לנבלות הפה. ושבועת שקר. והזכרת שם שמים לכטלה וכיווי הכמים. ופקפוק על גיורת חו"ל וכיוצא. ואם עיני שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דברים הנזכרים אסור ג"כ נקוט מיהא פלגא וכשיהיה על משמרת ירגיש בדבריהם וישתדל להתרחק מהם:

תפלת מנחה

יזדר בתפלת המנחה לאומרה בזמנה (וזמנה מתשעה שעות ומחצה בשעות זמניות עד שקיעת החמה) ובצבור, ויותר טוב ללוש מלית ולהניח תפילין, שמושא רבא. ויאמר:

רשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו ורחימי (יאהרונה) ורחימי ודחילו (איההיה) ליחרא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל הפלה מנחה שהקן יצחק אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולות בה לתקן אה שורשה במקום עליון לעשות נחה רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו ויהי נועם וכו'.

למנצח עדי-גתית דבני קרח מזמור: מה יתדות משכנותיך יהוה אלהינו יאהרונה יצבאות: נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה אלהינו יאהרונה לפי ובשרי ירגנו אל אל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קן קה אשר שתה אפרחיה את מזבחתיך יהוה אלהינו יאהרונה יצבאות מלפני ואלהי: אשרי יושבי ביתך עוד יתללוך סלה: אשרי אדם עז לו קה מסלות בלבבם: עברי פעמק הפכא מעין ישותהו גם ברכות יעטה מזרה: ילכו מחיל אל חג יראה אל אלהים פציון: יהוה אלהינו יאהרונה יצבאות שמעה תפאתי האזינה אלהי יעקב סלה: מנגנו ראה אלהים והפט פני משיחה: פי טוב יום פחצריך מארף פתחתי הסתופף בבית אלהי מדור פאהלי רשע: פי שמיט ומגן יהוה אלהינו יאהרונה יצבאות חן וכבוד ותן יהוה אלהינו יאהרונה לא ימנע טוב דהלכים בתמים: יהוה אלהינו יאהרונה יצבאות אשרי אדם במח בך:

יאמר פ' החמיד ופטום הקמורת תמצא לעיל בדה י"ה

(א) אשרי יושבי ביתך עוד יתללוך סלה:

(א) תחלים פ"ד. אשרי

תפלת מנחה

(ב) אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שֹׂכֵכָה לִּי אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעַם שִׁיתָ אֲדֹנָי
יֵאֱהֹרֹנְהוּ אֱלֹהָיו :

(ג) תְּהִלָּה לְדָוִד אֱרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמִּלְחָמָה וְאֲבִרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכִלְיוֹם אֲבִרְכָה
וְאֶחָלָלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ
וּמְהִלֵּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין תִּקְרָה : דָּוִד דָּוִד יִשְׁבַח
מֵעַשִׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ : הָדָר כְּבוֹד הַגְּדוּלָה וְדַבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֲזוֹן גְּדֹלוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדְלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה : וְכֹר רַב־מִוִּבְיָה יִפְיֵעוּ וְצִדְקָתֶךָ
יִרְגְּנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ אֶתְךָ אֲפִים
וְגִדְלוֹתֶיךָ : מִזֶּבֶי יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ לְכָל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה אֲהֹרֹנְהוּ יֵאֱהֹרֹנְהוּ כָּל־
מַעֲשִׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְכָּה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ
יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָה הָאָדָם
גְּבוּרוֹתָיו וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת
כָּל־עֲלָמִים וּמַמְשִׁלְתֶךָ בְּכָל־דָּוִד וְדָר : סוֹמֵךְ
יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים : עֵינַי־כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה גּוֹתֵךְ
לָהֶם אֶת־אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת־יְדֵיךָ וּמַשְׁבִּיעַ
לְכָל־תִּי רְצוֹן : צְדִיק יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ בְּכָל־דְּרָכָיו
(א) תהלים קמ"ה (ב) שם.

וחסיד

תפלת מנחה

סח
וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ
לְכָל־קְרָאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת : רְצוֹן
יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר
יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ אֶת־כָּל־אֲהַבָיו וְאֶת כָּל־
הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהִלָּת יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ יִדְבַר
פִּי וּיְבַרְךָ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד :
(א) וְאֲנַחְנוּ | וְנִבְרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַקְּלוּיָהּ :
וְתִגְדַּל וְתִקְדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא אֲמֵן בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתֵיהָ.
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהָ. וְיַצְמַח פְּרוֹקְנֵיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהָ. אֲמֵן
פְּתִיכּוֹן וְכוֹיִמִיכּוֹן וְכַתְּנֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
קָרוֹב וְאִמְרוּ אֲמֵן : יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי
עָלְמָיָא. יְתַפְּרֵךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא.
וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהָ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אֲמֵן
לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא.
דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן :

(ב) אֲדֹנָי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהֹרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלְהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵר חֲסָדִים מִזִּבְיָה קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל | לְבַנְיָה בְּנֵיהֶם לְמַעַן

שמו

(א) תהלים קמ"ו י"ה (ב) שם נ"א י"ו.

תפלת מנחה

שמו באהבה :

בעשיית זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהרונתי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם | אדני. מחיה מתים. אתה רב להושיע. (בקיץ מזריר הפול)

(בחורף משיב הרוח ומזריר הנשם) מכבדל חיים בחסד. מחיה מתים. ברחמים רבים. סומך גופלים. ורופא חולים.

ומתיר אסורים. ומקים אמונתו. לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך

ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

בעשיית מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים : ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך | אתה יהוה אלהינו

יאהרונתי מחיה המתים :

בחזרת העמידה השליח צבור אומר

נקדישך ונעריצך. בנועם שיה סוד שרפי קדש תמשלשים לך קדשה. וכן כתוב על

יד נביאך. (א) וקרא זה ארצה ואמר. קדוש | קדוש. קדוש יהוה אלהינו יאהרונתי צבאות מלא כל-

(א) ישעיה ו' ג'

הארץ

תפלת מנחה

סט

הארץ כבודו : לעמתם משבחים ואומרים :

(א) ברוך כבוד יהוה אלהינו יאהרונתי ממקומו : וכדברי קדשך כתוב לאמר. (ב) מלך יהוה אלהינו

יאהרונתי לעולם אלהינו ציון לדר ודר הללויה : אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל יום

יהללוך סלה : ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהרונתי האל הקדוש. בעשיית המלך הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

בערבית במוצאי שבת וי"ט אומרים זה :

אתה חוננתנו יהוה אלהינו יאהרונתי אלהינו כדע והשכל אתה אמרת להבדיל בין קדש לחול ובין אור

לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה בשם שהבדלתנו יהוה אלהינו יאהרונתי אלהינו מעמי הארצות וממשפחות האדמה. כה פדנו והצילנו

משטן רע ומפגע רע ומפל גזרות קשות ורעות המתרששות לבא בעולם :

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת : ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהרונתי חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ותחזירנו בתשובה שלמה

לפניך : ברוך | אתה יהוה אלהינו יאהרונתי הרוצה בתשובה :

סלח

(יח)

(א) יחזקאל ג' ב' תהלים קמ"ז י'

תפלת מנחה

סֵלַח לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטֵאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מִלִּפְנֵי
כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה: בְּרוּךְ |
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוּחַ:

רָאה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבֵה רִיבֵנוּ וּמְהֵר לְגַאֲרֵנוּ
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. כִּי אֵל גּוֹאֵל חוֹק
אַתָּה: בְּרוּךְ | אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בְּחַנּוּת צְבוּר אוֹסֵר כַּאֵן הַשְּׁלִיחַ צְבוּר עֵנּוּ וְתַמְצֵא בְשֵׁמַע קוֹלֵנוּ:
רַפְּאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וּנְוִשַׁעַה
כִּי תִהְיֶה אַתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא

לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ. וְלְכָל־מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל־מַכּוֹתֵינוּ
כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְגַאֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ | אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּקִיץ בְּרַכְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ לְאֵהִינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנֵיתֵינוּ בְּטַלְלֵי רְצוֹן
בְּרַכָּה וּגְדֻבָּה. וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשִׁבְעַ

וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה. כִּי אֵל טוֹב
וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ | אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

כַּאֲלֵי מַתְחִילִין לוֹמֵר מִלֵּיל ו' הַשּׁוֹן וְכוּ' ל' אַחֲרֵי יוֹם לַחֲקוּפַת תְּשׁוּבָה
בְּחִירַף בְּרַךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ אֶת הַשָּׁנָה
הַזֹּאת. וְאֶת כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה
וְתֵן

תפלת מנחה

ע

וְתֵן טַל וּמָטָר לְבְרַכָּה עַל כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה.
וְרוּחַ פָּנֵי תְבַל וְשִׁבְעַ אֶת הָעוֹלָם כִּלּוֹ מְטוּבָה.
וּמִלֵּא יְדֵינוּ מְבָרְכוֹתֶיהָ וּמַעֲשֵׂר מִתְּנוּת יְדֵיהָ.

שְׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דְּבַר רָע. וּמְבָרֵךְ
מִינֵי מִשְׁחִית וּמְכַל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת. וַעֲשֵׂה לָהּ
תְּקוּנָה מְזֻבָּה וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ

וְעַל כָּל־תְּבוּאָתָה וּפְיֻרוֹתֶיהָ. וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי
רְצוֹן בְּרַכָּה וּגְדֻבָּה. וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשִׁבְעַ
וְשָׁלוֹם. בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה. כִּי אֵל טוֹב

וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ | אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל | לְחַרוֹתֵנוּ. וְשֵׂא גַם קַמְצֵן
גְּלוּתֵינוּ. וּמְבַצֵּנוּ יַחַד מֵאֲרַבְעַ בְּנִפְּוֹת
הָאָרֶץ לְאֲרַצֵּנוּ: בְּרוּךְ | אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ

מְקַמְצֵן גְּרַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה. וְיִוָּעֲצִינוּ
בְּבִתְחִלָּה. וְהַסֵּר מִמֵּנוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה.

וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ
לְבִדְדָה. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵק וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ |
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֵנוּ מְקַדֵּךְ | אוֹהֵב צִדֻקָּה

ומשפט

תפלת מנחה

וּמִשְׁפָּט : בעשׂוֹת אוֹמְרִים הַמְלִיךְ הַמִּשְׁפָּט :

בְּיָמֵינוּ וּלְמַלְשֵׁינֵינוּ אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכֹל יְהוּדִים
כָּרַגַע יֵאבְדוּ. וְכֹל אוֹיְבֶיךָ וְכֹל שׂוֹנְאֶיךָ
מִתְּרָה יִפְרְתוּ. וּמְלָכּוֹת הַרְשָׁעָה מִתְּרָה תַעֲקֹר
וּתְשַׁבֵּר. וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיֶעם בְּיָמֵינוּ :
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱהוּנְהִי שׂוֹבֵר אוֹיְבִים
וּמְכַנְיֵע מֵיָנִים :

עַל הַצְדִיקִים וְעַל הַחַסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בַּיִת סוֹפְרֵיהֶם
וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַל יָנוּי. יְיָהוּ נֹא רַחֲמֶיךָ יְיָ הוֹאֲדֵנִי
יֵאֱהוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכֹל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם. וְלַעֲוֹלָם
לֹא גְבוּשׁ כִּירְבֵךְ בְּמַחֲנוּ. וְעַל הַסִּדָּךְ הַגָּדוֹל
בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ : כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱהוּנְהִי
מִשְׁעַן וּמְבַטָּח לְצַדִיקִים :

תִּשְׁבּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאִשֶׁר דִּבַּרְתָּ.
וּכְפֹא דוֹר עֲבָדְךָ מִתְּרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְוֵן.
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ : כְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱהוּנְהִי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם :

אַתְּ צִמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִתְּרָה תְצַמִּיחַ. וְקָרְנוּ

תרום

תפלת מנחה

עַא
תְּרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כְּרִי
הַיּוֹם : כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱהוּנְהִי מְצַמִּיחַ
קָרְנוּ יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱהוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחִקוּן
חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי יֵאֱשׁוּמַע תְּפִלּוֹת וְתִהְיוּנֵינוּ אֶתְּךָ.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חֲמַתִּי עֵינֵי פִשְׁעֵי לַפִּיךָ יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ
שֶׁתַּחֲוִל וְתַסְלַח וְתַכַּפֵּר לִי עַל כָּל טֵה שֶׁחֲמַתִּי וְשַׁעֲוִיתִי
וְשִׁפְשַׁעֲתִי לִפְנֵיךָ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרַאתִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהַפְדֵּלֵנוּ פְּרִנְסָה
טוֹבָה כְּהִיתֵר וּבְנַחֵה לַעֲבוּרְךָ (וַיְכִיִן חֲתָךְ דִּיקָרְנוּסָא) :
וּמְלַפְּנֶיךָ מִלִּפְנֵי רִיקָם אֲרִי תִשְׁיָבֵנוּ. חֲנֵנוּ
וְעַנְנוּ וְשִׁמַּע תְּפִלָּתֵנוּ :

בְּתַעֲנִית יְהִי וְכֵן בְּתַעֲנִית צְבוּר יֵאֱבֹר הַיּוֹד עַנְנוּ וְכֵן הַשִּׁין שֶׁשָּׂכַח לִזְמֵר
עַנְנוּ כֵּן גּוֹאֵל לִזְפֵּא יֵאֱבֹר כֵּן בִּיחִיד .

עַנְנוּ אֲבִינוּ עַנְנוּ בְּיוֹם צוּם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְּצָרָה
גְּדוֹלָה אָנֹחְנוּ. אֲרִי תִפְּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאַרְיֵת תַּעֲקֵם מִלִּפְנֵינוּ
מִבְּקִשְׁתֵּנוּ. הִיָּה נֹא קְרוֹב לִישׁוּעָתֵנוּ. מָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי
אַתָּה תַעֲנֵה. נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדַבְּרֵי שְׁנֵאֲמַר יִשְׁעֵי סֵה
וְהִיָּה מָרָם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֲעֲנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי
אֲשַׁמְעֵם : כִּי אַתָּה יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱהוּנְהִי פוֹדֵה וּמְצִיל וְעוֹנֵה
וּמְרַחֵם בְּכָל־יַעַת צָרָה וְצוּקָה : הַשִּׁין סָסִים כְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הוֹאֲדֵנִי יֵאֱהוּנְהִי הַעוֹנֵה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה :

כִּי אַתָּה שׂוֹמַע תְּפִלַּת כְּרִפָּה : כְּרוּךְ אַתָּה

יהוה

תפלת מנחה

הַפֶּר עֲצָתָם וּקְקַל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. (א) לְמַעַן יִחַלְצֵנִי יְיָ יִדְיָךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : (ב) יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אֲמַר־
פִּי וְהִגִּינוּ לִפְנֵי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :
עוֹשֵׂה שְׁלוֹם (בְּעִשְׂיֹת הַשְּׁלוֹם) בְּמַרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
אָמֵן :

בעשרת ימי תשובה אומרים כאן אבינו מלכנו תמצא לעיל דף ט"ב

אָנָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תְּתַעַרְם מִלִּפְנֵי
מִתְחַנְּנֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵזִי פָּנִים וְקִשֵׁי עוֹרְךָ
לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא־חַטָּאנוּ. אֲבָל
חַטָּאנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי
בְּתֵינוּ. אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גּוֹלְנוּ. דִּבְרָנוּ דוֹפִי.
הַעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמָסְנוּ. מִפְּרָנוּ שִׁקְרָ.
יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת רְעוֹת. כּוֹזְבֵנוּ. כַּעֲסְנוּ. לְצָנוּ. מַרְדְּנוּ.
מָרִינוּ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ. סָרְרָנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ.
פְּגָמְנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אֲב וְאִם. קִשֵׁינוּ עֲרַף.

(א) ההלים ט' ז' (ב) שם י"ט ט"ו

רשענו

תפלת מנחה

עד

רְשַׁעְנוּ. שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיֵנוּ. וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ :
(א) וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־חַטָּא עָלֵינוּ כִּי־אָמַת
עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל חַרְחָמִים. גְּדַלַת
רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֵרַע יִדְיָךָ
כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵנוּ מִקֶּדֶם וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ.
(ב) וַיִּרַד יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּעַנְן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שֵׁם

וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וְשֵׁם נֶאֱמַר
וַיַּעֲבֹר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה
יֵאָהֲרֹנְהוּ | יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאָמַת : נִצֵּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים
נִשְׂא עֵזֶן וּפִשַׁע וְחַטָּא וְנִקְהָ :

(א) קְדוֹד אֱלֹהֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ נִפְשֵׁי אִשָּׁא :
אֱלֹהֵי כֹהֵן בְּמִתְתִי אֲרִי־אֲבוֹשָׁה אֲרִי־
יַעֲלֵצוּ אוֹיְבֵי לִי : גַּם כִּרְקוּיָךְ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ
הַבּוֹגְרִים רִיקָם : דְּרַכֵּיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ הוֹדִיעֵנִי
אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי : תְּדַרְיֵבֵנִי בְּאִמְתְּךָ | וְלִמְדֵנִי
כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲוֹתָךְ קִנִּיתִי כִּדְהִיּוֹם :
זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלָם

(א) בחמה ט' ל"ג (ב) שמות ל"ד ה' (ג) תהלים כ"ה

המה

תפלת מנחה

הַפֹּה : חַטָּאת נַעֲוִירִי | וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר כַּחֲסֻדְךָ
 זְכֹר־לִי־אֵתָהּ לְמַעַן מוֹכֵךְ יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי :
 טוֹב־וַיִּשֶׁר יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי עַל־פְּנֵי יוֹרֵה חַטָּאִים
 בַּדָּרֶךְ : יִדְרֶךְ עֲנֻיִם בְּמִשְׁפַּט וַיִּלְמַד עֲנֻיִם
 דַּרְכּוֹ : כִּלְ־אַרְחֹת יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי חֶסֶד וְאֱמֶת
 לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תִּיו : לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה־נִחַיָּה
 יֵאֱהוּנְהִי וְסִלַּח־תִּלְעֹנֵי כִּי רַב־הוּא : מִיּוֹתֵה הָאִישׁ
 יִבֵּא יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי יוֹרְפוֹ בַּדָּרֶךְ יִבְחַר : נַפְשׁוֹ
 בְּטוֹב תִּלְקַח וְזַרְעוֹ יִירֶשׁ אֶרֶץ : סוּד יְהוָה־נִחַיָּה
 יֵאֱהוּנְהִי לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם : עֲיִנֵי תִמְיֹד
 אֶרֶץ־יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי כִּי הוּא־יוֹצֵא מִרְשֶׁת רִגְלֵי :
 פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי־יִחַיד וְעַנִּי אָנִי : צְרוּת לִבִּי
 הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצֵאֵנִי : רֵאֵה עֲנִי וְעַמְלִי
 וְשֵׂא קָבֶל־חַטָּאתַי : רֵאֵה־אֵיבֵי כִּי־רַבּוּ וְשִׁנְאֵת
 חַמְסִם שְׂנֵאוֹנֵי : שְׁמֶרְהָ נַפְשׁוֹ וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ
 כִּי־חֲסִיתִי בְךָ : תִּסְוִיֶשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי־קוֹיִתֶיךָ :
 פֶּדֶה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו : א) וְהוּא
 יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :
 אָבִינוּ מוֹרֶכְנוּ אָבִינוּ אֵתָהּ. אָבִינוּ מוֹלֶכְנוּ אִין לָנוּ
 מוֹכֵךְ אֵלֵּא אֵתָהּ. אָבִינוּ מוֹרֶכְנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ

(א) תהלים ק"ל ה'

מלכנו

תפלת מנחה

עה

מוֹרֶכְנוּ חַנּוּנֵנוּ וְעַנּוּנוֹ. כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
 עֲזָרוֹנוּ חֶסֶד לְמַעַן שִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 א) וְאִנְחָנוּ לֹא גִדַע מִהַיַּעֲשֵׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ :
 ב) זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי וְחֲסֻדְךָ כִּי מַעֲזוֹכֶם
 הַפֹּה : ג) יְהִי־חֲסֻדְךָ יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
 יַחֲנֵנוּ לָךְ : ד) אֵל תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנוֹם
 מִתֵּר יִקְדְּמוּנֵנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מֵאֵד : ה) עֲזָרוֹנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : ו) חַנּוּנֵנוּ
 יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי חַנּוּנֵנוּ כִּי־רַב שְׁבַעֲנוּ בְּזוֹ : ז) בְּרַגְזוֹ
 רַחֵם תִּזְכֹּר : בְּרַגְזוֹ אֲהַבֶּה תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ עֲקָרְהָ
 תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר. ח) יְהוָה־נִחַיָּה יֵאֱהוּנְהִי
 הוֹשִׁיעָה הַמִּוֶּכֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ : ט) כִּי־הוּא
 יִדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי־עָפַר אִנְחָנוּ : י) עֲזָרוֹנוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ. וְהַצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל־
 חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ :

וְתַגְדֵּל וְתַקְדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּאֵינוּ בְּעֶלְמָא דִּי בְּרֵא כְּרַעוּתִיהָ.
 וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתִיהָ. וְיַצְמַח פְּרוּקְנִיהָ. וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהָ. אִין
 בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְיָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי
 עֲלְמָיָא. יְתַבְּרַךְ. וְיִטְתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא.

ויתחדר
 א) ד"ה' ב' י"ב. ב) תהלים כ"ח ו'. ג) שם ל"ג כ"ב. ד) ע"ט ח'. ה) קב"ד ח'
 ו) קב"ג ג'. ז) חבקוק ג' א'. ח) תהלים כ"ו. ט) שם ק"ג י"ד. י) שם ע"ט ט"ו.

תפלת מנחה

ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמייה יקודשא ברוך הוא. אמר
לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא.

דאמרון בעקמא ואמרו אמן :

התקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל
בית ישראל קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
וישובא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורוח והצלה
קנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו
הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן :

בערב שבת אומרים ח' סלך גאות לבש וגו' והוא לעיל דף נ"ח

א) למנצח בגנינת מזמור שיר : אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת

בארץ דרבה בכרמים ישועתך : יודוך עמים |
אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו לאמים
כירת שפט עמים מישר ולאמים | בארץ תנחם
סלה : יודוך עמים | אלהים יודוך עמים כלם :
ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו
אלהים וייראו אותה כראפסי ארץ :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא

עלינו לשבח לאדון הכל קתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו פגומי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם

וגורלנו

א) תהלים ס"ו

תפלת מנחה

עו

וגורלנו ככל המונם. שהם משתתחים להבד
וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו
משתתחים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא. שהוא נוטח שמים ויוסד ארץ
ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוז בגבהי
מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת
מלכנו ואפס זולתו פפתוב בתורה. * וידעת
היום והשבות ארל לבכה פי יהוה אלהי יאהרונה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד :

על כן נקנה קד יהוה אלהינו יאהרונה לראות
מהרה בתפארת עון העביר גלולים מן
הארץ והאדילים פרות יפרתון. לתמן עולם
במלכות שדי וכר בני בשר יקראו בשמך
להפנות ארץ כררשעיי ארץ. וכירו וידעו
כריושבי תבד. פי קד תכרע כל ברוך תשבוע
כר לשון. לפניך יהוה אלהינו יאהרונה יכרעו
ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם
את עול מלכותך. ותמך עליהם מהרה
לעולם ועד. פי המלכות שלך היא. ולעולמי

א) דברים ו' ל"ט

עד

תפלת מנחה

עַד תִּמְלֹךְ בְּכֹכֹד. בְּכַתֹּב בְּתוֹרַתְךָ. א) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאֱהוּדְנוּהוּ | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : ב) וְהִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאֱהוּדְנוּהוּ | לְמִקְדָּשׁ עַל־כַּרְתָּהָרְצֵן בְּיוֹם הַהוּא יְהִיה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד :

תפלת ערבית

אסור להתחיל לאכול חצי שעה סמוך לזמן ק"ש של ערבית :
וזמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' ככבים קטנים ואם הצבור
סקריטין לקנות יקרא עמם ק"ש וברכותיה ויתפלל עמם וכשיגיע זמן
ק"ש חוזר וקורא ק"ש בלא ברכות :
המזמורים שנהגו לומר קודם תפלת ערבית לא היה נוהג האר"י ו'ל לומר
שום מזמור כלל וזלתי ג' פסוקים אלו. ה' צבאות עמנו וגו'. ה' צבאות
אשרי וגו'. ה' הושיעה שבת קדש לא היה נוהג לומר אלפא ביתא ואותם
וכן כלול מוצאי שבת קדש לא היה נוהג לומר אלפא ביתא ואותם
המזמורים כלל ועיקר (שה"כ דף נ"ב ע"ב) :
רשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
ורחיבו (יאההויה) ורחיבו ודחילו (יאההויה) ליחדא שם
י"ה ברו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים
להתפלל תפלה ערבית שתקן יעקב אבינו עליו השלום עם כל
המצות הכלולות בה לחקן אה שורשה במקום עליון לעשות
נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו ויהי נעם וגו' :

ג) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשֻׁבָּב לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : ד) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם בְּמִנַּח בְּךָ : ה) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ
הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קַרְאֵנוּ :

והוא

א) שמות ט"ז י"ה (ב) זכריה י"ד. ג) תהלים ט"ו ח'. ד) שם פ"ד י"ג. ה) כ"י.

תפלת ערבית

ואומר החזן חצי קדיש

א) וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כְּלִי־חַמְתּוֹ :
ב) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־
קַרְאֵנוּ :

ואומר החזן פָּרְכוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ הַמְּבֹרָךְ :
ועונין הקהל פָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם
וָעֶד : וחזור הש"ץ ברוך ה' וכו'.

פָּרוּךְ | אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים
בְּחַכְמָה. פּוֹתַח שַׁעֲרִים בְּתַבִּינָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים.
וּמְחַלֵּף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַפּוֹכְכִים.
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם פָּרְקִיעַ פְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם
וְרִיקָה גּוֹזֵל אֹזֶר מִפְּנֵי חַשְׁךְ. וְחַשְׁךְ מִפְּנֵי אֹזֶר.
הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּיךְ בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. פָּרוּךְ אֶתְּהָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ הַמַּעֲרִיב עַרְבִים :

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תוֹרַה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת.
עַד כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדְנוּהוּ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ

א) תהלים ע"ח ל"ה. ב) שם כ"י. נשיח

תפלת ערבית

נְשִׁיחַ בְּחִקְיָךְ וּנְשַׁמַּח וּנְעַלְוֵנוּ בְּדַבְרֵי תַלְמוּד
תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הִם
חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ. וּבְהֵם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְלֵילָה.
וְאַהֲבָתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל:

(א) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
יְהוָה אֶחָד:

בְּלֵשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָ לְעוֹלָם וָעֶד: ע"ב
וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לֵבָבְךָ:
וּשְׁנַתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

(ב) וְהָיָה-אִם שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶרְמִצּוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֵבְדוֹ בְּכָל-לֵבָבְכֶם
וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטְרֵ-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
יֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וּצְהַרְךָ:

(א) דברים ו' ד' (ב) שם ו' א' ו"ג ונתתי

תפלת ערבית

צַנְחָה וּסְחָרָה אָמְתוּ: לֹא תִירָא מִפְּחַד לִיכָה
מִחַץ יַעֲוֶה יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִתְלַךְ מִקְטָב
לְשׁוֹד צָהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ | אֶלֶף וּרְבֵבָה מִיְמִינְךָ
אֵלֶיךָ לֹא יֵגֶשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטַח וּשְׁלָמַת
רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רַחוּם יְהוָה
עַלְיוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא-תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רַעַח
וְנִנְעַע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲרָךְ: כִּי מִלְּאֲכֹוֹ יִצְוֶה-רַךְ
לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַרְפָּיִם יִשְׁאֹנֶךָ פֶּן-
תִּגְוֶה בְּאֲבוֹן-רַגְלֶךָ: עַד-שָׁחַ וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם
בְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וּפְלִטָהוּ אֲשַׁבְּהוּ
כִּי-יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ-אֲנֹכִי
בְּצַרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַפְדֶּהוּ: אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ
וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: וְאֲחַ"כ אֹמְרִים וְאַתָּה קְדוֹשׁ לְעַל דָּךְ נ"ג.

ואומר החון קדוש תתקבל ואח"כ אומרים

(א) שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶרְהֶהְרִים מֵאֵין
יְבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רַחוּם יְהוָה
עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ: אֲדִוְתָן לְמוֹט רַגְלֶךָ אֲיָנוּם
שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רַחוּם יְהוָה
עַל יְדֵי יְמִינְךָ: יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא-יִכְפֹּה וְיָרַח בְּלֵילָה:
(א) תהלים קכ"א

יהוה

תפלת ערבית

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל־דָּע יִשְׁמֹר אֶת־
נַפְשֵׁךְ : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבואֶךָ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

ואומר קרוי והא שלמא רבא תמצא לעיל דף ג"ד.
ואומר החון ברכו את יהוה אלהינו המבורך :
וענין הקהל
ברוך יהוה אלהינו המבורך לעולם ועד : וחזר הש"ץ
ואומר עליו לשבח תמצא לעיל בדף ג"ט.

סדר קריאת שמע על המטה

רבונו של עולם הריני מוחל וסולח לך כל מי
שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי
בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל
אשר לי. בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין
במזיד בין בדבור בין במעשה בין בגלגול
זה בין בגלגול אחר לך כל פר ישראל ולא
יענש שום אדם בספתי. יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא
עוד ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים
אבל לא ער ידי וסורין וחולאים רעים. (א) יהוי
רצון | אמריפי והגיון לבי לפניך יהוה אלהינו
יהוה אלהינו צורי וגאלי :

ברוך | אתה יהוה אלהינו אלהינו מקך
(א) תהלים י"ט ט"ו.

העולם

קריאת שמע על המטה פא

העולם) המפי' חבלי שנה על עיני ותנומה על
עפעפי ומאיר לאישון פת עין : יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו אלהי ואלהי אבותי
שתשפייבני לשלום ותעמידני לחיים טובים
ולשלום ותן חקקי בתורתך ותרגילני בדבר
מצוה ואל תרגילני בדבר עברה ואל תביאני
לידי חטא ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון וישלום
בי יצר הטוב ואל ישלום בי יצר הרע ותצלני
מיצר הרע ומחולאים רעים ואל יבהיכוני
חלומות רעים ותרהורים רעים ותהא מטתי
שלמה לפניך והאר עיני פן אישן חמות. ברוך
(אתה יהוה אלהינו יהוה אלהינו) המאיר לעולם כל
בכבודו :

ואח"כ יקרא קריאת שמע כולו כנו' לעיל :

(א) יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם :
וזממות אל בגרונם והרב פיפיות בידם :
ב והנה מטתו של שלמה ששים גברים סביב
דה מגברי ישראל : כלם אחזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרב על ירכו מפחד בלילות :
ג"פ (ג) יברכה יהוה אלהינו יהוה אלהינו וישמרה : יאר

(א) תהלים קמ"ט. (בא) (ב) שה"ש ג. ג) במדבר ו' כ"ד. יהוה

קריאת שמע על המטה

יהוה אחד יהוה אחד פניו אליה ויחנה: ישא יהוה אדני

יהרוגני | פניו אליה וישם קד שרועם:

(א) ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר

יהוה אדני יהרוגני מחסי ומצודתי אלהי

אבטחבו: פי הוא יצקה מפח יקוש מדבר

הוות: באברתו | יסך קד ותחת פנפיו תחסה

צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד ליה

מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יחלך מקטב

ישוד צהרים: יפל מצדה | אלה ורבבה מימינה

אליה לא יגש: רק בעינה תביט ושלמת

רשעים תראה: פי אתה יהוה אדני יהרוגני מחסי:

ויזכור העונות שעשה אותו יום ויאמר וידוי על עונותיו ואחכ"א אנה בכח בולו ככל לילה. ואחר שגמר אותו יאמר ב"פ השורה הראויה לאותו הלילה כמו שרשום לפניך

ליל א' אנה בכח. גודלת ימינה. תתיר צרורה:

ליל ב' קבר רנת. עמך שגבנו. טהרנו נורא:

ליל ג' נא גבור. דורשי יחודה. כבבת שמרם:

ליל ד' ברכם טהרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלם:

ליל ה' חסין קדוש. ברוב טובך. נחל עדתך:

ליל ו' יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדושתך:

ליל שבת שועתנו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה תקום תרחם ציון פי עת לחננה פי בא מועד: בידך

אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אדני יהרוגני אל אמת:

(א) תהלים צ"א

סדר ערב שבת

פב

מצוה להשכים בבוקר ביום ששי לקנות ולהכין צרכי שבת ע"י עצמו ויאמר על כל דבר לכבוד שבת ואפילו שיש לו כסה משרתים ושתדל להכין על ידו איוה דבר. לא יאכל סעודת קבע בערב שבת כדי שיאכל בשבת להיאבון ויטעום מתבשיליו ולא יעורר טהלוקת והקפדה עם אנשי ביתו. יקרא שנים מקרא בטעמים ואחד תרגום בלא טעמים. ויטול צפרני ידיו ורגליו בסדרן ואין לחוש כמ"ש האבודרהם. ויטול בטקנה אם אפשר. ויחונן פניו ידיו ורגליו בחמין. יערוך שולחנו וידליק הנרות וילבוש בגדים נאים ונקיים ויקבל שבת מבעוד יום שלא יבא בספק: נכון לומר שיר השירים בערב שבת:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחרא

שם ו"ה כו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, הנה אנחנו

באים ללמוד שיר השירים לתקן את שורשה במקום עליון ויהי

נועם וכו' :

א שיר השירים אשר לשלמה: ישקני

מנשיקות פיהו כי טובים דדיה מיין:

לדיה שמנהך טובים שמן תורק שמהך עררן

עלמות אהבוך: משכני אחריך נרוצה הביאני

המקדך חדריו נגינה ונשמחה בך נזפירה דדיך

מיין מישרים אהבוך: שחורה אני ונאווה בנות

ירושלם באהלי קדר פריעות שלמה: אר

תראני יאני שחרהרת ששזפתני השמש בני

אמי גחרו דבי שמני נטרה את ההרמים פרמי

שלי לא נטרתי: הנידה לי שאהבה נפשי

איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה

אהיה בעמיה על עדרי חבריך: אסלא תדעי

קד היפה בנשים צאייך: בעקבי הצאן ורעי

שיר השירים

את גדיתיך: על משפנות הרעים: לססתי
ברכבי: פרעה המתוך רעיתי: נאווי לחיך
בתורים צוארך בחרוזים: תורי זהב נעשה לך
עם נקודת הפסוק: עד שהמקד במסכו נרדי
נתן ריחו: צרור המור הדלי לי בין שרי יקין:
אשכל הפפר דודי לי בכרמי עין גדי: הגד
יפה רעיתי הגד יפה עיניך יונים: הגד יפה
דודי אף נעים אף ערשנו רעננה: קרות פתינו
ארוזים רהיטנו ברותים:

ב אני חבצלת השרון שושנת הצמקים:
כ שושנה בין החוחים בן רעיתי בין הפנות:
כתפוח בעצי תוער בן דודי בין הגנים בצל
המודתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: הביאני
אל בית הין ודגלו עלי אהבה: סמכוני
באשישות רפדוני בתפוחים כרחוקת אהבה
אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תתבקני:
השבועתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או
באילות השדה אסתערו וואסתעוררו את
האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנהיה בא
מדג על תהרים מקפץ על הגבעות: דומה

שיר השירים

פג

דודי לצבי או לעפר האילים הנהיה עומד
אחר פתלנו משגית מן החלונות מצוץ מן
החרקים: ענה דודי ואמר לי קומי קד רעיתי
יפתי ולכי קד: כיהנה הסתיו עבר הגשם
חקף הקד לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה הנמה
פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי קד רעיתי
יפתי ולכי קד: יונתי בחגני הפלע בסתר
המדרגה הראיני את מראיך השמי עני את
קודך כיקודך ערב ומראך נאוה: אחזור לנו
שעלים שעלים קמנים מחפלים פרמים וכרמינו
סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: עד
שיפוח היום ונסו הצלקים סכ דמה לך דודי
לצבי או לעפר האילים עלהרי בתר:

ג על משבבי בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה נא
ואסובבה בעיר בשוקים וברהבות אבקשה
את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו:
מצאני השמרים הסככים בעיר את שאהבה
נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד

שיר השירים

שָׁמַעְתִּי אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשִׁי אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֲרַפְנוּ
עַד-שֶׁהֵבִיאֲתוּ אֶל-בֵּית אָמִי וְאֶל-חֲדָר הַזֹּהֲרִי:
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָאוֹת אוֹ
בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם-תַּעֲזֹרוּ וְאִם-תַּעֲזֹרְרוּ אֶת-
הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן-הַמִּדְבָּר
כְּתִימָרוֹת עֵשֶׂן מִקְטָרֶת מֶלֶךְ וְלִבְנָה מִכַּל אֲבִקֶת
רוֹכֵל: הִנֵּה מִפְתּוֹ שֶׁשְׁלֹמֹה שֵׁשִׁים גְּבֻרִים
סָבִיב קֵה מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֶם אֲחֻזִי חָרֵב
מִלְמָדִי מִדְּחֻמָּה אִישׁ חָרְבוֹ עַל-יְרִכּוֹ מִפְחָד
בְּאֵילוֹת: אֲפִרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִעֲצֵי
הַחֲבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רַפִּידָתוֹ וְהֵב מִרְכָּבוֹ
אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֵהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
צִיָּיִנָה וְזֵרָאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַעֲמֻלָּה
שֶׁעֲמַרְהֵלוֹ אָמוֹ בַּיּוֹם חֲתָנָתוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ:
דַּ הַנֶּדֶף יָפָה רַעֲיִתִי הַנֶּדֶף יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִכַּעַד
לְצַמְתֶּךָ שְׁעָרֶךָ כַּעֲדַר הָעֵזִים שֶׁנִּגְלְשׁוּ מֵהַר
גִּלְעָד: שֶׁנֶּדֶף כַּעֲדַר הַקְּצִיבוֹת שֶׁעָלוּ מִן-הַר הַחֲצֵה
שֶׁכָּלֶם מֵהָאִימֹת וְשֶׁכָּלָה אֵין כָּהֶם: כַּחֲוַט
הַשְּׁנִי שֶׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נֵאוֹה כַּפְּלַח הַרְמוֹן
בְּקַתֶּךָ מִכַּעַד לְצַמְתֶּךָ: כַּמְגִדֵל דָּוִד צֹאֲרֶךְ

בנוי

שיר השירים

פר

בְּנוֹי לְתַלְפִּיזוֹת אֲכָף הַמְּגִן תִּדְוִי עָלָיו כֹּל שְׁלֹמִי
הַגְּבוּרִים: שְׁנֵי שָׂרֵיךָ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה
הָרַעִים בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים
אֲלֶיךָ לִי אֶל-הַר הַמּוֹד וְאֶל-גִּבְעַת הַחֲבֹנָה:
כִּלְדָּה יָפָה רַעֲיִתִי וְמוֹם אֵין בָּךְ: אֲתִי מִדְּבָנוֹן
כִּלְדָּה אֲתִי מִדְּבָנוֹן תְּבוֹאִי תְּשׁוּרִי | מִרֹאשׁ אֲמִנָּה
מִרֹאשׁ שְׁנִיר וְחֲרָמוֹן מִמְעַנּוֹת אֲרִיזוֹת מֵהַרְרֵי
נְמוֹרִים: לִבְכַתְּנִי אֲחֻזִי כִלְדָּה לִבְכַתְּנִי בְּאֶחָד
מִעֵינֶיךָ בְּאֶחָד עֵנַק מִצְוֹרְנִיָּה: מֵהַיָּפוֹ דְּדִיךְ
אֲחֻזִי כִלְדָּה מֵהַדְּשָׁבוֹ דְּדִיךְ מִיּוֹן וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ
מִכַּר-בְּשָׂמִים: נִפְתַּת תְּמַלְפָּנָה שֶׁפְתוֹתֶיךָ כִלְדָּה
דְּבֶשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיחַ שְׁלֹמִתֶיךָ כְּרִיחַ
לְבָנוֹן: גֵּן | נֶעוּד אֲחֻזִי כִלְדָּה גֵּר | נֶעוּד מֵעֵין
הַתּוֹם: שְׁלֹחֶיךָ פְּרָדִם רְמוּזִים עִם פְּרֵי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם-נִרְדִים: נִרְדָּה | וְכִרְכָּם קָנָה וְקַנְמוֹן
עִם כְּרֵעֵצִי לְבוֹנָה מֶרְ וְאַהֲלוֹת עִם כְּרֵרֵאשִׁי
בְּשָׂמִים: מֵעֵין גְּנָזִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְקִים
מִן-דְּבָנוֹן: עֹרִי צָפוֹן וְבוֹאִי תִימֹן הַפִּיחִי
גִנִּי יִזְדוּ בְּשָׂמִיו יָבֵא דוֹדִי לְגִנִּי וְיֵאכֵל פְּרֵי
מְגָדִיו:

באתי

שיר השירים

ה באתי לגני אחתי בלה אריתי מזרי עם
בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי
יני עם הרבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים:
אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחילי
אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא מל
קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את פתנתי
איכבה ארפשנה רחצתי את רגלי איכבה
אטנפם: דודי שקת יד מן החור ומעי המו
עקיו: קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מזר
ואצבעתי מזר עבר על כפות המנעול: פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה
בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא
ענני: מצאני השמרים הסבכים בעיר הבוני
פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות:
השבעתי אתכם בנות ירושלם אסתמצאו את
דודי מהתגידו לו שחזרת אהבה אני: מה
דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד
שכבה השבעתנו: דודי צח ואדום דגור
מרכבה: ראשו בתם פו קוצותיו תלתלים
שחרות פעורב: עיניו כיונים על אפיקי מים

רחצות

שיר השירים

פה

רחצות בחלב ישבות על מלאות: לחיו כפרונת
הפשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
ונטפות מזר עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים
בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים:
שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פו מראהו
ככבנון בחור בארזים: חפו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:
ו אנה הקד דודך היפה בנשים אנה פנה
דודך ונבקשנו עמו: דודי ירד לגנו
לפרונת הפשם רעות בנים ולקט שושנים:
אני דודי ודודי לי הרועה בשושנים: יפה
את רעיתי פתרצה נאווה בירושלם אימה
בנגלות: הספי עיניך מנגדי שהם הרהיבני
שערך בעדר העזים שגלשו מן הגלעד:
שניך בעדר הרחלים שערו מן הרחצה שכלם
מתאימות ושכלה אין בהם: כפלה הרמון
רקתך מבעד לצמתך: ששים תמה מלכות
ושמנים פירגשים ועלמות אין מספר: אחת
היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
ליודתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופירגשים

(כב)

ויהלול

שיר השירים

ויהללה: מי ואת הנשקפה כמו--שחר יפה
כלבנה ברה כחמה אימה כנדרגלות: אר--
גנת אגוז ירדתי לראות באפי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי
שמתי מרכבות עמי נדוב:
ז שובי שובי השולמית שובי שובי ונחמה בך
מהתחזו בשולמית כמחלת המחנים:
מהיפו פעמיה בנעלים בתנדיב חמוקי ירכוך
כמו חלאים מעשה ידי אמן: שררד אגן הסחר
אר--יחסר חמוג בטנד ערמת חטים סוגה
בשושנים: שני שדיך בשני עפרים תאמי
צביה: צוארך כמגדל השן עיניך ברכות
בהשפון ער--שער בתירבים אפך כמגדל
הלבנון צופה פני רמשק: ראשך עלוך כפרמל
ודלת ראשך כארגמן מקד אסור ברהמים:
מהיפית ומהנעמת אהבה בתענוגים: ואת
קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות: אמרתי
אענה בתמר אחזה בסנסנו ויהיונא שדיך
כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים: וחכך
כיון הטוב הולך דודי למישרים דובב שפתי

ישנים

שיר השירים

פו

ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי
נצא השדה נדינה בכפרים: נשלימה לפרמים
נראה אם--פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו
הרמנים שם אתן את-דודי לך: הדודאים
נתנו-ריח ועל-פתחינו כל-מגדים חדשים גם-
ישנים דודי צפנתי לך:

ח מי יתנה פאה לי יונק שדי אמי אמצאה
בחויץ אשקף גם לא-יבוז לי: אנהגה
אביאה אר--בית אמי תלמדני אשקף מיין
הרקח מעסים רמני: שמאלו תחת ראשי
וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים
מהתעירו ומהתעירו את-האהבה עד--
שתחפץ: מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת
על-דודה תחת התפוח עזרתיה שמה חבלתה
אפך שמה חבלה ידרתה: שימיני כחותם על-
לפך כחותם על-זרועך כיעות כמות אהבה
קשה כשאר קנאה רשפיה רשפי אש
שלהכתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות את-
האהבה ונהרות לא ישמפיה אם-יתן איש את-
כל-חון ביתו באהבה בוז יבוז לו: אהות לנו

קטנה

קבלת שבת

לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בִּרְכוּ שְׁמוֹ בְּשָׁרׁוֹ מִיּוֹם לְלוֹם
 יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
 נִפְלְאוֹתָיו : כִּי־גָדוֹל יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וּמְחַלֵּל
 מֵאֵד נֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים : כִּי | כָּר־
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וְיְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ שְׁמַיִם
 עָשָׂה : הוֹדִי וְהַדְרֵן לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ :
 הָבוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ
 לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כְּבוֹד וְעֹז : הָבוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאֵי־מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו :
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חֵירוֹ
 מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ : אָמְרוּ בַגּוֹיִם | יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 מִלֵּן אֶפְתָּחֹן תִּבְל בְּרַתְמוֹט יִדִּין עַמִּים
 בְּמִישְׁרִים : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּד הָאָרֶץ יָרַעַם
 הַיָּם וּמַלְאֵוֹ : יַעֲלוּ שָׂדֵי וּכְרֵ־אֲשֶׁר־בּוֹ אוֹ יִרְנְנוּ
 כָּל־עֲצֵי־יַעַר : לְפָנָיו יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ | יֵאָהֲרֹנְהוּ כִּי בָּא
 כִּי בָּא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְל בְּצַדִּיק וְעַמִּים
 בְּאִמּוֹנָתוֹ :

א) יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מִלֵּן תִּגַּד הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אִיִּים
 רְבִים : עַנְנוּ וְעַרְפְּלֵ סִבִּיבֵי צִדִּיק וּמִשְׁפַּט
 מְכוֹן כְּסֵאוֹ : אִישׁ לְפָנָיו תִּתְקַן וְתִלְהַט סִבִּיב

א) תהלים צ"ו

צ"ו

קבלת שבת

פח

צִדִּיקוֹ : הַאִירוּ בְּרַקְיוֹ תִּבְל רֵאֶתָה וְתִתַּל הָאָרֶץ :
 חֵירוֹם כְּדוֹנֵג נִמְסוּ מִלְּפָנָיו יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מִלְּפָנָיו
 אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ : הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרֵאוּ
 כָּר־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ : יִבְשׁוּ | כָּר־עַבְדֵי פֶסֶל
 הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הַשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ כָּר־אֱלֹהִים :
 שְׁמַעְהוּ וְתִשְׁמַח | צִיּוֹן וְתִגְלַגֵּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
 מִשְׁפָּטֵיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ : כִּי אַתָּה | יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 יֵאָהֲרֹנְהוּ עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מֵאֵד נִעֲלִיתָ עַל־
 כָּל־אֱלֹהִים : אֲהִיבִי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ שְׁנֵאוֹ רַע
 שְׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּיקֵם : אוֹר
 זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרָיִלֵב שְׁמִיחָה : שְׁמְחוּ צַדִּיקִים
 בַּיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וְהוֹדוּ לִזְכָּר קֹדֶשׁוֹ :

א) מְזִמֹּר שִׁירוֹ לַיהוָה | יֵאָהֲרֹנְהוּ שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־
 נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעֵה־לּוֹ יְמִינוֹ וְזָרַע

קֹדֶשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ : זָכַר חֲסִדוֹ | וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל רֵאוּ כָּל אֶפְסֵי־אָרֶץ אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ :

חֲרִיעוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ כָּל־הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ
 וְזָמְרוּ : זָמְרוּ לַיהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר
 וְקוֹל זְמֵרָה : בְּחַצְצֵרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר חֲרִיעוּ

א) תהלים צ"ח

לפני

קבלת שבת

לפניו המלך יהוה אלהי יאהרונתי : ירעם הים ומלאו
 תיבד וישבי בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים
 ירגנו : לפני יהוה אלהי יאהרונתי כפי כף לשפט
 הארץ ישפט תיבד בצדק ועמים במישרים :
 (א) יהוה אלהי יאהרונתי מקד ירגנו עמים יושב פרוכים
 תנוט הארץ : יהוה אלהי יאהרונתי בציון
 גדול ורם הוא על כל העמים : יודו שמו גדול
 וגורא קדוש הוא : ועז מקד משפט אהב אתה
 כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
 עשית : רוממו יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו והשתחוו
 להם רגליו קדוש הוא : משה ואהרן בכחניו
 ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה אלהי יאהרונתי
 והוא יענם : בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו
 עדתי וחק נתן קמו : יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו
 אתה עניתם אל גשא היית להם ונקם ער
 עקבותם : רוממו יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו
 והשתחוו לתר קדשו כפי קדוש יהוה אלהי יאהרונתי
 אלהינו :

(ב) מזמור בתודה הריעו ליהוה אלהי יאהרונתי כר
 הארץ : עבדו את יהוה אלהי יאהרונתי

(א) תהלים צ"ט. (ב) שם ק'.

קבלת שבת

פט

בשמחה באו לפניו ברגנה : דעו כיהוה אלהי
 יאהרונתי הוא אלהים הוא עשנו ודו אנחנו עמו
 וצאן מרעיתו : באו שעריו בתודה חצרותיו
 בתהלה הודו לו ברכו שמו : כי טוב יהוה אלהי
 יאהרונתי לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו :

(ו"ל שה"ב ד' ס"ד ע"ג) סדר קבלת שבת תצא בשדה ותאמר באו ונצא
 לקראת שבת מלכתא לחקל תפוחין קרושין ותעמוד מעומד במקום א' בשדה
 ואם יהיה ע"ג הר גבוה יותר טוב ויהיה מקום נקי ותחזור פניך כנגד רוח
 מערב ששם התמה שוקעת ובעת שקיעתה סמנו תסגור עיניך ותשים ירך
 השמאלית על התוה ויד ימינך על גבי שמאל באימה וכיראה כעומד לפני
 המלך לקבל תוספת קדושת שבת ותתחיל סומור לדוד הכו לה בני אלים וכו'
 כולו בנעימה, ואח"כ תאמר ג"פ באי כלה באי כלה ב"פ הראשונים
 בקול רם וכאי כלה השלישי בלחש שבת מלכתא. ואח"כ תאמר סומור שיר
 ליום השבת כולו ואח"כ תאמר ה' מלך גאות לבש עד לאורך ימים. אח"כ
 תלך לביתך ותתעטף בציצית. והקים השולחן עד שתחזור לוטר כל הסדר
 שאמרת בשדה, ואח"כ תקרא ד' פרקים הראשונות במסכת שבת. ואח"כ
 תסתכל באור הנר ותלך להתפלל ערבית.

(א) מזמור לדוד הבו ליהוה אלהי יאהרונתי בני
 אלים הבו ליהוה אלהי יאהרונתי כבוד
 ועז : הבו ליהוה אלהי יאהרונתי כבוד שמו
 השתחוו ליהוה אלהי יאהרונתי בנהדרת קדוש :
 קול יהוה אלהי יאהרונתי על המים ארי הכבוד
 הרעים יהוה אלהי יאהרונתי על מים רבים :
 קול יהוה אלהי יאהרונתי בכח קול יהוה אלהי יאהרונתי

(* ולא כתיב. א) תהלים כ"ט.

קברת שבת

בְּהָרָה: קוֹל יְהוָה יִהְיֶה יֵאָהֲרֹנְהוּ שִׁבְרֵי אֲרָזִים
 וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֲרָזִים יֵאָהֲרֹנְהוּ אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
 וַיִּרְקְדוּם כַּמֹּז־עֵגֶל רִבְנוֹן וְשִׁרְיוֹן כַּמֹּז בֶּן־
 רֵאֵמִים: קוֹל יְהוָה יִהְיֶה יֵאָהֲרֹנְהוּ חֲצֵב קְהָלוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יִהְיֶה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵחִיר מִדְּבַר
 יֵחִיר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ מִדְּבַר קָדֵשׁ: קוֹל
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ וַיְחַלֵּל אֵילֹת וַיִּחַשֵׁף יַעֲרֹת
 וּבְהִיכְלוֹ בָּלוּ אֲמֹר כְּבוֹד: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 לַמְבוֹר יֵשֵׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ בְּמִלֵּךְ
 לְעוֹלָם: יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ עֵז לְעַמּוֹ וַתֵּן
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׂרוֹם:

אָנָּה בְּכַח גְּדֵרֵת יְמוּנָה תַתִּיר צְרוּרָה: (אבג"תיק)
 קַבֵּל רִנָּת עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ מִהֲרַנּוּ נֹרָא: (קד"ש"שמן)
 גָּא גְבוּר דוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ כְּכַבֵּת שְׁמֵרִים: (גנר"יכש)
 בְּרַבֵּם מִהֲרֵם רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ תָּמִיד נִמְלָם: (בטר"צחג)
 חֲסִין קְדוּשָׁה בְּרוּב מִזְבֵּךְ נִהַל עֲדָתְךָ: (חקב"טוע)
 יְחֻד גְּאָהָה? עַמְּךָ פִּגְהָה זֹכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ: (יגל"פוק)
 שְׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת: (שקו"צית)
 בְּרוּךְ אַתָּה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כמה

קברת שבת

פט

בְּמָה מְדַלִּיקוֹן וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקוֹן אֵין מְדַלִּיקוֹן לֹא
 בְּכֶלֶשׁ וְלֹא בְּחֹסֶן וְלֹא בְּכֶלֶף וְלֹא בְּפִתִּילֵת הָאֵידוֹן.
 וְלֹא בְּפִתִּילֵת הַמְדַבֵּר וְלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם.
 לֹא בְזַפֵּת וְלֹא בְשֵׁעוּהָ וְלֹא בְשִׁמּוֹן קִיק וְלֹא בְשִׁמּוֹן
 שְׂרָפָה וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֶלֶב נְחוּם הַמְדֵי אוֹמֵר
 מְדַלִּיקוֹן בְּחֶלֶב מְבֻשֵׁל וְחֻכְמִים אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשֵׁל
 וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מְבֻשֵׁל אֵין מְדַלִּיקוֹן בּוֹ: אֵין מְדַלִּיקוֹן בְּשִׁמּוֹן
 שְׂרָפָה בְיוֹם טוֹב רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר אֵין מְדַלִּיקוֹן
 בְּעֵטְרוֹן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת וְחֻכְמִים מִתִּירִין בְּכֹל
 הַשְּׂמָנִים בְּשִׁמּוֹן שְׂמֵשֵׁמִין בְּשִׁמּוֹן אֲנֹזִים בְּשִׁמּוֹן צְנוּנוֹת
 בְּשִׁמּוֹן דְּגִים בְּשִׁמּוֹן פְּקוּעוֹת בְּעֵטְרוֹן וּבְנַפְטָר רַבִּי טְרַפּוֹן
 אוֹמֵר אֵין מְדַלִּיקוֹן אֶלָּא בְשִׁמּוֹן זֹת בְּקֶבֶד כֹּל הַיּוֹצֵא
 מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקוֹן בּוֹ אֶלָּא פִּשְׁתָּן וְכֹל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ
 אֵינוֹ מִטְּמֵא מִטְּמֵאת אֱלֹהִים אֶלָּא פִּשְׁתָּן: פְּתִילֵת הַפְּגָד
 שֶׁקִּפְּלָה וְלֹא הִבְחֵבָה רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא
 וְאֵין מְדַלִּיקוֹן בָּהּ רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מְהוּרָה הִיא
 וּמְדַלִּיקוֹן בָּהּ: לֹא יִקּוּב אָדָם שְׂפוּפֶרֶת שֶׁל בִּיצָה
 וַיִּמְלֵאנָה שִׁמּוֹן וַיִּתְּנָה עַל פִּי הַגֵּר בְּשִׁבּוּר שֶׁתְּהֵא
 מְנַסֶּפֶת וְאֶפְלוֹ הִיא שֶׁל חֶרֶם וְרַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר אֶבֶל
 אִם חִפְּרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַלֵּה מִתֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא בְּלִי אֶחָד:
 לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה שִׁמּוֹן וַיִּתְּנָה בְּצַד הַגֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ
 הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשִׁבּוּר שֶׁתְּהֵא שְׂוֹאֵבֵת וְרַבִּי יְהוּדָה
 מִתִּיר: הַמְכַבֵּה אֶת הַגֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְּרֵא מִפְּנֵי
 עֵיבָדֵי פּוֹכְבִים מִפְּנֵי לִסְמִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה מִפְּנֵי הַחֹלְהָ
 שִׁישׁוֹן פְּטוּר כֶּחֶס עַל הַגֵּר כֶּחֶס עַל הַשְּׂמָן כֶּחֶס עַל

הפחילה

(כג)

קבלת שבת

הפתיחה חייב. ורבי יוסי פומר בפקן חוין מן הפתיחה
מפני שהוא עשה פהם: על שלש עבירות נשים מתות
בשעת לידתן. על שאינן זהירות בנדה. ובחלה. ובחולת
הגור: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו
ערב שבת עם חשיכה. עשרתן. ערבתן. הדליקו את
הגור. ספק חשיכה ספק אינה חשיכה. אין מעשרין את
הגור. ואין ממבידין את הפלים. ואין מדליקין את
הגרות. אבל מעשרין את הדמאי. ומעריבין. ומזמנין
את החמין:

אמר רבי אלעזר. אסר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבנים
שלום בעולם שנאמר. וכל בניך למודי יי ורב שלום
בניך. אל תקרא בניך אלא בניך. יהי שלום בחילך שלום
בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית
יי אלהינו אנקשה טוב לך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.
שלום רב לאהבי תורחך ואין למו מכשול. יי עו לעמו יתן יי
יברך את עמו בשלום: ואומר קדיש דרבנן

פיוט נאה למוה"ר שלמה הגוי אלקבין ז"ל. ושמו חתום בראשו.

קנה דודי לקראת פלחה. פני שבת נקבדה:
שומר וזכור בדבור אחד. השמיענו אל המיוחד.
יהו אלהינו יאהרוננו אחד ושמו אחד. לשם ולתפארת
ולתהלה: לכה

לקראת שבת לכו ונגלכה. כי היא מקור הברכה. מראש
מקדם וסוכה. סוף מעשה במחשבה תחלה: לכה
מקדש מקד עיר מזוכה. קומי צאי מתוך ההפכה. רב
קד שבת בעמק הפכה. והוא יחמוץ עיך חמקה: לכה
התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך עמי. על יד

בן

צ

קבלת שבת

בן ישי בית הללמי. קרבה אל נפשי נאקה: לכה
התעוררי. התעוררי. כי בא אורח קומי אורי. עוררי עוררי
שיר דברי. כבוד יהו אלהינו יאהרוננו עליך נגדה: לכה
לא תבושי ולא תבלמי. מה תשתוחחי ומה תחמי. כך
יחסו עניי עמי. ונבנתה עיר על תקה: לכה
והיו למעשה שומך. ורחקו כל מבצעך. ישיש עיך
אלהיך. כמשוש חתן על פקה: לכה

ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהו אלהינו יאהרוננו תעריצי. על
יד איש בן פרצי. ונשמחה ונגינה: לכה
באי בשלום עמרת בעדה. גם בשמחה ברנה ובצהלה.
תוך אמוני עם סגלה:

(בקול) באי פקה מימין באי פלה משמאל

תוך אמוני עם סגלה:

(בלחש) באי פלה מן האמצע שבת מלכתא

יכוין לקבל תוספת נפש

(א) מזמור שיר ליום השבת: טוב להורות
ליתו אלהינו יאהרוננו ונזמר לשמך עריון:

להגיד בפקר חסדך ואמונתך בליכות: ערי
עשור ועלי נבך ערי הגיון בכבוד: כי שמחתני

יהו אלהינו יאהרוננו בפעך במעשי ידיך ארגן:
מה גדדנו כמעשיך יהו אלהינו יאהרוננו מאד עמקו

מהשכתיך: איש בער לא ידע וכסיר לא
יבין את דעתו: בפרח רשעים | כמו עשב ויציצי

כל

(א) תהלים צ"ב.

קבלת שבת

כִּרְפָעֵלִי אֲוֹן הַשְּׁמַדִּים עַד־עַד : וְאַתָּה
מָרוֹם לְעַלְמֵי יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה : כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ |
יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֵאֱבֹרוּ יִתְפָּרְדוּ
כִּרְפָעֵלִי אֲוֹן : וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתֵי בְשָׁמֹן
רַעְנָן : וְתַבַּט עֵינַי בְּשֹׁרֵי בְקָמִים עַל־י מְרַעִים
תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי : צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח כְּאֶרֶז
בְּלִבְנוֹן יִשְׁנֶה : שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה
בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנְבוֹן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ : רַחֲמֵי כִירֵי־שֶׁר יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה
יֵאֱהוֹנֶה צִרֵי וְלֹא־עוֹלְתָה בּוֹ :

(א) יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה מִלֶּךְ גָּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ
יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה עַל הַתְּאֹזֵר אֶפֶד
תִּבּוֹן תִּבְל בְּרִתְמוֹט : נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאֵן מְעוֹלָם
אַתָּה : נִשְׂאוּ נְהַרֹת | יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה נִשְׂאוּ
נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹת דְּבָרִים : מִקְלוֹת |
מִיֹּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁכָּרִיִּים אֲדִיר בְּמָרוֹם
יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה : עֲרֹתֶיךָ | נִאֲמְנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ
נִאֲוֶה־קִדְשׁ יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה לְאֶרֶץ יָמִים :

ערבית של שבת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
(א) תחלים צ"ג ורחימו

ערבית של שבת צא

ורחימו (יאהרונה) ורחימו ודחילו (יאהרונה) ליחדא שם
י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים
להתפלל תפלה ערבית של שב"ק שתקן יעקב אבינו עליו השלום
עם כל המצות הכלולות בה לחקן את שורשה במקום עליון
לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו: ויהי נעם וגו'
שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות.

אומר הש"ץ חצי קדיש : יכוין לקבל תוספת רוח

ואומר החון ברכו את יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה הַמְּבֹרָךְ :
ועונין הקהל ברוך יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם
וָעַד : וחזור הש"ץ ברוך ה' וכו'.

ברוך | אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָרוֹ מְעַרֵּב עַרְבִים
בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה. מוֹשֵׁנָה עַתִּים.
וּמְחַלֵּף אֶת־הוֹמָנִים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים.
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרֻצּוֹנָה. בּוֹרֵא יוֹמָם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁף. וְהַשֶּׁף מִפְּנֵי אֹר.
הַמְּעַבִּיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה. וּמְבַדֵּד בֵּין יוֹם וּבֵין
לַיְלָה. יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה הַמְּעַרֵּב עַרְבִים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
ומצוות חקים ומשפטים אותנו למדתך.
ער בן יְהוָה יֵאֱהוֹנֶה יֵאֱהוֹנֶה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמֵנוּ

ערבית של שבת

נשיח בחקיקה ונשמח ונעלו בדברי תלמוד
תורתך ומצותיך וחקותיך לעולם ועד. כי הם
חיינו ואורך ימינו. ובהם נהגה יומם וליילה.
ואהבתך לא תסור מפנינו לעולמים. ברוך אתה
יהוה אלהי יאהרונחי אוהב את עמו ישראל :

(א) שמע ישראל יהוה אלהי יאהרונחי אלהינו יהוה אחד
יאהרונחי | אחד :

בלש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ
ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם
לאות עליך והיו למזכרת בין עיניך : וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך :

(ב) והיה אם שמעו תשמעו אר מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את
יהוה אלהיך וקשרתם את
לבבך : ונתתי מטר ארצכם בעת
זרחה ומקוט ואספת רגנד ותירש ויצתה :

(א) דברים ו' ד' (ב) שם י"א י"ג

ונתתי

ערבית של שבת

ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פני יפתח לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתדויתם להם : וחרה אף
יהוה אלהי יאהרונחי בכם ועצר את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר
יהוה אלהי יאהרונחי נתן לכם : ושמתם את דברי
אלהי על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם
לאות עליכם והיו למזכרת בין עיניכם :
ולמדתם. אתם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובדלתך בדרך ובשכבך ובקומך :
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה אלהי יאהרונחי לאבותיכם
ליתת להם בימי השמים על הארץ :

(א) ויאמר יהוה אלהי יאהרונחי אר משה לאמר :
דבר אר בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם
ציצת על פני בגדיהם לדרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיו תכלת : והיה לכם לציצת
וראייתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה אלהי

(א) במדבר מ"ז ל"ו

ועשיחם

ערבית של שבת

יאהדונהי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען
תזכרו ועשיתם את-כר מצותי והייתם קדושים
לאלהיכם: אני יהוה יאהדונהי אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה יאהדונהי אלהיכם: אמת
וחזק השליח צביר יהוה יאהדונהי אלהיכם
אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו. פי הוא
יהוה יאהדונהי אלהינו ואין זולתו. ואנחנו
ישראל עמו. הפורנו מיד מלכים. הגאגנו
מלבנו מפקד כל עריצים. האל הנפרע לנו
מצרינו. המשלים גמול לך אויבי נפשנו:
השם נפשנו בחיים ולא נתן מוט רגלנו.
המדריכנו על במות אויבינו. וירם קרגנו על
כל שונאינו. האל העושה לנו נקמה בפרעה.
באותות ובמופתים באדמת בני חם. המכה
בעברתו כל בכורי מצרים. ויוציא את עמו
ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בנו
בין גזרי ים סוף. ואת רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע. ראו בני את גבורתו שפחו

והודו

ערבית של שבת

זג
והודו לשמו ומלכותו ברצון קברו עליהם. משה
ובני ישראל קד ענו שירה בשמחה רבה ואמרו
כלם. א) מי כמכה | באלים יהוה יאהדונהי
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה-
פלא: מכותה יהוה יאהדונהי אלהינו ראו
בניך עדיהם יחד כלם הודו והמליכו ואמרו
ב) יהוה יאהדונהי | ימלך לעולם ועד: ונאמר
ג) כי-פרה יהוה יאהדונהי את-יעקב וגאלו מיד
חזק ממנו: פרוך | אתה יהוה יאהדונהי גאל
ישראל:

השבינו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו בחיים
טובים ורשלום ופרוש עלינו סבת
שלומו ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך
והושיענו מהרה למען שמך והגן בעדנו.
ופרוש * עלינו ועל ירושלים עירך סבת שלום.
פרוך אתה יהוה יאהדונהי הפורש סבת שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים אמן:
ד) ושמו בני ישראל את-השבת לעשות את
השבת לדורתם ברית עולם: ביני

* יכוין לקבל תוספת נשמה
א) שנות ט"ו י"ח. ב) ט"ו י"ח. ג) ירמיה ל"א י"א. ד) שמות ל"א.
(כד)

ערבית של שבת

עונג . עם מקדשי שביעי . פלם
ישבעו ויתענגו משובך . והשביעי רצית
בו וקדשתו . חמדת ימים אותו קראת
זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו . קדשנו במצותיך

שים חלקנו בתורתך שבענו משובך .
שמח נפשנו בישועתך . ומהר לבנו

לעבדך באמת . והנחילנו יהוה ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך .

וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמה .
ברוך אתה יהוה ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו
מקדשי

השבת :

רצה יהוה ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו
ולתפלתם שעה והשב העבודה דדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מזהרה באהבה
תקבל ברצון ותחי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמה :

אלהינו

ערבית של שבת

צה
בר"ח ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו אין מחזירין אותו :
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויניע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו .
זכרון ירושלם עירך . וזכרון משים בן דוד עבדך . וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה למובה . לחן לחסד
ולרחמים . ביום בראש חדש ראש חדש הזה . בחוה"מ פסח חג
המצות הזה ביום מקרא קדש הזה בחוה"מ סוכות חג
הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה . לרחם בו עלינו
ולחושיענו : זכרנו יהוה ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו
ופקדנו בו לברכה . וחושיענו בו לחיים טובים . בדבר
ישועה ורחמים . חס וחסנו וחמול ורחם עלינו . וחושיענו
כי אלהי עינינו . כי אר מקד חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמיה הרבים . תחפז פנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים :

ברוך אתה יהוה ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו ^{יהוה} אלהינו
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד .
צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא . לדרודר
נודה להונספר תהלתך . ערתינו המסורים בידך
וערנשמתינו הפקודות קך . וערנסיך שבכר
יום עמנו וערנפלאותיך ומובותיך שבכרעת .

ערב

תעביות אשר ושבת

ערב יבקר וצדקיהו. המורב עי לא כדו רחוק
 המורב כי לא תמו חסדי כי מעולם קנינו לך
 בתורה ובמנוח אבותינו ראוי על המוסר נאם לא אפרו אין סמיעו אמת
 על הנפסים ועל הפרקו ועל הנביות ועל
 התשועות ועל הנפלאות ועל הנחפיות
 שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה ואם
 פנים שנתנה ברוחאנו פתחו ברוחאנו ופנינו
 כשעמדה מלכות זון הרשעות פועל עיניהם המין
 על עמדה שנתנה פועל עיניהם המין
 תורתה ובהעברם בחקו
 רצונה ואתה אפרו
 הרבים ועמדת רבים בעת
 צרתם הפת את רובם דעת
 את דנים וקנת את נקמתם
 מסרת גבורים ביד חלשים
 ורבים ביד מעטים ורבים
 ביד צדקים וצדקים ביד
 מהובים ודנים ביד עוסקו
 תורמה קד עשית עם גדול
 וקדושים בעולם ועמך
 ישראל עשית פשוטה ודקה
 ופוחתן רחמים חזקה ונאמן
 כך באו בקד לדביל ביתך

תעביות אשר ושבת

ופנו את היכנה ופוחתן את המוסר ודלוקו נרות
 בתעבות קדשה וקבעו לעונם כי חסד אמן בחלל
 ובהודאה ועשית עמכם נפסים הנפלאות ונדה לשמך
 ועל זבלם ותפרך ותרוסם ויתושא המסר שמך
 אסמלפנו כעונם ועם זמל נאמנים יודו פלה
 ויהלכו ויפרכו את שמך הגדול באמת קעולם
 ואלה המוסר ברהו אתה יתאסר וישעיה המוסר
 וישעיה המוסר ואתה יתאסר וישעיה המוסר
 שים שמם טובה וברכה היום רק וחסד ורחמים
 עלינו ועל כל ישראל עמך ובהפנה אבינו
 בלנו כאחד באחד פנקה פנה באור פנקה עתה
 קנו ויתאסר ויתאסר ויתאסר ויתאסר ויתאסר
 וחסד צדקה ורחמים בקנה ושלוש ומוב
 בעיניך קנה ונקה אתה פנקה ושראל
 : מאסר אסר פרוסעו ושמוס צדק וחסד
 מאסר ופספר חיים ברכת ושלוש ופרנסה טובה וישועה
 ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך
 אצחוני וכל עמך ושראל לחיים טובים ולשלום
 ברוך ואתה יתאסר ויתאסר ויתאסר ויתאסר ויתאסר

א' חשואם ח' זים ש"י ב' זים ש"ב ג' זים ש"ג ד' זים ש"ד

ערבית שג שבת

עמו ישראל בשלום אמן :

(א) יהוה ירצון | אמריני פי והגיון לפי לפניך
יהוהני יאהרונה צורי וגאלי :

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה
ולמקלי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל

תהיה. פתח לפי בתורתך. ואחרי מצותיך
תרוף נפשי. וכל חקמים עלי דרעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען
שמוך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך.

עשה למען קדשתך. (ב) למען יחלצון ידיך
הושיעה ימינה וענני : (ג) יהוה ירצון | אמריני

פי והגיון לפי לפניך יהוהני יאהרונה צורי וגאלי :

עושה שלום בעש"ת השלום) בכרומיו הוא ברחמיו
יעשה שלום עלינו ועל כרעמו ישראל

ואמרו אמן :

ואמר השלום צבור עם הקהל בקול רם ומעומד ויכלו וכו' :

(ד) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :

ויכל אלהים ביום השביעי

מלאכתו אשר עשה וייטבת ביום

השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :

(א) תהלים י"ט מ"ו. (ב) שם ס"ו. (ג) י"ט פ"ד. בראשית ב'. ויברך

ערבית שג שבת

צו
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות :

ואה"כ הש"ץ אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה :

ברוך אתה יהוהני יאהרונה אלהינו ואלהי

אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק

ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא.

אל עדין קונה ברחמיו שמים וארץ.

מונן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו.

האל (בש"ה תמך) הקדוש שאין כמותו.

המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי כם

רצה להניח להם. לפנינו נעבוד ביראה

ופחד. ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין

הברכות וההודאות. לאהון השלום.

מקדש השבת ומברך השביעי.

ומניח בקדשה לעם מדשני ענג וקר

למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו.

קדשנו

(כה)

ערבית של שבת

קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך. שמה נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבודך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו יאהרונה
באהבה וברצון שבת קדשה. וינוחו בה כל
ישראל מקדשי שמה. ברוך אתה יהוה אלהינו
יאהרונה מקדש השבת:

יתגדל ויתקדש שמה רבא אמן בעקמא די ברא כרעותיה.
וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחיה. אמן
בחיכון וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי
עממא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא.
ויתחדר. ויתעלה. ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. אמן
לעילא מן פר ברבא. שירתא. תשבחתא ונחמתא.
דאמין בעקמא ואמרו אמן:

תתקבר צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל-
בית ישראל קדם אבנא דבשמא וארעא ואמרו אמן:
יהא שקמא רבא מן שמא. חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורונה והצלה
קנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומו
הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל
ואמרו אמן:

(א) מזמור לדוד יהוה אלהינו יאהרונה רעי לא אהסר:
בנאות השא ירביצני ערמי מנוחת

(א) תחלים ב"ג.

ינהגני

ערבית של שבת

ינהגני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען
שמו: גם בראיך בגיא צלמות לא אירא רע
ביראתה עמדי שבמה ומשענתך תמה ינחמני:
תעריך לפני שדחן נגד צירי דשנת בשמן
ראשי כוסי רווה: אף טוב וחסד ירדפוני כל-
ימי חיי ושבתו בבית יהוה אלהינו יאהרונה יאמר ימים:

ואומר קרוש יהא שלמא רבא תמצא לעול דף ג"ד.

ואומר חזון ברכו את יהוה אלהינו יאהרונה המבורך:

ושנין הקהל ברוך יהוה אלהינו יאהרונה המבורך לעולם ועד: ותזור הש"ן

ואומר קרוש יהא שלמא רבא תמצא לעול דף ג"ד.

ואומר קרוש יהא שלמא רבא תמצא לעול דף ג"ד.
ואם אמך כהיים תלך ותנשק ידיה ואה"כ תעמוד בשלחן המסודר מעומד
במקום אשר אה"כ תשב בו ותאמר דא היא סעודתא דהקל תפוחין קדושין
ותקוף פ"א השלחן בשתיקה ואה"כ תקח ב' אגודות הדס בין ב' ידך
ותחברם יחד ותברך עצי בשמים ותריח בהם ואה"כ תחזור להקף השלחן
פעם שני בשתיקה. ויש נוהגין לומר שלום עליכם וכו'.

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עדין מלאך

מלאכי המלאכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ

בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עדין

מלאך מלאכי המלאכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ

ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עדין

מלאך מלאכי המלאכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ

בשבתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עדין

מלאך מלאכי המלאכים הקדוש ברוך הוא: ג"פ

בצאתכם

סדר ליל שבת

בצאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
מוקד מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ג"פ
(א) בני מלאכיו יצוה לך לשמורך בכל דרכיך :
(ב) יהוה אלהי יאהרונתי ישמר צאתך ובואך מעתה
ועד עולם :

(ג) אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה :
כמה בה לב בעלה ושלל לא יחסר : גמלתהו
טוב ולא רע כל ימי חייה : דרשה צמר ופשתים
ותעש בחפץ כפיה : היתה פאניות סוחר
ממרחק תביא רחמה : ותקם בעוד לילה
ותתן טרף לביתה והקלנערתיה : זממה טרה
ותקחהו מפרי כפיה נמעה כרם : חגרה בעוז
מתניה ותאמץ ורועתיה : מעמה בייטוב סחרה
לא יכפה בלידה גרה : ידיה שלחה בבישור
וכפיה תמכו פלך : כפה פרשה לעני וידיה
שלחה לאביון : לא תירא לביתה משגג פי
כל ביתה לבש שנים : מרבדים עשתה לה
שט וארגמן לבושה : נודע בשערים בעלה
בשבתו עם זקני ארץ : סדון עשתה ותמכור
וחגור נתנה לפני עני : עוזו חדר לבושה ותשחק

(א) תהלים צ"א י"א (ב) קכ"א ח' (ג) משלי ל"א י'
ליום

סדר ליל שבת

צמ

ליום אחרון : פיה פתחה בחכמה ותורת חסד
על לשונה : צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות
לא תאכל : כמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה :
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כבלנה :
שקר חסן והבל היפי אשה יראת יהוה
יאהרונתי היא תתהלל : תנוי ללה מפרי ידיה
ויהללה בשערים מעשיה :

פזמון שמסדרים בכל ערב שבת על קברו של רשב"י ו"ל :

בר יוחאי נמשחת אשריך. שמן ששון מתברריך :
בר יוחאי שמן משחת קדש. נמשחת ממדת הקדש.
נשאת ציץ גור הקדש. חבוש עד ראשך
פארך : בר יוחאי

בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר ברחת.
במערת צורים שעמדת. שם קנית הדרך
והדרך : בר יוחאי

בר יוחאי עצי שמים עומדים. למורי יהוה אלהי יאהרונתי
הם לומדים. אור מפלא אור תיקוד הם יקדים.
הלא הפה יורה מוריך : בר יוחאי

בר יוחאי ולשרה תפוחים. עלית ללקוט בו מרקחים.
סוד תורה בציצים ופרחים. נעשה אדם
נאמר בעבורך : בר יוחאי

בר יוחאי נאורת בנכורה. ובמלכות אש דת
השערה. והרב הוצאת מתערה. שלפת נגד
צורריך : בר יוחאי

בר

סדר ליל שבת

בר יוחאי למקום אבני שיש הנעץ לפני אריה ליש
גם גדת פורת על עיש ותשורי ומי
ישורף:

בר יוחאי

בר יוחאי בקדש הקדשים קו ירוק מחדש חדשים
שבע שבתות סוד חמשים קשרת קשרי שיון
קשריף:

בר יוחאי

בר יוחאי יוד חכמה קדומה השקפת לכבודו פנימה
שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה את
ברוב ממשח זיו אורה:

בר יוחאי

בר יוחאי אור מופלא רום מעקה יראת מלכותו פי
רב לה תעומה ואין קורא לה נמת עין
לא תשורף:

בר יוחאי

בר יוחאי אשרי יולדתה אשרי העם הם לומדיה
ואשרי העומדים על סודיה לבושי חשן תמוך
ואוריף:

בר יוחאי

יש נוהגים לומר וזה"ק פ' יתרו ד' פ"ח ע"א המדבר מכבוד סעודת שב"ק.

זכור את יום השבת לקדשו רבי יצחק אמר כתיב ויברך
אלהים את יום השביעי וכתיב במן ששת ימים תלקטוהו
וביום השביעי שבת לא יהיה בו כיון דלא משהכחי ביה מווי
מה ברכתא אשתכח ביה אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעילא
ותתא ביומא שביעאה תליין ותאנא אמאי לא אשתכח מנא
ביומא שביעאה משום דההיא יומא מתברכאן מניה כל שיתא
יומין עלאין וכל חד וחד יהיב מוויניה לתתא כל חד ביומו
מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה ובג"כ מאן דאיהו
ברגא דמהימנותא בעי לסדרא פתור' ולא תקנא סעודתא בלילא
דשבתא בגין דיתברך פתוריה כל אינון שיתא יומין דהא בההוא
זמנא אורמן ברכה לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא וברכתא

לא

סדר ליל שבת

ק

לא אשתכח בפתורא הקנייא וע"כ בעי לסדרא פתוריה בלילא
דשבתא בנהמא ובמוני רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא
נמי רבי יהודה אומר בעי לאתנינגא בהאי יומא ולמיכל תלת
סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבועא וענינגא בהאי יומא בעלמא.
ר' אבא אמר לאודמנא ברכתא באינון יומין דלעילא דמתברכאן
מהאי יומא והאי יומא מלייא רישיה דז"א מטלא דנחת מעתיקא
קדישא סתימא דכלא ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת
זמני מכד עייל שנתא בגין דיתברכון כלהו כחדא ועל רא בעי
בר נש לאתענגא תלת זמנין אלון דהא כהא תלייא מהימנותא
דלעילא בעתיקא קדישא ובז"א ובחקלא דתפוחין ובעי בר נש
לאתענגא בהו ולמחדי בהו ומאן דגרע חד סעודתא מנייהו
אחוי פנימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סני בניני כך בעי
לסדרא פתוריה תלת זמני מכד עייל שבתא ולא ישתכח פתוריה
ריקנא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומא דשבתא ובהאי מלה
אחוי ותלי מהימנותא לעילא ר' שמעון אמר האי מאן דאשלים
תלת סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרזא עליה או התענג על ה'
דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין והרכבתך על
כמתו ארין דא סעודתא תניינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין.
והאכלתך נחלת יעקב איך דא הוא שלימו דאשתלים בעזר
אנפין ולקבלייהו בעי לאשלמא סעודתיה ובעי לאתענגא בכלהו
סעודתיה ולמחדי בכל חד וחד מנייהו משום דאיהו מהימנותא
שלימתא ובג"כ שבתא אתיקר מכל שאר זמנין וחגין משום
דכלא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי ככלהו זמני וחגי אמר
רבי חייא בנין כך משום דאשתכח כלא ביה אדכר תלת זמנין
דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך
אלהים את יום השביעי ר' אבא (נ"א רב המנונא סבא) כד הוה
יתיב בסעודתא דשבתא הוי חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא
סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכלא בסעודתא אחרא
הוה אמר דא היא סעודתא דקב"ה וכן ככלהו סעודתי והוה
חדי בכל חד וחד כד הוה אשלים סעודתי אמר אשלימו סעודתי

דמהימנותא

סדר ליל שבת

דמהימנותא. ר' שמעון כד הוה אתי לסעודתא היה אמר הכי
אתקינו סעודתא דמהימנותא עילאה אתקינו סעודתא דמלכא
והוה יתיב וחדו כד אשלים סעודתא תליתאה הוו מכרוי עליה
או תתענג על ה' והרככתך על במתי ארץ והאכלתך נחלת
יעקב אביך. אמר ר' אלעזר לאבוי אלין סעודתי היך מתהקנו
אמר ליה ליליא דשבתא כתיב והרככתך על במתי ארץ ביה
בליליא מתברכא מטרוניתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא פתוריה
דב"נ ונשמתא אהוספת ביה וההוא ליליא חדוא דמטרוניתא
הוה. ובעי בר נש למחדי בחדוותא ולמיכל סעודתא דמטרוניתא.
בילא"ו :

וישורר בנעופות קול זה השיר ושמו של ר' יצחק לוריא ו"ל בקרבו :
אתקינו סעודתא דמהימנותא שגיתא חדותא דמקבא
קדישא : אתקינו סעודתא דמלכא דא היא
סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין ועתיקא
קדישא אתין קסעדא בהדיה :
אחלקה שם אלהים בשיר ואנגלנו בתודה : יהו ואדני
ואהרונתי עזי ומגני בו בטח לבי ונעורתתי ויעלוז
לבי ומשירי אהדרנו :

אומר בשבתין. למעל גו פתחין. דבתקל תפוחין. דאינון
קדישין :
גומין דה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא מבתא.
דנהרא ער רישין :
ימינא ושמאלא. ובנייהו פלה. בקשותין אזלא. ומאנין
ולבושין :
יתבק דה בעעה. וביסודא דילה. דעביד גיחא דה. יהא
פתיש פתישין :

סדר ליל שבת קא

צוחין אף עקתין. במילין ושבתין. פרם אנפין חדתין.
ורוחין עם נפשין :
חדו סני ייתי. ועל חדא תרתין. נהורא דה ימתי.
וברכאן דנפישין :
קרבו ישושבין. עבידו תקונין. לאפשא זינין. ונונין
עם רחשין :
למעבד נשמתין. ורוחין חדתין. בתרתין ובתלתין.
ובתלתא שבשין :
ועשורין שבועין לה. ומקבא דקעילא. דתתעטר כלה.
בקדיש קדישין :
רשימין וסתמין. בגו כל עלמין. פרם עתיק וימין. דלא
במיש במישין :
יהא רעוא קמיה דתשרי על עמיה. דיתענג לשמיה.
במתיקין ודובשין :
אסדר דרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם נהמא.
ובצפונא ארשין :
בחמרא גו כסא. ומדאני אפא. לארום וארוסה. דהתקבא
חלשין :
נעבד להון בתרין. במילין יקירין. בשבעין עשורין. דער
גפי חמשין :
שבתין ושביקין. מסאבין דרחיקין. תכידין דמעיקין.
וכל זיני חרשין :
שכינתא תתעטר. בשית נהמי לסמר. בגוין תתקטר.
ווינין דכנישין :
למבצע על רופתא. פזיתא וכביעתא. תרין יודין נקמא.
סתמין ופרישין :

סדר ליל שבת

מִשָּׁח וְתָא דְכִיָּא. דְּמַחְנִין רַסְיָא. וְנִגְדִין נַחְלִיא. בְּגוּה
בְּלַחֲשִׁין:

הָלָא נִימָא רִזִין. וּמִקִּין דְּנִיזִין. דְּגִיתְהוּן מִתְחִזִין. מְמִירִין
וּכְבִּישִׁין:

אַתְעֵמֶרְת פְּלָה. בְּרִזִין דְּלַעֲיָא. בְּגוּ הָאֵי הִיזְקָא.
דְּעִירִין קְדִישִׁין:

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין סמירא דכל
סמירין סתימא דכלא. דיתמשך טלא עילאה מניה למליא
רישיה דועיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין
ברעוא וחרותא דכלא. ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
סמירא דכל סמירין סתימא דכלא. רעותא ורחמי חנא וחסרא
בנהירו עילאה ברעותא וחרותא עלי ועל כל בני ביתי ועל כל
הנלוים אלי ועל כל בני ישראל עמיה ויפיקין מכל עקתיין בישין
דייתון לעלמא וזמין ויתיהיב לנא ולכל נפשחנא חנא וחסרא
וחיי אריכי ומוזני רוחי מן קדמיה אבי"ר:

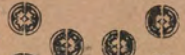

רשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
ורחימו (יאהרויהת) ורחימו ורחילו (יאהרויהת) ליחדא שם
י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל הריני מוכן לקיים
מצות קרוש על היין. כמו שדרשו רז"ל זכור את יום השבת
לקדשו. זכרו בדברים הנאמרים על היין להקין את שורשה
במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו
ויהי נעם וכו': מזמור לרוד ה' רועי וכו'

כשיבוא לביתו ימהר לקדש על היין אדם ולאכול מיד. נשים חייבות
בקדוש. (במקום שאין יין בעיר. כלולה מקדש על הפת דהיינו נוטל ידיו
ומברך ענ"י ואומר יום הששי וכו' ובמקום בפה"ג אומר המוציא לחם מן
הארץ ומברך ברכת הקידוש ורצה בנו וכו' וכוצע ואוכל. ובבקר יקדש בשכר
דהיינו שמברך שחכל) או בשאר משקין חוץ מן המים. אמור למעום כלום
קודם שיקדש. אין קדוש אלא במקום סעודה. ויסעוד לאלתר. צריך שתהיה
מפה על השלתן תחת הפת ומסודר עליו י"ב לחם ששה למטה וששה

עליהם

סדר ליל שבת

קב

עליהם מסדר זה ומפה אחרת פרוסה על גביו בשעת
הקדוש ובשמתחיל לקדש יחן עיניו בנרות ומעון כוס
קדוש ככל דינו כוס ברהמ"ו:

וקבל הכוס מב' ידיו וולחו מב' ידיו ויגבהנו נגד החוה ואח"כיתן הכוס בימין
לבר ויטוננו ויתן עיניו בכוס:

ל"ה חייבות

יום הששי א' ויכרו השמים והארץ וכל-

צבאם: ויבר אלהים ביום השביעי

מלאכתו אשר עשה וישבת ביום

השביעי מפל מלאכתו אשר עשה:

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש

אתו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר-

ברא אלהים לעשות:

סברי מרגן:

ט' חייבות

ברוך א' אתה יהוה אלהינו אלהינו מקדך

העולם בורא פרי הגפן:

ויכוין מ"ע של הקידוש ועל היין הרבנן:

ל"ה חייבות

ברוך א' אתה יהוה אלהינו אלהינו מקדך העולם

אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וישבת

קדשו באהבה וברצון הנחילנו ופרון למעשה

בראשית תחלה למקראי קדש זכר ליציאת

מצרים וישבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו

ברוך

א' בראשית ב.

סדר ליל שבת

ברוך אתה יהוה אלהי יאחרונה מקדש השבת :

וישנה כבוד קידוש מלא לגמיו מיושב. אח"כ יטול ידיו מעומד ויגביה ידיו כנגד ראשו ויברך ענש"י מעומד. אח"כ תשב ותקח ב' לחם האמצעיים ותחברם שניהם בכ' וידך וב' שולי הלחם יהיו דבוקים זה בזה וב' פני הלחם מב' הצדדים ותברך המוציא ותבצע לחם חיימי שיעור כוונת ותאכלנו ואח"כ תבצע כשיעור ביצה ותתן לאשתך ואח"כ תבצע ותתן לשאר בני הסעודה :

ולמוד על שלחנו ה' פרקים ראשונים ממסכת שבת :

פרק א' יציאות השבת. שתיים שהן ארבע בפנים. ושתיים שהן ארבע בחוץ. ביצה. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים. פשט העני את ידו לפנים. ונתן לתוך ידו של בעל הבית. או שנמר מתוכה והוציא. העני חייב. ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ. ונתן לתוך ידו של עני או שנמר מתוכה והכניס. בעל הבית חייב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא. שניהם פטורים. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה או שנתן לתוכה והכניס. שניהם פטורים :
ב לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיתפסק. לא יכנס אדם למרחץ ולא לבורסקי ולא לאכל ולא לדון ואם התחילו אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת שמע ואין מפסיקין לתפילה : ב לא יצא החיט במחטו סמוך לחשכה

פרק א' יציאות השבת. הולאות מרשות לרשות שתיים. מן המורה : ארבע. מדרכין שבה הסיפוי ב' לאסור לכהילה : בחוץ. לעני העומד בחוץ כר"ה : חייב. שעה מלאכה שלימה עקורה כר"ה והגהה כר"ה : פטורין. שלא עשה שום אחד מלאכה שלימה וכתיב כששום העושה כולה ולה מקלטה : הספר. להספר : למרחץ. שם יתעלף ועטמה דכילהו שם ימשך ויעבור זמן תפלה : לבורסקי. מקום עבוד עורות : החייט.

סדר ליל שבת קג

קחשכה שמא ישפח ויצא ולא תהבך בקולמוסו ולא יפלה את כליו ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו החזן וראה היכן תינוקות קוראים אבל הוא לא יקרא. ביוצא בו לא יאכל הזב עם הזבה מפני הרגל עברה :
ד ואלו מן ההלכות שאמרו בעלית חנניה בן חזקיה בן גוריון בשערו לבקרו נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל ושמונה עשר דברים נזרו בו ביום : ה בית שמאי אומרים אין שורין דיו ומטמנים וכרשנים אלא כדי שישורו מבעוד יום ובית הלל מתירין : ו בית שמאי אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר לזרה אלא כדי שיקלוט העין ובית הלל מתירין : בית שמאי אומרים אין פורשין מצודות היה ועופות ודגים אלא כדי שיצודו מבעוד יום ובית הלל מתירין : י בית שמאי אומרים אין מוכרין נכרי ואין טוענין עמו ואין מנביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין :
ה בית שמאי אומרים אין נותנין עורות לעפדן ולא פלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבן בית הלל מתירין עם השמש : א אמר רבן שמעון בן גמליאל נזהנין היו בית אבא שהיו נותנין כלי רבן לכובס נכרי שלשה ימים קודם לשבת ושון אגרו ואגרו שטוענים קורות בית הפד ועגולי הגת : י אין צוקין

בשר

החופר בגדים : ויצא. מסתחך : לבלר. סופר : ופלה את כליו. מכער הכניס מנגדיו : החזן. מלמד תינוקות : נמנו ורבו. כלומר שכחו למנין ומלאו של כ"ס מרובין : דיו. סמנין שטופין ממנו דיו : אונין. אגרות : שיהבילו. סתחמומו : העין. הלכס : עם השמש. כעוד שהחמה זורחת :

סדר ליל שבת

בשר בצל וביצה אלא גדי שיוצלו מבעוד יום אין
נותנין פת לתנור עם חשכה ולא חררה על גפי נחלים אלא
גדי שיקרמו פניה מבעוד יום רבי אליעזר אומר גדי
שיקרוב התחתון שלה: י משלשגין את הפסח בתנור
עם חשכה ומאחזין את האור במדורת בית המזקד
ובגבולין גדי שתאחזו האור ברפן רבי יהודה אומר
בפחמין כל שהוא:

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא
בבבש ולא בחוסן ולא בכלה ולא בפתיחת האידן
ולא בפתיחת המדבר ולא בירוקה שעל פני המים
לא בזפת ולא בשעורה ולא בשמן קיק ולא בשמן
שרפה ולא באלה ולא בחלב נחום המדי אומר
מדליקין בחלב מבשל וחקמים אומרים אחד מבשל
ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו: אין מדליקין בשמן
שרפה ביום טוב רבי ישמעאל אומר אין מדליקין
בעטרן מפני פבוד השבת וחקמים מתירין בכל
השמןנים בשמן שמשמן בשמן אגוזים בשמן צנונות
בשמן רגים בשמן פקועות בעטרן ובגמט רבי טרפון
אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד: וכל היוצא
מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ
אינו מטמא מומא את אהלים אלא פשתן: פתיחת הבגד
שקפלה

ועיגולי הדפין היו עגולין: שיקרמו נעשה עליו כקרום: משרשלין:
מורידין: במדורת אש: המוקד הנסקת תמיד להתחמם בה הכהנים:
פרק ב לבש כמין למר גדול בעץ ארו: בחוסן פשתן שאינו מניח:
בבלה פסולת משי: האידן כמין למר גדול כערבי חל: פתילה טעם כמין
פתילה בירוקה טעם נדופי הספיה: קיק גרעינין של למר גסן: שרפה
תרומה טמאה שראויה לנסף: עטרן פסולת דופתא: שומשומין כך שמו
הוא זרע דק ומחוק הוא: פקועות לטעת מדכרית: נפמ מין ופת לבן:

סדר ליל שבת

קד

שקפלה ולא הבהבה רבי אליעזר אומר ממאה היא
ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר מהורה היא
ומדליקין בה: ד לא יקוב אדם שפופרת של ביצה
וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביד שתהא
מגפפת ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר אבל
אם חברה היוצר מתחלה מותר מפני שהוא כלי אחד:
לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש
הפתיחה בתוכה בשביד שתהא שואבת ורבי יהודה
מתיר: המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני
עובדי כוכבים מפני לסטים מפני רוח רעה מפני החוקה
שישן פטור כחם על הנר כחם על השמן כחם על
הפתיחה חייב ורבי יוסי פומר בכלן חוץ מן הפתיחה
מפני שהוא עשה פחם: ועל שלש עבירות נשים מתות
בשעת לידתן על שאינן זורות בנדה ובחנה ובהדלקת
הנר: ושלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו
ערב שבת עם חשיכה עשרתן ערבתן הדליקו את
הנר ספק חשכה ספק אינה חשכה אין מעשרין את
הנרות ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את
הנרות אבל מעשרין את הדמאי ומערבין וטומנין
את החמין:

פרק ג כירה שהסיקוה בקש ובגבבא נותנים עליה
תבשיה בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף או

עד

שקפלה שגולה: ולא הבהבה לא חרך ראשה כשלהבת: שפופרת קליפת
הביצה: מגפפת טמאה השמן מטפף כל טעה: כחם על הנר טמאה
שמתקלקל וחס עליו וככהו:

פרק ג כירה מקום הנחת ב' קדירות: בקש היינו זכוכת השיבליס ששאר
כשדה: ובגבבא ענין דקיס: גפת פסולת ויתוס או שומשמן: שיגרוף:

סדר ליל שבת

עד שיתן את האפר בית שמאי אומרים חמין אבל לא
תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל בית שמאי
אומרים נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף
מחזירין : ב תנור שהסיקהו בקש ובגבבא לא יתן בין
מתוכו בין מעל גביו בפסח שהסיקהו בקש ובגבבא
הרי הוא ככורים בגפת ובעצים הרי הוא כתנור : אין
נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתנגד ולא יפקיענה
בסודרין ורבי יוסי מתיר ולא ימזינה בחור ובאבק
דרכים בשביל שתצקה : ד מעשה שעשו אנשי טבריא
והביאו סלון שר צונן לתוך אמה של חמין אמרו להן
חכמים אם בשפת פחמין שהוחמו בשבת אסורין
ברחיצה ובשתיה ואם ביום טוב פחמין שהוחמו ביום
טוב אסורים ברחיצה ומותרין בשתיה מוליאר הגרוף
שותין הימנו בשבת אנטיכי אף על פי שגורפה אין
שותין ממנה : ה המיחם שפגהו לא יתן לתוכו צונן
בשביל שיחמו אבל נותן הוא לתוכו או לתוך הפום
כדי להפשירן חאילפס והקדרה שהעבירו מרתחין לא
יתן לתוכן תבלין אבל נותן הוא לתוך הקערה או לתוך
התמחוי רבי יהודה אומר לכל הוא נותן חוץ מדבר
שיש בו חומץ וציר : ו אין נותנין פלי תחת הגר
לקבל בו את השמן ואם נתנו מפעוד יום מותר ואין נאותין

ממנו
שיולא הנחלים : מעל גביו לסמך אלל דופנו : כופה מקום לקדירה ח'
המיחם קומקום של נחמה : שתהגלגל שתלה קנה : יפקיענה
יסכרה : סלון זינור של חרס הלול : מוליאר הוא כלי שיש לו בית
קיבול והוא מים מכפנים ונחלים מבחון : הגרוף שפנו הנחלים ממנו :
אנטיכי כלי נחמה שיש לו שתי סולים ומסימים מים בעליון ונחלים
בחתון : המיחם קומקום של חמין : המחוי קערה : נאותין נהנין :

סדר ליל שבת קה

מפני רפי שאינו מן המוכן מטלמלין גר חדש
אבר לא ישן רפי שמעון אומר פרהגרות מטלמלין
חוץ מן הגר הדולק בשבת נותנין פלי תחת הגר לקבל
נצוצות ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא מכבה :

פרק ד בפמה טומנין ובמה אין טומנין אין טומנין
לא כגפת ולא כזבל ולא כמלח ולא כסיר
לא כחול בין לחים בין יבשים לא כתבן ולא
כונים ולא כמובין ולא כעשבים בזמן שהן לחין
אבל טומנין בהן פשהו יבשים טומנין בכסות
ובפירות ובכנפי יונה ובנסורת של חרשים ובנעורת
של פשתן דקה רבי יהודה אומר בדיקה ומתיר בנסה:
ב טומנין בשלחין ומטלמלין אותם בגני צמר ואין
מטלמלין אותן כיצד הוא עושה נוטל את הפסוי והן
נופלות רבי אלעזר בן עזריה אומר קפה מטה עד
צדה ונוטל שמא יטול ואינו יכול להחזיר וחכמים
אומרים נוטל ומחזיר לא כשהו מפעוד יום לא יכסנו
משתחשך כשהו ונתנגלה מותר לכפותו ממלא את
הקיתון ונותן לתחת הפר או תחת הכסת :

פרק ה בפמה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה יוצא
הגמל

פרק ד טומנין הקדירה כדי שיסאר החום כחוכו ולא להסוף חום לחוכו :
גפה פסולת של זחם של שוממין : זגין קליפי הענבים :
מובין דברים רכין : כנפי יונה יולה : נסורה פסולת שנופל כשמגרין
העץ כמגירה : נעורה מערין מהספח כשמנפלין אותו : שלחין עורות :
מטה על צידה כופה על צידה : קיתון סס כלי : כר שמיס חמת
הראש : כסת שמיס חמת הגוף :
פרק ה בהמה שארס מזוזה על סכיתה כהמתו ומירי דלא מינערא ביה
(כז)

סדר ליל שבת

הנמל באפסר. ונאקה בחטב. ורבדקים בפרמביא. וסוס בשיר. וכל-בעלי השיר יוצאים בשיר. ונמשכים בשיר ומזין עליהן וטובלין במקומן: ב חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה לו. זכרים יוצאין לבובין רחלות יוצאות שהזזות. פבולות. וכבונות. העזים יוצאות צרורות. רבי יוסי אוסר בבלי חוץ מן הרחלים הפבונות. רבי יהודה אוסר עזים יוצאות צרורות ליבש. אבל לא לחלב: ב ובמה אינה יוצאה לא יצא נמל פמטוטקת. לא עקוד ולא רגול. וכן שאר כל-הבהמות. לא יקשור נמלים זה בזה וימשוך. אבל מקנים חבלים רתוך ידו וימשוך. ובקבד שלא יכרוף: ד אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו ולא בזוג אף על פי שהוא פקוק. ולא בסגם שבצוארו. ולא ברצועה שפרגלו. ואין התנגלוין יוצאין בחומין ולא ברצועות שפרגליהן. ואין הזכרים יוצאין פעגלה שמתח האליה שגדן. ואין הרחלים יוצאות חנונות. ואין העגל יוצא בגימון. ולא פרה בעור הקופד. ולא ברצועה שבין

קרניה
הוי כמסאוי: אפס- חכל שקורים בו בהמה: נאקה. כן שמה בערבי:
לובדקים חמור הכא מלוד: בפרומביא. רסן של כרול: בשיר. כמין
אנעה סכיב זוארו: בעלי השיר. כמו כלבים של זיירים: במקומן.
כלואר הכהמה: מרדעת. כמין אי-כף קטן: קשורה לו. מע"ס: לבובין.
בעור שקשרין על הזכרות: שהזזות. שאהזין האליה למעלה: כבולות.
כמו ככלי כרול שקורים האליה למטה: כבונות. שקורים כגד על
רחלות כשעה לידתם לשמור אמרם: צרורות. קשרין להם כים כדדיקין
שלא יעטפו החלב לארץ: ממשולת. החיכה של כגד: עקוד. קשרין
ידיהם עם רגליהם: רגול. שקשרין ידו על זרועו: זוג. כמו פעמון:
פקוק. סחוס: חנונות. משימים כחוטם הכבשה עץ שסמו יוחן: בגימון.
דבר של גמי וטחין על זואר עגל שיהא למוד לכוף ראשו: הקופד.
שרן שימיו כמחטין וקשרין עורו כדדיה שלא יינקו:

סדר ליל שבת

קו

קרניה. פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים: פק ו במה אשה יוצאה. ובמה אינה יוצאה. לא תצא אשה לא בחומי צמר. ולא בחומי פשתן. ולא ברצועות שבראשה. ולא תמבול בהן עד שתתפסם. ולא במוטפת. ולא בסנבומין בזמן שאינן תפורין. ולא בכבול לרשות הרבים. ולא בעיר שר זהב. ולא בקמלא. ולא בנזמים. ולא במטפת שאין עליה חותם. ולא במחט שאינה נקובה. ואם יצאה אינה חייבת חטאת: ב לא יצא האיש בסנדל המסמר. ולא ביחיד בזמן שאין פרגלו מכה. ולא בתפליין. ולא בקמיע בזמן שאינו מן המטחה. לא בשריון. ולא בקסדא. ולא במנפיים. ואם יצא אינו חייב חטאת: ב לא תצא אשה במחט הנקובה. ולא במטפת שיש עליה חותם. ולא בכדיאר. ולא בכובלת. ולא בצלוחית של פלייטון. ואם יצאה חייבת חטאת דברי רבי מאיר. וחכמים פוטרין בכובלת וצלוחית שר פלייטון: ד לא יצא האיש לא בסוף. ולא בקשת. ולא בתרים. ולא בארה ולא ברומח. ואם יצא חייב חטאת. רבי אלעזר אוסר תכשיטין הן לו. וחכמים אומרים אינן אלא קננאי

שנאמר

פק ו: שתרפם. לשון רפיון: מיטפת. לין שקורים הנשים על המלה:
סנבומין. חלוין כשטפות על לחיה: כבול. כגד תחת היק:
בעיר של זהב. עטרת זהב כלורת ירושלם: קמלא. מכסיט נתון
כלואר כדוחק שתראה בעלת כסר: לא ביחיד. רגל אחר: שריון.
מלכות של טבעות קטנות מנזול: קסדא. כובע של כרול: במנפיים. כמי
סוקים של כרול: בכוליאיר. כמין טבעת כראש החשה: כבול כלי שקשרת
כושם כחוכו: פלייטון. מין שקרין מוסקין: תרים. מן מושלם: אלה.

סדר ליל שבת

שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות
ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית
מהורה ויצאין ביה בשבת כבלין טמאין ואין יוצאין
בהן בשבת: ה יוצאת אשה בחוטי שער בין משטה
בין משל חברתה בין משל בהמה במזמפת ובסבומין
בזמן שהן תפורין בכבול ובפאה נכרית לחצר במוך
שבאונה ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדתה
בפלפל ובגרגיר מלח ובכל דבר שתתן לתוך פיה
ובלבד שלא תתן לכתחה בשבת ואם נפל לא תחזיר
שן תותבת ושן של זהב רבי מתיר וחכמים אוסרים:
ו יוצאין בסלע שעל הצינית הפנות קטנות ויצאות
בחומין ואפילו בקסמין שבאזניהם ערביות ויצאות
רעילות ומדיות פרופות וכל אדם אלא שדברו חכמים
בהוה: ו פורפת על האבן ועל האגוז ועל המטבע
ובלבד שלא תפרוף לכתחה בשבת: ה הקטע יוצא
בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר ואם יש לו
בית קבור כותתין טמא סמוכות שלו טמאין מדרם
ויצאין בהן בשבת ונכנסין בהן בעזרה כפא וסמוכות
שלו טמאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין
בהן בעזרה אנקטמין מהורים ואין יוצאין בהן: ה הגנים
יוצאים בקטרים ובגני מרבים בזוגין וכל אדם אלא
שדברו

מן טגל: לאתים כלי שופרים כו הקרקע: בירית חשעה
על הסוק: ככלים שלגל: במוך נגד דק: ערבויה כנות
ישראל שערבים: רעולות משוטף כחשם ומכוסים חוק מן העינים:
פורפה מהכרת: הקטיל סקטע רגלו: בקב כמין דפוס רגל: סמוכות
שלו קטע כשר רגלו טעה סמוכות כסוקו: אנקטמין כמין פרנץ אדם

סדר ליל שבת קז

שדברו חכמים בהוה: י יוצאין בביצת החרגול ובשן
שועל ובמסמך מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר
וחכמים אוסרים (ג"א דברי רבי יוסי ורמ"א) אף בחול
אסור משום דרכי האמורי:

פרק ו כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עקר שבת
ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב
אלא חטאת אחת ביודע עיקר שבת ועשה מלאכות
הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת היודע
שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה
חייב על כל אב מראכה ומלאכה העשה מלאכות הרבה
מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת:
ב אבות מלאכות ארבעים חסר אחת הזרע והחורש
והקוצר והמעמר תדש והזורה הבורר הפוחו והמרקד
והלש והאופה הגוזז את הצמר המרפנו והמנפצו
והצובעו והפווחו והמיסק והעשה שתי גידין
והאורג שני חוטין והפוצע שני חוטין הקושר והמתיר
והתופר שתי תפירות הקורע על מנת לתפור שתי
תפירות הצד צבי השוחטו והמפשימו המולחו והכעבד
את עורו והמוחקו והמתכב: הפותב שתי אותיות
והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות הפונה והפותר
דמכבה

על הפנים: בהוה שרגל להיות: מסמר הצלוב מסמר שבען התלוי
יניחהו על נפח המכה ויסור:
פרק ו מעין מלאכה כגון ב' תולדות של חב א': המעמר חוסף זרעם
חלושים אל מקוס ח': הזורה כרסת לרוח: הבורר פסולת:
המרקד כנפה: המלכנו מכנסו כוחר: המנפצו חובטו כנסט: בתי
גידין האורגים יא לסס טענות קטעת של כרזל חליות בחוטין ומעבירין
כלל טענת חוט מהאריגה: הציצע מסיר חוטי הערב מעל הכתי: המיחקי

סדר ליל שבת

המכבה. והמכעיר. המכה בפטיש. המוציא מרשות
לרשות הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת:
ועוד פלג אחר אמרו כל הכשר להצניע ומצניעין
כמוהו והוציאו בשבת חייב עליו חטאת. וכל שאינו
כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו והוציאו בשבת אינו
חייב אלא המצניעו: והמוציא תכן במלא פי פרה
עצה במלא פי נמר עמוד במלא פי מטה עשבים במלא
פי נדי עלי שום ועלי בצלים לחים בגרוגרת. יבשים
במלא פי גדי. ואין מצמרפין זה עם זה מפני שלא שוו
בשיעוריהן. המוציא אוכלין בגרוגרת חייב ומצמרפין זה
עם זה מפני ששוו בשיעוריהן חוץ מקליפיהן ונרעיניהן
ועוקציהן. וסוכן ומורסנן. רבי יהודה אומר חוץ מקליפי
ערשים שמתבשרות עמהן:

פרק ה המוציא יין פדי מוגת הפוס. חלב פדי גמיעה.
דבש פדי לתן על הפתית. שמן פדי לסוף אבר
קמון. מים פדי לשוף בהם את הקילור. ושאר כל המושקן
ברביעית וכל השופכין ברביעית. רבי שמעון אומר
פלג ברביעית. ולא אמרו כל השיעורין הללו אלא
למצניעיהן: והמוציא חבד פדי לעשות און קופה.
גמי פדי לעשות תלוי. נפח ולקברה. רבי יהודה אומר
פדי פשוט ממנו מדת מנעל קמון. ניר פדי לכתוב עליו
קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב. ניר מהוק

כדי

מנר סערו: עצה. חנן של מיני קטניות: עמיר. קמון של שגלים:
פרק ה מוגת. סהא רובע רביעית יין חי: גביעה. מה שחם בולג
בכה חמה: הכרתיה. מכה טעל גבי כהמה: לשוף. לשסוף: קילור.
סותנין ע"ג טעין: השיפכין. מים סרוסין: תלוי. לחלות הנפה: קשר

סדר ליל שבת קח

פדי לברוקה על פי צלוחית קמנה שר פלוימון: י עור
פדי לעשות קמיע. קלף פדי לכתוב עליו פרישה קמנה
שבת פילין שהיא שמע ישראל. דוכסוסמוס פדי לכתוב
מזוזה. דיו פדי לכתוב שתי אותיות. כחול פדי לכתוב
עין אחת: י דבק פדי לתן בראש השבשבת. זפת
ונפרית פדי לעשות נקב. שעווה פדי לתן על פי נקב
קמון. חרסית פדי לעשות פי כור שר צורפי זהב. רבי
יהודה אומר פדי לעשות פטפוט. סוכין פדי לתן על פי
כור שר צורפי זהב. סיד פדי לסוד אצבע קמנה שבפנות.
רבי יהודה אומר פדי לעשות פלפול. רבי נחמיה אומר
פדי לסוד (כ"א לעשות) אנדיפי: ה אדמה פחותם
המרצופין דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים פחותם
האינרות. זבל וחול הדק פדי לזבל קלח של פרוכ דברי
רבי עקיבא וחכמים אומרים פדי לזבל פרישא. חול הגס
פדי לתן מלא כף סיד. קנה פדי לעשות קולמוס ואם
היה עב או מרוסס פדי לבשל בו ביצה קלה שפכצים
מרופה ונתונה באיפס: ו עצם פדי לעשות תרוד.
רבי יהודה אומר פדי לעשות ממנו חף. זכוכית פדי
לגרוז בו ראש הכפרפר. צרור או אבן פדי לזרוק בעוף
רבי אליעזר בן יעקב אומר פדי לזרוק בפיהמה: י חרס
פדי לתן בין פצים לחבירו דברי רבי יהודה. רבי מאיר

אומר

מוכסין. מוחס להראות שכר פרע המכס: לעשות. לכסות: השבשבת.
כסר קטן של זידי עופות: חרסית. לכה כחוסה: פי כור. סהמסוח
כנס בו: פטפוט. רגל למוסכ כירה: כלכול. שמימין על הדעין להסכיב
אח השער: אנדיפי. למטה מן הדעין מעט: ארמה. טיט אדום:
מרצופין. סזין גדולים: כרישא. כרתי: מרוסס. מרוץ: מרופה.
מעורבת: תרוד. כף: חף. סן מסתח: כרכר. של אורגיס: פצים.

סדר ליל שבת

אמר פדי לחתות בו את האור רבי יוסי אמר פדי לקבל בו רביעית. אמר רבי מאיר אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר ורא ימצא במכתתו חדש לחתות אש מקוד אמר לו רבי יוסי משם ראיה ולחשה מים מגבא:

קורה: לחשה, ללוח, מגבא. נומא קטנה:

אחר ברהמ"ו תחזור לקחת ב' אגודות הדם בב' יודך ותחברם יחד ותאמר זכור ושטור בדבור אחד נאמרו. ואח"כ תברך ברבת עצי בשמים ותרות: מנהג מו"ל להניח השולחן במקומו בליל שבת והמטה פרושה על השולחן וכוס של הקדוש ושל ברהמ"ו מונח עליו והיה מניח כל שהוא טיפות יין בכוס ההוא כדי להשאיר שם ברכת ליל שבת כסוד אסור שטן הנו' באלישע כנו' בוחר גם היה משייר בשולחן תחת המטה הפרושה קצת פתתין ופרורין של פת לטיבה הנו' אבל לא לאחם שלם משום העורכים לגד שולחן ולא אקויה הכי אלא בלחם שלם, ושער הכונות ד' ע"ב סע"ד):

אין קורין בספר לאור הנר בשבת ואפילו אינו מוציא בפיו שםא ומה הנר ואפי' הוא גבוה עשר קומות שאינו יכול ליגע אליו שלא תלקו חכמים בדבר. ומטעם זה יש לאסור אפילו הוא בעששית או קבוע בחור שבכותל. וכן בנר של שעוה. (ש"ע סימן ער"ה). ויש לאסור אפילו אם הנר הוא סגור כמגדל כסנעול ברזל. (סחבר). דוקא אדם אחד אסור לו לקרות לאור הנר אבל ב' קורין ביחד שאם בא האחד להטות הנר יוכרנו חבירו. והוא שקורא בענין אחד שאו ישנות האחד במה שיעשה חבירו אבל בשני עניינים לא. (ש"ע):

שחרית של שבת

ענין הטבילה דשחרית דשבת, הנה אם נטמא בקרי או בתשמיש המטה אין צורך להזכיר כי הטבילה או מוכרחת אבל אף אם לא הוצרך לטבול לסכה הנו' צריך לטבול בבוקר ביום שבת, והוא כי כדמיון מה שבוארנו שצריך לטבול בכל ע"ש להפריש מן החול לשבת כן צריך עתה טבילה אחרת כי הפרש גדול יש בין קדושת ליל שבת לקדושת יום שבת שהוא קדושה יתירה, אבל החילוק הוא כי בע"ש הוצרך לב' טבילות הא' להפשיט בגדי החול מעל גופו, והב' להתדבק ולהמשיך בו קדושת שבת, אבל עתה בבוקר יום שבת די לו בטבילה אחת להמשיך עליו קדושה עליונה של יום השבת, ואיננו מפשיט מעליו ח"ו קדושת ליל שבת, (שעה"כ דף ע"ג ע"א):

קמ

זמירות

סדר נמי וברכת השחר כדף א':

בקיץ שמאחרין תפלה ומאריכין בזמירות עיבור זמן ק"ש, לכן אחר כרה"ש יאמר ק"ש ויתחיל תפלה כאימה ושמה רבת, (מורה באצבע סי' ד' אות קל"ה):

אוסרים הזמירות כמו בחול עד תהלה יה הללויה ואחר אוסרים אלו המזמורים:

א) קמנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יפיע אמר ולידה ללידה יהודה דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קולם ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהר בהם: והוא פחתן יצא מחפתו ישיש כנפוח לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו ערקצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יהוה יאהדונה תמימה משיבת נפש עדות יהוה יאהדונה נאמנה מהכימת פתי: פקודי יהוה יאהדונה ישרים משמחי לב מצות יהוה יאהדונה ברה מאירת עינים: יראת יהוה יאהדונה מהורה עומדת לעד משפמי יהוה יאהדונה אמת צדקו יחדו: הנהמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמורם עקב רב: שגיאות מייבין מנסתרות נקני: גם מזדים |

חשך

(כח)

א) תהלים י"ט

זמירות

חֲשֹׁךְ עֲבָדְךָ אֱלֹהֵי מִשְׁכַּנֵּי אֵל אִתָּם וְנִקְיִתִי
 מִפֶּשַׁע רָב׃ יְהוֹדֶה לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי פִי וְהִגִּינוּ לִפְנֵי
 לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה צִדְקוֹ וְנִזְכָּר
 א רְנֵנוּ צְדִיקִים בֵּיתְךָ אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה
 תְּהַלֵּה׃ הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה בְכָבוֹד
 בְּגִבְלֵי עֲשׂוֹר וּמְרוֹלוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר הַדָּשׁ
 הַיְטִיבוּ נַפְשׁוֹ בְּתוֹרַעַה׃ כִּי־יִשְׂרָאֵל דִּבְרֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִהְיֶה וְכִלְמַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה׃ אֱהִב צְדָקָה
 וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה מִלֵּאֵה הָאָרֶץ׃
 בְּדַבַּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי
 כָּל־צְבָאִם׃ פִּנְסָם בְּנֹר מִי הַיָּם נָתַן בְּאֹצְרוֹת
 תְּהוֹמוֹת׃ יִירָאוּ מִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל־הָאָרֶץ
 מִפְּנֵי יְגִירוֹ כִּי־יִשְׁבִי תִבֵּל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי
 הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה הַפִּיר עֲצַת
 גִּוִּים הַנִּיא מִחֲשֻׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִהְיֶה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מִחֲשֻׁבוֹת לִבּוֹ לְדוֹר וָדוֹר׃
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵי הָעָם׃
 בְּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשְׁמַיִם תִּפְיֵשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה
 רָאָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוּן־שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ
 אֶל כָּל־יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ׃ הַיֵּצֵר יַחַד לָבָם הַמְּבִין
 א תהלים ל"ג

אל

זמירות

קי

אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמְּקֹדֶשׁ נוֹשַׁע בְּרִבְחֵיךָ
 גְּבוּר לֹא־יִנָּצֵל בְּרִבְכָּח׃ שִׁקֵּר הַפֹּסֵם לְתוֹשָׁעַה
 וּכְרִב חִילוֹ לֹא יִמְלֵט׃ תִּנְה עֵין יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה
 אֶל־יְרֵאוֹ לְמִי־חֲקִים לְחֶסֶד׃ לְהַצִּיל מִמּוֹת
 נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעַב׃ נַפְשֵׁנוּ חֲפַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִהְיֶה עֲזָרָנוּ וּמִגְּנָנוּ הוּא׃ כִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנו
 כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בְּטַחָנוּ׃ יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִהְיֶה עֲזָרָנוּ וְעֲזָרָנוּ כִּי־אֲשֶׁר יִחַנְנוּ לָךְ׃

א לְדוֹד בְּשָׁנֹתָו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ
 וַיִּגְרָשׁוּ וַיִּקַּךְ׃ אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִהְיֶה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהַלֵּלְתוּ בְּפִי׃ בֵּיתְךָ אֱלֹהֵינוּ
 יִהְיֶה תְּתַהַלֵּל נַפְשֵׁי יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמַחוּ׃
 גְּדַלּוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ
 יַחַד׃ דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה וְעַנְנִי וּמְכַלֵּ
 מְגוֹרוֹתֵי הַצִּילָנִי׃ הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנַחֲרוּ וּפְנִיָהֶם
 אֶל־יַחֲפָרוּ׃ זֶה עָנִי קָרָא וַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה שְׁמֵעַ
 וּמְכַלֵּ צְרוּרֵתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו׃ חֲנֹה מִלֵּאֵה־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
 יִהְיֶה סִבִּיב לִירְאוֹ וַיְחַלְצֵם׃ טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי־
 טוֹב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֲשֶׁר־יִהְיֶה יַחֲסֵהֵמוּ׃
 יִרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה קֹדֶשׁוֹ כִּי־אֵין מִחֶסֶד
 א תהלים ל"ד

ליראיו

זמירות

ליראיו: בפירים רשו ורעבו ודרשו יהוה
 יאהרונה לא יחסרו כר טוב: לכובדים שמעו
 לי יראת יהוה יאהרונה אל מדכם: מיראיש
 החפץ תיים אהב ימים לראות טוב: נצור
 לשונה מרע ושפתיה מדבר מרמה: סור מרע
 ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה
 יאהרונה ארצידיקים ואזניו אל שועתם: פני
 יהוה יאהרונה בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
 צעקו ויהוה יאהרונה שמע ומפל צרותם
 הציקם: קרוב יהוה יאהרונה לנשפרי לב
 ואת דפאיהו וישוע: רבות רעות צדיק
 ומפלם יציקנו יהוה יאהרונה: שמר כר
 עצמותו אחת מהנה לא נשברה: תמותת
 רשע רעה ושנאי צדיק ואשמו: פודה יהוה יאהרונה
 יאהרונה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:
 תפלה למושה איש האלהים אדני מעון אתה
 חיות לנו בדר ודר: בטרם הרים
 ילדו ותחולל ארץ ותבג ומעולם עד עולם
 אתה אל: תשכ אנש עד דכא ותאמר טובו
 בני אדם: פי אהר שנים בעיניה פיום אתמור
 (א) תהלים צ

כי

זמירות

קיא

פי יעבר ואשמורה בליקה: זרמתם שנה יהיו
 בפקר כחציר יחקף: בפקר יציץ וחקף לערב
 ימוק ויבש: פירכלינו באפה ובחמתה נבחנונו:
 שתה עונתינו לנגדה עלמנו למאור פניה: פי
 כר ימינו פנו בעברתה כלינו שנינו כמורהנה:
 ימיר שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון פירגו חיש
 ונעפה: מירודע עו אפה וכיראתה עברתה:
 למנות ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה:
 שובה יהוה יאהרונה עד מתי והנהם על
 עבדיה: שבענו בפקר חסדה ונרננה ונשמחה
 בכר ימינו: שמהנו כימות עניתנו שנות
 ראינו רעה: יראה ארע עבדיה פעליה והדרה
 על בניהם: ויהי געם אדני אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
 (א) ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר
 ליהוה יאהרונה מהסי ומצודתי אלהי
 אבמחבו: פי הוא יציקה מפח יקוים מדבר
 הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה
 צנה וסחרה אמותו: לא תירא מפחד ליקה
 (א) תהלים צ"א

מחץ

זמירות

מִחֵץ יַעֲזֹב יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶס יִחַדֵּךְ מִקְטָב
יִשׁוּר צִהְרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ | אֶלֶף וּרְבֵבָה מִימִינֶךָ
אֶלֶיךָ לֹא יֵגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט וְשִׁלַּמַּת
רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אֵתָהּ יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ יִאֲהַרְנֶהּ מִחֲסִי
עֲלִיזוֹן שִׁמְתָה מְעֹנֶךָ: לֹא־תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה
וְנָנַע לֹא־יִקְרַב בְּאַחֲרֶךָ: כִּי מִלֵּאכֹוֹ יִצְוֶה־לֶךָ
לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־פְּפִים יִשְׁאֲנֶךָ פֶּן־
תִּגְוֹף בְּאֶבְנֵי רִגְלֶךָ: עַל־שֹׁחַל וּפְתֵן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס
כְּפִיר וְתִנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְסִיטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ
כִּי־יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ־אֲנֹכִי
בְּצַרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ
וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

ביום טוב יש מוסיפין כאן זמור השייך לאותו הרגל.

(א) בְּזִמְזֹר שִׁירֵי לִיהוָה יִאֲהַרְנֶהּ | שִׁיר חֲדָשׁ
כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לָּו יְמִינוֹ
וְזָרַע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ יִשְׁנֹעַתוֹ
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלְיָה צְדָקָתוֹ: זָכַר חֶסֶדוֹ | וְאַמּוֹנָתוֹ
לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אֲפְסֵי־אֲרֶץ אֵת יִשׁוּעַת
אֱלֹהֵינוּ: הִרְיֵעוּ לִיהוָה יִאֲהַרְנֶהּ כָּל־הָאֲרֶץ
פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ: וְזָמְרוּ לִיהוָה יִאֲהַרְנֶהּ בְּכַנּוֹר

(א) תהלים צ"ה

ככנור

זמירות

כ"ג

נִמְלִטְנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ עֲשֵׂה
שְׁמוֹם וְאֶרֶץ:

(א) תִּלְלוּהָ | הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ
תִּלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ: שְׁעִמְדִים
בְּבַיִת יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ | פְּחָצוֹת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ:
הִלְלוּהָ כִּי־טוֹב יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ יִאֲהַרְנֶהּ זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ
כִּי נָעִים: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לָו יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גִדּוֹל יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ וְאֲדַלְּנֶנּוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ יִאֲהַרְנֶהּ
עָשָׂה בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיּוֹם וּכְל־תַּהֲמוֹת:
מֵעַרְה נִשְׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמַטֵּר
עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצוּרֹתָיו: שִׁחַף בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה: שָׁלַח | אֹתוֹת וּמִפְתִּים
בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בְּפָרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו: שִׁחַף
גּוֹיִם רַבִּים וְהִרְג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחּוֹן | מִקֶּדַּךְ
הֵאֱמַרְוּ וְקִעוּג מִקֶּדַּךְ הִפְשֵׁן וְלִכְר מִמְּלָכוֹת בָּנִעוּ:
וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ:
יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ יִאֲהַרְנֶהּ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ יִאֲהַרְנֶהּ
זָכְרֶךָ לְדֹר־וָדֹר: כִּי־יִדְוֶן יְהוָה יִאֲהַרְנֶהּ עִמּוֹ
וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: עֲצִבֵי הַגּוֹיִם כָּסַף וּוְהַב

(א) תהלים קל"ה (כ"ט)

מעשה

זמירות

מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ : אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף אֵינֶן
יִשְׁרְרוּ בְּפִיהֶם : כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר-
בְּיָמָם בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרוּנָהּ
בֵּית אַחֲרֵן בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרוּנָהּ : בֵּית הַלְלוּ
בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרוּנָהּ יִרְאֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרוּנָהּ
בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרוּנָהּ : בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרוּנָהּ
מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

(א) הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְרוּנָהּ כִּי-טוֹב
הוֹדוּ לַאלֹהֵי הַאֱלֹהִים
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנָיִם
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת קְבָדוֹ
לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִכּוּנָהּ
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
אֶת-הַשָּׁמַשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
אֶת-הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה
לְמַבְּה מַצְרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
בְּיַד חֹזֶק וּבְזִרְזוּעַ נְטוּיָה

(א) תהלים קל"ו

לגור

זמירות

קיד

לְגוֹר יִסְסוּף לְגוֹרִים
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
וַיַּעַר פְּרָעָה וַחֲלִדוֹ בַּיַּם-סוּף
לְמוֹדֵיךָ עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר
לְמַבְּה מְדָבְרִים גְּדֹלִים
וַיַּהַרְג מְדָבְרִים אֲדִירִים
לְסִיחֹן מִקֵּד הָאֲמֹרִי
וְקַעֲזוּג מִקֵּד הַפְּשָׁן
וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
שֶׁשֶׁשְׁפָלְנוּ זִכְרֵנוּ
וַיַּפְרֹקֵנוּ מִצְרֵינוּ
נָתַן לָהֶם לְכָל-בֶּשֶׂר
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הַשָּׁמַיִם

צריך לזוהר מלהפסיק בדבור משיתחיל ברוך שאמר עד סוף שמונה עשרה
(ש"ע סי' נ"א)
יאהוו כב' ציציות שלפניו ביד ימין ובסוף ברוך שאמר ינשקם :
פ"ו תיבות לא פחות ולא יותר (שח"כ)

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא.
בָּרוּךְ אֹמֵר וְעָשָׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית. בָּרוּךְ

מרחם

זמירות

מרחם על הארץ. ברוך מרחם על
הבריות. ברוך משלם שכר טוב ליראיו.
ברוך חי לעד וקום לנצח. ברוך פודה
ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יהוה
יהוה ^{יאהרונה} אלהינו מלך העולם האל אב
הרחמן. המהלך בפה עמו משבח
ומפאך בלשון חסדיו ועבדיו ובשירי
הוד עבדך נהלך יהוה ^{יאהרונה} אלהינו.
בשכחות ובזמירות. ונגדך ונשבחך.
ונפאך ונמליך. ונזכיר שמך מלכנו
אלהינו יחד חי העולמים. מלך משבח
ומפאך עדי עד שמו הנודד: ברוך אתה
יהוה ^{יאהרונה} מלך מהלך בתשכחות:

(א) מזמור שיר ליום השבת: טוב זהודות
ל^{יהוה} ^{יאהרונה} וזמור לשמך עליון:
להגיד בפקר חסדך ואמונתך בליקות: עגרי
עשור ועליו נבר עלי הגיון בכבוד: כי שמוחתני
יהוה ^{יאהרונה} בפעקך במעשי ידך ארנן:
(א) תהלים צ"ב.

זמירות

קמו

מהגדרו מעשיך יהוה ^{יאהרונה} מאד עמקו
מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת: בפרח רשעים | כמו עשב ויציו
כל פעלי און? השמדם עדי עד: ואתה
מרום לעלם יהוה ^{יאהרונה} יהוה ^{יאהרונה} |
יהוה ^{יאהרונה} יהוה ^{יאהרונה} כי תגה איבך יתפרדו
כל פעלי און: ותרים בראים קרני בלתי בשמן
רענן: ותפט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני: צדיק פתמר יפרח פארו
בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה
בחצרות אלהינו יפריחו: עוד יניכון בשיבה
רשנים ורעננים יהיו: להגיד כיישר יהוה ^{יאהרונה}
יאהרונה צורי ולא עולתה בו:

(א) יהוה ^{יאהרונה} מלך גאות לבש לבש
יהוה ^{יאהרונה} על התאזר אף
תבון תבל בדתמוט: נכון פסאך מאז מעולם
אתה: נשאו נהרות | יהוה ^{יאהרונה} נשאו
נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות
מים רפים אדירים משפריים אדיר בפרום
יהוה ^{יאהרונה} יאהרונה: עדתך | נאמנו מאד לביתך

לְבַנֵּי הָאָדָם וְכִבְדוֹתָיו וְכִבְדוֹ הַדָּר מִלְכוּתוֹ :
 מִלְכוּתְךָ מִלְכוּת כָּר עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
 דָּוָר וְדָר : סוּמְךָ יְהוָה יִהְיֶה יֵאֱהוּנְהוּ לְכָל־הַנְּפִלִים
 וְזוֹקְךָ לְכָל־הַכְּפוּפִים : עֵינַי כָּל אֲדָרָה יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ : פֹּתֵחַ אֶת־
 יְדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן : צְדִיק יְהוָה
 יֵאֱהוּנְהוּ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : קָרוֹב
 יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ לְכָל־קָרְאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֶת־כָּל־אֲהֲבָיו
 וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּל יְהוָה
 יֵאֱהוּנְהוּ יְדַבֵּר־פִּי וַיְבָרֶךְ כְּבִשְׂר שֵׁם קְדֹשׁ
 לְעוֹלָם וָעַד : א) וְאַנְחֵנוּ | נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־
 עוֹלָם הַקְּלוּיָהּ :

א) הַקְּלוּיָהּ הַקְּלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ :
 אֲהַלֵּל יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ בְּחַי אֲזַמְרָה
 לְאֵלֹהֵי בְעוֹרֵי אֶרֶץ־תְּבַטְחוּ בְּגִדֵיבַיִם בְּבֶן־אָדָם |
 שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה : תִּצַּח רוּחוֹ יִשָּׁב לְאֲדָמְתוֹ
 בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתֵנִי : אֲשֶׁרִי שְׂאֵל יַעֲקֹב
 בְּעוֹרוֹ שִׁבְרוּ עַרְיֵתוֹ יֵאֱהוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ : עֲשֶׂה |
 א) תְּהִלִּים קמ"ו שְׁמִים

שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשָּׁמַיִם
 אֵמֶת לְעוֹלָם : עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נֹתֵן
 לָחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מִתִּיר אֲסוּרִים :
 יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ | פָּקַח עֵינָיו יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
 זִקְנֵי כְּפוּפִים יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֲהַב צְדִיקִים :
 יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ שׁוֹמֵר אֶת־גְּבוּרֵי יְתוֹם וְאֶלְמָנָה
 יַעֲוֹד וְדָרְךָ רִשְׁעִים יַעֲוֹת : יִמְלֹךְ יְהוָה
 יֵאֱהוּנְהוּ | לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּוָר וְדָר הַקְּלוּיָהּ :
 א) הַקְּלוּיָהּ | כִּי־טוֹב זְמֵרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲלִים נְאוּתָהּ
 תְּחַקֶּה : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ
 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם : הַרְוֵא לְשִׁבְרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ
 לְעֵצְבוֹתָם : מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת
 יִקְרָא : גְּדוֹל אֱדֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין
 מִסְפָּר : מְעוֹדֵד עֲגוּנִים יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ מִשְׁפִּיר
 רִשְׁעִים עַד־יָרֵךְ : עֲנֵנוּ לִיהוָה יֵאֱהוּנְהוּ בְּתוֹרָה
 זְמִירוֹ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר : הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
 הַמְכִּיז לְאָרֶץ מִטַּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים הַצִּיר : נֹתֵן
 לְבַחֲמָה לַחֲמָה לְבַנֵּי עָרֹב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא
 בְּגִבּוֹרַת הַסּוּם יִחַפֵּץ לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :
 רוֹצֵה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ אֶת־יִרְאֵיו אֶת־הַמֵּי־חַלְלִים

זמירות

לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי הַלְלוּ
אֶת־הוֹד צִיּוֹן: כִּי־חֹק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ בְּנִיד
בְּקַרְבֶּךָ: הַשֶּׁם־גִּבּוֹרֶךָ שְׁלוֹם־חֶלֶב חַטִּים יִשְׁפִיעֶנָּה:
הַשְׁלַח אֲמַרְתָּ אֶרֶץ עַד־מִהֲרָה יְרוּץ דְּבָרְךָ: הַנְּתַן
שֶׁלֶג כַּצֹּמַר כַּפֹּר כַּאֲפֹר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קַרְתּוֹ
כַּפְתִּים לִפְנֵי קַרְתּוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרְךָ
וַיִּמָּסֵם יִשָּׁב רוּחוֹ יִזְדַּמְּמִים: מַגִּיד דְּבָרֶיךָ לִיעֲקֹב
תִּקְוִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל: לֹא־עָשָׂה כֵן לְכָל־
גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּרִיד־עוֹם הַלְלוּיָהּ:

(א) הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִן־
הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
כְּרַמְלָאֲבוּ הַלְלוּהוּ כְּרִצְבָאִיו: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
וַיְרַח הַלְלוּהוּ כְּרִבּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי כִּי הוּא צִוָּה וּגְבַרְאוּ:
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר:
הַלְלוּ אֶת־יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִן־הָאָרֶץ תְּנִינִים
וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אִישׁ וּבָרֵךְ שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ
סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרְךָ: הַתְּרִים וְכָל־גִּבְעוֹת עֵץ
פְּרִי וְכָל־אֲרוֹזִים: הַחִיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
(א) תהלים קמ"ח.

כנף

זמירות

קיה

כַּנָּף: מִלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־אֲמִים שָׁרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי
אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוֹלַת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים:
יִחַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ
לְבָדוֹ הוֹדוּ עַד־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיִּרְם קַרְן | לְעַמּוֹ
תְּהַלֵּלָה לְכָל־חַסִּידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ
הַלְלוּיָהּ:

(א) הַלְלוּיָהּ | שִׁירוֹ לִיהוָה יֵאָהֲדוּנָהי שִׁיר חֲדָשׁ
תְּהַלְלוּ בְּקֹהַל חַסִּידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי־צִיּוֹן יִגִּידוּ בְּמִלְכָם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֲוֹל בְּתֶף וּכְנֹר יִזְמְרוּ־לוֹ: כִּי־רָצָה יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהי בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ
חַסִּידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁבּוֹתֵם: רוֹמְמוֹת
אֵל בְּגִרוֹנִם וַחֲרֵב פִּיפְיוֹת בִּידֵם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בְּגוֹיִם תּוֹכַחוֹת בְּלְאָמִים: רָאֵס לְמִלְכֵיהֶם
בְּזֻקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְדֵי בְרוּל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם |
מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־חַסִּידָיו הַלְלוּיָהּ:
(ב) הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֵל בְּקֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ
עוֹז: הַלְלוּהוּ בְּגִבוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֵב
גִּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
(א) תהלים קמ"ט. (ב) שם ק"ג.

ועגב

זמירות

וְעָנָב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ :
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ הַלְלוּיָהּ :

(א) בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן (ב) בְּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ מִצִּיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ : (ג) בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

וּבְרוּךְ הוּד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ לְעֵינֵי כָל־
הַקָּהָל וַיֹּאמֶר הוּד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם :
לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ הַגְדֵּלְהָ וְהַגְבֹּרְהָ וְהַתְפַּאֲרֵת
וְהַנְּצִיחַ וְתִהְיֶה בֵּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ הַמְמַלְכָה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל
לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְתִכְבֹּד מִקְּפִיָּה וְאַתָּה מוֹשֵׁר
כָּל וּבִידֶךָ כֶּחַ וְגִבּוֹרָה וּבִידֶךָ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק
לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדֵיב אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְקִים
לְשֵׁם תְּפַאֲרֶתְךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמֵם
עַד־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה : אַתָּה־הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדְוֵנוּ לְבָדוֹ אַתָּה עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמִי

(א) תהלים פ"ט ג' (ב) שם קל"ה כ"ח (ג) שם ע"ב י"א השמים

זמירות קיט

הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת־כָּל־
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים : אַתָּה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ הָאֱלֹהִים ע"כ סעומד אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם : וּמִצֵּאת אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ וּכְרוֹת
עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי וְהַנְּהַרְשִׁי לָתֵת לְדָוִד
וּתְקַם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה : וַתֵּרָא אֶת־
עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאַתָּה זְעַקְתָּם שְׁמַעְתָּ עֲלֵי
יַם־סוּף : וַתִּתֵּן אֹתָם וּמִפְתִּיחַ בְּפָרְעָה וּבְכַד־
עַבְדָּיו וּבְכַד־עַם אֲרָצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הוֹיָדוּ
עֲלֵיהֶם וַתַּעֲשִׂלָּךְ שֵׁם כְּתוּבֵם הַזֶּה : וְהָיָה בְּקַעַת
לְפָנֶיהֶם וַיַּעֲבִרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בַּיּוֹשֵׁה וְאַתָּה
רַדְפִּיהֶם הַשְׂרִיכָתָ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֲבֹן בְּמַיִם
בְּעֵזִים :

(א) וַיּוֹשַׁע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד
וְהַגְדֵּלָה אֲשֶׁר עֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ בְּמִצְרַיִם

(א) שמות י"ד וייראו

זמירות

וייראו העם את יהוה אלהיהם יאהרונתי ויאמינו
 ביהוה אלהיהם יאהרונתי ובמשה עבדו:
 (א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
 הזאת ליהוה אלהיהם יאהרונתי ויאמרו לאמר
 אשירה ליהוה אלהיהם יאהרונתי כייגאה גאה סוס
 ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יהוה ויהי לי לישועה
 זה אלי ואניוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה אלהיהם
 יאהרונתי איש מלחמה יהוה אלהיהם יאהרונתי שמו:
 מרפכת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו
 טבעו בים סוף: תהמת יבסימו ירדו במצולת
 כמו אבן: ימינה יהוה אלהיהם יאהרונתי נאדרי בפח
 ימינה יהוה אלהיהם יאהרונתי תרעץ אויב: וברב
 גאונה תחרס קמיה תשלח חרנה יאכלמו פקש:
 וברוח אפיה גערמו מים נצבו כמו נר גולים
 קפאו תהמת בלב בים: אמר אויב ארדה אשיג
 אחלק שקל תמלאמו נפשי אריק חרפי
 תורי שמו ידי: נשפת ברוח פסמו ים צקלו
 בעופרת במים אדירים: מייכמכה באלים
 יהוה אלהיהם יאהרונתי מי כמכה נאדר פקדש נזרא
 תחלת עשה פרא: נמית ימינה תבלעמו ארץ:

(א) שמות ט"ו

נחית

זמירות

קב

נחית בחסדך עסיו גאלת נחלת בעוף אלונה
 קדשך: שמעו עמים ירגזון חיר אחו ישבי
 פלשת: אז נבחרו אלופי אדום איני מואב
 יאחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען: תפל עליהם
 אימתה ופחד בגדל זרעה ידמו כאבן עד
 יעבר עמך יהוה אלהיהם יאהרונתי עדי יעבר עסיו
 קנית: תבאמו ותפעמו בחר נחלתך מכוון
 לשבתך פעלת יהוה אלהיהם יאהרונתי מקדש אדני
 כוננו ידך: יהוה אלהיהם יאהרונתי ימך לעלם ועד:
 יהוה אלהיהם יאהרונתי ימך לעלם ועד: יהוה אלהיהם
 יאהרונתי מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמיא:
 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב
 יהוה אלהיהם יאהרונתי עליהם את מי הים ובני
 ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: * (א) כי ליהוה אלהיהם

יאהרונתי

(* בשבת כשלה ובשביעי של פסח יש נוהגים לומר זה:

ותקח מרים הנביאה אחית אהרן את החף בידה ותצאן
 כל הנשים אחריה בתפלים ובמחלת: ותען להם מרים
 שירו לוי כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את
 ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים
 במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשחת מים
 מטרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: וילנו העם על
 משה לאמ" מה נשתה: ויצעק אל יי ויורהו יי עץ וישלך

(א) תהלים כ"ב

אל

זמירות

יאהרונהי תמלוכה ומזישל בנזים : א וערו מושיעים
בחר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהו^אאדני
יאהרונהי תמלוכה : ב והיה יהו^אאדני יאהרונהי למקד
על כר הארץ ביום ההוא יהיה יהו^אאדני יאהרונהי
אחד ושמו אחד :

נשמת כל חי תברך את שמך יהו^אאדני
יאהרונהי אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרום זכרך מדבנו תמיד. מן
העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדך
אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל.
ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין
לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה : אלהי
הראשונים והאחרונים אלה כל בריות
אדון כל התולדות המהלל בכל
התשבחות המנהג עולמו בחסד וכל
בריותיו ברחמים. ויהו^אאדני יאהרונהי לא ינום

(א) סוף עובדיה. ב) זכריה י"ד מ' ולא

אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו :
ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיניו תעשה
והאונת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המעלה אשר שמתי
במצרים לא אשים עליך כי אני יי רפאך :

זמירות קבא

ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ
נרדמים. מחיה מתים. ורופא חולים.
פוקח עורים. וזוקף כפופים. המשיח
אלמים. והמפענח נעלמים. ולך לבדך
אנחנו מודים. ואלו פינו מלא שירה
כים. ולשוננו רנה כהמון גליו.
ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע.
ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו
פרושות כנשרי שמים. ורגלנו קלות
כאיזות. אין אנחנו מספיקין להודות
לך יהו^אאדני יאהרונהי אלהינו. ולברך את
שמך מדבנו. עד אחת מאלף אלפי
אזפים ורוב רפי רבבות שעמים.
הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו
ועם אבותינו. מדפנים ממצרים ואתנו
יהו^אאדני יאהרונהי אלהינו. מבית עבדים
פדיתנו. ברעב ונתנו. ובשבע פדיתנו.
מחרב האלתנו. מדבר מלמתנו.

ומחלים

(לא)

זמירות

וּמַחְלָאִים רָעִים וְרַבִּים דְּלִיתָנּוּ. עַד הֵנָּה
עָזְרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עָזְבוּנוּ חַסְדֶיךָ. עַל
כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלַגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וְנִשְׁמָה
שִׁנְפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ
בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ. וַיִּשְׁבְּחוּ.
וַיִּפְאֲרוּ. אֶת־שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ תְּמִיד. כִּי
כָל־פֶּה לֶךָ יוֹדֶה וְכָל־לִשׁוֹן לֶךָ תִּשְׁבַּח
וְכָל־עֵין לֶךָ תִּצְפֶּה וְכָל־בֶּרֶךְ לֶךָ תִּכְרַע
וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהִלְבְּבוֹת
יִירְאוּךָ וְהִקְרִיבוּ וְהִקְלִיזוּ וַיִּמְרוּ לִשְׁמֶךָ.
כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר * כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה
יְהוָהנִי יֵאֱהֹדנִי מִי כְמוֹת מִצִּיל עֵינֵי מַחֲזֹק
מִמֶּנּוּ וְעֵינֵי וְאֲבִיוֹן מִגִּזְלוֹ: * שׁוּעַת עֵינָיִם
אֶתָּה תִשְׁמָע. צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב
וְתוֹשִׁיעַ. וְכַתּוּב ב' רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָהנִי
יֵאֱהֹדנִי לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהַלֶּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַרְוּ:

(א) תהלים ל"ה י' ב' שם ל"ג א'
* בשבת פורים נותנים לומר כאן מי כמור.

ובשפתי

זמירות

קכב

וּבְשַׁפְתֵי צְדִיקִים תֵּת בְּרַךְ:
וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים תֵּת קִדְשׁ:
וּבִקְרִיב קִדְשִׁים תֵּת הַלֵּל:

בְּמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עִמָּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שִׁבְּן חוֹבֵת
כָּל תְּיַצְוִיִּם לִפְנֶיךָ יְהוָהנִי יֵאֱהֹדנִי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַחֹדוֹת. תְּהַלֵּל. לְשַׁבַּח.
לְפָאֵר. לְרוֹמֵם. תְּהַדַּר. וְתִנְצַח. עַל כָּל דְּבָרֵי
שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחָךָ:
(וּבִבְנֵי) יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּבָנוּ הָאֵל הַמְּקַדֵּךְ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי־לֶךָ
נְאוּהַ יְהוָהנִי יֵאֱהֹדנִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. שִׁיר. וְשַׁבְּחָה. הַלֵּל. וְזַמְרָה. עוֹז.
וּמְמִשְׁכָּה. נִצַּח. גְּדוּלָּה. גְּבוּרָה. תְּהַלֶּה.
וְתִפְאֲרֵת. קִדְשָׁה וּמְכֻוֹת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ. וּמְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אֶתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָהנִי יֵאֱהֹדנִי מְקַדֵּךְ
גָּדוֹל וּמְהַלֵּל בְּתִשְׁבַּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן
הַנְּפִלְאוֹת. בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת. רַבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים. הַפּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זַמְרָה מְקַדֵּךְ אֵל חַי
הַעוֹלָמִים אָמֵן:

יתגדל

בשבת תשובה אומרים בבאן שיר המעלות ממעמקים תהלים ק"ל
 יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא דיי-ברא ברעיותה.
 וימליך מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה.
 אמן בתיכון וביומיון ובחיי הכל-בית ישראל בעגלא
 ובזמן קריב ואמרו אמן. אמן יהא שמה רבא מברך לעלם
 ולעלמי עלמא. יתפרך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם.
 ויתעשאו. ויתחדר. ויתענה. ויתהלל. שמה הקודשא
 ברוך הוא. אמן לעילא מן-כל-ברכתא. שרתא. תשבחתא
 ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו-אמן : אמן
 ואמר החון ברכו את יהוה אלהי יאהרונה המבורך :
 וענין הקהל ברוך יהוה אלהי יאהרונה המבורך לעולם
 ועד : והחון חוור

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונה אלהינו מן העולם
 יוצר אור ובורא השך. עושה שלום ובורא
 את-הפל : הפל יודוך. והפל ישבחוך. והפל
 יאמרו אין-קדוש ביהוה אלהי יאהרונה. הפל
 ירוממוך סלה יוצר הפל. האל הפותח בכל יום
 דלתות שערי מזרח. ובוקע חלוניו רקיע. מוציא
 חמה ממקומה ולבנה ממזכון שבתה. ומאיר
 לעולם בליו וליושביו שפרא במדת הרחמים.
 המאיר לארץ ולדורים עליה ברחמים ובמיבו
 מחדיש בכל-יום תמיד מעשה בראשית. א) מה-

(א) תהלים ק"ד כ"ד

רבו מעשיך יהוה אלהי יאהרונה כלם בחכמה
 עשית מלאה הארץ קניניה : המך המרומם
 לבדו מאז המושב והמפואר והמתנשא מימות
 עולם : אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו
 אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב
 בעדנו אין ערוך לך ואין זולתך אפס בלתך
 ומי דומה לך. אין ערוך לך יהוה אלהי יאהרונה
 אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלבנו לחיי
 העולם הבא. אפס בלתך גואלנו לימות המשיח
 ומי דומה לך מושיענו לתחית המתים :

אל אדון על כל המעשים. ברוך ומבורך בפי
 כל-הנשמה : גדלו וטובו מלא עולם. דעת
 ותבונה סובבים חודו : המתנאה על חיות
 הקדש. ונהדר בכבוד על המרפבה : זכות
 ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים מלא כבודו :
 מוכים מאורות שפראם אלהינו. יצרם בדעת
 בבינה ובתשכל : פה וגבירה נתן בהם. להיות
 מושלים בקרב תגל : מלאים זיו ומפיקים
 נוגה. נאה זיום בכל העולם : שמחים בצאתם
 ששים בבוואם. עושים באימה רצון קוניתם :

זמירות

פֶּאֶר וְכִבּוּד נֹתְנִים לְשֵׁמוֹ. צְהַלְהָ וְרַנָּה לְזִכְרֵ
מַלְכוּתוֹ: קְרָא לְשֵׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אֹרֶךְ. רָאָה וְהִתְקַוֶּן
צִוְרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח נֹתְנִים לוֹ כֹּל צָבָא מְרוֹם.
תְּפַאֲרַת וַגְדוּלָה שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקִּדְשׁ:

ביום טוב שאינו שבת אין אומרים זה אלא מתחילין שמך:

לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תְּפַאֲרַת
עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג קְרָא לַיּוֹם הַשְּׁבַת.
זֶה שִׁיר שָׁבַח שֶׁר יוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שְׁבַת
אֵל מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁפַּח וְאוֹמֵר
(א) מְזֻמָּר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבַת: לְפִיכֵךְ יִפְאָרוּ לְאֵל
כָּל יְצוּרָיו. שָׁבַח וַיִּקַּר וַגְדוּלָה וְכִבּוּד יִתְּנוּ לְמִקְדָּשׁ
יֹצֵר כָּל. הַמְּנוּחִי מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
שְׁבַת קִדְשׁ:

שְׁמָה יִתְנַשְׁאֵהָ יֵאָהֵר נֹחַי אֶלְהִינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרָה
יִתְפַּאֲרַ מְדַכְּנוּ בְּשֵׁמִים מִמַּעַר וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת. עַל כָּרְשִׁבָּה מַעֲשֵׂה יָדָיָה וְעַל מְאוּרֵי
אוֹר שִׁינְצִרְתָּ הַמָּה יִפְאָרוּךְ סְלָה:
תִּתְפַּרֵּךְ לְנֶצַח צִוְרָנוּ. מְדַכְּנוּ וְגֵאֲלֵנוּ בּוֹרָא
קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּפַּח שְׁמָה לְעַד מְדַכְּנוּ.

(א) תהלים צ"ב

יוצר

זמירות קכד

יֹצֵר מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו. בְּכֶם עֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשַׁמְעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל.
דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְקַדְּ עוֹלָם. בְּכֶם אֱהוּבִים.
בְּכֶם בְּרוּרִים. בְּכֶם גְּבוּרִים. בְּכֶם קְדוֹשִׁים.
בְּכֶם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם וּכְכֶם
פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבְמִתְרַחֵם בְּשִׁירָה
וּבְזִמְרָה מְבָרְכִין. מְשַׁבְּחִין. מְפַאֲרִין. וּמְקַדְּשִׁין
וּמְעַרְצִין. וּמְמַלְכִין. אֶת שֵׁם הָאֵל הַמְּקַדֵּךְ
הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא. וּכְכֶם מְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם עוֹל מְלֹכּוֹת שָׁמַיִם זֶה מְזֻה. וְנֹתְנִים
רְשׁוֹת זֶה לְזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרֵם בְּנַחַת רוּחַ.
בְּשִׁפְחָה בְּרוּרָה וּבְנַעֲיֹמָה. קְדוּשָׁה בְּכֶם בְּאַחַד
עֹנִים בְּאֵימָה. וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:

(א) קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יִתְנַשְׁאֵהָ יֵאָהֵר נֹחַי יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרָה
יִתְפַּאֲרַ מְדַכְּנוּ בְּשֵׁמִים מִמַּעַר וְעַל הָאָרֶץ

וְהָאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְׁאִים
לְעַמַּת הַשְּׂרָפִים לְעַמַּתֵם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים:

(ב) בְּרוּךְ בְּבוֹדֵי יִתְנַשְׁאֵהָ יֵאָהֵר נֹחַי מִמְּקוֹמוֹ:

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמִקְדָּשׁ אֵל חַי וְקַיָּם.

(א) ישעיה ו' ג' (ב) יחזקאל ג'

זמירות

זמירות יאמרו. ותשפחות ישמיעו. פי
הוא לבדו. מרום. וקדוש. פועל גבורות. עשה
חדשות. בעל מקדמות. זרע צדקות. מצמיח
ישועות. כזרא רפואות. נזרא תהלות. ארון
הנפקאות. המתדש בטובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית. כפאמור א) לעשה אזרים גדלים
פי לעולם חסדו: ברוך אתה יהוה יאהרונה
יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה יאהר נהי אלהינו
המקה גדולה ויתרה חמדת עלינו.
אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור
אבותינו שפטחו בך ותלמדנו חמי חיים
לעשות רצונך בלבב שלם בן תחננו אבינו אב
הרהמן. המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו
בינה להבין להשפיר לשמוע לקמוד וקלמוד.
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד
התורה באהבה. והאר עינינו בתורה. ודיק
לבנו במצותיה. ויחד לבנו לאהבה וליראה
את שמך לא גבוש ולא נפקים ולא נפישל
לעולם ועד. פי בשם קדשך הגדול הגבור

א) תהלים קל"ו

והנזרא פטחנו. נניקה ונשמחה בישועתך.
ורחמיה יהוה יאהרונה אלהינו וחסדיה הרבים
אל יעזובנו נצח סכה ועד. א מהר והבא עלינו
ברכה ושלום מהרה מארבע פנפות כל הארץ
ושבור עול הגזים מעל צוארנו והוליכנו מהרה
קוממיות ארצנו. פי אל פועל ישועות אתה
ובנו בחרת מכל עם וקשון ב וקרבתנו מלכנו
לשמך הגדול באהבה להורות לך וליחדך
ליראה ולאהבה את שמך: ברוך אתה יהוה יאהרונה
יהוה יאהרונה הפוחר בעמו ישראל באהבה:

* שמע ישראל יהוה אחד יאהרונה אלהינו יהוה אחד
יהוה אחד | אהך:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"ב
ואהבת את יהוה יאהרונה אלהינו בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוה היום עליך לבבך:
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאות עליך והיו למטפות בין עיניך: וכתבתם

(*) דברים ו' ד' (לב) על
א) יקבץ הדי ציציות בידו השמאלית וישיטם כנגד לבו. ב) זכירת מעמד הר סיני.
ג) זכירת לטחית זכר עמלק. ד) זכירת מרים. ה) יכוין לקיים מ"ע אהבת ה'.

על-מוזות ביתך ובשעריך :
 (א) והיה-אם שמע תשמעו אר-מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את-
 יהוה-אלהיך יאהדונהי אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם
 ובכל-נפשכם : ונתתי מטר-ארצכם בעתו
 יורה ומקולש ואספת דגנך ותירשף ויצהרה :
 ונתתי עשב בשדה לבחמתה ואכלת ושבעת :
 השמרנו לכם פן-יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה אף-
 יהוה-אלהיך יאהדונהי בכם ועצר את-השמים ולא-
 יהיה מטר והארמה לא תהן את-יבולה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר
 יהוה-אלהיך יאהדונהי נתן לכם : ושמתם את-דברי
 אלהי על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם
 לאות על-ידיכם והיו למזמפת בין עיניכם :
 ולמדתם. אתם את-בניכם לדבר גם בשבתך
 בביתך ובקבתך בדרך ובשכנך ובקומך :
 וכתבתם על-מוזות ביתך ובשעריך :
 למען יראו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה-אלהיך יאהדונהי לאבותיכם

דברים י"א י"ג

להת

לתת להם פיימי השמים על-הארץ :

ואחזו חושי הציציות גם בידו הימנית ושרשם ישארו בידו שמאלית.
 (א) ויאמר יהוה-אלהיך יאהדונהי אלהיך משה לאמר :
 דבר אר-בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם
 ציצית על-פנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על-
 ציצית הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצית
 יעבור הציציות על גבי עיניו ויסתכל בהם שני פעמים וינשקם
 שני פעמים ויכוין לקיים מצות עשה לדעת הסמ"ק :

וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה-אלהיך
 יאהדונהי ועשיתם אתם ינשק הציציות ויכוין לקיים
 מצות לא תעשה שלא לתור אחרי מחשבת הלב למינות
 ואחרי ראות העינים לונות : ולא-תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם : למען
 תזכרו ועשיתם את-כר-מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם : אני יהוה-אלהיך יאהדונהי אלהיכם יכוין
 לקיים מצות עשה וזכרת יציאת מצרים : אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני יהוה-אלהיך יאהדונהי אלהיכם : אמת

וחזר השליח צביר יהוה-אלהיך יאהדונהי אלהיכם

אמת. ויציב. ונכון. וקים. וישר. ונאמן. ואהוב.
 וחביב. ונחמד. ונעים. ונורא. ואדיר. ומתקן.

ומקובל

(א) במדבר ט"ו ל"ו

ומקבל. ומוב ויפה. הדבר הזה עלינו לעולם
 ועד: אמת אלהי עולם מלפנינו צור יעקב מגן
 ישענו דוד ודוד הוא קים ושמו קים וכסאו
 גבון ומכותו ואמונתו לעד קיימת: ודבריו
 קיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד
 ינשק הציציות וינחם מידו: ולעולמי עולמים. על
 אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל
 דורות ורע ישראל עבדיך: על הראשונים ועל
 האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חזק
 ולא יעבור: אמת שאתה הוא יהוה אלהי יאהרונה
 אלהינו ואלהי אבותינו מלפנינו מקד אבותינו
 גאלנו גואל אבותינו יוצרנו צור ישועתנו פורנו
 ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים
 ויקתך סלה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע
 קהם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור
 ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד
 אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך
 ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת שאתה
 הוא ארון לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות

ובנים

ובנים: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומפלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע:
 אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהי יאהרונה אלהינו
 מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת
 ובכורך ישראל גאלת. וים סוף קהם בקעת
 וזדים טבעת. וידידים עברו ים. ויכפו מים
 צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו
 אהובים ורוממו לא ונתנו ידידים ומירות
 שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל
 חי וקים. רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים
 עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא
 אסירים פודה עניים עוזר דלים העונה לעמו
 ישראל בעת שועם אליו. תהלות לאך עליון
 גואלם ברוך היא ומבורך. משה ובני ישראל
 קד ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כהם:
 (א) מי כמכה באלים יהוה אלהי יאהרונה מי כמכה
 נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: שירה
 חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול ערשפת
 הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: (ב) יהוה אלהי
 יאהרונה | ימך לעולם ועד: ונאמר (ג) גאלנו

יהוה

(א) שמות מ"ו י"א. (ב) שם. (ג) ישעיה מ"ו ד'

יוצר

יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
נָא יִשְׂרָאֵל :

(א) אֲדֹנָי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : חֲמוּן לִקְבֹּל תּוֹסַפֵּת
רוּחַ מִסֵּדֶת הַיּוֹם בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ
יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲדוּן
גּוֹמֵר חֲסֵדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל | לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה :

בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים. מִלֶּךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. כְּתִבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :
מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה
יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ מִגֹּן אֲבֹתֵינוּ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם | אֲדֹנָי. מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ. (בְּקִיץ מוֹרִיד הַמָּטָל) (בְּחוֹרֵף מוֹשִׁיב
הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא
חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַד גְּבוּרָתְךָ וּמִי דוֹמֶה לְךָ.
מִלֶּךְ מְבִיט וּמַחֲיֵה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

(א) תהלים ב"א י"ו. מי

שחרית של שבת קבח

בש"ח מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים :
וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה
יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ מַחֲיֵה הַמֵּתִים :

בתורה השליח צבור אומר

נְקַדֵּשׁ וְנַעֲרִיצְךָ. בְּנוֹעַם שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קָדֹשׁ
הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדוּשָׁתְךָ. וְכֵן כְּתוּב עַד
יַד נְבִיאָךְ. (א) וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר. קָדוֹשׁ |
קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
הָאֲרֵץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים :
(ב) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
קְדוֹשׁ כְּתוּב לְאֹמֵר. (ג) יִמְלֹךְ יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן קְדוֹר וְדָר הַקְּלוּיָה :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוּשִׁים בְּכַדְיוֹם
יְהִלְלוּךָ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : בשבת תשובה אומרים הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ :

טעה והתפלל של הול בשבת אם עקר רגליו חוזר לראש ואם לא עקר
רגליו חוזר לשל שבת :

יְשַׁמַּח מִנְּשָׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ. כִּי עָבַד
נִאֲמַן קָרָאתְ לֹו. כְּלִיל תַּפְאָרֶת
בְּרֵאשׁוֹ נָתַתְּ. בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל־הַר

(א) ישעי' ו' ג'. (ב) יחזקאל ג' ג'. (ג) תהלים קמ"ז י'. סיני

שחרית של שבת

סיני. שני דוחות אבנים הוריד בידו
וכתוב בהם שמירת שבת וכן כתוב
בתורתך :

(א) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדורתם ברית עולם : ביני
ובין בני ישראל אות היא לעלם בייששת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש : ולא נתתו
יהוה אלהינו לגויי הארצות. ולא
הנחתו מלפנו לעובדי אלילים. גם במנוחתו
לא ישכנו ערדים. כי לעמך ישראל נתתו
באהבה לזרע יעקב אשר כם בחרת :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי
ענג עם מקדשי שביעי כלם
ישבעו ויתענגו מפונקך והשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת :
אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו. קדישנו במצותך
שים חלקנו בתורתך שבענו מפונקך.

שחרית של שבת

קבט

שמח נפשנו בישועתך. ומהר לבנו
לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו
אלהינו באהבה ובכבוד שבת קדיש.
וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמח.
ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד : מקדש השבת :

בר"ה ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אפרו אין מחוורין אותו :
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו.
זכרון ירושלם עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפקדה למובה. חן לחסד
ולרחמים. ביום בראש חדש ראש חדש הזה. בחוה"מ פסח חג
המצות הזה ביום מקרא קדש הזה בחוה"מ סוכות חג
הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו
ולחושיענו : זכרנו יהוה אלהינו אלהינו בו למובה.
ופקדנו בו לברכה. וחושיענו בו לחיים טובים. בדבר
ישועה ורחמים. חוס ותנונו וחמול ורחם עלינו. וחושיענו

שחרית של שבת

כי אלקי עינינו. כי אל מקדח חנון ורחום אתה :
ואתה ברחמיך הרבים. תחפוץ בנו ותרצנו
ותחיינה עינינו בשובך לציון ברחמים :
ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי המחזיר שכניחו

לציון :

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו יאהרונתי
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא. לדר ודר נודה
ך ונספר תהלתך. על
חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות
ך. ועל נפיק שפכר
יום עמנו ועל נפלאותיך

ומזכותיך שפכר עת. ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא כדו רחמיך המרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך :

לחנוכה וכוונות אחרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו אין מחזירין אותו
על

שחרית של שבת

קד ועל הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לפורים

בימי מרדכי ואסתר
בשושן הבירה.
בשעמד עליהם המן
הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן
טף ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חדש
אדר ושקלם לבוז. ואתה
ברחמיך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את
מחשבתו. והשבות לו
גמולו בראשו. וחלו אותו
ואת בניו על העין. ועשית
עמהם גם ופלא ונודה
לשמך הגדול סלה :

וכפנו אתה ייבךך. ומהרו את מקדשך והדליקו גרות
בפחצות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל

וכתוראה

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן בהן
גדול חשמונאי ובניו
בשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
תורתך ודהעבירים מחקי
רצונך. ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. דגת
את דינם. נקמת את נקמתם.
מסרת גבורים ביד חלשים.
ורבים ביד מעטים. ורשעים
ביד צדיקים. וממאים ביד
טהורים. וזדים ביד עוסקי
תורתך. לך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך. ובעמך
ישראל עשית תשועה גדולה
ופורקן בהיום הזה. ואחר
ך באו בניך לדביר ביתך

שחרית של שבת

ובהודאה וועשית עמהם נפסים ונפלאות ונודה לשמה
הגדול סלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא תמיד לשמה
מזכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה :

בש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריהו :

ויהללו ויברכו את שמה הגדול באמת לעולם
כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה

האל הטוב : ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי יאהרונתי הטוב
שמה וקה נאה להודות :

ככל מקום שמתפללים בצבור יש שם נשיאות כפים תמצא בדה ט"ג. ואם
לא יש כהנים יתחיל הש"ץ או"א ואחר כל פסוק יענו הקהל כו"ר.

אלהינו ואהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה.
הכתובה על ידי משה עבדה האמונה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיה באמור :

הש"ץ יאמר וברכה יהוה אלהינו כלפי הויכל וישמרה לצד
ימין יאר יהוה אלהינו יאהרונתי כלפי הויכל פניו אליה ויחנה
לצד שמאל ישא יהוה אלהינו יאהרונתי פניו אליה וישם לה שלום
ושמו את שמו על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמה וברכנו אבינו
כלנו באחד באור פניה. כי באור פניה נתת
לנו יהוה אלהינו יאהרונתי יאהרונתי תורה וחיים. אהבה

שחרית של שבת קרא

וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. ומזב
בעיניך לברכנו ולברך את כלי עמך ישראל
ברוב עוז ושלום :

בעש"ת ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה ונזרות טובות נזכר ונפתח לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי המברך את
עמו ישראל בשלום אמן :

(א) יהוה קרצון | אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה אלהי יאהרונתי צורי וגואלי :

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה
וקמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר דבר

תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך
תדרוך נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מתרה

הפר עצתם וקלקר מחשבותם. עשה למען
שמה. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך.

עשה למען קדשתך. (ב) למען יהצון ידיך
הושיעה ימינה וענני : (א) יהוה קרצון | אמרי

פי והגיון לבי לפניך יהוה אלהי יאהרונתי צורי וגואלי :
עשה שלום (בעש"ת השלום) במרומו הוא ברחמי

שחרית שר שבת

יעשה שרם עלינו ועל כרעמו ישראל

אמן

ואח"כ אומר הש"ץ קדיש תתקבל :

יתגדר ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די-ברא כרעותה. וימרוק מלכותה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה. אמן ויבחיכוון ובימיכוון ובחיי דכל-בית ישראל בענגא ובזמן קריב ואמרו אמן. אמן יהא שמה רבא מברך לעם וקעלמי עלמא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתגדר. ויתענה. ויתהלל. שמה דקודשא ברוך הוא. אמן לעילא מן-כר-ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמרו בעלמא ואמרו אמן : אמן

תתקבל צלותא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל-בית ישראל קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה ונאורה וסליחה וכפרה ורוח והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : אמן עושה שרם במרומו הוא ברחמי עושה שרם עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן : אמן

דיני ס"ת. בעת הוצאת ס"ת צריך לעמוד בראה כאלו עתה מקבל התורה. ביום שיש ב' ספרים מוציאין שניהם כאחד. לא יאחזו ס"ת בלא מטפתה. ויפתח ס"ת ויגלול ג' דפין ויגובה ס"ת וסראה הכתב לעם ויאמרו וזאת התורה וכו' בבריעה. מספר העולים בס"ת. בשני ובחמשי ובמנחה דשבת וכפור ובתעניות שלשה. בר"ה ובהש"ס ד'. ביום טוב ה'. וביוה"ט ו'. בשבת ז'. כהן קורא ראשון ואחריו לוי ואחריו ישראל. אין שם כהן עולה ישראל במקום כהן ולא יעלה לוי כלל. אין שם לוי כהן שקרא ראשון מברך שנית במקום לוי. אין קורין כהן אחר כהן ולוי אחר לוי בלו הפסק ישראל. קודם ברכה תראה פסוק שתתחיל בו ואח"כ תכסה הכתיבה במטה של ס"ת ותאחזו ע"י מטה כב' וידך בכירעה

שחרית שר שבת קרב

ביריעה ולא כתיק ויד א' מצד זה ויד א' מצד זה ותכרך ברכו וברכה ראשונה בקי"ר ואח"כ תסיר משם יד שמאלך ותשאר יד מיניך לברכה אחרונה בס"ת כל זמן קריאתך בו ואח"כ תחזור ותסתום הכתיבה ותכרך ברכה אחרונה. טעה וזכרך ראשונה אשר נתן לנו אם לא סיים יאמר אשר בחר בנו ולא יאמר עוד בא"י ואם סיים יאמר אשר בחר בנו כאחרונה. הקורא בתורה צריך שיהיה בקי בדקדוק ואותיות ותיבות ובטעמים ובנקודות ובפרשיות מחוברות. קטן עולה למנין ז' אבל לא למנין ג'. כיון שנפתח ס"ת אסור לספר אפילו בדבר הלכה. קורין בס"ת מעומד ואפי' לסמוך הש"ץ או העולה אסור. אסור לקרות אפי' אות א' שלא מן הכתב. העולה קורא בנחת עם הש"ץ שלא ישמע לאוזניו. אסור לצאת ולהניח הס"ת כשהוא פתוח ואפי' בין פסוק לפסוק. באונס יש להתיר בין גברא לגברא. ביום שמציאין ב' ס"ת מנהג לומר קדיש אחר ספר א' ואחר ספר ב'. ביום שמציאין ג' ספרים אין אוטרים קדיש אחר ספר א' לפי שאין קורין בו אלא ז' ולא גסרו חובת היום שהם ז'. ואוטרים אחר ספר ב' וספר ג'. במנחת שבת ומנחת תעניות אין אוטרים קדיש אחר קריאת ס"ת דקדיש שאוטרים קודם עמידה קאי גם על קריאת ס"ת. המפטיר בכביא צריך לקרות בתורה תחילה. במקום שאין ישראל יודע להפטיר יכול לעלות כהן או לוי להפטיר ויאמר הש"ץ אעפ"י שהוא כהן או לוי כמו שנהגו כשעולה באמצע :

(א) אֲתָה הָרַאָת לְדַעַת בִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנוּ הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבָּדוּ : (ב) אֵין כְּמוֹהוּ
בְּאֱלֹהִים | אֲדַנִּי וְאֵין כְּמוֹעִי : (ג) יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדְרוּנוּ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אַבְתָּיִנוּ
אֲלֵינוּ עִזְבָּנוּ וְאֲרֵי-יִשְׁשָׁנוּ : (ד) הוֹשִׁיעָה | אֶת-עַמֶּךָ
וּבְרַךְ אֶת-נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד-הָעוֹלָם :
(ה) וְיִהְיֶה בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה קוֹמָה | יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדְרוּנוּ וַיִּפְצוּ אֵיבֵךְ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךְ מִפְּנֵיךְ :

(א) דברים ד' ל"ה. (ב) תהלים פ"ו. (ג) מלכים ד' פ'. (ד) תהלים כ"ה.
(ה) במדבר י'.

שחרית שד שבת

א קומה יתואהבה יאהדונהי למנוחתה אתה וארון
עזתה כהניך ולבשו צדק וחסידך ירגנו
בעבור דוד עבדך ארדת לשוב פני משיחך

ופותחין ההיכל ואומרים :

והר פ' ויקהל

ברוך שמה דמארי עקמא בריך בתרך ואתרך יהי
רעתך עם עמך ישראל לעלם ופירקן מינה אחיו
לעמך בבית מקדשך דאמטווי גנא משוב נהורך וקקבל
ציונתא ברחמיו יהא רעוא קדמך דתורך לן חיון
בטיבו ולי אנא עבדך פקיד בגו צדיקיא למרחם עלי
ודמנמר יתי וית פר די לי ודי לעמך ישראל אנת הוא
ון זכרא ומפרנס זכרא אנת הוא שליט על פלא אנת
הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דיקך היא אנא עבדא
דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה מן קמה דיקר
אורייתא בכר עידן ועידן לא ער אנש רחיצנא ורא ער
פר אהיון סמיכנא אלא בלא אהא דשמיא דהוא אהא
קשומ ואורייתא קשומ ונגיאוהי קשומ ומסגי למעפד
מבון וקשומ בה אנא רחין ולשמה יקרא קדישא אנא
אמר תשבחו יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באורייתך
ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכר עמך ישראל קמב
ולחיון ולשלים אמון :

ויוציא ספר תורה ואומר

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא אשרי
העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו :
א תהלים קל"ב.

גדול

שחרית של שבת

קלג

ובשמוציאים ספר תורה אומר החון עם הקהל
גדלו ליי אתי ונרומטה שמו יחדו :

רוממו יי אלהינו והשתחויו להדם רגליו קדוש הוא : רוממו יי
אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : אין קדוש כיי
כי אין בלחך ואין צור כאלהינו : כי מי אלוה מבלעדי יי ומי
צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
עץ חיים היא למחויקים בה ותמכוה מאשר : דרכיה דרכי
נעם וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול : יי עוו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : כי שם
יי אקרא הבו גודל לאלהינו : הכל תנו עז לאלהים ותנו כבוד
לתורה :

ומגביה ספר חורה וטראה הכתב לעם ואומרים

וואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב : האל תמים דרכו אמרת יי
צרופה מגן הוא לכל החוסים בו :

וקורין בסדר היום שבעה גכרו ואין פותחין אבל מוסיפין ומנהג בית אל
אין מוסיפין כלל.

ברכת התורה דף נ"א. ואחר הקריאה המסיים אומר ח"ק ועולה המפטיר
קודם חורת ספר תורה להיכל ואומרים זה :

הנותן תשועה למלכים ומשלה לנסיכים. מלכותו כל עולמים
הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה. הנותן בים דרך ובמים עוים
נתיבה הוא יברך וישמור. וינצור. ויעזור. וירומם. ויגדל. וינשא. למעלה
לארוננו המלך נאו שולמן עבד אל חמיד כאן יר"ה. מלך מלכי
המלכים ברחמיו ישמרו ויחיהו וסכל צרה ונוק יצילהו. מלך מלכי
המלכים ברחמיו ירום ויגבוה כוכב מערכתו. ויארזך ימים על ממלכתו.
מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן כלבו וכלב כל יועציו ושריו רחמנות
לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל אחינו כימיו וכימינו תושע יהודה
וישראל ישכון לבטח. ובא לציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן :

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד ושלמה. וכל
הקהלות הקדושות והטהורות. הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה
גדולים וקטנים. הם וכניהם ונשיהם. ותלמידיהם. וכל אשר להם. מלכא
דעלמא הוא יברך יתכון. ויזכה יתכון. וישמע בקול צלותכון. תתפרקון
ותשתכון מכל צרה ועקתא ויהי סמרא דיהוה בסערבם ויגן בעדכם.

ויפרוש

(לד)

שחרית של שבת

ויפרוש סוכת שלוטו עליכם. ויטע בניכם אהבה ואהרה. שלום ורועות
ויסלק שנאת הנם מבניכם. וישבור עול הגוים מעל צואריכם. ויקיים בכם
מקרא שכתוב. ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך
אתכם כאשר דבר לכם. (כשבת השונה אומרים ויכתבכם האל בספר חיים
טובים) וכן יהי רצון ונאמר אמן:

בשבת שלפני ראש חדש אפילו ב"ח אב אומרים חוץ מ"ח תשרי שאין
מכריזין דכתיב בכסה ליום חגיגו ונכון לידע האולד קודם

יהי רצון מלפני אלהי השמים רכונן את בית
חיינו וקהל שכינתו בתוכו במהרה בימינו
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים לרחם ער
פליטתנו. ולעצור המגפה. והמשחית.

והחרב והרעב. והשבי. והבזה. מעלנו ומיער
עמו ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים לקיים לנו את
כרתי חכמי ישראל הם ונשיהם ובניהם
ותלמידיהם בכל מקומות מושבותיהם ואמרו
אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים שנגשמע ונתבשר
בשורות טובות בשורות ישועות ונחמות
מארבע בנפות הארץ ואמרו אמן:

מי שעשה נסים לאבותינו וממצרים גארים.
הוא יגאל אותנו וישיב בנים קבוקים. בסומן

שחרית של שבת קלד

טוב יהא לנו ראש חדש פלוני פיוס פלוני ופלוני
יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל עמו
ישראל בכל מקום שהם. לטובה ולברכה.
קששון וקשמה. לישועה ולנחמה. לפרנסה
ולכלכלה טובה. לשמועות טובות. ולקשורות
טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה שקמה.
ולגאולה קרובה. ואמרו אמן:

בשבת קודם הצום מכריז יום התענית חוץ מתשעה באב וצום כפור ופורים
וכימנך אב"ה עליו פיהו. ואומר:

צום (ל"ז בתמוז) הרביעי (ל"ז בשבת) העשירי יהיה יום (פלוני) יהפוך
אותו הקדוש ברוך הוא לששון ולשמחה כדכתיב בה אמר ה' צבאות צום
הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה
לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו:

דיני מוסף זמן תפלת מוסף מיד אחר תפלת שחרית ואין לאחרה יותר
מוסף שבע שעות. ואם התפלל אחר ז' שעות נקרא פושע
ואעפ"י כן יצא ידי חובתו מפני שזמנה כל היום. ואם עבר כל זמנה אין
לה תשלומין. מותר לשעום קודם תפלת מוסף דהיינו אכילת פירות או אפי'
פת סעט כדי לסעוד הלב אפי' בלא קידוש (אגרות הרמ"ז סי' ג'). נשים
פשוטות מתפלות המוספין ואם רוצות להתפלל הרשות בידן.
ואומרים אשרי בך ס"ה. ואחר כך אומרים שני פעמים.

(א) ימלך יהוה יהוה יאהרונתי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה:

מתורין ספר תורה למסמו. ואומר מומר לדוד הבו לה' דף פ"ז
וכשכניסום ספר תורה להיכל אומר התון:
שובה למעונך ושכון בבית מאונך. כי כר פה
וכל לשון יתנו חדר וחדר למלכותך:

מוסף של שבת

(א) וּבִנְחָה יֹאמֶר שׁוֹבֵה יְהוָה יִתְוַדַּע יֵאָהֲרֹנְהוּ רַבְבוֹת
אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל (ב) תְּשִׁיבֵנוּ יְהוָה יִתְוַדַּע יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵי
וְנִשְׁוֹבֵה חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּקִרְבָּם :

ואח"כ אומר הש"ץ חצי קדיש :

יְתַדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אֲמֵן בְּעֶלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתְהוּ.
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתְהוּ. וְיַצְמַח פְּרוּרְקֵיךְ. וְיִקְרַב מְשִׁיחְהוּ.
אֲמֵן. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְיָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אֲמֵן. אֲמֵן יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ
וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרַמֵּם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. אֲמֵן לְעֵילָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִחְמָתָא. דְּאִמְרוּן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ-אֲמֵן : אֲמֵן

(ג) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְוַדַּע יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֵלֵהֵי
יַעֲקֹב. הַיֵּאֵר הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲדִיּוֹן
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה :

בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. פתחנו
בספר חיים. למענה אלהים חיים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

יֵאָהֲרֹנְהוּ

(א) בסדר ו"א ל"ו. (ב) איכה ה' כ"ו. (ג) תהלים ג"א ו"ו.

מוסף של שבת קלה

יֵאָהֲרֹנְהוּ מְגִן אֲבֹתֵהֶם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְחַוְשֵׁיעַ. (בקי"ז מזוירד הפטר) (כחורף משיב
הרוח ומזוירד הגשם) מְכַלְפֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים. וְרוֹפֵא
חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוֹנְתוֹ לִישְׁנֵי
עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַר גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ.
מְלֶכֶךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

בש"תגמי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים :
וּנְגַמְן אַתָּה לְחַיִּוֹת מֵתִים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאָהֲרֹנְהוּ מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

בחזרת העמידה אומרים בתר. יכוין רגליו כאחת ויכוין לקיים מצות עשה
לקדש שמו יתברך

פֶּתַח יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה יִתְוַדַּע יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מְקַאֲכִים
הַמּוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי
מִטָּה. יַחַד בָּלֵם קְדָשָׁה לָךְ יִשְׁגְּשׁוּ בְּדַבְּרֵ
הָאִמּוֹר עַל יַד גְּבִיאָךְ (א) וְקִרָא זֶה אֲרִיזָה וְאִמְר
קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי קְדוֹשׁ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ יֵאָהֲרֹנְהוּ צְבָאוֹת
מְלֶכֶךְ כְּדֵהֲאֲרִיץ בְּבוֹדוֹ : בְּבוֹדוֹ מְלֶכֶךְ עוֹלָם
וּמְשַׁרְתָּיו שׁוֹאֲלִים אֵיךְ חַכִּיּוֹן בְּמִילַת אִיּוֹה לְקַבֵּל תּוֹסַפַּת
נִשְׁמָה מִמֶּדֶת יוֹם הַשַּׁבָּת מְקוֹם בְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ :

(א) ישעי' ו' ג'.

לעמכם

מוסף של שבת

לְעַמְתָּם מִשְׁפָּחִים וְאוֹמְרִים * בְּרוּךְ כְּבוֹד־
 יְהוָה יִתְּוָאֲדֵנָה יֵאֱהֲרֹנְהוּ מִמְקוֹמוֹ : מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן
 בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמֵּי־חָדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֶּר בְּכָל
 יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה ב) שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵאֱהֲרֹנְהוּ יֵאֱהֲרֹנְהוּ
 אֶחָד : הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אָבִינוּ הוּא מִלְכֵנוּ
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וַיִּגְאֹלֵנוּ שְׁנִית.
 וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי פְלִיחֵי לֵאמֹר. הֵן
 גְּאֻלְתֵּי אֶתְכֶם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית לְהִיזוֹת לְכֶם
 לְאֱלֹהִים. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְרֵי
 קִדְשׁ כְּתוּב לֵאמֹר. ג) יִמְלֹךְ יְהוָה יֵאֱהֲרֹנְהוּ יֵאֱהֲרֹנְהוּ
 לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן קִדְר וְדָר הַלְלוּהָ :
 אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם
 יְהַלְלוּךָ סְלָה : בְּרוּךְ אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֲרֹנְהוּ
 הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : בִּשְׁבַח חֲשׂוֹנָה אוֹטִים הַמְּקוֹר הַקְּדוֹשׁ :

אם במקום חכנת קרא אתה קדשת או ישבת משה או א"א יצא וי"א שלא יצא
 וצריך לחזור ולהתפלל. ואם מתפלל בצבור יכוין מלה במלה עם הש"ן בחזרה
 תפנות שבת רצית קרבנותיה צוית
 פירושיה עם סדורי נסכיה
 מענגיה לעולם כבוד ינחלו מועמיה
 א) יחזקאל ג'. ב) דברים ו'. ג) תהלים קפ"ו י'.
 חיים

מוסף של שבת קרו

חַיִּים זָכוּ וְגַם הָאוֹהֲבֵי דְבָרֶיהָ גְּדוּלָה
 בְּחָרוּ. אֲזַמְּסִינִי נִצְמוֹנוּ צוּיֵי פְעֻלֶיהָ כְּרֵאוֹי:
 יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה
 לְאַרְצֵנוּ וְתִשְׁעֵנוּ בְּגִבּוּלֵנוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
 לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
 כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים בְּהַלְכָתָם. אֶת מוֹסֵף
 יוֹם הַשַּׁבָּת (הַזֶּה). נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ בְּמוֹ שְׁפַתְבָּת
 עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 בְּאֵמוּנָה :

* וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כַבָּשִׁים בְּגִי־שָׁנָה
 תְּמִימִים וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עֲלֵת שַׁבָּת
 בְּשִׁבְתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :
 יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
 עֲנֵג עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי כָלֵם
 יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִמּוֹכְךָ וְהַשְׁבִּיעֵי רְצִית

א) במדבר כ"ח י' ב)

מוסף של שבת

בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת :
זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו קדישנו במצותיך
שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך.
שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבודך באמת. והנחילנו יהוה אלהינו
אלהינו באהבה וברצון שבת קדישך.
וניחו בו כל ישראעל מקדשי שמך.
ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד יאהרונה

רצה בחורה כהנים עוקרים רגליהם לעלות לדוכן ואם לא עקר רגליו
ברצה שוב לא יעלה. יהוה אחד יאהרונה אלהינו בעמך
ישראעל ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראעל ותפלתם מהרה באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראעל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים. תחפוץ בנו ותרגנו
ותחוננה עינינו בשובך לציון ברחמים :
ברוך אתה יהוה אלהינו יהוה אחד הפתויר שכינתו
לציון :

מודים

מוסף של שבת

קרו

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו יאהרונה
אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שתחייטנו וקיימתנו. בן
תחינו ותחננו. ותאסוף
גלותינו לחצרות קדשך.
לשמך חקיך ולעשות
רצונך. ולעבודך בכלב
שלם. על שאנו מודים לך :
ברוך אל ההודאות :

ושבחתך שבכר עת. ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא ברו רחמיך המרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קיינו לך :

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו אין מחזירין אותי
על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לחנוכה | בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו | בימי מרדכי כי ואסתר
בשושן הבירה. | לשפורים | בשושן הבירה.
כשעמר | (לח) | כשעמר

מוסף שר שבת

בשעמדה מלכות זון הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
תורתך ודעה עבירם מחקי
רצונך ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת
צרתם רבת את ריבם הנת
את דינם נקמת את נקמתם
מסרת גבורים ביד חלשים
ורבים ביד מעטים ורשעים
ביד צדיקים וממאים ביד
טהורים וזדים ביד עוסקי
תורתך קך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ודעמך
ישראל עשית תשועה גדולה
ופורקן כהיום הזה ואחר
כך באו בניה לדביר ביתך

בשעמדה מלכות זון הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
תורתך ודעה עבירם מחקי
רצונך ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת
צרתם רבת את ריבם הנת
את דינם נקמת את נקמתם
מסרת גבורים ביד חלשים
ורבים ביד מעטים ורשעים
ביד צדיקים וממאים ביד
טהורים וזדים ביד עוסקי
תורתך קך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ודעמך
ישראל עשית תשועה גדולה
ופורקן כהיום הזה ואחר
כך באו בניה לדביר ביתך

ופנו את היבך ומהרו את מקדשך והדליקו גרות
במצרות קדשך וקבעו שמונת ימי הנפח אלו כהלל
ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלפני לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

כש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה

מוסף שר שבת קלח

האל הטוב: ברוך | אתה יהוה יהוה ואהרונה הטוב
שמך ודך נאה להודות:

בכל מקום שמחפלים בצבור יש שם נשיאות כפים תמצא בדה ס"ג. ואם
לא יש כהנים יתחיל הש"ץ אומ"א ואחר כל פסוק יענו הקהל כו"ר.

אלהינו ואהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה.
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך כאמור:

הש"ץ יאמר וברכה יהוה ואהרונה כלפי החיכל וישמרה לצד
ימין יאר יהוה ואהרונה כלפי החיכל פניו אליך ויחנה.
לצד שמאל ישא יהוה ואהרונה פניו אליך וישם קך שלום:
ושמו את שמו על בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
ערינו ועד כל ישראל עמך וברכנו אבינו

כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת
לנו יהוה ואהרונה אלהינו תורה וחיים. אהבה

וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את כרעמך ישראל

ברוב עז ושלום:

בעש"ת ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך | אתה יהוה ואהרונה המברך את

מוסף שר שבת

עמו ישראל בשלום אמן :

(א) יהוה ירחיקנו | אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה
ודמקללי גפשי תדום. ונפשי בעפר לכל
תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך
תדרוך גפשי. וכל תקמים עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען
שמה. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך.
עשה למען קדשתך. (ב) ?מען יחוצון ידידיך
הושיעה ימינה וענני : (א) יהוה ירחיקנו | אמרי
פי והגיון לבי לפניך יהוה ירחיקנו יאהדונהו צורי וגאלי
עושה שלום (בעש"ת השלום) במרומו הוא ברחמי
יעשה שלום עלינו ועל כרעי עמו ישראל
אמן :

ואח"כ אומר הש"ץ קדיש תחבול :

יש נוהגים לומר :

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם
צדיקים לעולם יורשו ארץ נצר כטעי מעשי ידי להתפאר :
אמר ר' יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו
גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר שלמה
בחכמתו טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו. למד
(א) תהלים י"ט ט"ז. (ב) שם ס' ו'. תורה

מוסף שר שבת קלמ

תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה ודע מתן שכרן של צדיקים
לעמיד לבא : רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך
הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר
" חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

אין באלהינו. אין באדונינו. אין במלכנו. אין
במושיענו : מי באלהינו. מי באדונינו. מי
במלכנו. מי במושיענו : גודה לאלהינו. גודה
לאדונינו. גודה למלכנו. גודה למושיענו : ברוך
אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו :
אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא
מלכנו. אתה הוא מושיענו : (א) אתה תקום
תרחם ציון פי עת להננה פייבא מועד :

מוב לומר פסוק הקמרת והוא לעיל בדרך י"ח ואח"כ אומרים

תנא רבי אליהו בריהושנה הלכות בכליוס
מובטח לו שהוא פן העולם הפא. שנאמר
(ב) הליכות עולם לו : אל תקרי הליכות אלא
הלכות. אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא
תלמידי חכמים מרבים שלום פעולם שנאמר
(ג) וכר' בניך לפונרי יהוה ירחיקנו יאהדונהו ורב שלום
בניך : אל תקרי בניך אלא בוניך. (ד) יהי
שלום בחיך שלום פארמנותיך : למען אתי

ורעי

(א) תהלים ק"ב. (ב) חבקוק ג' ו'. (ג) ישעיה ג"ד. (ד) תהלים קכ"ב ו'.

מוסף של שבת

והעני ארבה נא שלום כף : קמען בית יהוה אדני
יאהרונהי אלהינו אבקשה טוב קף : א וראה
בנים לבניך שלום ער ישראל : ב שלום רב
לאהבי תורתך ואין כמו מכשור : ג יהוה אדני
יאהרונהי עז קעמו יתן יהוה אדני יאהרונהי יברך את
עמו בשלום :

ואמר קריש דרבנן תמצא לעיל בךף נ"ט

ואמר החון ברכו את יהוה אדני יאהרונהי המבורך :
ועינין הקהל ברוך יהוה אדני יאהרונהי המבורך לעולם
ועד : והחון חורר

ואמרים עלינו לשבת וארון עולם בךף נ"ט. וכשיוצאים מכית הכנסת אמרים
ה' נחני וכו' וחולכים לבתיהם לשלום :

הטבקים לאבלים נכנסין ויושבין מעט ויוצאין ותו לא מירי. (מטה יהודה)
בקושי התירו לנהם אבלים ולבקר חולים בשבת. כשטבקר חולה אומר
שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא ורחמיו טרובים ושכתי בשלום :
מצות בקור חולים הוא לראות אם צרכים אויה דבר וטי שיש בירו לעוון
לא יפה עושה לבקר בשבת אלא ילך בכל יום לבקר ויראה צרכם וענים
וירחם עליהם כפי אשר תשיג ידו. ומה טוב מנהג ירושלם ת"ו בשחולכים
לבית חתן או אבי הבן וכיוצא בשבת הוא כמו רגע כניסה ויציאה דוקא.
אסור להתענות בשבת עד ו' שעות. לשם תענית אפי' שעה א' אסור וסותר
להתענות תענית הלום בשבת וצריך למתב תענית לתעניתיה ואמר
עננו באלהי נצור. ו"א שבטמן הזה אין להתענות תענית הלום בשבת :

תקוני שבת לסעודה שניה

שהיא כנגד אברהם להנצל מרינה דגהנים

כבוד יום קודם לכבוד לילה. וזהר לכבוד יום שבת

(א) תהלים קכ"ה. (ב) שם קי"ט קס"ה. (ג) שם כ"ט י"א. בסעודתו

תקוני שבת

קמ

בסעודתו יותר מכבוד לילה.

תבוא ותעמוד לפני השולחן כמקום שאתה עתיד לישב בו ותקף השולחן
דרך ימין פ"א ואח"כ קח בידך ב' אגודות הדם ותחברם ותברך עליהם
ותריח ותאמר שמור וזכור בדבור אחד נאמרו ותתווך להקיף בהם השולחן
ב"פ ואחר הקפה הב' תשב במקומך ותקבל הכוס כב' ידיך ותאמר מזמור
לדוד ה' רועי בךף צ"ו. ותמוג היין

(א) ושמרך ותכוין לכלול מדת לילה שהוא שמיר עם מדת יום שהוא זכור :

בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדדתם ברית עולם : ביני
ובין בני ישראל אות היא לעולם פיי ששת ימים
עשה יהוה אדני יאהרונהי את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש :

(ב) אז תתענג על יהוה אדני יאהרונהי והרפכתך על-
במתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך
כי פי יהוה אדני יאהרונהי דבר :

דא היא סעודתא דעתיקא קדישא רבא.

סברי מרנן : ברוך אלהי יהוה אדני יאהרונהי

מקד העולם בורא פרי הגפן : וישתה מלא לוגמיו

ואח"כ תמול ידיך מעומד ותברך מעומד ויהיו מסודרים י"ב לחמים (ואם
אין לו י"ב לחמים יהיו ד' לחמים) ואח"כ תשב ותקח שני לחם האמצעים
העליונים וכו' כנוכר בסדר הלילה. סעודת ליל שבת ושחרית אונה אלא
בפת. חיוב אכילת פת בסעודת שבת הוא סדאורייתא תשובות רשב"א
תרי"ד. ירבה כפירות ומגדים ומיני ריה כרי להשלים מאה ברכות :

אתקינו סעודתא דמיהימנותא שליכתא הדותא דמלכא
קדישא אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא

(א) שמות ל"א ט"ו. (ב) ישעי' נ"ט י"ד. סעודתא

תקוני שבת

סְעוּדָתָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא וְחֻקֵי תַפְחוּחִין קְדִישִׁין וְזַעֲרֵי אַנְפִּין אִתְּוּ לְסַעְדָּא בְּהַדְרִיהּ :

פזמון ר"ת אני יצחק לוריא

אֶסְדֵר לְסַעוּדָתָא בְּצַפְרָא דְשַׁבְתָּא וְאֶזְמִין בְּהַשְׁתָּא עֵתִיקָא קְדִישָׁא :

נְהוּרִיהּ יִשְׂרֵי בְּהַ בְּקֻדוּשָׁא רַבָּא וּבְחֻמְרָא טָבָא דְבִיהּ תַחְדֵי נַפְשָׁא :

יִשְׁדֵר לָן שׁוּפְרִיהּ וְנַחְזוּ בִיקְרִיהּ וְיַחְזוּ לָן סְתָרִיהּ דְאֵתְאֵמֵר בְּהַיְשָׁא :

וְנִגְלָה לָן טַעְמֵי דְבִתְרִיסָר נְהָמֵי דְאֵינִין אֵת בְּשָׁמִיחָא בְּפִיקָא וּקְדִישָׁא :

צְרוּרָא דְלַעֲיָא דְבִיהּ חַיִּי בְּלָא וְיִתְרַבֵּי חֵיקָא וְתִסַּק עַד רִישָׁא :

חֲדוּ חֲצֵדֵי חֻקָּא בְּדַבְּוֹר וּבְקָלָא וּמְלִיכֵי מְרָה מְתִיקָא כְּדוּבְשָׁא :

קָדָם רַבּוֹן עֲלָמִין בְּמִלִּין סְתִימִין תְּגַלּוּן פְּתָנִינִין וְתִימְרוּן חֲדוּשָׁא :

לְעַפְרָא פְתוּרָא בְּרָזָא וּקְרָא עִמְקָא וְטַמִּירָא וְלֵאזְנוּ מְלָתָא אִישָׁא :

וְאֵזְנוּ מַזְיָא יְהוֹן לְרַקִיעֵיא וְתַמְזֵן מֵאן שְׂרָיָא הַקָּא הַהוּא שְׂמֵשָׁא :

רַבּוּ יְתִיר יִסְגֵי לְעֵיקָא מִן דְרַגְיָה וְיִסַּב בַּת זִוְגָה דְהַתּוּת פְּרִישָׁא :

קודם סיס אחרונים יאמר

יְבִי אִסְתֵי אֲנָא לְגַבֵי חַד מְנָא לְסַמְרָא חוּרִינָא דְלִית בְּהַ מְשָׁא :

אומין

קמא

תקוני שבת

אֶזְמִין בְּתַתָּא בְּכַפָּא דְבִרְכָתָא לְעֵלְתָא עֵלְתָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא :

יש נוהגין לומר משנה כלים פרק א' :

עֶשֶׂר קְדוּשׁוֹת הֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוּדֶשֶׁת מְכַל הָאֶרְצוֹת וּמָה הֵיא קְדוּשָׁתָה שְׁמַבְיָאִים מִמֶּנָּה עוֹמֵר וְהַבְּכוּרִים וּשְׁתֵי הַלֶּחֶם מָה שְׁאִין מְבִיאִין כֵּן מְכַל הָאֶרְצוֹת : עִירוֹת הַמוֹקְפוֹת חוּמָה מְקוּדֶשֶׁת מִמֶּנָּה שְׁמַשְׁלַחִין מְחוּכֵן אֵת הַמְצוּרִעִים וּמַסְבִּיבִין לְחִיכֵן מֵת עַד שִׁירְצוֹ יֵצֵא אִין מְחֹזְרִין אוֹתוֹ : לַפְּנִים מִן הַחוּמָה מְקוּדֶשׁ מָהם שְׁאוּכְלִים שֵׁם קְדָשִׁים קְלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי הַר הַבַּיִת מְקוּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין עֵי"א וּזְבוֹת נְדוּת וְיוֹלְדוֹת נִכְנָסִים לְשֵׁם הַחֵיל מְקוּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין כּוֹתִים וּטְמֵאִי מְתִים נִכְנָסִים לְשֵׁם עוֹרֵת נְשִׁים מְקוּדֶשֶׁת מִמֶּנּוּ שְׁאִין מְכוּל יוֹם נִכְנָס לְשֵׁם וְאִין חֵיבִין עֲלֶיהָ חֲטָאת עוֹרֵת יִשְׂרָאֵל מְקוּדֶשֶׁת מִמֶּנָּה שְׁאִין כְּפוּרִים נִכְנָס לְשֵׁם וְחֵיבִין עֲלֶיהָ חֲטָאת עוֹרֵת הַכְּהֻנִּים מְקוּדֶשֶׁת מִמֶּנָּה שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִין לְשֵׁם אֵלֵא בְּשַׁעַת צְרִיכָהָ לְסַמִּיכָה לְשַׁחֲטָה וּלְתַנוּפָּה : בֵּין הָאוּלָם וּלְמוּבַח מְקוּדֶשׁ מִמֶּנָּה שְׁאִין בְּעֵלֵי מוֹיִסִין וּפְרוּעֵי רֵאשׁ נִכְנָסִים לְשֵׁם הַהֵיכַל מְקוּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין נִכְנָס לְשֵׁם שְׁלֵא רְחוּץ יָדִים וּרְגֵלִים קוּדֶשׁ הַקְּדָשִׁים מְקוּדֶשׁ מִהוֹן שְׁאִין נִכְנָס לְשֵׁם אֵלֵא כְהֵן הַגְּדוּל בְּיוֹם הַכְּפוּרִים בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה אֵמֵר רַבִּי יוֹסִי כַּחֲמֶשֶׁת דְּבָרִים בֵּין הָאוּלָם וּלְמוּבַח שׁוֹה לְהֵיכַל שְׁאִין בְּעֵלֵי מוֹיִסִין וּפְרוּעֵי רֵאשׁ וּשְׁתוּיֵי יוֹן וּשְׁלֵא רְחוּץ יָדִים וּרְגֵלִים נִכְנָסִים לְשֵׁם וּפּוֹרְשֵׁין מִבֵּין הָאוּלָם וּלְמוּבַח בְּשַׁעַת הַקְּטֶרֶת :

פרק כ' כרי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית פשוטיהם מהירים ומקבליהן טמאין נשברו מהו חור ועשה מהם כלים מקבלים טומאה מכאן ולהבא כלי חרס וכלי נתר טומאתן שוה מיטמאין ומטמאין באויר ומטמאין מאחוריהן ואינן מיטמאין מגביהן ושברתן היא טהרתן :

זאת"ב יאמר זה המאמר מזהר ה"ב דף פ"ח ע"ב

ביומא דשבתא כסעודתא תנינא כתיב, או התענג על ה' על ה' ודאי דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכולהו (17)

תקוני שבת

וכולחו עלמין בחדותא ושלמו וחדותא דעתיקא עבדין
וסעודתא דיליה היא ודאי. בסעודתא תליתאה דשבתא כתיב
והאכלתך נחלת יעקב אביך דא היא סעודתא דזעיר אנפין
דהוי בשלימותא וכולחו שיתא יומין מההוא שלימו מתכרכין
ובעי בר נש למחדי בסעודתיה ולא שלמא אלן סעודתי דאינון
סעודתי דמהימנותא שלימתא דזרעא קדישא דישראל די מהימנא
עלאה דא דילהון היא ולא דעמין עובדי ע"ו ובג"כ אמר בני
ובין בני ישראל. ת"ח בסעודתיה אלן אשתמודעאן ישראל
דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא.
ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו אחוי פגימותא לעילא ואחוי
גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא דלאו מבני היכלא דמלכא
הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא ויהבין עליה חומרא
דתלת מילין דינא דגיהנם וכו' ותא חוי בכלהו שאר זמנין
וחגין בעי בר נש למחדי ולמחדי למסכני. ואי הוא חרי בלחודוי
ולא יהיב למסכני עונשיה סגי דהא בלחודוי חדי ולא יהיב
חידו לאחרא עליה כתיב וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם
ואי איהו בשבתא חרי אף על גב דלא יהיב לאחרא לא
יהבין ליה עונשא כשאר זמנין וחגין דכתיב פרש חגיכם. פרש
חגיכם קאמר ולא פירש שבתכם וכתוב חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשו ואלו שבת לא קאמר ובגין כן כתיב בני ובין
בני ישראל ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא יהבין ליה
לבר נש נשמתא אחרא נשמתא עילאה נשמתא דכל שלימו
בה בדוגמא דעלמא דאתי ובגין כן אקרי שבת מהו שבת
שמא דקודשא בריך הוא שמא דאיהו שלים מכל סמרוי. אמר
רבי יוסי ודאי כך הוא וי ליה לבר נש דלא אשלים חדותא
דמלכא קדישא ומאן חדותא דיליה אלן תלת סעודתי
מהימנותא. סעודתא דאברהם יצחק ויעקב כלילין בהו וכלחו
חדו על חרו מהימנותא שלימותא מכל סמרוי. האנא בהדין
יומא מתעטרין אכתו וכל בנין ינקין מה דלאו הכי בכל
שאר חגין וזמנין בהדין יומא חייביא דגיהנם ניחין בהדין יומא
כל

תקוני שבת קמב

כל דינין אתכפין ולא מתערין בעלמא בהדין יומא אוריתא
מתעטרא בעטרין שלימין בהדין יומא חדותא וחפניקא אשתמע
במאתן וחמשין עלמין. ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

פרקי שבת

פרק ט' אמר רבי עקיבא. מנין לעבודת זרה שמממא
במשא פגדה. שנאמר תזרם כמו דוה. צא תאמר
לו. מה נדה מממא במשא אף עבודה זרה מממא
במשא : מנין לפגינה שהיא מהורה שנאמר דרך
אניה בקב ים. מנין לערנה שהיא ששה על ששה
מפחים שזרעין בתוכה חמשה זרעונין. ארבע בארבע
רוחות הערנה ואחד באמצע. שנאמר כי בארץ תוציא
צמחה. וכננה זרועיה תצמיח. זרעה לא נאמר אלא
זרועיה : מנין לפולקט שכבת זרע ביום השלישי
שהיא ממא. שנאמר היו נבונים השלשת ימים. מנין
שמוחצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת
שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם פואבים. מנין
שקושרין לשון שר זהורית בראש שעיר המשתדח.
שנאמר אם יהיו המאיתם בשנים בשלג ילפינו : מנין
לסיכה שהיא בשתיה ביום הפגורים אף על פי שאין
ראיה לדבר. וכן לדבר שנאמר ותבא כמים בקרב
וכשמן בעצמותיו : ה המוציא עצים בדי לבשר ביצה קלה
תבלין בדי לתבג ביצה קלה ומצטרפין זה עם זה.
קליפי אגוזים. קליפי רמונים. איסמים ופואה. בדי
לצבוע

פרק ט' דוה. כמו אשה דוה : בד' רוחות. תמלא כל הרוח עד סמוך
לקרן : וא' באמצע. כדי שיהא רחוק ג' טפחים מן הזרע :
כי בארץ. תוליד סד. למטה סד. זרועיה תרי. תלמיס סד. הרי ה' :

פרקי שבת

לצבוע בהן בגד קטן בסבכה. מי רגלים. נתר ובורית.
קמוליא. ואשנג. גדי לכבס בהן בגד קטן בסבכה.
רבי יהודה אומר פרי להעביר על הפתם: ופלפלת
כל שהוא ועטרן כל שהוא מיני בשמים ומיני מתכות
כל שהן. מאכני המזבח. ומעפר המזבח. מקק ספרים
ומקק ממפחותיהם כל שהוא שמצניעים אותן לגונן.
רבי יהודה אומר אף המוציא ממשמשי עבודה זרה
כל שהוא. שנאמר ולא ידבק בידך מאומה מן החרם:
ו המוציא קפת הרוכלין אף על פי שיש בה מינין הרבה
אינו חייב אלא תפאת אחת. זרעוני גנה פחות מברגדנות
רבי יהודה בן בתירה אומר חמשה. זרע קישואין שנים.
זרע דלועין שנים. זרע פור המצרי שנים. חגב חי טהור
כל שהוא. מת בברגדת. צפורת ברמים בין חיה בין
מתה כל שהוא שמצניעין אותה לרפואה. רבי יהודה
אומר אף המוציא חגב חי טמא כל שהוא שמצניעין
אותו לקטן לשחוק בו:

פירק י המצניע לזרע ולדונמא ולרפואה והוציא ב' שבת
חייב בכר שהוא. וכר אדם אין חייב עקיו אלא
כשיעורו. חזר והכניסו אינו חייב אלא כשיעורו:
ג המוציא אוכלין ונתנן על האסקופה בין שחזר והוציאן
בין שהוציאן אחר פטור מפני שלא עשה מלאכתו בבת
אחת. קופה שהיא מלאה פירות ונתנה על האסקופה

החיצונה

לשון. של זכע אדום: בסבכה. מעט כגד שנותנים בראש השכבה:
בורית קמוליא ואשנג. מיני עשבים שמקיס את הידים: מקק. רקב:
רוכלין. מוכרי נשמים: צפורת. עוף שמזוי בין הדקלים:
פירק י המצניע. קודם שנת לרוגמה. להראות שיש לו: אסקופה.

פרקי שבת קמג

החיצונה אף על פי שרוב הפירות מבוזין פטור עד
שיוציא את כל הקופה: ג המוציא בין בימינו בין
בשמאלו בתוך חיקו או על פתפו חייב שכן משא בני
קהת. לאחר ידו ברגלו בפיו ובמרפקו באזנו ובשערו
ובפונדתו ופיה למטה. בין פונדתו לחוקו ובשפת
חוקו במנעלו בסנדלו פטור שלא הוציא פהרף
המוציאין: ד המתכוין להוציא לפניו ובא לו לאחוריו
פטור. לאחוריו ובא לו לפניו חייב. באמת אמרו האשה
החונרת בסניר בין מלפניה ובין מלאחריה חייבת שכן
ראוי להיות חוזר רבי יהודה אומר אף מקבלי פיתקין:
ה המוציא כפר לרשות הרבים חייב הוציא והו
פטורים לא יכיר אחד להוציא והוציא והו שנים חייבין.
ורבי שמעון פוטר. המוציא אוכלין פחות מכלשעור
בבלי פטור אף על הפלי שהפלי מפילה לו. את החי
במטה פטור אף על המטה שהמטה מפילה לו. את
המת במטה חייב. וכן פזות מן המת וכזית מן הנבלה
וכעדשה מן השרץ חייב ורבי שמעון פוטר: ו הנימל
צפורניו זו בזו או בשניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו
וכן הגודלת וכן הפוחלת וכן הפוקסת רבי יאליעזר מחייב
וחתמים אסרון משום שבות. התולש מעציץ נקוב חייב
ושאינו נקוב פטור. ורבי שמעון פוטר פזה וזבה:

פירק יא הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות
הרבים
אזעכא שלפני פתח הבית לזר ר"ה: במרפקו. פירק האמנעי
שזרוע: אפינרתו. חזר הלול: פהקין. הרעס הנושאים אגרות המלך
ונותנים בקיס חלולים וחלולים אותם בזאריהם: הגודלת. קולעת שער
ראשה: פוקסת. חולקת שער הראש:

פרקי שבת

הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד
לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע רבי עקיבא מחייב
וחכמים פוטריין: כ ביצד שתי גזוזטראות זו כנגד זו
ברשות הרבים המושיט והזורק מזו לזו פטור. היו
שתייהן בדיוטא אחת המושיט חייב והזורק פטור שכן
היתה עבודת הקוים. שתי עגלות זו אחר זו ברשות
הרבים מושיטין הקרשים וזו לזו אבל לא זורקין. חוקית
הבור והפלע שהן גבוהים עשרה ורחבן ארבעה הנוטל
מהן והנותן על גבן חייב. פחות מכן פטור: ה הזורק
ארבע אמות בפותל למעלה מעשרה מפחים בזורק
באור. למטה מעשרה מפחים בזורק בארץ הזורק
בארץ ארבע אמות חייב זרק לתוך ארבע אמות
ונתנגל חוץ לארבע אמות פטור. חוץ לארבע אמות
ונתנגל לתוך ארבע אמות חייב: ו הזורק בים ארבע
אמות פטור. אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת
בו הזורק לתוכו ארבע אמות חייב ופמה הוא רקק
מים פחות מעשרה מפחים רקק מים ורשות הרבים
מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חייב: ה הזורק
מן הים ליבשה. ומן היבשה לים. ומן הים לספינה.
ומן הספינה לים. ומן הספינה לחברתה פטור. ספינות
קשורות זו בזו ממלמלין מזו לזו אם אינן קשורות אף
על פי שמוקפות אין ממלמלין מזו לזו: ז הזורק ונזכר

לאחר

פרק יא גזוזטראות. הס נכרים שולאים מכותל העליה ולחון לר"ה:
בריוטא. בעליה א' באורך ר"ה: חילית הבור. עפר שמולאין
מחפירת הכור: והנותן. מר"ה: רקק מים. מקיס סיס מים מעט ורפס

פרקי שבת קמ"ד

לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה פלב או שגשרפה
פטור. זרק לעשות חבורה בין באדם ובין בפמה
ונזכר עד שלא נעשית חבורה פטור. זה הפלל כל חייבי
חפזות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה
תחילתן שגגה וסופן זדון תחלתן זדון וסופן שגגה פטורין
עד שתהא תחלתן וסופן שגגה:

פרק יב הבונה פמה יבנה ויהא חייב הבונה כל שהוא
והמסתת והמפכה בפטיש ובמעצד והקודח כל
שהוא חייב. זה הפלל כל העושה מלאכה ומלאכתו
מתקיימת בשבת חייב רבן שמעון בן גמליאל אומר אף
המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה חייב מפני
שהוא כמתקן מלאכה: כ החורש כל שהוא המנבלש
והמקרסם והמזרד כל שהוא חייב המלקט עצים אם
לתקן כל שהוא אם להסיק בדי רבשך ביצה קלה המלקט
עשבים אם לתקן כל שהוא אם לפמה כמלא פי גדי:
ג הפותב שתי אותיות בין בימינו בין בשמארו בין
מישם אחד בין משתי שמות בין משתי סממניות בכל
לשון חייב אמר רבי יוסי לא חייבו שתי אותיות אלא
משום רושם שכן היו פותבין על קרשי המושפן לידע
איזו בן וזוג אמר רבי מצינו שם קמן מישם גדול שם
משמעון

ועיט: ור"ה. שרכים מהלכין: בוקפות. סמוכות: הזורק. כסוג: ונזכר.
שהוא שבת: קלטה. כמו קבלה:

פרק יב והמסתת. מחליק ומתקן האבן: במעצד. קופץ קטן: הקודח.
הקוב: קורנס. מרטיל בלע"ז: הסדן. ויגורל בלע"ז: מנכש.
עוקר ענפים רעים: מקרסם ומזרד. מפושים כפ"ב דשביעית: ביצה
קלה. ביצה תרנגולת. משם א'. שחיהן אלפין: ב' שמוה. אלף בית:

פרקי שבת

משמעון ומשמואל נח מנחור דין מדניאל גד מדניאל :
ד הפותב שתי אותיות בהעגם אחד חייב פתב בדיו
בסם בסקרא בקומום ובקנקנתום ובכל דבר שהוא
רושם על שני כותלי זווית ועל שני לוחי פנקס והו נהגין
זה עם זה חייב הפותב על בשרו חייב המסרם על
בשרו רבי אליעזר מחיב תפאת ורבי יהושע פומר :
ה פתב במשקין במי פירות. באבק דרכים באבק
הסופרים ובכל דבר שאינו מתקום פטור לאחר ידו
ברגלו בפיו ובמרפיקו פתב אות אחת סמוך לכתב.
וכתב על גבי פתב נתפון לכתוב חית וכתב שני זייגין
אחת בארץ ואחת בקורה פתב על שתי כותלי הפית
על שני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה פטור פתב אות
אחת נוטריקון רבי יהושע בן בתירא מחיב וחכמים
פטורין : ו הפותב שתי אותיות בשתי העכמות אחת
שחרית ואחת בין הערבים רבן גמליאל מחיב וחכמים
פטורין :

פרק יג רבי אליעזר אומר האורג שעשה חומין בתחילה
ואחת על האריגה חייב וחכמים אומרים בין בתחילה
בין בפוף שיעורו שני חומין : ד העושה שתי בתי גידין
בגידין בקירום בנפה בבברה ובסל חייב והתופר שתי
תפירות והקורע על מנת לתפור שתי תפירות : ה הקורע

בחמתו

ב' כותלי. א' כמורה וא' לסוף המסרם. עשה לורות אותיות ככשרו : לאחר
ידו. שהקד ידו מרפקו. הפרק האמלעי שזרוע : על גבי כתב. שהטכיר
הקולמוס על אותיות כתובות להרסם : נוטריקון. כגון ק' קרבן מ' מעשר
ת' תרומה : בשתי העלמות. שנודע לו בינתיים :
פרק יג בתחילה. תחלת אריגתו של כל כגד : נירין. מפורש לעיל בפ"ח :
קירום. ויעשה ארוגה מסיב של דקל :

פרקי שבת

קמה

בחמתו ועל מתו וכל המפקקלין פטורין והמפקקל על
מנת לתקן שיעורו כמתקן : י שיעור המלכין והמנפץ
והצובע והמזוזה כמלא רוחב הסיט כפול והאורג שני
חומין שיעורו כמלא הסיט : ה רבי יהודה אומר הצד
צפור למגדל וצבי לבית חייב. וחכמים אומרים צפור
למגדל וצבי לבית וקחצר ולביברין. רבן שמעון בן גמליאל
אומר לא כר הביברין שוין זה הפקל כל המחוסר צידה
פטור ושאינו מחוסר צידה חייב : ו צבי שנכנס לבית
ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים פטורין לא יכול אחד
לנעול ונעלו שנים חייבין ורבי שמעון פומר : ו ישב
האחד על הפתח ולא מלאהו ישב השני ומלאהו השני
חייב. ישב הראשון על הפתח ומלאהו ובא השני וישב
בצדו אף על פי שעמד הראשון והקד לו הראשון חייב
והשני פטור. הא למח זה דומה לנועל את ביתו לשמרו
ונמצא צבי שמור בתוכו :

פרק יד שמונה שרצים האמורים בתורה. הצדן והחובל
בהן חייב. ושאר שרצים ורמשים. החובל בהן
פטור. הצדן לצורף חייב. ושלא לצורף פטור. חיה
ועוף שברשותו. הצדן פטור. והחובל בהן חייב : ד אין
עושין היקמי בשבת. אבל עושה הוא את מי הפקח.
וטובל בהן פתו. ונותן לתוף התבשיל. אמר רבי יוסי
והלוא הוא היקמי. בין מרבה ובין מועט. ואלו הן מי

מלח

המנפץ וכו' כלהו מפורשים בפ"ו : הסיט. שעורו ממרחק שיש בין אמה
לאכזב : ביברין. מקום מוקף ששומרים שם חיות נס דגים : מחוסר. שקפה
לחופשו : ונמצא. כך זה אף על פי שעמד הראשון אין זה אלא כשומר :
פרק יד הילמי. מי מלח מרובים : מי מלח. מעוטס : בין סרובה. ואסור :

(לז)

פרקי שבת

מלח המיתרין. נותן שמן בתחלה לתוך המים או לתוך המלח : אין אוכלין אזור וין בשבת לפי שאינו מאכיל בריאים אבל אוכל הוא את יועזר. ושותה אבוב רועה. כל האוכלים אוכל אדם לרפואה. וכל המשקין שותה חוץ ממי דקלים. וכוס עקרין מפני שהן לירוקה אבל שותה הוא מי דקלים לצמא וסך שמן עקרין שלא לרפואה : החושש בשניו. לא ינמע בהן את החומץ. אבל סמפל הוא כדרכו. ואם נתרפא נתרפא. החושש במתניו לא יסוף וין וחומץ. אבל סך הוא את השמן. ולא שמן ורד. בני מלכים סכים שמן ורד על סבותיהן שמן ורפס לסוף בחול. רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם :

פרק טו אלו קשרים שחיבין עליהן קשר הגמלון. וקשר הפפניו. וכשם שהוא חייב על קשרון כך הוא חייב על התרין. רבי מאיר אומר כל קשר שהוא יכול להתירו באחת מידיו אין חיבין עליו : ביש כך קשרים שאין חיבין עליהן כקשר הגמלון וכקשר הפפניו. קושרת אישה בפתח חלוקה וחומי סבכה ושל פסיקיא ורצועות מנעל וסנדל. ונודות וין ושמן. וקדרה של בשר רבי אביעזר בן יעקב אומר קושרין לפני הבמה בשביל שלא תצא. קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחבל. רבי יהודה

אויב וין. מין אזור : יועזר. פולין כלעז : אבוב רועה. עץ גדל יחודי בלחי ענפים : כוס עקרים. עושים סמנים לאשה ובה ושותה מהם ג' כוסות וחתרפא : לירוקה. רפואה לחולי הירקון : ינמע. לשון גמיעה מפורש לעיל כפ"ה : פרק טו להתיר. שאינו מהולק יפה : סבכה. מנכעת הראש כעין רשת : פסיקיא. אזור רחב : וקדרה. פעמים קושר בה בגד סביב לפיה : בהמה. הכל ברוחב פתח לנעול כפניה שלא תצא :

פרקי שבת

יהודה מתיר. כלל אומר רבי יהודה. כל קשר ייעשה קנימא. אין חיבין עליו : במקפלין את הווקנים : ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין את הכה וברהפ"ו וכו' ברך ס"ב. לשבת אבל לא משבת למוצאי והכלל עונג שבת. ויהר שלא אומר מקפלין את הכלים ויש שיהיה בטילה או רכור חול אפי' הכפורים לשבת. וחקלי ויחדש חידושי תורה כפי השגתו.

אומר לא ישל שבת חלה של שבת

למנצח, פטום תקטורת, אשרי, ואח"כ אומר :

פרק טז כל פתבין נזיל וירשבי פשע. ביעקב נאם שקורין שפתובים בגנה יאהדונה : ואני זאת בריתי אותם כהן מפני התוארה יאהדונה רוחי אשר עליך ודברי ותיק חת. שמתי בפיה לא ימושו מפיה ומפי ורעה ודחיבין : אומר פי ורעה אומר יתוארה יאהדונה מעתה ועד-אדנאם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : דלי קרא זה אדנה ואמר קדוש | קדוש קדוש קדוש מצוי קרא זה אדנה יאהדונה צבאות מלא כד הארץ כבודו : בלחש ומקפלין דין מוהדין ואמרין. קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש ער ארעא עובד גבורתה. קדיש געלם ודעלמי עלמא יתוארה יאהדונה צבאות מליא כל ארעא וין יקרה

פרקי שבת

מלח ה... הפלח: ג' א"ך אף לשאינה מעורבת: ד' ולשם מוציא פריאים. אבל לא וכו' כל מה שיכול לקבול. ועומק רועה. כל האוכלים א"ך רבי יוסי אומר שמונה עשר שותה חוץ ממי דקלים. וכו'. ואומר לאחרים בואו והצילו אבל שותה הוא מי דקלים ל' אומר פירסין עור של גדי לרפואה: ד' החויש בשניו. לא יחזו בהן את האור. מפני אבל מטפל הוא פדרפו. ואם נתרפא הפלים. בין מלאים כמתניו לא יסודו יין וחומץ. אבל סדקה. רבי יוסי אומר זלא שמן ורד. בני מלכים סכים שמן ורדן יכולים לקבל שמן ורפם לסוד בחול. רבי שמעון אומר: ויגברו שבא בני מלכים הם:

פרק טו אלו קשרים שחיבין עליהן קשר הנמל שומצין לו. הספגין. וכשם שהוא חייב על קשורין כן חייב על התין. רבי מאיר אומר כל קשר שהוא קהתירו פאחת מידיו אין חיבין עריו: ג' יש לך קשר רבן שאין חיבין עליהן בקשר הנמלין ובקשר הספגין. קושרת אשה כפתח חלוקה וחומי סבכה ושל פסיקיא ורצועות מנעד ומגדל. ונודות יין ושמן. וקדרה של פשר רבי אליעזר בן יעקב אומר קושרין לפני הפהמה בשביל שקלא תצא. קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחבל. רבי יהודה

אויב יין. מין אוז: יועז. פולין כלע"ז: אביב רועה. עץ גדל יחודי בלתי ענפים: כום עקרים. עושים סממנים לאשה וכה ושמה מהם ג' כוסות ותחפסא: ליריקה. רפואה לחולי הירקון: יגמע. לשון נמועה מפורש לעיל בפ"ה: פרק טז להתירו. שאינו מהודק יפה: סבכה. מנכעת הראש כעין רשת: פסיקיא. אוז רחב: וקדירה. פעמים קושר בה כגד סביב לפיה: בהמה. חבל ברוח פחה לנעול כפניה של חלא:

פרקי שבת

המו

מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באין בפספניה. ועשה גוי פכש לירד בו וירדו בו רבן גמליאל וזקנים:

אחר המשניות וטול ידיו כמים אחרונים ונוס ברכה וברה"ט וכו' בדף ס"ב. נכון לישן כיום שבת ב' או ג' שעות וגם זה ככלל עונג שבת. וזה שלא לדבר בשבת כי אם בלה"ק ושלא לדבר שיהא כטילה או רבוז תול אפי' בלה"ק. אחר השינה יעסוק בתורה ויחדש חידושי תורה כפי השנתו.

מנחה של שבת

מתחיל ש"ץ למנחה, פטום חקמורת, אשרי, ואח"כ אומר:

ובא לציון גואל וישבתי פשע. ביעקב נאם יהוה אלהי יאהדונהי: ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה אלהי יאהדונהי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יהוה אלהי יאהדונהי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אלהי ואתה קדוש ואתה קדוש קדוש יהוה אלהי יאהדונהי צבאות מלא כלהארץ בבודו: בלחש ומקבלין דיון מודין ואמרין. קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש על ארעא עובר גבורתה. קדיש לעלם ודעלמי עלמאי יהוה אלהי יאהדונהי צבאות מלא כלהארעא ויו

יקריה

מנחה של שבת

יקרה: בקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד יהוה אלהי אהרונה ממקומו:
בלחש ונמלטני רוחא. ושמעית בתרי קל זיע
שניא דמשבחין ואמרין ברוך יקרא דיהוה אלהי
אהרונה מאתר בית שכינתה: יהוה אלהי אהרונה
ימלך לעולם ועד: יהוה אלהי אהרונה מלכותה
קאים לעם ולעמי ערמיא: יהוה אלהי אהרונה
אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה
ואת לעולם קיצר מהשבות לבב עמו והכן
לבכם ארץ: והוא רחום וכפר עון ולא
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר פלחמתו:
ביאתה אדני טוב וסלה ורביחסד לבך קראיך:
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל
ישועתנו סלה: יהוה אלהי אהרונה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה אלהי אהרונה
צבאות אשרי אדם בטה בך: יהוה אלהי אהרונה
הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:
ברוך אלהינו שפראנו לכבודו והבדילנו מן
התועים

מנחה של שבת קמח

התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
נמע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישים
בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו
בלבב שרם לא ניגע ריק ולא נגד בפקה:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי אהרונה ואלהינו ואלהי
אבותינו שנשמור תקיף ומצותיך בעולם הזה
ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם
הבא: למען יזמרה כבוד ולא ידם יהוה אלהי
אהרונה אלהי לעולם אודך: יהוה אלהי אהרונה חפץ
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך
יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה אלהי
אהרונה: יהוה אלהי אהרונה אדנינו מה אדיר
שמך בכר הארץ: חזקו ויאמן לבבכם כל
המיתלים ליהוה אלהי אהרונה:

ואח"כ אומר ח"ק. ומתעטף בציצית וקודם הוצאת ספר תורה עומד ואומר:
ואני תפלתי ייך יהוה אלהי אהרונה עת רצון
אלהים ברכי חסדך עגני באמת ישעך ב"ב:
ואח"כ אומר ברוך שטיה וכו' בדרך קל"ב ע"ב
ומצויאין ס"ת ואומר החון ברוך המקום וגדלו כמו שכתוב בשחרית. וקורא
בו כהן לוי וא' מישראל ב"ב השבוע הבאה י' פסוקים ולא יאמר קדיש
וגוללין ס"ת ואומרים מזמור שיר ליום השבת תמצא לעיל בדרך ק"ד ע"ב
ומחורין ס"ת למקומו ואומרים יהללו ואתר שמכנים ס"ת להיכל או' החון:
כי

מנחה של שבת

שְׁלוֹם הַשָּׁקֶט וּבְטָח. מְנוּחָה שְׁלֹמָה
שְׁאֵתָה הוּא רוּצָה בָּהּ. יִבְרֹוּ בְּנֵיךָ וְיִדְעוּ
כִּי מֵאֵתְךָ הוּא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם
יִקְדִישׁוּ יוֹיִן לְמִסֹּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשׁ ה' אֶת שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא
בְּמְנוּחָתֵנוּ. קְדִישָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

שִׁים חֲלַקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ.

שִׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ

לְעִבְדֶךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרוֹנָה

אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת מְדִישָׁה.

וַיְנוּחוּ בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרוֹנָה מִקְדָּשֵׁי הַשֶּׁבֶת:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרוֹנָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר

בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה

תִּקְבַּר בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת

יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

בר"ה ובחול המועד אומרים עלה ויבא ואם לא אמרו אין מחזירין אותו:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע

מנחה של שבת

חג

וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
זָכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה. לְחַן לְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ רִאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה. כְּחֹהֵם פֶּסַח חַג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה כְּחֹהֵם סוּכּוֹת חַג
הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עַלְיֵנוּ
וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ: זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרוֹנָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
וּפְקֹדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּם וְחֶנֶּן וְחִמּוּד וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אַךְ מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תִּתְפַּלֵּן בְּנוּ וְתִרְצֵנוּ

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרוֹנָה תְּפִלָּתוֹ שְׁכִינְתוֹ

לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאֵתָה

הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרוֹנָה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר

חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה

הוּא. לְדֹר וָדֹר נִזְדָּה

לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל

חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ

וְעַל

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה אלהינו יאהרונה
אלהינו ואלהי אבותינו אלהינו
כל בשר ויצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו. בן
תחינו ותחננו. ותאסוף
גלותינו לחצרות קדשך.
לשמך חקיך ולעשות

רצונך

מנחה של שבת

ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל גפיה ששכר
יום עמנו ועל נפלאותיה
ברוך אל ההודאות:

ושבותיה ששכר עת. ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא כרו רחמיה המרחם כי לא תמו
חסדיה כי מעולם קנינו לך:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו אין מחזירין אותנו
על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן פהן
גדול השמונאי ובניו
פשעמדה מלכות וזון הרשעה
על עמך ישראל לשכחם
תורתך ולהעבירם מחקי
רצונך. ואתה ברחמך
הרבים עמדת להם בעת
צרתם. רבת את ריבם. דנת
את דינם. נקמת את נקמתם.
מסרת גבורים ביד חלשים.
ורבים ביד מעטים. ורשעים
ביד צדיקים. וממאים ביד

מחזירי

לפורים

בימי מרדכי כי ואסתור
בשושן הבירה.
כשעמד עליהם המן
הרשע. פקש להשמיד
להרוג ולאבד את כל
היהודים מנער ועד זקן
מך ונשים ביום אחד
בשלשה עשר לחודש
שנים עשר הוא חודש
אדר ושקלם לבזו. ואתה
ברחמך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את

מחשבתו

מנחה של שבת

קנא

מהורים. וזדים ביד עוסקו
תורתך. לך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך. ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה
ופורקן בהיום הזה. ואחר
כך באו בניך לדביר ביתך

ופנו את התיכף. ומהרו את מקדשך. והדליקו גרות
בחדרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו כהלל
ובהודאה. ועשית עמם נסים ונפלאות וגודה לשמך
הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלפנינו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:
כש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב: ברוך אתה יהוה ייאהדינו הטוב
שמך ורך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה תים תן וחסד ורחמים
ערינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו
כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת
לנו יהוה ייאהדינו ייאהדינו תורה וחיים. אהבה
וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. ומזב

בעיניך

מנחה שר שבת

א) תְּהַלְלֶיהָ אֲדָה יְהוָה יִאֲהֲרֶנּוּהָ בְּכָל־לֵבב בְּסוֹד
יְשָׁרִים וְעֵדָה : גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה
יִאֲהֲרֶנּוּהָ דְרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם : הוֹדוּ־וְהִדְר פֶּעַל
וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד : זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו
חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה יִאֲהֲרֶנּוּהָ : שָׂרָף נִתַּן לִירֵאָיו
יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : פֶּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ
לְתַת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט
נֶאֱמָנִים כָּרִי־פְקוּדָיו : סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם
עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשָּׂר : פְּדוּת | שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ : רֵאשִׁית
חֲכֻמָּה יִרְאֵת יְהוָה יִאֲהֲרֶנּוּהָ שְׂכַר מִזֵּב לְכָל־
עֲשֵׂיהֶם תִּהְלָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד :

ואומר החון קדיש יהא שלמא רבא וכו' ועלינו וכו'.

סעודה שלישית

סעודת מנחה כנגד יעקב להנצל ממלחמת גוג ומגוג
יהא זהיר לקיים סעודה שלושית, נשים חייבות בסעודה שלושית, לכל
טילו שבת איש ואשה שוין, ועוד שגם הם היו כנס של הפן ועל כולם
נאמר אכלוהו היום, ויסדר ו"ב לחם לפחות ד' לחם ויעשה נטילה וברכת
הסוציא ויאכל, ואח"כ יאמר מוסר לדוד ה' רועי וישתה יין.
סברי מרנן : בָּרוּךְ | אֱתָהּ יְהוָה יִאֲהֲרֶנּוּהָ אֶרְהִינּוּ
מִקֵּד הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן :
אֲתַקִּינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא דְמִלְכָּא
(א) תהלים קי"א.
קדישא

מנחה של שבת קנג

קדישא, אֲתַקִּינוּ סְעוּדָתָא דְמִלְכָּא, דָּא הִיא סְעוּדָתָא
דְּזַעִיר אַנְפִּין וְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא וְחַקֵּל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין.
אֲתַיִן לְסַעֲדָא בְּהַדְיָה :
בְּנֵי הַיְכָלָא דְכַסִּיפִין, לְמַחֲזֵי זִיו, זַעִיר אַנְפִּין, יְהוֹן הָכָא.
בְּהָא תַכְּא דְבִיָּה מִלְכָּא, בְּגִיּוּפִין : צְבוּ לְחֲדָא.
בְּהָא וְעַדָּא, בְּגוּ עִירִין, וְכָל גְּדָפִין : חֲדוּ הַשְׁתָּא, בְּהָא
שְׁעָתָא, דְּבִיָּה רַעוּא, וְלִית זַעֲפִין : קַרִּיבוּ לִי חוּז חֲלִי.
דְּלִית דִּינִין, דְּתַקִּיפִין : לְכַר נְמָלִין, וְלֹא עֲאֻלִין, הַנִּי
פְּלִבִין, דְּחַצִּיפִין : וְהָא אֲזִמִין, עֵתִיק יִמִין, בְּמַצְחֵיהֶּ עֲדִי.
יְהוֹן חֲלָפִין : רַעוּ דִּיקֵיה, דְּנִלִי לֵיה, לְכַבְּרָא, לְכָל קַלִּיפִין :
יִשְׁנֵי לֹן, בְּנִקְבֵיהוֹן, וַיִּמְטְרוּן, בְּגוּ כַפִּין : אַרִי הַשְׁתָּא,
בְּמַנְחָתָא, בְּחֲדוּתָא, דְּזַעִיר אַנְפִּין :

ואח"כ יאמר זה הסאמר מהווה המדבר מכבוד סעודה זו.

תא חזי בכל שיתא יומא דשבתא כד מטא שעתא דצלוחא
דמנחה דינא תקיפא שלמא וכל דינין מהערין, אבל ביומא
דשבתא כד טטא עירן דצלוחא דמנחה רעוא דרעוין אשתכח
ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה וכל דינין מתכפין ואשתכח
רעותא וחדו בכלא ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא
קדישא טעלמא בגין למנדע דלא בדינא אסתלק וההיא שעתא
ברצון דעתיקא קדישא נפיק נשמתיה ואתמטר ביה בגין כך
ולא ידע איש את קבורתו כתיב, מה עתיקא קדישא ממירא
מכל ממירין ולא ידעין עלאין ותתאין אוף הכא האי נשמתא
דאתמטר בהאי רצון דאחגלייא בשעתא דצלוחא דמנחה בשבתא
כתיב ולא ידע איש את קבורתו, והוא ממיר מכל ממירין
דעלמא ודינא לא שלמא ביה, זכאה חולקיה דמשה, תאנא בהאי
יומא דאוריייתא מתעטרא ביה מתעטרא בכלא בכל אינון פקודין
בכל אינון גורין ועונשין בשבעין אנפין דנהורא דוהרין מכל
סטרא וסטרא, מאן חמי ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא חמשה
קיימין (ל"ט)

פרקי שבת

קיימין בנו אילנא כלהו ענפין בהו אחידן, מאן חמי אינון
 תרעין דמתפתחין בכל סטר וסטר כלהו מודהרין ונהרין
 בהווא נהורא דנפיק ולא פסיק, קל כרווא נפיק אתערו
 קדישי עליונין אתערו עמא קדישא דאתבחר לעילא ותתא
 אתערו חדותא לקדמות מאריכון אתערו בחדותא שלימתא
 אודמנו בתלת חדון דתלת אבהן אודמנו לקדמות מהימנותא
 דחדוה רכל חדותא, וכאה חולקיכון ישראל קדישין בעלמא
 דין ובעלמא דאתי, דא היא ירותא לכון מכל עמין עע"ו
 ועל דא כתיב ביני ובין בני ישראל א"ר יהודה הכי הוא
 ודאי ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקרשו, וכתיב
 קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וכתיב וקראת לשבת עונג לקדוש
 ה' מכובר, תאנא בהאי יומא כל נשמתיכון דצדיקייא מתעדנין
 בתפנוקי ע"ק סחימא דכל סחימין, ורוחא חדא מענונא דההוא
 עתיקא מתפשטא (נ"א הוא מתפשט) בכלהו עלמין וסלקא
 ונחתא ומתפשטא לכלהו בני קדישי לכלהו נטרי אורייתא
 וניחין בניחא שלים ומתנשי מכלהו כל רגזין כל דינין וכל
 פולחנין קשין. דהא הוא דכתיב ביום הניח ה' לך מעצבך
 ומרגנך ומן העבודה הקשה בגינך שקיל שבחא לקבל אורייתא,
 וכל דנטיר שבתא כאלו נטיר אורייתא כולה, וכתיב אשרי אנוש
 יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ירו
 מעשות כל רע, אשתמע דמאן דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא
 כולה, בילא"ו :

פרקי שבת

פרק יו פל דהפלים נפלין בשבת ודדתותיהן. עמהן. אה על
 פי שנתפרקו בשבת. שאינן דומין לדתות
 הבית לפי שאינן מן המוכן : כ נומר אדם קורנם לפצע
 בו
 פרק יז קורנם. פעיס : מגירה. כעין סכין מלא פנימות : מגריפה. כמו

פרקי שבת הנד

בו את האגוזים וקרדוס. לחתוך את הדביקה. מגרה
 לנרור בה את הגבינה. מגריפה לגרוף בה את הגרוגרות
 את הרחת ואת המולג לתת עליו פת לקמן. את הכוש
 ואת הפרפר לתחוב בו. מחט של יד לפול בו את הקוץ
 ושל סקאים לפתוח בו את הדלת : קנה של זתים.
 אם יש קשר בראשו מקבל מומאה. ואם לאו אינו
 מקבל מומאה. בין בך ובין בך נפל בשבת : ד רבי
 יהודה אומר כל הפלים נפלין. חוץ מן המסר הגדול
 ויתד של מחרישה. כל הפלים נפלין לצורף ושלא
 לצורף. רבי נחמיה אומר אין נפלין אלא לצורף : ה כל
 הפלים הנפלין בשבת. שבריהן נפלין עמהן. ובלבד
 שיהיו עושין מעין מלאכה. שבריהן עריבה לבסות בהן
 את פי החבית. שבריהן זכוכית לבסות בהן את פי הפך.
 רבי יהודה אומר ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכתן.
 שבריהן עריבה לצוק לתוכן מקפה. ושבריהן זכוכית לצוק
 לתוכן שמן : והאבן שבריהן אם ממלאין בה ואינה
 נופלת ממלאין בה. ואם לאו אין ממלאין בה. זמורה
 שהיא קשורה במפוח ממלאין בה בשבת : ופקק החלון
 רבי אליעזר אומר בזמן שהוא קשור ותרוי פוקקין בו.

ואם

ק : רחת. כלי שזרין בו התבואה פאלה בלע"ו : מולג. כלי של
 שלשה שינים שמהפכין בו בנורן : כוש. פלך שטווין בו הנשים : ברכר.
 כעין מחט לאורגים : סקאים. שמופרין בו השקים : קנה. העשוי לברוק
 זתים חס הגיעו להיות רחוי לבית הכד : קשר. כעין פקק שנקמה : מסר.
 סכין גדול מלא פנימות : מקפה. דומיא דעיסה : קרויה. ללעת יביטה
 וממלאין בה מים ונותנין אכין להכניסה : מפוח. פך קטן : פקק. לוח :
 פוקקין. סוחמין :

פרקי שבת

ואם לאו אין פוקקין בו. ותכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין בו: ה כל כסוויי הפלים שיש להם בית אחיזה נטלין (עמקה) בשבת. אמר רבי יוסי בפה דברים אמורים בכסוויי תוקקעות. אבל בכסוויי הפלים בין כך ובין כך נטלין בשבת:

פרק יח מפנין אפירו ארבע וחמש קפות של תבן ושך תבואה מפני האורחים ומפני כמול בית המדרש אבל לא את האוצר. מפנין תרומה מהורה ודמאי ומעשר ראשון שנמטה תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו והתרומם היבש מפני שהוא מאכל לעניים. אבל לא את הטבל ולא את מעשר שני והקדש שלא נפדו. ולא את הלוף ולא את החרדל. רבן שמעון בן גמליאל מתיר בלוף. מפני שהוא מאכל עורבין: ה חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדים. אם התקינו למאכל בהמה מטמטמין אותן. ואם לאו אין מטמטמין אותן. בופין את הסל לפני האפרוחים. פדי שיעלו וירדו. תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתפגם. מדדין עגליו וסוחרין ברשות הרבים אשה מדדה את בנה. אמר רבי יהודה אימתי בזמן שהוא נוטל אחד ומניח אחד אבל אם היה גורר אסור: ה אין מילדין את הבהמה ביום טוב אבל מסעדין ומגדין

את

פרק יח מפנין. מעערין: האורחים. להשיבס סס: ומעשר ראשון וכו'. כולהו מסורשים כפי' דכרכות: לוף מין קטנית ומכ"ס פי' מין כללים: חבילי. אגודות: זרדים. ענפי האילן להיס: שברחה. מן הבית: מדדין. מסייע להם כעננת רגליו להלך: וסוחרין. המורס קטנים: נוטל א'. רגלו א': אין מילדין. אין מושכן הולד מן הרחם: מסעדין.

פרקי שבת קסה

את האשה בשבת. וקורין לה חכמה ממקום למקום. ומחללין עליה את השבת וקושרין את המפור. רבי יוסי אומר אף חותכין. וכל צרכי מילה עושין בשבת:

פרק יט רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מערב שבת מביאו בשבת מנקה. ובסכנה מכסהו על פיו ועדים. ועוד אמר רבי אליעזר. פורתים עצים לעשות פחמין לעשות כלי ברזל. כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת. אינה דוחה את השבת ושאי אפשר לעשותה מערב שבת. דוחה את השבת: ה עושין כל צרכי מילה בשבת. מוהלין. ופורעין. ומוצצין. ונותנין עליה אספגלנית וכמון. אם לא שחק מערב שבת. לועס בשניו ונותן. אם לא טרף יין ושמן מערב שבת יתן זה בעצמו וזה בעצמו. ואין עושין לה חלוק לכתחילה אבל בורך עליה סמרטוט. אם לא התקין מערב שבת. בורך על אצבעו ומביא ואפירו מהצר אחרת: ה מרחיצין את הקטן. בין לפני המילה ובין לאחר המילה. ומולפין עליו ביד. אבל לא בכלי. רבי אליעזר בן עזריה אומר. מרחיצין את הקטן ביום השלישי. שחל להיות בשבת. שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם באבים. ספק ואנדרונוגוס אין מחללין עקיו את השבת. רבי יהודה מתיר באנדרונוגוס: ה מי שהיו

לו

אוחז הולד שלא יפול: חכמה. מילדת: פרק יט כלי. אומלל למול את התינוק: ובסכנה. סגור גורס על המילה: פחמין גחלים: כלי ברזל. אומלל: אספגלנית. חרבוטת: וכמון. כך שמו כעברי: טרף. ערב: חלוק. התיכות כגד נקובה: סמרטוט. התיכות כגד: ומולפין. זריקת מים קרוי זליף: ספק. בן ח' או בן ט': ציצין. ימין של כשר: עמרה. שפה גבוהה המקפת את

פרקי שבת

לו שתי תינוקות אחד למול אחר השבת ואחד למול בשבת ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חייב. אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של ערב שבת בשבת. רבי אריעזר מחייב חמטא ורבי יהושע פומר: הקמן נמול לשמונה. ודתשעה. ולעשרה. ולאחד עשר. ולשנים עשר. לא פחות ולא יותר. הא ביצד פדרפו לשמונה. נולד לבין השמשות נמול לתשעה. בין השמשות של ערב שבת נמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת נמול לאחד עשר. שני ימים טובים של ראש השנה. נמול לשנים עשר. לקמן החולה אין מולקין אותו עד שיבריא: ואלו הן ציצין המעפכין את המילה. בשער החופה את רוב העמרה. ואינו אוכל בתרומה. ואם היה בעל בשער מתקנו מפני מראית העין. מל ולא פרע את המילה. באלו לא מל:

פרק ב רבי אריעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב. ונותנין לתלויה בשבת. ותקמים אומרים אין תולין את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת. אבל נותנין לתלויה ביום טוב: ב נותנין מים על גבי שטרים בשביד שיצדו ומסנגין את היגן בסודרין ובכפיפה מצריות. ונותנין ביצה במסנגת של חררל. ועושין אנומלין בשבת

הגיד: ולא פרע. לה גילה: פרק ב המשמרת. שנותנין בה שמרי יין: לתלויה. כלי לסנגן: שיצלו. שיללו השמרים ויוזב כל יונס: ובכפיפה מצריות. סלים או קיפות: אנומלין. יין ודגש ופלפל:

פרקי שבת

קנו

בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס. ביום טוב בלגין. ובמועד בחבית. רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין: אין שורין את החלתית בפאשרין: אבל נותין לתוף החומין. ואין שורין את הפרשינין. ולא שפין אותן. אבל נותן לתוף הפברה או לתוף הפלפלה. אין בולרין את התבן בפברה. ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביד שיירד המוץ. אבל נמול הוא בפברה ונותן לתוף האבוס: גורפין מלפני הפפס ומסקקין לצדדיו. מפני הרעי דברי רבי הוסא. ותקמים אומרים. נולקין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת: היתקש שעל גבי המטה לא יגענענו בידו אבל מנענעו בגופו. ואם היה מאכל בהמה. או שהיה עליו פר או סדין. מנענעו בידו. מכבש של בעלי בתים מתירין. אבל לא כובשין. ושל פוכסין לא יגע בו. רבי יהודה אומר אם היה מתיר מערב שבת מתיר את כלו ושומטו:

פרק כא נמול אדם את בנו והאבן בידו וכלפלה והאבן בתוכה. ומטלטלין תרומה ממאה עם הפהורה ועם החולין. רבי יהודה אומר אף מעלין את המדמע באחד ומאה: ב האבן שעל פי החבית פטה על צדה והיא נושקת. היתה בין החביות מנביחה ומטה על צדה והיא נושקת. מעות שעל הפר נוער את הפר וכן נושקות היתה

לגין. כלי גדול מכוס: החילתית. כך שמה דערבי: שפין. כיד להסיר פסולתן: האבוס. כלי שנותן בו מאכל לפני בהמה: גורפין. האבוס: מכבש. כ' לוחות שמשמים בניהם הכנדים: פרק בא כלבלה. כל: מרומע. חולין שנתערב בתרומה: מגביה.

פרקי שבת

היתה עליו לשגשגת מקנחו בסמרטוט. היתה של עור
נותנין עליה מים עד שתכלה : בית שמאי אומרים
מנבדיהו מן השלחן עצמות וקליפין. ובית הלל אומרים
נוטל את הטבלא בלילה ומנערה. מעבירין מעל השלחן
פירורין פחות מבזית. ושער של אפונין ושער של עדשים
מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג אם יש לו עור בית
אחיה מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו. וחכמים
אומרים בין בדיגבין כה נטל בשבת ואינו מקבל טומאה :
פיק כב חבית שנשפרה מצילין הימנה מזון שרש
סעודות. ואמר לאחרים בואו והצילו לכם
ובלבד שלא יספוג. אין סוחטין את הפירות להוציא מהן
משקין. ואם יצאו מעצמן אסורים. רבי יהודה אומר אם
לאוכלים היוצא מהן מותר. ואם למשקין היוצא מהן
אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן
אסורים. ורבי אליעזר מתיר : כ כל שבא בחמין מערב
שבת שורין אותו בחמין בשבת. וכל שלא בא בחמין
מערב שבת מדיחין אותו בחמין בשבת חוץ מן המליח
הישן ודגים כיוחים קמנים וקוליס האיספגין שהדחין
זו היא גמר מלאכתן : שובר אדם את החבית לאכול
הימנה גזירות. ובלבד שלא יתפגין לעשות פלי ואין
נוקבים מגופה של חבית. דברי רבי יהודה. וחכמים
מתירין. (ג"א ורבי יוסי מתיר) ולא יקבנה מצדה ואם

אוחה

לחבית : והיא האבן : לשלשת. דבר של טינוף : סמרטוט. חבית
של כנד : מקנחים. מטכרים ומנקים :

פיק כב שריסקו. חכס : המליח הישן. דג מלוח : וקוליס האספגין.
דג שקליטו דקה : מגופה. כסוי הדנוקה כפי החבית : בערב.

פרקי שבת

קנו

היתה נקובה. לא יתן עליה שעוה מפני שהוא ממרח.
אמר רבי יהודה. מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי
בערב. ואמר חוששני לו מחמאת : ד נותנין תבשיל
לתוך הפור בשביל שיהא שמור. ואת הפנים היפים
ברעים בשביל שיצנו. ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו.
מי שנשרו פליו בדרך במים. מהרה ברו ואינו חושש.
הגיע לחצר החיצונה. שומחין בחמה. אבל לא כנגד העם :
ה הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג אפילו בעשר
אלונמיאות. לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם
מסתפגין באלונמיית אחת פניהם ידיהם ורגליהם ומביאין
אותן בידן. סכין וממשמשין בבני מעים אבל לא
מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין לקורדימה ואין עושין
אפיקמזוין ואין מעצבין את הקמין ואין מחזירין את
השבר. מי שנפרקה ידו או רגלו לא יטרפם בצונן.
אבל רוחץ הוא בדרפו ואם נתרפא נתרפא :

פרק כג שואל אדם מחבירו בדי יין ובדי שמן ובלבד
שלא יאמר לו הלויני. וכן האשה מחברתה בפרות.

ואם אינו מאמינו בנית מליתו אצלו ועושה עמו חשבון
לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלם שחל להיות בשבת
בנית מליתו אצלו. ונוטל את פסחו. ועושה עמו חשבון

לאחר

סס מוקס : ונסתפג. וקנה עלמו : אלונמיאות. סדינים : כסות :
מתעמלין. לשפסף ככה : מתגרדין. במגדלת וזומה לו ויקח לו חרש
להתגרד בו : לקורדימה. בקעה מלאה מים ועיט למטה כמו דבק :
אפיקמזוין. להקיא האוכל : מעצבין. מתקנין ומיסבין העלמות : השבר.
עסס הנסכר : שנפרקה. טייל העסס מהפרק שלו : לא יטרפם. לשון
ערכוב כמו ביאה ערופה :

פרק כג הלויני. שמה יצא שלא ישכח : פרפרותיו. מיני מעדנים :

(כז)

פרקי שבת

לאחר יום טוב : ב מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו
מפיו. אבל לא מן הכתב. ומפיו עם בגיו ועם בגיו ביתו
על השקן ובלבד שלא יתפזר לעשות מנה גדולה כנגד
קמנה משום קוביא. ומטילין תלשים על הקדשים ביום
טוב אבל לא על המנות : ב לא ישפור אדם פועלים
בשבת ולא יאמר אדם לחבירו לשפור לו פועלים. אין
מחשיבין על התחום לשפור פועלים ולהביא פירות אבל
מחשיבין הוא לשמור ומביא פירות בידו ככל אמר אבא
שאור כל שאני זכאי באמירתו רשאי אני להחשיב עזיו :
ד מחשיבין על התחום לפקח על עסקי בדה ועל עסקי
המת להביא לו ארון ותכריכין. גוי שהביא חליטין בשבת
לא יספור בהן ישראל אלא אם בן באו במקום קרוב
עשו לו ארון וחפרו לו קבר וקבר בו ישראל ואם בשביד
ישראל לא יקבר בו עולמית : ה עושין כל צרכי המת.
סבין ומדיחין אותו. ובלבד שלא יזיזו בו אבר. שומטין
את הכר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביד שימתין
קושרין את הלחי לא שיערה אלא שלא יוסף וכן
קורה שגשברה סומכין אותה בספק או בארובות המטה
לא שתערה אלא שלא תוסית. אין מעמצין את המת
בשבת ולא בחור עם יציאת הנפש. והמעצין עם יציאת
הנפש הרי זה שופך דמים :

מי

מפיו. מטיל גורל : קוביא. ל' הרמב"ם שם נופל על כל מיני
סחוק : חלשים. גורלות. הקדשים. לחלק בין הכהנים המנות.
של קדשים מאתמול : מחשיבין. לקרב עלמו לסוף התחום להסתך שם
שיהיה קרוב למקום חפלו : לפקח. לעיין ולחקור : חלילין. כלי גנון
שקולן מעורר הכבי : מעמצין. לשון סתימה כמו עוטם עיניו : דמים.
שמקרב מיתחו :

פרקי שבת

הנח

פרק בר מי שהחשיך לו בדרך נותן כיסו לנכרי ואם אין
עמו נכרי מניחו על החמור. הגיע לחצר החיצונה
נוטל את הפלים הנמלין בשבת. ושאני נמלין בשבת
מתיר את החבלים והשקים נמלין מאניהן : ב מתירין
פקיעי עמיד לפני בהמה ומפספסין את הכיפין אבל
לא את הזרין. אין מרסקין לא את השחת ולא את
החרובין לפני בהמה בין דקה ובין גסה. רבי יהודה
מתיר בחרובין דקה : ב אין אוכסין את הנמל ולא
דורסין אבל מלעיטין. ואין ממרים את העגלים אבל
מלעיטין. ומתקמין לתרנגולים. נותנין מים למורסן אבל
לא גובלין. ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים
שבשובה. אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולים ולפני יוני
הרדיוסות : ד מחתבין את הדלועין לפני הבהמה ואת
הנבדה לפני הפלבים. רבי יהודה אומר אם לא היתה
נבדה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן :
ה מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך
השבת. פוקקין את המאור ומודדין את המטלית ואת
המקנה ומעשה בימי אביו שר רבי צדוק ובימי אבא
שאור בן בטנית שפקקו את המאור בטפוח וקשרו את

המקדה

פרק בר פקיעי. קטין של שלים : ומפספסין. מפורין. הכיפין. ענפים
לחם של ארו : זירין. הם פקיעי עמיר אלא שיש להם קשר א'
יחר כחמז : מרסקין. מחתבין : איבסין. מאכילין אותו בעל כרחו :
דורסין. דורס המאכל לתוך גרונו : מלעיטין. תוחב לו מאכל למקום
שיכול להחזיר : מטרים. מפסמין : מהלקטין. תוחב לו מאכל במקום
שאינו יכול להחזיר : גובלין. לשון : ותרנגולין. שצחחים : הרדיוסות.
ע"ש הורדוס המלך שהיה מגדל מהם : ונשאלין. להכס : פוקקין. סותמין :
מטלית. חתיכת בגד : טפוח. פך של חרס :

פרמי שבת

המקדה בגמי ידע אם יש בגיגית פותח מפח אם לאו. ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת:

טקדה. כלי חרס: גיגית. מין חכית:

ענין סעודת מנחה תאמר בקו"ר דא היא סעודתא דז"א. באמצע אכילת הסעודה צריך לשתות יין ולברך עליו בפה"ג וכל הפרטים אחרים שכארנו כב' סעודות הראשונות תעשה אותם ג"כ בסעודה זו וגם יהיה לפניך כ' אגודות ההדס ותברך ותרויה בהם בתוך הסעודה. מים אחרונים וברכת המזון וכו' תמצא לעיל בדף ס"ב אחר ביהמ"ו ואמר אשלימו סעודתא דמהימנותא שלימתא דורעא קדישא דישאל:

אסור לאכול ולשתות משתחשך עד שיבדיל ואם נמשך סעודתו מותר:

ערבית למוצאי שבת

טאחרון הפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקדש. אלפא ביתא והמוסורים שנהגו לומר קודם תפלת ערבית לא היה נוהג האר"י ז"ל לאמרם כלל ועיקר שה"כ דף ג"ב. מתפללין ערבית והוא כדף ע"ו ואתה חוננתנו. קדיש לעילא שובה וכו' יושב כסתר וכו'. ואתה קדוש וכו' קדיש תתקבל ברכו עלינו לשבח וכו'.

א) ויתן לך האלהים מטר השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: ב) יעבדוך עמים וישתחוו לך בני אמה ארביך ארור ומברכך ברוך: ג) ואר שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית

לקהל

א) תולדות כ"ו. ב) שם כ"ו. ג) ויצא כ"ה.

למוצאי שבת

קקת עמים: א) ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך ורשתך את ארץ מגידך אשר נתן אלהים לאברהם: ב) מאל אביך ויעורך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שמים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הזרי עד התאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו: ג) ואתה וברכה והרבה וברך פריי במנה ופריי אדמתך דגנה ותירשת ויצתהך שגר אלפיה ועשתרת צאנה על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך יהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ויבכה מתך: והסיר יהוה יאהונוהי ממוך בך חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ד) ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: ברוך פריי במנה ופריי אדמתך ופריי בהמתך שגר אלפיה ועשתרות צאנה: ברוך מנאך ומשארתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: יצו יהוה יאהונוהי אתך אתי הברכה באסמיה

ובכל

א) ויחי ט"ט. ב) שם. ג) עקב ז', ד) תכא כ"ה.

למוצאי שבת.

ובכל משקח ידיך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך
יאהרונתי אלהיך נתן לך: יפתח יהוה אלהיך יאהרונתי
לך את אוצרו השופב את השמים לתת ממרו
ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית
גוים רבים ואתה לא תקוה: א אשריה ישראל
מי כמוך עם נושע ביהוה אלהיך יאהרונתי מנגן עזרה
ואשר חרב גאותה ויפחשו איביה לך ואתה על
במותימו תדרוך: ב ישראל נושע ביהוה אלהיך
יאהרונתי תשועת עוזמים לא יתבשו ולא תבלמו
עד עוזמי עד: ג ואכלתם אכול ושבוע
והללתם את שם יהוה אלהיך יאהרונתי אלהיכם
אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי
לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני
יהוה אלהיך יאהרונתי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו
עמי לעולם: ד ופרווי יהוה אלהיך יאהרונתי ישבון
ובאו ציון ברנה ושמחת עולם ער ראשם
ששון ושמחה ישגיגו ונסו יגון ואנחה: ה כי
בשמחה תצאו ובשלוש תובלון התרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה ובר עצי השדה ימחאו

א וזאת הברכה ל"ג. ב ישעיה מ"ה. ג יואל ב'. ד ישעיה ל"ח.
ה שם ג"ה.

למוצאי שבת

קס

כף: א הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי
עזי וזמרת יהוה יהוה אלהיך יאהרונתי ויהי לי ישועה:
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה:
ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה אלהיך יאהרונתי
קראו בשמו הודיעו בעמים עקבותיו תזכירו
כי נשגב שמו: זמרו יהוה אלהיך יאהרונתי כי גאות
עשה מודעת זאת בכל הארץ: צחקי ורפי
ישבת ציון כי גודל בקרבך קדוש ישראל:
ב ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו לו
וישוענו זה יהוה אלהיך יאהרונתי קנינו לו נגינה
ונשמחה בישועתו: ג בורא נוב שפתים שלום
שלום קרחוק ולקרוב אמר יהוה אלהיך יאהרונתי
ורפאתיו: ד ורוח רבשה את עמשי ראש
השלישים לך דויד ועמך בן ישי שלום א שלום
לך ושלום לעזרה כי עזרה אלהיך ויקבלם
דויד ויתנם בראשי הגוד: ה ואמרתם פה
לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך
שלום: ו ברוד הגבר אשר יבטח ביהוה אלהיך
יאהרונתי ויהי יהוה אלהיך יאהרונתי מבטחו: ז יהוה אלהיך

א ישעיה י"ב. ב שם כ"ה. ג שם נ"ו. ד רברי הימים א' י"ב. ה שמואל
א' כ"ה. ו ירמיה י"ו. ז תהלים כ"ט.

עו

למוצאי שבת

יאהרונגה עז לעמו יתן יהוה אלהינו יאהרונגה יברך את עמו בשלום:

אלהיו הנביא. אלהיו הנביא. אלהיו הנביא : במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד : איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום על יד יקותיאל. איש גש ויכפר על בני ישראל : אלהיו איש דורות שנים עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסימניו. איש ואזור עור אזור במתניו : אלהיו איש זעף על עובדי חמנים. איש חש ונשבע מהיות נשמי מעונים. איש מר וממר עצר שלש שנים : אלהיו איש יצא למצוא לנפשו נחת. איש כלכלוהו העורבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו בד וצפחת : אלהיו איש מוסריו הקשיבו כמהים. איש נענה באש משמי גבוהים. איש שחו אחריו יהוה אלהינו יאהרונגה הוא האלהים : אלהיו איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש פקיד על כל בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות : אלהיו איש קרא קנא קנאתי ליהוה אלהינו בתפארה. איש רכב על סוסי אש ועקה בפערה. איש שלא מעם מיתה וקבורה : אלהיו תשבי תצילנו כפי אריות. תבשרנו בשורות טובות במוצאי שבתות. תשמחנו בנים על אבות : אלהיו איש תשבי על שמו נקרא. תצליחנו על ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. תוציאנו מאפקה לארה : אלהיו אשרי מי שראה פניו בשלום. אשרי מי שנתן לו שלום. והחזיר לו שלום. יהוה אלהינו יאהרונגה יברך את עמו בשלום : אלהיו בפתוב הנה אנכי שלח קדם

את

למוצאי שבת קסא

את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה אלהינו יאהרונגה הנדוד ודנורא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם : אלהינו ואלהי אבותינו בסימן טוב ובמזל טוב החל עלינו את (ששת) ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מפלחטא ופשע. ומנוקים מפלעון ואימה ורשע. ומדבקים בתלמוד תורה ומעשים טובים וחוננים חכמה בינה ודעת מאתך ותשמיענו בהם ששון ושמחה. לא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו. מלפנו ואלהינו שים ברכה רוחה והצדקה בכרמעשה ידינו. וכלהיועץ עלינו. ועל עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אמצו ברכו. נדלו. קימו. קים עצתו. בדבר שנאמר וכן קח כלבבך וכלעצתך ימלא : ונאמר ותגור אמר ויקם קח ועל דרכיך נה אור : וכלהיועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה טובה. (אבדו. בטלו. נדעו. הפרו). הפר עצתו. בדבר שנאמר וי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. ונאמר עזו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום פי עמנו אר : ופתח לנו וי אלהינו בזה השבוע ובכל שבוע ושבע. שערי אורה. שערי ברכה. שערי ניקה. שערי דיצה. שערי דעה. שערי הוד והדר. שערי ועד טוב. שערי זמרה. שערי חדוה. שערי חמדה. שערי חן וחסד. שערי חיים טובים. שערי טובה. שערי ישועה. שערי כפרה. שערי כלפכה. שערי למוד תורה לשמה. שערי מזון. שערי מחילה. שערי נחמה. שערי סליחה. שערי עזרה. שערי

פדות

(מא)

בצל תמר. אקרא לאר עלי גומר. יום אשר אמר שומר.
אתא בקר וגם לילה: המבדיל צדקתך פהר תבור. עלי
פשעי עבור תעבור. ביום אתמול כי יעבור. ואשמורה
בלילה: המבדיל חקפה עונת מנחתי. מי יתן מנוחתי.
ינעתי באנחתי. אשחה בכר-לילה: המבדיל קולי שמעה
בר ינמל. פתח לי שער המנומר. שראשי נמלא מל.
קוצותי רסיסי לילה: המבדיל העתר נורא ואיום. אשוע
תנה פדיום. בנשף בערב יום. באישון לילה: המבדיל
קראתיה יה הושיעני. ארח חיים תודיעני. מדלח תבצעני.
מיום ועד לילה: המבדיל מהר טוהר מעשי. מן יאמרו
מבעסי. איה אלוה עושי. נותן זמירות בלילה: המבדיל
נחנו בידך פחומר. מלח נא על קד וחומר. יום ליום
יביע אמר וליכה ללילה: המבדיל אר פודה מכל-צר.
קראנוך מן המצר. ידך לא תקצר. לא יום ולא לילה:
המבדיל מיכאל שר ישראל. אליהו וגבריאל. באו נא עם
הנזאר. קומו בחצי הלילה: המבדיל מימיננו מיכאל.
ומשמאלנו גבריאל. ועל ראשנו שכינת אר. בכל-יום
ובכל-לילה: המבדיל תנה לנו שבוע טוב. רענן כגן רמוב.
ומיהו אדניה יאהרונה יבא הטוב. פל-היום וכל הלילה:
המבדיל יבורך הפית הזה. מפי גביא וגם חוזה. פי כן יצוה
אלהינו זה. לשומר יומם וליכה: המבדיל המבדיל בין
מיום למיום. יחיינו מיומים. יראנו בטוב ירושלים. ולמשור
ביום ובלילה: המבדיל

לעולם וסדר שולחנו במוצאי שבת אפילו אינו צריך אלא לכות. ולא
יאהרנה עד אחר ד' שעות מן הלילה ולא יסיר בגדי שבת עד אחר סעודה
וו

וו וטי שא"א לו לאכול לפחות יאכל מיני מוונות:

סדר תפלת ראש חדש

כמו שהאדם חייב לכבד הוועדים, כך חייב לכבד ר אשי חדשים, ויש
לחלוק איוה בגדים ולהוסיף נר, יש נוהגים לומר ברכי נפשי.

(א) ברכי נפשי את-יהו אדניה יאהרונה יהו אדניה
יאהרונה אלהי גדלת מאד הוד והדר
רב-שפת: עטה אור כשלמה נוטה שמים
פיריעה: המקרה במים עליותיו השם עבים
רכובו המהלך על-פני-רוח: עשה מדאכנו
רוחות משרתיו אש להט: יסד-ארץ ער
מכונניה בל-תמוט עולם ועד: תהום בלבוש
כפיתו על-הרים יעמדו-מים: מן-גערתך ינוסון
מן-קוד רעמה יחפזון: יעזו הרים ירדו בקעות
אל-מקום זה יסדת להם: גביר-שמת בר
יעברון בר-ישבון לכסות הארץ: המשתח
מענינים בנחלים בין הרים יתלכון: ישקו בר
חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף
השמים ישבון מבין עפאים יתנו-קוד: משקה
הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ:

(א) תתלים ק"ד. מצמיח

רִאשׁ חֹדֶשׁ

מִצִּיּוֹן הַצִּיר | לִפְנֵימָה וַעֲשֵׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
הַחַיִּיא לָחֶם מִן־הָאָרֶץ : וַיֵּין יִשְׁמַח לְבַב־
אָנוּשׁ הַחַיִּיתִיר פָּנִים מִשְׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב־אָנוּשׁ
יִסְעֵד : יִשְׁבְּעוּ עַצֵּי יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה אֶרֶץ לְבָנוֹן
אֲשֶׁר נָמַע : אֲשֶׁר־שָׁם צִיָּרִים יִקְנְנוּ חֲסִידֵה
בְּרוּשִׁים בֵּיתָה : הָרִים הַגְּבוּהִים לַיַּעֲלִים סְלָעִים
מִחֶסֶה לְשֹׁפְנִים : עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ
יָדַע מְבוֹאוֹ : תִּשְׁתַּחֲשָׁד וַיְהִי לִילָה בּוֹ־תִרְמֹשׁ
כִּד חֵיתוֹ־יַעַר : הַכְּפִירִים שְׂאֵנִים לַטַּרְף וּלְבִקֵּשׁ
מֵאֵל אֲכָלָם : תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפֹן וְאֵל־מְעֹנֹתָם
יִרְבְּצוּן : יֵצֵא אָדָם קָפְעָלוֹ וּלְעֲבֹדַתוֹ עֲדֵי־עָרֵב :
מִהֲרֹבוֹ מַעֲשִׂיָה | יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה בְּחַכְמָה
עֲשִׂית מִזָּאָה הָאָרֶץ קִנְיִנִּיָה : זֶה | הַיָּם גְּדוֹלֹ
וְרַחֵב יָדַיִם שְׁסֻדְמֵשׁ וְאֵין מִסְפֵּר חַיִּוֹת קִמְנוֹת
עַם־גְּדֻלוֹת : שָׁם אֲנִיּוֹת יִתְקַבֵּן קוֹיָתָן זֶה | יֵצֵרֵת
קְשָׁח־כּוֹ : בְּלָם אֵלֶיָה יִשְׁבְּרוֹן קִתַּת אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ : תִּתֵּן קָחֶם יִקְטִיֹן תִּפְתַּח יָדָהּ יִשְׁבְּעוּן
מֵזֶב : תִּסְתִּיר פְּנֵיָהּ יִבְהַלֵּן תִּסְפֵּר וְחָם יִגְעוּן וְאֶרֶ־
עֲפָרָם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח רִחְקָהּ יִבְרֵאִין וְתַחֲלֵשׁ פְּנֵי
אֲרָמָה : וְהִי כְבוֹד יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה לְעוֹלָם יִשְׁמַח

יהיה

רִאשׁ חֹדֶשׁ

חֹדֶשׁ

יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה בְּמַעֲשָׂיו : הַמִּפְּיֵט לְאָרֶץ וְתִרְעַד
יִגַּע בַּחֲרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ : אֲשִׁירָה לִיהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה
בַּחֲנִי אֲזַמְרָה לְאֵלֹהֵי בְּעוֹדֵי : יַעֲרֵב עֲרֵנוּ שִׁוְיָהּ
אֲנִכִּי אִישְׁמַח בִּיהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה : וְתִמְנוּ הַטַּיִּים |
מִן־הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים | עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נִפְשֵׁי אֶת־
יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה תִּלְלוּיָהּ :

ואשר ערבית כשאר ימים ומזכירין יעלה ויבא בעבודה :
בוים ראש חודש מתפללים כשאר הימים ומזכירין יעלה ויבא בעבודה.
ואח"כ אומרים ההלל בדילוג אינו סבך לא בתהלה ולא בסוף וכימים
שגומרם ההלל סימן בכמ"ח. ב' ימים ראשונים של פסח. ב' של שבועות
ט' של סוכות. ח' של חנוכה. כ"א יום סימן א"ך צדוקים יודו לשמך השמך
מבכר לגבור וגם היחיד יכול לברך בתהלה ובסוף :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְגִמְזוֹר (בחול)
נוהגין בימים שמדלגין אומ' לקרא) אֶת הַהֲלֵל :

(א) תִּלְלוּיָהּ תִּלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה
אֶת שֵׁם יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה : יְהִי שֵׁם
יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה מִבְּרַךְ מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם :
מִמְזֹרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֵלֵךְ שֵׁם יְהוָה יֵהוּדֵה
יֵהוּדֵה : רַם עַרְ־כָּל־גֹּיִם יְהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי בִיהוָה יֵהוּדֵה יֵהוּדֵה אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגַבִּיחַ לְשָׁבֶת : הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרֶץ : מְקִימֵי מַעַפְרֵי דַל מְאֻשְׁפַת יָרִים אֲבִיוֹן :

להושיבו

לראש חדש

הושיבי עס נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי
עקרת חפית אסהפנים שמחה הללויה :
(א) בצאת ישראל מצרים בית יעקב מעם לעז :
היתה יהודה קדשו ישראל ממשלותיו :
הים ראה ויגם הירדן יסב לאחור : ההרים
רקדו כאילים גבעות כבני צאן : מהרה הים
כי תנום הירדן תסב לאחור : ההרים תרקדו
כאילים גבעות כבני צאן : מלפני ארון חולי
ארץ מלפני אלוה יעקב : ההפכי הצור אגם
מים חלמיש למעיני מים :

בסוס שאין גומרים ההלל סדלגין זה :

(ב) לא לנו יהוה אלהינו יאהרונה לא לנו כי לשמוך תנו כבוד
על חסדך על אמתך : קמה יאמרו הגוים איהוה
אלהיהם : ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה :
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יראו : אוננים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחון : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא-
יהנו בגרונם : פמוחם יהיו עשיהם כל אשר פטח פהם :
ישראל פטח ביהוה אלהינו יאהרונה עורם ומגנם הוא : בית
אחרון פטחו ביהוה אלהינו יאהרונה עורם ומגנם הוא : יראי
יהוה אלהינו יאהרונה פטחו ביהוה אלהינו יאהרונה עורם ומגנם
הוא : ע"ב

יהוה

לראש חדש

קסה יהוה אלהינו יאהרונה זכרנו יברך יברך את בית
ישראל יברך את בית אהרן : יברך
יראי יהוה אלהינו יאהרונה הקטנים עם הגדלים :
יסף יהוה אלהינו יאהרונה עליכם עליכם ועל בניכם :
ברוכים אתם ליהוה אלהינו יאהרונה עשה שמים
וארץ : השמים שמים ליהוה אלהינו יאהרונה והארץ
נתן לבני אדם : לא המתים יהלכו יה ולא כל-
יודי דומה : ואנחנו נברך יה מעתה ועד-
עולם הללויה :

יסים שאין גומרין את ההלל סדלגין זה :

(ב) אהבתי כירישמע יהוה אלהינו יאהרונה את קולי תחנוני :
כירי הטה אוננו לי ובימי אקרא : אפפוני |
חבלי מות ומצרי שאור מצאוני צרה ויגון אמצא :
ובשם יהוה אלהינו יאהרונה אקרא אגא יהוה אלהינו יאהרונה
מלטה נפשי : חנון יהוה אלהינו יאהרונה וצדיק ואלהינו
מרחם : שמר פתאים יהוה אלהינו יאהרונה ולוי יהושיע :
שובי נפשי למנוחתי כירי יהוה אלהינו יאהרונה נמל עליכי :
כי חצפת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי
מדחי : אתה לך רפני יהוה אלהינו יאהרונה בארצות החיים :
האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי
כירי האדם כזב : ע"ב

מה אשיב ליהוה אלהינו יאהרונה כירי תגמולתי עקי :

(א) תהלים קט"ו (ב) שם קט"ו . (מב) כוס

לראש חדש

כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשְׁם יְהוָה יִתְּשֶׁנִּי יֵהוּדָה
אֶקְרָא נְדָרֵי לַיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה
נָא לְכַל־עַמּוֹ יִקָּר בְּעֵינַי יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
הַמּוֹתָה לְחַסְדֵּיךָ אֲנֵא יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה כִּי־אֲנִי
עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בּוֹן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי
לְךָ־אֲזַבַּח וּבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
אֶקְרָא נְדָרֵי לַיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה־נָא
לְכַל־עַמּוֹ בַּחֲצוֹת בֵּית יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה בְּתוֹכְכִי
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־יָהּ

(א) הַלְלוּ אֶת־יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה כְּלִגְוִים שְׂבָחוּהוּ
כְּלִיהֶאֱמִים כִּי גִבֹר עֲלֵינוּ חֶסֶדוֹ וְאֲמַת־
יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה לְעוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ

(ב) הוֹדוּ לַיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ
יֹאמְרֵנָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ
יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ
יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ
מִן־הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ יְהוָה יֵהוּדָה
יֵהוּדָה לִי לֹא אִירָא מִה־יַעֲשֶׂה לִי אָדָם
יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה לִי בְעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשֹׁנְאֵי
טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה מִבְּטַח בְּאָדָם

(א) תהלים קי"ה (ב) שם קי"ה

טוב

לראש חדש

קסו

טוֹב לְחַסוֹת בַּיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה מִבְּטַח בְּנְדִיבִים
כְּלִגְוִים סִבְבּוֹנֵי בִשְׁם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה כִּי אֲמִילָם
סִבּוֹנֵי גַם־סִבְבּוֹנֵי בִשְׁם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה כִּי
אֲמִילָם סִבּוֹנֵי כְּדַבְרֵים דַּעֲבוּ כַּאֲשֶׁר קוֹצִים
בִּשְׁם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה כִּי אֲמִילָם דַּחַח דַּחֲתַנִּי
לְנַפְל וַיְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה
וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה קוֹל רִנָּה וַיִּשְׁוַעַה בְּאֶהְרֵי
צְדִיקִים יְמִין יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה עֲשֶׂה חֵיד כִּי יְמִין
יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה רֹמְמָה יְמִין יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
עֲשֶׂה חֵיד לֹא־אֲמַת כִּי־אֲחִיה וְאֶסְפֹּר מַעֲשֶׂה
יָהּ יִסֹּר יִסְרְנֵי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתַּנְנִי פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי־צְדָק אֲכַא־בָם אוֹדָה יְהוָה וְהִשְׁעֵר
לַיהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ אוֹדָה כִּי
עֲנִיתַנִּי וְהִתִּילִי לִישׁוּעָה אִידֵךְ אֲבֹן מַאֲסוֹ
הַבּוֹנִים הִתִּתָּה לְרֹאשׁ פְּנֵה אִינוּ מֵאֵת יְהוָה יֵהוּדָה
יֵהוּדָה הִתִּתָּה זֹאת הִיא גַּפְלַת בְּעֵינַיִנוּ מֵאֵת
וְהִתְהוֹם עֲשֶׂה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה

בו : זה

אנא יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה הוֹשִׁיעָה נָא : אנא
אנא יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה הַצִּלִּיתָ נָא : אנא

ברוך

לראש חדש

ברוך הַפּא בְּשֵׁם יְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֵהוּ יֵאָדְוֵהוּ בְּרַכְנוּכֶם
מִבֵּית יְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֵהוּ יֵאָדְוֵהוּ בְּרוּךְ אַל | יְהוָה
יֵאָדְוֵהוּ וַיֵּאָר לָנוּ אֲסוּרֵי־תַג בְּעַבְתִּים עַד קַרְנֹת
הַמִּזְבֵּחַ : אֵל אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ :
הִזְרוּ לַיהוָה יֵאָדְוֵהוּ יֵאָדְוֵהוּ כִּי־טוֹב כִּי לַעֲזָרְכֶם

חֲסִדוֹ : הוֹדוּ

יְהַלְלוּךָ יְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֵהוּ יֵאָדְוֵהוּ אֱלֹהֵינוּ כְּרִי־מַעֲשֶׂיךָ
וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רִצּוֹנֶךָ וְעַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּפֶלֶם בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ
וַיִּפְאָרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת
וּלְשַׁמֵּךְ נְעִים לְזַמֵּר וּמַעֲזָרִים וְעַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵר.

היחיד אינו אוטר הברכה במקום שנוהגים לברך בימי הדילוג אלא ישמע
מפי הש"צ ועונה אמן :

ברוך | אֲתָהּ יְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֵהוּ יֵאָדְוֵהוּ מְלֶכֶךְ מְהַלְלֶךָ
בְּתִשְׁבַּחֹתָ. אָמֵן :

לשמירה טוב לומר פסוק זה אחר ההלל ג' פעמים

א) וְאַבְרָהָם זָקוּן פָּא בְּיָמִים וַיְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֵהוּ יֵאָדְוֵהוּ בְּרַךְ
אֶת־אַבְרָהָם בְּכָל :

ויבין (זכריה) ישמרנו ויחינו. כן יהי רצון מלפניך אלהים חיים ומלך
עולם : : : אשר בידו נפש כל חי אמן כן יהי רצון :
יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא דיי-ברא ברעויתה.
וימליך מלכותיה. ויצמח פורקניה. ויקרב משיחה.
אמן בתיכון וביומיו ובחיי דכל-בית ישראל בענדא

ובזמן

א) בראשית כ"ד א'

חמו

לראש חדש

וּבְזִמְן קְרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. אָמֵן יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵ
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא. יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיְתַפְאֵר. וַיִּתְרַמֵּם.
וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמָה דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. אָמֵן לְעֵילָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא. שְׂרִתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא
וּנְחַמְתָּא. דְּאִמְרִין בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן : אָמֵן

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכר-
בית ישראל קדם אבונא דבשמיא וארעא ואמרו אמן :
יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיזבא ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורוח
והצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : אמן עושה שלום
במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו
ישראל ואמרו אמן : אמן

וקודם שיוציאו ס"ת אוטר יהי ה' אלהינו זכנו הכל כמו שהוא בשחרות של
חול. ובעת הוצאת ס"ת יש נוהגים לומר זה :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי אברהם ופחד יצחק אביר יעקב
אלהי השמים ואלהי הארץ שתהא שעה זו שעת רחמים
לקבל תפלותינו לפניך ברצון להיות מיון נוקבין לעורר אהבת
דודים למעלה. איש יחד פני רעהו. ויתרבה השפע בכל
העולמות ובכח סגילת הפלחני האירה פניך במשפט האירים
והיו למאורות על כסא רוד ועל ממלכתו להבין אותה ולסעדה
במשפט וצדקה ישון ושמחה ימצא בה ער יצא כננה צדקה
וכארץ תוציא צמחה וכננה ורועיה הצמיה ותרומ וחנושא עד
היות לזית הן לראש שני מלאכים בכתר אחד וזויו השפע
ההוא יושפע עלינו לנו בני מלכים בני רחל אמנו שפע ישועה
ורחמים על נר"ן לכונן את לבבנו לאהבה וליראה את שמך
יראת הרוימות ולעבדך באמת אנתנו וזרענו וזרענו. והיה
נא לצור מעונו לשני מלאכים הקדושים שרי החסד והגבורה
מליצי יושי על עם בחירך כהיום הוה לגמור נגד ס"מ הרשע
המטמין

לראש חדש

המשמין עלינו וצמא למים גנובים ולדם נקיים וברב גאונך
תהרום קמך. תורם ורוח תשאם. וירצה נא לפניך שיח
שפתותינו בהפלתנו היום דוגמת קרבן השעיר להפיץ עוון
המקטרג מעלינו. ויהא החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה
וראש לפדיון נפשנו אהבת עולם הביא לעמך עדה סגולתך
וברית אבות לבנים תזכר והיה מדוי חדש בחדשו ומדוי שבת
בשבתו יבא כל בשר להשתחות מול הדרת כבודך בירושלם
ואת צמח דוד עברך מהרה הצמיח וקרנו הרום בישועתך יראו
עינינו ויגל כבודנו ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר
עשו והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה ה' אחד ושמו אחד: עשה למען שמך. עשה למען ימנך.
עשה למען הוררך. עשה למען קדושתך. ולמען קדושת יי"ב
צדופי שמות הוי"ה וי"ב צדופי שמות אהיה המאירים כיי"ב
ראשי חדשים יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי
וגאלי. ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כונננה. ואני הפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך
ענני באמת ישעך: (ג' פעמים)

ואמר החון כרוך המקום וכו' וקרוין ד' גברי בפ' פנחס. כהן עד תמיד. לוי
חזור פ' ואסרת עד ההין. שלישי עד ונסכה. רביעי נומר הקריאה.

א) וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את
בני ישראל ואמרת אליהם את
קרבני דחמי לאשי ריח ניהחי תשמרו? הקריב
קי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד: לוי אתי הכבש
אחד תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה
(א) במדבר כ"ח.

בין

קסח לראש חדש

בין הערפים: ועשירית האיפה סלת למנחה
בלולה בשמן פתית רביעת ההין: ישראל עלת
תמיד העשיה בחר סיני לריח ניהח אשה
ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בכרש
הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני
תעשה בין הערפים כמנחת הפקר וכנסכו
תעשה אשה ריח ניהח ליהוה:

א) וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרונים סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו: עלת שפת בשבתו ערעלת
התמיד ונסכה: רביעי

ב) וכראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימים: ושלושה עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני
עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש
האחד עליה ריח ניהח אשה ליהוה: ונסכיהם
חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש יין ואת עלת החדש בחדשו

לחדשי

א) במדבר כ"ח. ב) שם

מוסף לראש חדש ושבת ר"ח

בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמִּיחֲדִים שָׁמוּ עָרַב וּבָקָר בְּכָל יוֹם תָּמִיד אֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה א' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מִלְּפָנָיו הוּא מוֹשִׁיעֵנו הוּא יוֹשִׁיעֵנו וַיְנַאֲרֵנו שְׁנִית וַיִּשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי בְּרִיחֵי לֵאמֹר הֵן גְּאֻלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית דְּהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר ב' יִמְלֶךְ יְהוָה יְהוָה הוּא לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן דָּר וְדָר הַלְלוּיָהּ ע"כ אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַאֵל הַקְּדוֹשׁ

בשבת ור"ח אומר:

אֲתָה יִצְרָת עוֹלָמְךָ מִקְדָּם בְּלִיַּת מְזֵא אֲכַתֶּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בַּחֲרַת בְּנוֹ מִכָּל הָאֲמוֹת וְרָצִית בְּנוֹ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת

וקרשהנו

בר"ח אומר:

רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ גִּתְתָּ זְמַן בְּפָרְה לְכָל תּוֹדוֹתָם בְּהִיוֹתָם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ וּבְחֵי רְצוֹן שְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר

(א) דברים ו' בעדם

מוסף לר"ח ושבת ר"ח קע

בר"ח אומר

בְּעֵדָם וּפְרוֹן לְכָלֶם הָיָה תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאָ מוֹבַח חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן וְעוֹלַת רֹאשׁ חֲדָשׁ נַעֲדָה עָלֵינוּ וְשַׁעִיר עֲזִים נַעֲשֶׂה בְּרְצוֹן וּבְעֵבוֹדַת פֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלָנוּ וְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדְךָ נִשְׁמַע בְּעִירְךָ הָאֲמוּרִים לְפָנֵי מוֹבַחְךָ אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אֲבוֹת לְפָנִים תִּזְכּוֹר יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַעֲלֵנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְחַטָּעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ וְשֵׁם

נעשה

בשבת ור"ח אומר

וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעֲבוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ וְתִתֵּן קָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂפָתוֹת מְנוּחָה וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְכַפֵּרָה וּלְפִי שְׁחָטָנוּ קָפְנִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ חֲרָבָה עֵירָנוּ וְשִׁמְם מִקְדָּשָׁנוּ וּגְלָה יְקִרְנוּ וְנִשְׁרַר כְּבוֹד מִבֵּית חַיִּינוּ וְאִין אֲנִיחָנוּ יְכוֹלִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָן וְלֹא כִּהֵן שְׂיַכְפֵּר בְּעַדְנוּ

יהי רצון מלפניך

י

מוסף לר"ח ושבת ר"ח

בר"ח אומר

כשבת ור"ח אומר

נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קַרְבָּנוֹת הַזִּבְחֵינוּ
תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהַלְכֹתָם. אֶת
מוֹסֵף יוֹם רֵאשִׁי חֲדָשׁ
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ
כְּמוֹ שִׁשְׁתַּבַּת עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ. עַל יְדֵי מִשְׁחָה
עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ
כְּאָמֹר :

(א) וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם
תִּקְרִיבוּ עֹלָה
לַיהוָה יֵאֱהַרְוֶנָּה פָּרִים
בְּגִיבְבָקֵר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד כִּבְשִׂים בְּגִי-שָׁנָה
שֶׁבַע תְּמִימִם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם
כְּמִדְבַר. שְׁלֹשָׁה

(א) כסדר ב"ח. עשרנים

מוסף לר"ח ושבת ר"ח קעא

בר"ח אומר

כשבת ור"ח אומר

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ :
עֹלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁפֶתוֹ
עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד
וְנִסְכָּה :

(א) וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם
תִּקְרִיבוּ עֹלָה
לַיהוָה יֵאֱהַרְוֶנָּה פָּרִים
בְּגִיבְבָקֵר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד כִּבְשִׂים בְּגִי-שָׁנָה
שֶׁבַע תְּמִימִם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם
כְּמִדְבַר. שְׁלֹשָׁה
עֲשָׂרִים לֶפֶר וּשְׁנַיִם
עֲשָׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן
לְכֶבֶשׂ וַיִּין כְּנִסְכּוֹ
וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנַיִם
תְּמִידִים כְּהַלְכֹתָם :
אֲהִינּוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ.
חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת

(א) כסדר ב"ח. החדש

עֲשָׂרִים לֶפֶר וּשְׁנַיִם
עֲשָׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן
לְכֶבֶשׂ וַיִּין כְּנִסְכּוֹ
וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנַיִם
תְּמִידִים כְּהַלְכֹתָם :
אֲהִינּוּ וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ.
חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת
הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְמוֹבָה
וּלְבָרָכָה לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה לִישׁוּעָה
וּלְנִחָמָה. לֶפֶר נִסְחָה
וּלְכֶבֶשׂ לְחַיִּים.
מוֹבִים וְלְשִׁלוֹם.
לְמַחֲוֵלַת חַטָּא.
וּלְקִלְיַת עֵזֶן : כִּשְׁנָה
סַעֲבֵדָת יֵאֱמַר וּלְכַפֵּרַת
פָּשַׁע. וַיֵּהָאֵרָאשׁ חֲדָשׁ
הַזֶּה סוּף וְקֶזֶן לְכַל
צְרוּתֵינוּ. תְּחִלָּה וְרֵאשִׁי

לפריון

יְהוָה יֵאֱהַרְוֶנָּה יֵאֱהִינּוּ
וְאֵלֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּעֲלֶנּוּ בְּשִׁמְחָה
לְאַרְצֵנוּ וְתִשָּׁעֲנוּ
בְּגִבּוּלֵנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת
הַזִּבְחֵינוּ תְּמִידִים
כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכֹתָם. אֶת מוֹסְפֵי
יוֹם הַשַּׁבָּת. וְיוֹם רֵאשִׁי
חֲדָשׁ נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנָךְ כְּמוֹ שִׁשְׁתַּבַּת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
מִשְׁחָה עֲבָדְךָ כְּאָמֹר :
(א) וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנַיִם
כִּבְשִׂים בְּגִי-
שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנַיִם
עֲשָׂרִים סִלַּת מִנְחָה

בלולה

מוסף לר"ח ושבת ר"ח

בר"ח אומר

בשבת ור"ח אומר

לפדיון נפשנו. כי בעמך
ישראל מפר האמות
בחרת וחקי ראשי
חדשים להם קבעת.
ברוך אתה יהוה
יאהרונה מקדש ישראל
וראשי חדשים: רצה
וקסליחת עון. (בשנה מעוברת יאמר וקכפרת
פשע). ויהא ראש חדש הזה סוף גקץ לכל
צרותינו. תהלה וראש לפדיון נפשנו. כי
בעמך ישראל מפר האמות בחרת וחקי ראשי
חדשים להם קבעת:

החדש הזה לטובה
ולברכה. ? ש שון
ולטמה לישועה
ולנחמה. לפרנסה
ולכלכלה. לחיים
טובים ולשלום.
למחילת המא.
מעוברת יאמר וקכפרת
פשע). ויהא ראש חדש הזה סוף גקץ לכל
צרותינו. תהלה וראש לפדיון נפשנו. כי
בעמך ישראל מפר האמות בחרת וחקי ראשי
חדשים להם קבעת:

ישמחו במקוהך שומרי שבת וקראי ענג. עם
מקדשי שבועי פלם ישבעו ויתענגו
מטובך והשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אותך קראת: זכר למעשה בראשית:
אהינו ואהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו
במצותיך שים חקנו בתורתך שבענו
מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבך

מוסף לר"ח ושבת ר"ח קעב

לעבדך באמת. והנחילנו יהוה
באהבה וברצון שבת קדש.
ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יהוה
יאהרונה מקדש השבת וישראל וראשי חדשים:
רצה יהוה יאהרונה אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
תקבר ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו ותרצנו
ותהוין עינינו בשובך לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה יאהרונה המחזיר שכינתו
לציון:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה יאהרונה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא. לדר ודר נודה
ך וגספר תהלתך. עד
חיינו

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה יאהרונה
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא. לדר ודר נודה
ך וגספר תהלתך. עד
חיינו

גלויותנו

מוסף לר"ח ושבת ר"ח

חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נפישך שבכר יום עמנו ועל נפלאותיך
ומובותיך שבכר עת ערב ובקר וצהרים
השוב כי לא כרו רחמיך המרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קיינו לך :

כחנוכה אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו אין מחוירין אותי
ער הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

בימי מתתיה בן יוחנן פהן גדול חשמונאי ובניו
פשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבכם
תורתך ולהעבירים מחקי רצונך ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנת
את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים
ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וממאים ביד
טהורים ונודים ביד עומקי תורתך לך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה
ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך דביר ביתך
ופנו את התיכרך ומתרו את מקדשך והדליקו גרות
במצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל

ובהודאה

מוסף לר"ח ושבת ר"ח קעג

ובהודאה ועשית עמכם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול פלה ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכריתתים ידוך פלה :
ויחלרו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם
כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו פלה
האל הטוב : ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונחי הטוב
שמך ורך נאה להודות :

בכל מקום שמתפללים כצבור יש שם נשואות כפים תמצא בדרך מ"ג. ואם
לא יש כהנים יתחיל הש"ץ או"א ואחר כל פסוק יענו הקהל כ"ר.

אלהינו ואלי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה.
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך פאמור :

הש"ץ יאמר וברכה יהוה אלהינו כלפי הויכל וישמרה לצד
ימין יאר יהוה אלהינו יאהרונחי כלפי הויכל פניו אליך ויחנה
לצד שמאל ישא יהוה אלהינו יאהרונחי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כלי ישראל עמך וברכנו אבינו
בכלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו יאהרונחי אלהינו תורה וחיים. אהבה
וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. ומזב

בענין (מד)

מוסף לר"ח ושבת ר"ח

בְּעֵינַיִךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת־כָּרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב־עוֹ וְשָׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְאֲדַבְּרֵי יְיָ הַדְּרוּגָה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי־לְרַצוֹן אֲמַר־יָי וְהַגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ הַדְּרוּגָה יְיָ הַדְּרוּגָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נַצּוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפַתוֹתֵי מְדַבֵּר מְרָמָה
וְקַמְקָלִי גַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכַל

תְּהִיָּה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכָל־תְּקִמִים עָלַי לְרַעָה מְהֵרָה

הַפֵּר עֲצָתְךָ וְקַקְק מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׂמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ

עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנֵּנִי יְהִי־לְרַצוֹן אֲמַר־יָי

פִּי וְהַגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ הַדְּרוּגָה יְיָ הַדְּרוּגָה צוּרִי וְגֹאֲלִי
עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה

שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּרְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

בר"ח בחול :

אומר החון קדיש תקבל ואח"כ ברכי נפשי
ובחנוכה גם מזמור שיר חנוכה הבית וקוה
אין כאלהינו פטום הקטורת ותנא דבי אליהו
וקדיש דרבנן ועלינו לשבח :

בר"ח ושבת :

אומר החון קדיש תקבל אין
כאלהינו פטום הקטורת ותנא
דבי אליהו כל ישראל וקדיש
דרבנן ועלינו לשבח :

מזמור לפסח

קעד

(א) תָּדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַדְּרוּגָה בְּיָמֵינוּ כִּי לְעוֹלָם

חֲסִדוֹ : יְיָ אֱמַר וְגֹאֲלִי יְיָ הַדְּרוּגָה יְיָ הַדְּרוּגָה

אֲשֶׁר גֹּאֲלָם מִיַּד־צָר : וּמֵאֲרֻצוֹת קַבְּצָם מִמִּזְרַח

וּמִמְּעַרְב מִצְפּוֹן וּמִיָּם : תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן

דָּרָךְ עֵיר מוֹשֵׁב לֹא מִצְאוּ : רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים

נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַמֵּף וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְיָ הַדְּרוּגָה יְיָ הַדְּרוּגָה

בְּצָר לָהֶם מִמִּצְוֹתֶיךָ יִצְלָם וַיְדַרְיָם בְּדַרְךְ

יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶל־עֵיר מוֹשֵׁב : יוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְיָ הַדְּרוּגָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם : כִּי־הִשְׁפִּיעַ

נַפְשֵׁי שִׁקְקָה וְנַפְשֵׁי רַעֲבָה מִלֵּא־טוֹב : יִשְׁבִּי

חֲשֵׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֵנִי וּבְרוּךְ : כִּי־הִמְרוּ

אֲמַר־יָי אֵל וְעֲצַת עֲלִיוֹן נִאֲצוּ : וַיִּכְנַע בְּעַמֵּךְ לִפְנֵי

כְּשָׁלוֹ וַאֲיֵן עֲזָר : וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְיָ הַדְּרוּגָה יְיָ הַדְּרוּגָה

בְּצָר לָהֶם מִמִּצְוֹתֶיךָ יוֹשִׁיעִם : וַיִּצִּיאֵם מִחֲשֵׁךְ

וְצִלְמוֹת וּמִסְרוֹתֶיךָ יִנְתַּק : יוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְיָ הַדְּרוּגָה חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם : כִּי־שִׁבַר

דְּלֹתוֹת נִחַשְׁתָּ בְּרִיתִי בְרוּךְ גִּדְעָה : אוֹלִים מִדָּרָךְ

פִּשְׁעִים וּמַעֲוֹנוֹתֶיךָ יִתְעַנּוּ : כִּלְאֵכֶל תִּתְעַב

נַפְשָׁם וַיִּגְיְעוּ עַד שְׁעָרֵי מוֹת : וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְיָ הַדְּרוּגָה יְיָ הַדְּרוּגָה

יְיָ הַדְּרוּגָה בְּצָר לָהֶם מִמִּצְוֹתֶיךָ יוֹשִׁיעִם : יִשְׁלַח

(א) תהלים ק"ו.

רברו

מזמור לפסח

דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליהוה
יאהרונתי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויזכרו
זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יודדי הים
באניות עשוי מזאכה במים רבים: המה ראו
מעשי יהוה יאהרונתי ונפלאותיו במצוקה:
ויאמר ויעמד רוח סערה ותרום גליו: יעדו
שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג:
יחגו וינעו כשבור וכרחקמתם תתבלע:
ויצעקו ארץ יהוה יאהרונתי בצר להם
וממצוקותיהם יוציאם: יקם סערה לדממה
ויחשו גליהם: וישמחו כישתקו וינחם אל
מחוז הפצם: יודו ליהוה יאהרונתי חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהלים
ובמושב זקנים יחלוהו: ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת
יושבי בה: ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה
למצאי מים: ויושב שם רעבים ויכווננו עיר
מושב: ויזרעו שדות וישעו כרמים ועשו פרי
תבואה: ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא
ימעייט: וימעמו וישחו מעצר רעה ויגון: שפך

מזמור לפסח קעה

בוז ערנדיבים ויתעם בתהו לאדרה: וישגב
אביון מעוני וישם פצאן משפחות: יראו ישרים
וישמחו וכדעולה קפצה פיה: מיחכם וישמר
אלה ויתבוננו חסדי יהוה יאהרונתי:

מזמור לשבועות

א למנצח לדוד מזמור שיר: יקום אלהים
יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו:
כהנהף עשן תנהף כהמים דנג מפני אש יאבדו
רשעים מפני אלהים: וצדיקים ישמחו יעלצו
לפני אלהים וישישו בשמחה: שירו לאלהים
זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלו
לפניו: אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון
קדשו: אלהים מושב יחידים | ביתה מוציא
אסירים בפושרות אד סוררים שכנו צחיתה:
אלהים בצאתה לפני עמו בצעדה בישמון
סלה: ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני
אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל:
גשם נדבות תניף אלהים נחלתה ונלאה אתה
כוננתה: חיתה ישכבה תכון במובתה לעני

מזמור לשבועות

אלהים: אדני יתראמר המבשרות צבא רב:
מלכי צבאות ידון ידון ונות בית תחלק
שקר: אסתשכבון בין שפתים בנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: בפרש
שדי מזלבים בה תשלג בצלמון: הראלהים
הרפשו חר גבננים הרפשו: למה תרצון
הרים גבננים החר חמד אלהים לשבתו אף
יהוה יאדונו ישכן לנצח: רכב אלהים
רבתיים ארפי שנאן אדני כם סיני בקדש:
עלית למרום | שבית שבי לקחת מתנות באדם
ואף סוררים לשכון | יה אלהים: ברוך אדני
יום | יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: האל |
לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות:
אלהים ימהץ ראש איביו קדקד שער
מתהלך באשמוי: אמר אדני מבשן אשיב
אשיב ממצלות ים: למען | תמהץ רגלך בדם
לשון בלביך מאיבים מנהו: ראו הליכותיה
אלהים הליכות אלי מזכי בקדש: קדמו שרים
אחר נגנים בתוך עלמות תופפות: במקלות
ברכו אלהים אדני ממקור ישראל: שם בנימן |

צער

מזמור לשבועות קעו

צעיר ידם שרי יהודה רגמתם שרי זכרון שרי
נפתלי: צנה אלהיה ענה עונה אלהים זו פעלת
לנו: מהיכנה ערירושם לה יבירו מזלבים
שי: גער תית קנה עדת אבירים בעגלי עמים
מתרפס ברציכספ בזר עמים קרבות יחפצו:
יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו
אלהים: ממזכות הארץ שירו לאלהים זמרו
אדני סלה: לרכב בשמי שמיקדם הויתן
בקולו קור עו: תנו עו לאלהים ערירושאל
גאותו ועזו בשחקים: נזרא אלהים | ממקדשי
אל ישראל הוא נתן | עו ותעצמות לעם ברוך
אלהים:

מזמור לסוכות

א) למנצח משפיר לבני קרח: באיר תערג ער-
אפיקימים בן נפשי תערג אלה
אלהים: צמאה נפשי | לאלהים האל הו מתו
אבוא ואראה פני אלהים: היתחלי דמעתתי
לחם יומם ולינה באמר אלי כלי היום איה
אלהיה: אלה אופרה | ואשפכה עלי | נפשי
כי אעבר | בסף אהים עד בית אלהים בקור-

א) תהלים ט"ב

רנה

מזמור לסוכות

רָנָה וְתוֹדָה תִּמְזֶן חוֹגֵג : מֵהַתְּשׁוּחָה | נַפְשִׁי
וּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחִילֵי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַבְּרוּ
יְשׁוּעוֹת פָּנָיו : אֱלֹהֵי עָרְבֵי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־
כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעַר :
תְּהוֹם אֲלֵךְ תִּהְיוּם קוֹרָא קְלוֹל צַנּוּרֶיךָ כְּרִמְשֵׁי שְׂבָרֶיךָ
וְגִלְיָד עָלַי עָבְרוּ : יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה יִתְּוֹדֶנֶה | יֵאֱהַרְוֶנֶה |
חֲסוּזוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי :
אוֹמְרָה | לֵאלֹהֵי סִלְעִי קָמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדֵר
אֵלֶךְ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב : בְּרִצְחָה | בְּעִצְמוֹתַי חִרְפוּנֵי
צוּרֵי בְּאֵמְרָם אֵלֵי כְּלֵי־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ : מֵהַ־
תְּשׁוּחָה | נַפְשִׁי וּמֵהַתְּהַמֵּי עָלַי הוֹחִילֵי
לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲדַבְּרוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו וְאֵלֵהי :

(א) שְׂפָמְנֵי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבֵי מִנּוּי לֹא־חֲסִיד
מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹדָה תִפְלֶמְנִי : כִּי־
אֵתָה | אֱלֹהֵי מַעוֹזֵי קָמָה וְנַחְתָּנִי לְמַה־קָּדֵר
אֵתְתִלֶּךָ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב : שְׂלַח־אוֹרְךָ וְאֵמְתֶךָ תִמְחַה
יְנַחֲנֵי יְבִיאוּנֵי אֶרֶץ־תִּרְקֹדֶשֶׁךָ וְאֶרֶץ־מִשְׁכַּנְתֶּיךָ :
וְאֲבוֹאָה | אֶרֶץ־מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶרֶץ־אֵל שְׂמַחַת גִּילֵי
וְאוֹדְךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מֵהַתְּשׁוּחָה |
נַפְשִׁי וּמֵהַתְּהַמֵּי עָלַי הוֹחִילֵי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד

(א) תתלים ס"ג

אודנו

קעז

מזמור לסוכות

אֲדַבְּרוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו וְאֵלֵהי :

מזמור של שמיני עצרת

(א) לְמִנְצַח עַרְבֵי־הַשְּׁמִינִית מְזֻמָּר לְדָוִד : הוֹשִׁיעָה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | יֵאֱהַרְוֶנֶה | כִּי־גִמַר חֲסִיד כִּי־פָסוּ
אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם : שָׂוֵא | יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
שִׁפְתַי חֲקָקוֹת בְּלֶב וּבֶלֶב יִדְבְּרוּ : יִכְרַת יְהוָה
יֵאֱהַרְוֶנֶה | כִּי־שִׁפְתַי חֲקָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבַרְתֵּי גִדְלוֹת :
אֲשֶׁר אָמְרוּ | לְלִשְׁנֵנוּ גִבּוֹר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי
אֲדוֹן לָנוּ : מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲבִיוֹנִים
עֲתָה אָקוּם | יֵאֱמֹר יְהוָה יֵאֱהַרְוֶנֶה | אֲשִׁית בְּיִשְׁע
יְפִית לִי : אֲמַרְוֹת יְהוָה יֵאֱהַרְוֶנֶה | אֲמַרְוֹת
מֵהַרְוֹת בְּסֶף צְרוּף בְּעֵגְלֵי לְאֶרֶץ מִזְקָק
שִׁבְעֵתַיִם : אֵתְתִלֶּךָ יְהוָה יֵאֱהַרְוֶנֶה | תִּשְׁמְרֵם
תִּצְרְנוּ | מִן־חֲדוֹר | זוֹ לְעוֹלָם : סָבִיב רְשָׁעִים
יִתְחַלְּכוּן כָּרָם זְלוֹת לְבַנֵּי אָדָם :

בערבית מתחילין מסור של אותו רגל ואח"כ מתפללין ערבית עד ירושלם
אמן. ואח"כ אוטרים זה :

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה יֵאֱהַרְוֶנֶה | מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־
תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם :

(א) תתלים י"ב.

(מה)

ארני

לשלוש רגלים

תפלת שלש רגלים לערבית ושחרית ומוסף ומנחה:

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל הַסִּדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר הַסִּדִּי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִקֵּד עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ מַגֵּן אֲבֹתֵינוּ:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. (בְּקִיץ מוֹרִיד הַטַּל) (בַּחֲרוֹף מוֹשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָת וּמִי רוֹמֵה לְךָ. מִקֵּד מְמִית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִשְׁמָן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ מְחִיָּה מֵתִים:

בְּשַׁחֲרִית וּבְמִנְחָה

בְּחֹזֶת הַעֲמִידָה אוֹמְרִים

בְּמוֹסֵף

בְּקִרְיָשׁ וּבְעֵרֵי צִדְקָה | בְּתַר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

כְּנוֹעִים

לשלוש רגלים

קעה

בְּמוֹסֵף

יֵאָדָונוּ אֱלֹהֵינוּ מְלֹאכִים הַכּוֹנֵי מַעֲלָה עִם עֲמֵד יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יְהִי כְּלָם קְדֻשָּׁה לְךָ יִשְׁלָשׁוּ בְּדַבַּר הָאֲמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֵלֶיךָ וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ צְבָאוֹת מְלֹא כְלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְשַׁרְתָּיו שׂוֹאֵלִים אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ מְקוֹמוֹ: מְקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן

בְּשַׁחֲרִית וּבְמִנְחָה

כְּנוֹעִים שִׁיחַ סוֹב שְׂרָפֵי קְדֻשַׁת הַמִּשְׁלֵשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֵלֶיךָ וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ צְבָאוֹת מְלֹא כְלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְשַׁרְתָּיו שׂוֹאֵלִים אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ מְקוֹמוֹ: מְקוֹמוֹ הוּא יִפֹּן

אַתָּה

בְּרַחֲמֵינוּ לְעַמּוֹת הַמֵּיחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב וּבָקֵר בְּכָד יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָונוּ יֵאָדָונוּ

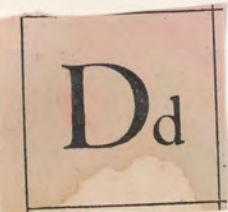
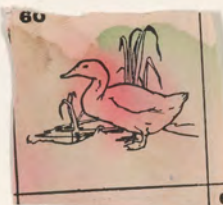
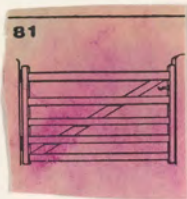
אַחֵר

שלוש הנדים

אחד: הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו.
 הוא מושיענו. הוא יושענו. ויגאלנו שנית.
 וישמיענו ברחמי רעיני כרחי לאמר. הן
 גאלתי אתכם אחרית פראשית להיות לכם
 לאלהים. אני יהוה אלהי אבותיכם: ובדברי
 קדשך פתוב לאמר. (ב) ימלך יהוה אלהי אלהינו
 לעולם אלהיך ציון קדר ודר הללויה: ע"ב
 אתה קדוש ושמו קדוש. וקדושים בכריום
 יהללוך סלה: פרוף | אתה יהוה אלהי אלהינו
 האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
 בנו. ורוממתנו מכל השונות. וקדשתנו
 במצותיך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמוך
 הגדול והקדוש עלינו קראת:

כשחל י"ש כסוצאי שבת אומרים:
 ותודיענו משפטי צדקך. ותלמדנו לעשות בהם חן
 רצונך. ותתן לנו יהוה אלהינו
 באהבה. משפטים ישרים ותורות אמת. חקים ומצוות
 טובים. ותנחילנו ומני שטון ומועדי קדש וחגי נדבה.
 ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל.
 בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום
 השבועי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת. והקדשת
 (ב) תהלים קמ"א.
 את

קעט

לשלוש הנגלים

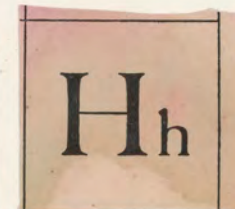
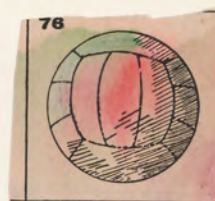
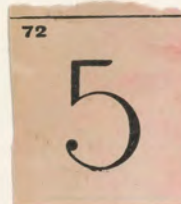
את עמך ישראל בקדושתך: ע"כ
 ותתן לנו יהוה אלהינו אלהינו באהבה (לשבת
 ושבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה הנגים
 וזמנים לששון את יום (לשבת השבת הזה ואת יום)
 (בפסח) חג המצות הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה
 זמן חרותנו: (בשבועות) חג השבועות הזה. את יום טוב
 מקרא קדש הזה זמן מתן תורתנו: (בסוכות) חג הסוכות
 הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו: (בש"ע)
 שמיני חג עצרת הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה
 זמן שמחתנו: (באהבה) מקרא קדש וזכר ליציאת
 מצרים: *

למוסף אומרים כאן אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו וכו':
 אלהינו ואלהי אבותינו. יעקב ויבא ויגע
 ויראה

למוסף

* אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו נגינו
 מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
 ואין אנו יכולין לעלות וקראות וקהשתחות
 לפניך בבית בחירתך בנהו הדרך בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמה עליו מפני תיך
 שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו מקדך רחמן

שתשוב

לש לש הגלים

ויראה וברצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון
משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפקטה לטובה לחן לחסד
ולרחמים. ביום (לשבת השבת הזה. וביום (בפסח חג
המצות) (בשבועות חג השבועות) (בסוכות חג הסופות) (בש"ע

שמיני

לסופך

שתשוב ותרם עלינו ועל מקדשך ברחמיך
הרבים. ותבנהו מהרה ותגדל כבודו. אבינו
מזכנו אלהינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרב פוורנו
מבין הגוים. ונפוצותינו בגם מירבתי ארץ.
והביאנו יהוה אלהינו יהוה אלהינו לציון עירך
ברנה ולירושלם עיר מקדשך בשמחת עולם.
אנא אלהינו. ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים כסדרם ומוספים בהזקתם את
מוסף בשבת מוספי יום השבת הזה ואת כפסח יום חג
המצות. בשבועות יום חג השבועות. בסוכות יום חג הסופות.
בשמיני עצרת יום שמיני חג העצרת. הנה. את יום טוב

מקרא

לשרש הגלים

קפ

שמיני חג עצרת) הנה. ביום טוב מקרא קדש

הנה

לסופך

מקרא קדש הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך.
על ידי משה עבדך:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו.
טוב ומטיב הדרש לנו. שובה עלינו
בהמון רחמיך בגדל אבות שעשו רצונך.
בנה ביתך כבתחלה. פונן בית מקדשך על
מכוננו הראנו בבנינו. שמחנו בתקוננו. והשב
שכינתך לתוכו. והשב בהנים לעבודתם.
ולוים לשירם ולזמרים. והשב ישראל לגוייהם.
ושם נעשה ונראה ונשתחוה לפניך. בשלש
פעמי רגלנו בכל שנה ושנה. ככתוב בתורה.
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר. בחג
המצות. ובחג השבועות. ובחג הסופות. ולא
יראה את פני יהוה אלהיך ריקם. איש כמתנת
ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן

קף: והשיאנו וכו'

הזה. לרחם בו עלינו ויהושיענו. וזכרנו יהוה
 יאהרונהי אלהינו בו למזבח. ופקדנו בו לברכה.
 והושיענו בו לחיים טובים. ברבר ישועה
 ורחמים. חוס והגנו וחמול ורחם עלינו והושיענו
 כי אלקי עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:
 והשיאנו יהוה יאהרונהי אלהינו את ברפת
 מועדיך. לחיים בשמחה ובשלוש.
 באשר רצית ואמרת לברכנו בן תברכנו סלה.
 קדשנו במצותיך. שים חלקנו בתורתך. שבענו
 משזבחך. שמח נפשנו בישועתך. ומהר לבנו
 לעבדך באמת. והנחילנו יהוה יאהרונהי
 אלהינו (בשבת באהבה ובציון) בשמחה ובששון
 (בשבת שבתות ו) מועדי קדשיך. וישמחו בך כל
 ישראל מקדשי שמה. ברוב אתה יהוה
 יאהרונהי מקדש (בשבת השבת ו) ישראל והזמנים:
 רצה יהוה יאהרונהי אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה והשב העבודה לדבר
 ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה
 תמכר בציון ותהי לציון תמיד עבודת
 ישראל עמך:

ואתה ברחמיה הרבים. תחפוץ בנו ותצננו
 ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים:
 ברוב אתה יהוה יאהרונהי המחזיר שכנתו
 לציון:

מורים דרבנן

מורים אנוחנו קדש אתה
 הוא יהוה יאהרונהי
 אלהינו ואהי אבותינו אהי
 כל בשר ויצרנו ויצר
 בראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש על
 שהחייטנו וקמתנו בן
 תחינו ותחננו. ותאסוף
 גליותינו לחצרות קדשך.
 לשמך חקיך ולעשות
 רצונה. ולעבדך בכלב
 שלם. על שאנו מורים קדש:
 ברוב אל ההודאות:

מורים אנוחנו קדש אתה
 הוא יהוה יאהרונהי
 אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צורנו צור
 חיינו ומגן ישענו אתה
 הוא. קדור ודר גודה
 קדש וגמול תהלתך. על
 חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו הפקודות
 קדש. ועל נפיק שפכר
 יום עפנו ועל נפלאותיך

וטובותיך שפכר עת. ערב ובקר וצהרים.
 הטוב כי לא כרו רחמיה המרחם כי לא תמו
 חסדיך כי מעולם קנינו קדש:
 ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
 מקבנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

לשרש רגלים

ויתקלו ויברכו את־שמו הנדור באמת לעולם
כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה
האל הטוב: ברוך אתה יהוה יהוה אלהינו יאהרונתי הטוב
שמו וקדו נאה להודות:

בכל מקום שמתפללים בצבור יש שם נשיאות כפים תמצא בדרך מ"ג. ואם
לא יש כהנים יתחיל הש"ץ או"א ואחר כל פסוק יענו הקהל כו"ר.

אלהינו ואלי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה.
הפתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך באמור:

הש"ץ יאמר יברכה יהוה אלהינו כלפי הויכל וישמרה. לצד
יסין יאר יהוה אלהינו יאהרונתי כלפי הויכל פניו אלך ויחנה.
לצד שמאל ישא יהוה אלהינו יאהרונתי פניו אליך וישם לך שלום:
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה היום חן וחסד ורחמים
עלינו וערפך ישראל עמך וברכנו אבינו
בלנו באתך באור פניך. כי באור פניך נתת
לנו יהוה אלהינו יאהרונתי תורה ותיים. אהבה
וחסד. צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב
בעיניך לברכנו ולברך את־כָּרְעֵךְ עמך ישראל
ברוב־עין ושלום:

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי המברך את־
עמו ישראל בשלום אמין:

רשרש רגלים קפב

יהוה רצון אמרי־פי והגיון לבי לפניה יהוה אלהינו
יאהרונתי צורי וגאלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל

תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך
תרוף נפשי. וכל־תקמים עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען
שמו. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך.

עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידיך
הושיעה ימינך וענני: יהוה רצון אמרי־
פי והגיון לבי לפניה יהוה אלהינו יאהרונתי צורי וגאלי:
עשה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה
שלום עלינו ועל כרעמו ישראל אמין:

קידוש לשרש רגלים

אם חל יום טוב בשבת אימרים:

יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם:
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר
עשה: ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא

קידוש לשדש רגלים

אלהים לעשות:

ואם הל יום טוב כחול מתחילין כאן:

סברי מרגן ברוך אתה יהוה אלהינו

מקד העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מקד

העולם אשר בחר בנו מכל

עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו

ותתן לנו יהוה אלהינו באתהבה (לשבת

שבתות ומנוחה ו) מועדים לשמחה חגים

וזמנים לששון את יום (לשבת השבת הזה ואת יום

בפסח) חג המצות הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה

זמן חרותנו: (בשבועות) חג השבועות הזה. את יום טוב

מקרא קדש הזה זמן ממן תורתנו: (בסוכות) חג הסוכות

הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו: (בש"ע)

שמיני חג עצרת הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה זמן

שמחתנו: באתהבה מקרא קדש זכר ליציאת

מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל

העמים (שבתות ו) מועדי קדשך באהבה וברצון

בשמחה ובששון הנחתנו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מקדש (השבת ו) ישראל

והזמנים:

ברוך

קידוש לשדש רגלים

ואם הל יום טוב כמוצאי שבת אומרים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מקד העולם

בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מקד העולם המבדיל

בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים

ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת

לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי

המעשה וקדשת והבדלת. והקדשת את עמך ישראל

בקדשתך: ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו המבדיל בין

קדש לקדש: ע"כ במוצאי שבת

(בליל שני של סכות אומר בראשון שהחיינו ואחר כך לישב בסוכה)

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מקד העולם

אשר קדשנו במצותיו וצוינו לישב בפסח:

בימים האחרונים של פסח אין אומרים זה:

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מקד העולם

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

קידוש ליל ראש השנה

בשבת אומר יום הששי וכו' כחול מתחיל כאן

סברי מרגן ברוך אתה יהוה אלהינו מקד

העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו מקד העולם

אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון

וקדשנו במצותיו ותתן לנו יהוה אלהינו אלהינו

אלהינו באתהבה (את יום השבת הזה ו) את יום הזכרון

הזה

קידוש לראש השנה

הָיָה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה יוֹם (זכרון)
תְּרוּעָה (בְּאֵהָבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לְיִצְיָאת
מִצְרַיִם. וּדְבָרָךְ מִקְדָּנֵנוּ אָמֵת וְקָיָם לְעַד : בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהֲרֹנֵהוּ מִקְדָּךְ עַל כָּךְ הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ
(השבת ו') יִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְכָּרוֹן :

אם הל יום שני כמוצאי שבת אומר ברכת בורא סאורי האש ופרכת
המבדיל בין קדש לחול וכו' כנוכר ל.ו.ל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהֲרֹנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ מִקְדָּךְ הָעוֹלָם
שֶׁהֵינָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה :

תקון חנוכה

בכ"ה בכסליו מתחילין ח' ימי חנוכה ואסורים בהספד (אלא
לחכם בפניו) ותענית ואין אומרים צדוק הרין. כלילה הא'
מדליק נר א' מכאן ואילך מוסיף נר אחר בכל לילה עד ליל
שמיני יהיו שמינה נרות. ומניחו בפתח הסמוך לר"ה מבחוץ
ובשעת הרחק מניחו על שולחנו וריו ונוהגים להניח בפתח הבית.
ומניחו בטפח הסמוך לפתח משמאל כרי שהיה מיוזה מימין
ומניחו למעלה מג' טפחים ולמטה מי' טפחים. זמן הדלקתה
משתשקע החמה. סדר הדלקתה כליל הא' ידליק הנר שבצר
ימינו שהוא היותר רחוק מהפתח מכל ז' הנרות וכליל ב' ידליק
נר הב' לו שהוא יותר סמוך אל הפתח מן הא' ואח"כ יפנה
אל הימין וידליק הנר הא' וכעד"ו כל שאר הלילות עד שנמצא
כי כלילה האחרונה מדליק הנר שבצר שמאלו שהוא הנר היותר
קרוב וסמוך אל הפתח ומתחיל בו ונפנה לצד ימינו הקרוב
קרוב קודם ימצא כי הנר הא' מכילם שהיא כצר ימין המדליק
נדלק אחריו כלילה אחרונה שער הבונות : מדליקין בבהכ"ם
משום פרסומי ניסא ומניחו בצד דרום ומדליקי מטורח למערב.
בערב שבת מדליקין נ"ח יאח"כ נר שבת. וכמ"ש בבהכ"נ
מדליקין

תקון חנוכה הפד

מדליקין אחר קדוש התקבל קודם הברלה וכביתו אחר הברלה.
אין אדם יוצא בנ"ח שהדליקו בכיהכ"נ. אשה חייבת בהדלקת
נ"ח ומציאה בעלה וכל בני הבית בהדלקתה. קטן שהגיע
לחנוך חייב להדליק. ומדליק בעבור אחרים וי"א שלא ידליק
לאחרים. אפי' עני המהפרנס מצדקה שואל או מוכר כסותו
ולוקח שמן להדליק (בכל לילה נר אחד) כל השמנים והפתילות
בשרים לנ"ח ושמן זית מציה מן המוכחר. שעור השמן. שיהיה
דולק משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק שהוא כשיעור
חצי שעה. שכח או הויר לכתחילה מדליק והולך עד שתכלה
רגל מן השוק. ואם עבר זה הזמן ולא הדליק מדליק והולך כל
הלילה ואם עבר כל הלילה ולא הדליק אין לו תשלומין. וכלילות
האחרות ידליק כמו שאר בני אדם. כשהגיע זמן הדלקה אסור
לאכול או ללמוד. הרלקה עושה מצוה לפיכך אם כבתה אינו
זקוק לה ואם רוצה להחמיר ידליק בלא ברכה. ואסור להשתמש
לאור נ"ח ומניחין נר נוסף רחוק קצת שאם ישתמש לאורה
יהיה לאור הנוסף :

לשם יחיד קורשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
ורחימו (יאההיהה) ורחימו ודחילו (יאההיהה) ליחרא שם
י"ה בו"ה ביחורא שלים דהוה בשם כל ישראל הנה אנתנו באים
לקיים מצות הרלקת נ"ח כמו שתקנו לנו רז"ל עם כל המצוות
הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח
ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נועם וכו' :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהֲרֹנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ מִקְדָּךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר
חֲנֻכָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהֲרֹנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ מִקְדָּךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵי הָהֵם בְּזִמְנֵי
הַזֶּה :

ברוך

תקון חנוכה

ברוך אתה יהוה אלֵהינו ואלֵהינו יאהרוננו מִקֵּד הַעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּימוֹ וְקִימוֹנוֹ וְהַגִּיעוּנוֹ לְזִמְנֵי הַזֶּה:
הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֲנַחְנוּ מִדְּלִיקוֹן עַל הַנְּסִים וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת.
וְעַל הַנְּפִלְאוֹת. שְׁעִישִׁית לְאֲבוֹתֵינוּ. עַל יְדֵי כַחֲנִיךְ
הַקְּדוֹשִׁים. וְכֵן שְׂמוֹנֵת יָמֵי הַנֶּפֶחַ הַנְּרוֹת הַלְלוּ קֹדֶשׁ וְאֵין
לָנוּ רֵשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אֵלֶּא לְרֹאוֹתָם בְּלִבְךָ כִּדְרֵי
לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נְסִיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ:

תפלת ערבית

יש נוהגין לומר מזמור שיר חנוכה הכית לרוד ארומך כהן פ"ד
ומתפללים ערבית כסדר החול אלא שאימרים על הנסים. שחרית
מתפללין כמו בחול ואומר על הנסים וגומרים ההלל וקריש
לעילא מוציאין ס'ת ואומרים ברוך המקים וגדלו וקורין ג' גברי
בפרשת נשא. יום א' קירא הכהן עד המשכן ולוי עד חנוכה
המונח וישראל עד עמינדב:

(א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
אֶהְרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: ׀ יִבְרַכְךָ יְהוָה
וַיִּשְׁמְרֶךָ: ׀ יֵאָר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: ׀ ׀
יֵשֵׂא יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׂלוֹם: ׀ ׀
וַשְׁמוּ אֶת שְׁמֵי עַרְבֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵנִי אֲבָרְכֶם: ׀ ׀
וַיְהִי בַיּוֹם בְּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן
וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־

(א) כמדבר ו'.

המונח

תקון חנוכה

קפה

הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשַׁחֵם וַיִּקְדֹּשׁ אֹתָם:
וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֵאשֵׁי בַיִת אֲבֹתָם הֵם
נְשִׂאֵי הַמִּפְתָּח הֵם הַעֲמֻדִים עַל־הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ
אֶת־קַרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שְׁש־עֶגְלוֹת צֹב וּשְׁנֵי
עֶשֶׂר בָּקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר לְאֶחָד
וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעִבְדֶּךָ אֶת־עֲבֹדַת
אֶחָד מִזֶּעֶד וְנָתַתָּ אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
עֲבֹדָתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: אֵת | שְׁתֵּי הָעֶגְלוֹת וְאֵת
אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם:
וְאֵת | אַרְבַּעַת הָעֶגְלוֹת וְאֵת שְׂמוֹנֵת הַבָּקָר נָתַן
לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בִּן־אֶהְרֹן
הַכֹּהֵן: וְדִבְנֵי קָהַת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
עֲלֵיהֶם בַּכֶּתֶף יֵשְׂאוּ: וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת הַנֶּפֶחַ
הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־
קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־
קַרְבָּנָם לְחֻנְפַת הַמִּזְבֵּחַ: וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם
הַרְאִשׁוֹן אֶת־קַרְבָּנָו גֵּחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה

(מז)

יהודה

תקון חנוכה

יהודה: וקרפנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדוש שניהם ומלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת:
פר אחד בורבקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת: ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן עמינדב:

יום ב' מהפללים כמו אתמול על הנסים והלל גמור וס"ת כהן
קורא מן כיום השני עד קמרת לוי מפר עד צוער. ישראל חוזר
וקורא מביום השני עד סוף הקרבן וכעוה"ד בשאר ימים:

פרשת יום שני

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקריב את
קרבני קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחמאת: ולזבח השלמים בקר שנים אולם חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער:

פרשת יום שלישי

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת: ולזבח
השלמים

רחנוכה

קפו

השלמים בקר שנים אולם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליאב בן חלן:

פרשת יום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחמאת: ולזבח השלמים בקר שנים אולם חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור:

פרשת יום חמישי

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישרי: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחמאת: ולזבח השלמים בקר שנים אולם חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישרן:

פרשת יום ששי

ביום הששי נשיא לבני גר אליסף בן דעואל: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קמרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אולם חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל:

פרשת יום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן

לחנוכה

בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב מלאה קמרת : פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים
אחד לחמאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד :

פרשת יום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פרהצור : קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב מלאה קמרת : פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחמאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פרהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירן בן גרעני : קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב מלאה קמרת : פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחמאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישרי : קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה : כף אחת עשרה והב מלאה קמרת : פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחמאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישרי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פנעיואל בן עכרן :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב מלאה קמרת : פר אחד בן

בקר

לחנוכה

קפו

בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה : שעיר עזים אחד
לחמאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פנעיואל בן עכרן :

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה והב מלאה קמרת : פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה : שעיר עזים אחד
לחמאת : ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע בן עינן :

זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּוֶשֶׁה אֲתוּ מֵאֵת
נְשֵׂי־אֵי יִשְׂרָאֵל קִעֲרַת כֶּסֶף שְׁתֵּים עָשָׂר
מִזְרָק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עָשָׂר
שְׁלִשִׁים וּמֵאָה הַקִּעֲרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים
הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּד כֶּסֶף הַגְּבִלִים אֲרָבַע
מֵאוֹת בְּשִׁקְל הַקֹּדֶשׁ כִּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עָשָׂר
מֵלֵאת קִמְרַת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה חֶבֶךְ בְּשִׁקְל
הַקֹּדֶשׁ כִּדְזָהָב הַכִּפּוֹת עָשָׂרִים וּמֵאָה כֹּד
הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עָשָׂר
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחָתָם וְשַׁעֲרֵי
עֹזִים שְׁנַיִם עָשָׂר לְחַמָּאת וְכֹל בְּבָקָר זָבַח
הַשְּׁלָמִים עָשָׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שְׁלִשִׁים
עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת

חנכת

לחנוכה

חֲנֻכַּת הַמְּנוֹחָה אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ : וּבָבֹא מֹשֶׁה
אֶל־אֱהֹרָהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל
מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדוּת
מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־
מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת : וַיַּעַשׂ
כִּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הַעֲלָה נֵרֹתֶיהָ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה
מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּבָה עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הִיא
כַּמְּרֹאֶה אֲשֶׁר הָרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשָׂה
אֶת־הַמְּנוֹרָה :

ראש חדש טבת שחל בחור

טתפלקין כשאר הימים. ומזכירין יעלה ויבא בעבורה. ועל
הנסים בהודאה וגומרים ההלל. ואומר החזן קריש
התקבל. ומציאין בי ב' ספרים בראשין קורין שלשה גברי כפ'
ראש חדש ולא יאמר קריש. ובספ' שני קורא הרביעי בחנוכה
הנשיאים מענין היום. וקריש לעילא ואמרים אשרי וכו' לציון.
ובית יעקב. ומזכיר שיר חנוכה הבית לרוד. ושיר של יום.
והושיענו. ומחזירין הספרים למקומן. ואומר קריש לעילא.
ומתפללין מספ' של ראש חדש ואמרים על הנסים. וקריש התקבל.
וברכי נפשי את ה'. וקריש יהא שלמא, וקיה אל ה'. ופסום הקמירה.
הנא דבי אליהו. וקריש רבנן. וברכי. ועלינו לשבח :
בשחרית

שבת וחנוכה קפה

בשחרית מסדרין הזמירות כשאר שבתות ומהפללין ואמרים
על הנסים בהודאה וגומרין ההלל וקריש התקבל.
מוציאין שני ספרים. וקורין בספר ראשון שבעה גברי בפרשת
השבוע. ואומר קריש לעילא. והמפטיר קורא בספר שני בחנוכה
הנשיאים מענין היום. ואומר קריש לעילא. ומפטיר רני ושמחי.
ואם חלו שתי שבתות בחנוכה עושין כסדר הזה. בשבת ראשונה
מפטיר רני ושמחי. ובשבת שניה מפטיר בנרות שלמה ויעש
חירום. ומברך למלך ולקהל. ואומר אשרי. ומחזירין הספרים
למקומן. ואומר קריש לעילא. ומתפללין מספ' ואומר על הנסים
בהודאה וגומרין כמו בשאר שבתות :

שבת וראש חדש וחנוכה

בשחרית מסדרין הזמירות כשאר שבתות. ואמרים יעלה
ויבא בעבורה. ועל הנסים בהודאה. וגומרין ההלל.
ואומר קריש. התקבל. ומציאין ג' ספרים. וקורין בספר ראשון
ששה גברי בפרשה השביעי. ולא יאמר קריש. והשביעי קורא
בספר שני כפ' שבת וראש חדש. ואומר קריש לעילא. והמפטיר
קורא בספר שלישי בחנוכה הנשיאים מענין היום. ואומר קריש
לעילא. ומפטירין רני ושמחי. ומברך למלך ולקהל. ואומר
אשרי. ומחזירין הספרים למקומן. ואומר קריש לעילא. ומתפללין
הפלת מספ' שבת וראש חדש. ואמרים על הנסים בהודאה.
וגומרין תפלתם כמו בשאר שבתות :

מ"ו בשבט אין מתענין בו ואין אמרים בו תחנון לפי שהוא
ר"ה לאילנות ונוהגין להרכות בפירות האילן :

סימן להפסקת ד' פרשיות אם חל ר"ח אדר בשנים פשוטות
או ואדאר במעוברות ביום שבת הוא זמ"ל. ביום ב' ב"ו. ביום
ד'. ד"ד ביום ו' ובי"ו. ר"ל ב' הפסקיה :

שבת שקלים בשבת שלפני ר"ח אדר הסמוך לניסן מוציאין
שני ספרים. בראשון. קורין שבעה גברי בפרשת
השבוע. ואומר קריש לעילא. והמפטיר קורא בספר שני פרשה
ראשונה

פרשת שקלים

ראשונה של כי תשא. ואמר קדיש לעילא ומפטירין ויכרות
יהודיע. ואם חל ר"ח אדר בשבת. מוציאין שלשה ספרים.
בראשון קורין ששה גברי. ואינו אומר קדיש. וכשני קורא
השביעי בפרשת ר"ח. ואומר קדיש לעילא. והמפטיר קורא בשלישי
פ' כי תשא. ואמר קדיש לעילא ומפטירין ויכרות יהודיע:
שבת זכור בשבת שלפני הפורים אהר חורת הפלה שחרית
אומרים קדיש תתקבל ואחר כך יש ניהגים לומר מי כמוך:
מי כמוך. ואין כמוך. מי דומה לך. ואין דומה
לך: ארון חסדך בר יחדל. אמיתך מכבד
עז ומגדל. פי הית מעוז לך. ומעוז לאביון
בצר לו: בימי חרפי מקדמוני. פי דבר רוח
יהוה. והיום אם גרשוני עוני. דודי רי ואני לו:
גמלני מאז טובות. גלויות ידועות ללבוות.
גם אם יהיו הצרות קרובות. אשרי בר חוכי
לו: דמי מתקוממי אזה. ודגלי ארים כדבר
כל הוזה. הנה אלהינו זה. קוינו לו: היום
אביעה חירות. היו מני קדם עתידות. נפלא
בם המבין צפוני סודות. יוצרי ממשן לעבד
לו: ויהי בימי אחשורוש. מקד הוקם ער
כברוש. נשא ארם ער בר קצין וראש. ויי הנית
לו: בשנת שרש מלכותו. בהראות לך
עבדיו תכונתו. ואבני גזר מתנוססות על אדמתו.

ועפרות

שבת זכור

קפט

ועפרות זקב לו: חקק לך פני שושן נתן.
והקדיש קרואיו כחתן. כחצר גנת ביתן. אזה
למושב לו: מעם עשות רצון בר איש ויצרו.
ואין אונם לאיש יין עברו. ולתת לך שואר
די מחסורו. אשר יחסר לו: יחד אספו בר
הנדרשים. גם ושתי המלכה עשתה משתה
נשים. ומשתה הנשים פאנשים. שבעת ימים
יספרו לו: כטוב לב המלך בין. אמר להביא
לפניו את יפת העין. ותמאן בדברו לאמר אין.
העזה פניה ותאמר לו: לקרובים אקיו היושבים
עלי כן. שאל ויעצוהו ממוכן. הוא המן לפורענות
מוכן. לבו יקבץ און לו: מועצותיו בדת נתונות.
היו לעמי רפואות צפונות. פי גולי אגרות
ראשונות. גם פליטה לא היתה לו: נועץ לקרא
לך המוניו. להביא כל יפת תאר לפניו.
והנערה אשר תימב בעינו. מהור ימהרנה לו:
סנסן יאיר האיר וזרח ישיש בגבור לרוץ ארה.
מרים מכה ציץ רפואה פרה. פי הפלה יי חסיד
לו: עמו נאמנה הרסה תמה. היא אסתר בת
דודו. ברה כחמה. ובמות אביה ואמה. לקחה

(מח)

מרדכי

שבת זכור

מִרְדְּכֵי לוֹ: פָּגַעָה הוּ וְתַקְדָּה וְהַלּוּם. וְתַלְקָה
אֶסְתֵּר אֶל בַּיִת הַמֶּלֶךְ. גִּזְרַת יְהוּדָה. וּמִרְדְּכֵי
צִוָּה לָהּ לָכֵי לְשָׁלוֹם. כִּי הוּא אֲדֹנָיָה וְהִשְׁתַּחֲוִי
לוֹ: צִדֵּק לְבָשָׁה בְּמִמְלַכְתָּהּ. לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר
עִמָּה וּמוֹדֵדָתָהּ. וְהַמֶּלֶךְ אֶהְבֵּה וַיִּרֶב תִּפְאַרְתָּהּ.
כִּי מֵיֵי הַיְיָ הָיְתָה לוֹ: קָשָׁב רַב קָשָׁב צִרּוֹר הַמּוֹר.
מִפְּרִיֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּבוּעִים לְשִׁמּוֹר. וְהָנֶם הוֹשָׁבִים
עַל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. הָבָה נַחֲכֶמָה לוֹ: (רְצַח
הָאֶחָד לְשִׁמּוֹר כְּפָלִים. מִשְׁמֵרְתוֹ וּמִשְׁמֵרֵת חֲבֵרוֹ
שְׁתֵּי יָדַיִם. וְהַשְׁנֵי סָם בְּסִפְּלֵי הַמַּיִם. שָׁם שָׁם
לוֹ): רָחֲשָׁה אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּאִמְרֵי שִׁפְרָה. בְּשֵׁם
מִרְדְּכֵי וּנְכַתֵּב בְּסִפְּרָה. בְּקִשׁ וּנְמַצָּא לְפָנָי צְבִי
עוֹפָר. כִּי בּוֹל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ: שְׁנִיָּהֶם נִתְּרוּ
עַל הָעֵץ. כִּי שָׁמַע מִרְדְּכֵי לְשׁוֹנֵם בְּתוֹעֵץ.
נִשְׁקָה לְמֶלֶךְ סָם הַמּוֹת רוֹעֵץ. אוֹרֵי יִפְתָּה
וְנוֹכְרָה לוֹ: תְּשׁוּעָה זֹאת צְפוּנָה קְדוֹר אֲחֵרוֹן.
נְכַתְּבָה עַל סֵפֶר הַזְּכָרוֹן. לְהִיּוֹת לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ
תְּגִמוֹד וַיִּתְּרוֹן. כִּי פוֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ:
אֲחֵר כֹּל אֵלֶּה הַדְּבָרִים. אֲחֻשׁוֹרוֹשׁ אֶת הָמֶן
הָרִים. וַיִּנְשְׂאָהוּ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים. וְתוֹעֵפּוֹת

הרים

שבת זכור

קצ

הָרִים לוֹ: נִמְנַע מִרְדְּכֵי מִסְגּוֹד לְרָשָׁע. נִין
עֲמִלְקָא אֲשֶׁר מִכְּבִטָּן פֶּשַׁע. וְזֶה הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ
פֶּשַׁע. לֹא יֵאבֶה יֵי סְלוּחַ לוֹ: יוֹם פָּרְעוֹ לוֹ כֹּר
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. וּמִרְדְּכֵי בְּתוֹמוֹ הוֹלֵךְ. בְּקִשׁ לְחַרְחֹר
רִיב עַל עַם דָּד וְהַקְדָּה. עוֹבֵר וּמִתְעַבֵּר עַל רִיב
לֹא לוֹ: יַעֲץ תְּחַבּוּלוֹת כְּשִׁפְיִם בְּצִדּוֹ. וַיִּבּוֹ
בְּעֵינָיו בְּגֵאוֹן חֲמוּדוֹ. לְשָׁלוֹחַ יָד בְּמִרְדְּכֵי לְבַדּוֹ.
כִּי לְדָבָר יִחַבֵּל לוֹ: הִרְבָּה כֶּסֶף וְוָהָב לְבָלֵי חוֹק.
וַיֵּאמֶר בְּלָבוֹ זֶה יַעַת לְשִׁחוֹק. וַיִּבֵּא עֲצוֹת מִרְחוֹק.
לְרִשְׁתָּ מוֹשְׁכָנוֹת לֹא לוֹ: וַיִּפֹּל פּוֹר וַיִּדּוּ בְּנוֹרֵךְ
הָדָה. וַיֵּרָא כִּי בְּאֶדְרֵי מֵת אָבִי הַתְּעוּדָה. וְלֹא
זָכַר כִּי הִיא עֵת הַלְיָדָה. חֲבִלֵי יוֹלָדָה יִבּוֹאוּ לוֹ:
דוֹב אוֹרֵב יַעֲצוּהוּ רַעִיוֹנָיו. וַיִּשְׂאֵל שְׂאֵלָה
מֵאֲדוֹנָיו. וְגַם הוּא שָׁנִי אֲרִיּוֹת שְׁנָיו. וּמִתְלַעֲזוֹת
קָבִיא לוֹ: הֵן עִם אֲחֹרֵי נְזוּרוֹ. וְדַתִּיהֶם שׁוֹנוֹת
וְדַתָּךְ בֶּל יִנְצוּרוּ. רוּחַ יוֹרְעוֹ וְסוֹפְתָה יִקְצוּרוּ.
קָמָה אֵין לוֹ: הַכִּינּוֹתִי כֶּסֶף לְגִנְיָה יַעַל. לֹא אֶבֶד
זֶה חֲגוּי הַנְּגַעַל. כֹּר הַכְּרִפִּים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ
לְבַעַל. וְכֹר הִפָּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ: דְּהָבִיא
אֶל גְּנוּי הַמֶּלֶךְ אוֹסֵף. עֲשֵׂרֵת אֲלָפִים בְּכָרִי כֶּסֶף.

ונפש

שבת זכור

וּנְפֹשׁ אִבְהָהּ לְכָל בֵּית יוֹסֵף. פֶּעַם אַחַת וְלֹא
אֲשַׁנָּה לוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי קֶדֶךָ קִנְיָנָה.
וְזֹאת טַבַּעְתִּי עַל יַד יְמִינָהּ. וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ
כַּמִּטָּב בְּעֵינָהּ. וּבֹא עַד קִצּוֹ וְאִין עֲזֹר לוֹ:
יֵצֵא וּסּוּפְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרְאוּ. וַיִּכְתְּבוּ בְּכָל אֲשֶׁר
הוֹרְהוּ. וּבְכָל עַם וְעַם רָצִים יֵצְאוּ. שְׂרֵי הַרְכָּב
אֲשֶׁר לוֹ: הִיָּה דְבָרוֹ נְחוּץ לֵאמֹר. כִּרְם חֲמֹר
בְּיוֹם אֶחָד לְזִמּוֹר. בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בְּאֶדְרַחְסֵי
וְגִמּוֹר. לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ: קָרַע מְרֹדְכִי
בְּגָדָיו לִפְנֵי אֵל. וַיִּצְעַק מֵרַע עַל גּוֹלְתַת אֲרִיאֵל.
הַבְּנִים אִין לְיִשְׂרָאֵל. אִם יוֹרֵשׁ אִין לוֹ: טָרַף
טָרַף שְׂאֵר הַמּוֹנֵי. מִי נָתַן לְמַשִּׁיסָהּ יַעֲקֹב
לְמוֹנֵי. וַיִּשְׂרָאֵל לְבוֹזִים הִלָּא יִי. זֶה חֲטָאנוּ לוֹ:
נִעְרוֹת אֶסְתֵּר הַגִּידוּהָ דְבַר. שְׁמַעְנוּ צַעֲקָה
בְּיַעֲנִים בְּמִדְבָּר. וּמְרֹדְכִי בְּלְבוּשׁ שֵׁק עֵבֵר. לֹא
יִדְעֵנוּ מָה תִּיָּה לוֹ: בְּגָדִים שְׁלָחָה לְהַלְבִּישׁוֹ.
וְלֹא קָבַל מִמְּרוּרוֹת נִפְשׁוֹ: וְתִשְׁלַח לְהַתִּיד
לְחִקְרוֹ וּלְדַרְשׁוֹ. לְדַעָה מָה יַעֲשֶׂה לוֹ: רוּחוֹ
הוֹצִיא לְהַתִּיד וְחַיָּה. וּפְרִשְׁתָּ הַכֶּסֶף לִפְנֵי שָׂוֵה.
וְהַפְתִּישְׁגֵן שְׁלַח וְעַל אֶסְתֵּר צִוָּה. לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ

להתחנן

שבת זכור

הצא

לְהַתְחַנֵּן לוֹ: כְּתוּבָתָהּ אֲמַרְהָ לְהַשִּׁיבוּ. דַּע
כִּי בֶן מוֹת אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא וַיָּבֵא. לְבַד מֵאֲשֶׁר
יֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שְׂרָבִיט זְהָבוֹ. בְּקָרֵב אִישׁ
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ: יִקִּיר כְּשִׁמְעוֹ דְבַרֵּי הַדָּסָה.
וְעַקְאָהָהּ בִּי אִין מְנוּסָה. וְעַף יִי אֲשָׂא. כִּי חֲטָאֵתִי
לוֹ: שְׁלַח לָהּ לֵאמֹר אֵל תְּדַמִּי. לְהַמְלִיט בֵּית
הַמֶּלֶךְ מִכָּל לְאוּמֵי. כִּי אֶת תֵּאבְדִי וְאוֹלֵי עַמִּי.
אֲחֵרֵי גְמֻכְרָה גְּאָלָה תִּהְיֶה לוֹ: מִמְּקוֹם אֲחֵר
יִשְׁרַח שְׁלוֹמִיו. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. כִּי לֹא
כָּדוֹ רַחֲמָיו. עַל בֶּן אוֹחֵיךְ לוֹ: וְתַעֲנֶהוּ קֶדֶךָ כְּנוֹם
כִּד חוֹכֵי פְדִיּוֹם. וְצוּמוֹ עָלַי שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְקָה
יּוֹם. וְרַחֲמִים בְּקִשׁוֹ מֵאֵל נוֹרָא וְאִיוֹם. וְאֵל
תִּתְּנוּ דָמָי לוֹ: אֵל נְדַרְשׁ בְּכָל לַב יְדַרְשְׁנוּ. כִּי
נִכְמְרוּ רַחֲמָיו לְעַם יִקְרָאנוּ. וַיֹּאמֶר עוֹד זְכוֹר
אֲזַכְּרֶנּוּ. עַל בֶּן חֲמוֹ מַעִי לוֹ: לְבִשָּׁה חָן בְּיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וְתִלְךָ. וְתִיקֵר עַד מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ.
וַיָּבֹז בְּכָל אֲלֵזָר הוּא מוֹלָהּ. וְעַל כִּד אֲשֶׁר יֵשׁ
לוֹ: הִיפָּה בְנָשִׁים נִטְעָה נִעְמָן. מָה שְׂאֵלְתָךְ כִּי
חֶבֶל מְזוּמָן. וְתֹאמֶר יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְחֲמוֹן. אֵל
הַמִּשְׁתַּתָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי לוֹ: כְּמִחַר קְרָאתָם לְסוּד

נכמם

שבת זכור

נכמס. ויצא המן ביום ההוא שמח ונגעלם.
והוא במלכים יתקלם. ורוזנים משחק לו: ויבא
אהביו וזרש אשתו. ויספר להם כבודו וממשלתו.
וגזרה עומדת לעומתו. הוי המרבה לא לו:
יעצוהו עשות עין גבוה חמשים. לתלות עליו
קדש קדשים. ולהכינו בחפצו מכל הרשים.
הרש חכם יבקש לו:

אלהים עדר צאנו בקר. ותדד שנת המקדש עד יהי חוקר.
בספר הזכרונות והיה בקר. ויודע י את אשר לו:
במצאו דבר מרדכי מפרש. מה נעשה יקר וגדלה דרש.
ויאמרו פי לא פורש. מה יעשה לו: גלה און המן
בדברו. מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו. ויען
וינקש במאמרו. פי כסיד מחתה לו: דבר לעדותו בעדני
מלכים. וללכת לפניו אחד מהנסיכים. ולבו במחשבו
הולך חשכים. ואין נונה לו: השיבו המלך בן דברת.
עשה למרדכי היהודי ככל אשר אמרת. פן משפטך
אתה חרצת. כמשפט הזה יעשה לו: וישב מרדכי אל
משמרתו. והמן גרבה אל ביתו. ויזעזו אהביו וזרש
אשתו. לבא נגוד לו: זרע ישורון זכרו נבוגיו. אם יש
מרדכי אחד מנבגיו. אשר החלות לנפול לפניו לא תוכל
לו: חכמו עזרם מדברים עמו. וסריס המלך הבחילוהו
להקימו. ולא ראה פי יבא יומו. יי ישחק לו: מרם פלות
משתה הנין. אמר המלך אל יפת העין. שאלי פי הפל

לנגד

שבת זכור

קצב

לנגדך פאזו. ותבך ותתחנן לו: ינתן לי נפשי בשאלתי.
ועמי אדני המלך בבקשתי. פי נמפרנו לצורר ולא
מבריתי. תאות לבו נתת לו: פי מה חפצי אחר זה
הצער. וכלי הקרב שות שחו השער. הישאג אריה ביער.
ומרף אין לו: לה אמר מי הוא זה מכל אנשי. ואי זה
הוא מכל מנרשי. או מי מנושי. אשר מברתי אתכם לו:
מהרה לענות המן זה הרע. אשר פרעות בנוי צדיק
פרע. אוי לרשע רע. פי נמוי ידיו יעשה לו: נמלא חמה
וקם אל ננו. ובשובו ראהו נופל על פנו. יגלו שמים
עזנו. וארץ מתקוממה לו: סרים אחד גלה חטאתו. הן
עין עשה מרדכי בביתו. ויצו המלך לתלותו. על העין
אשר הכין לו: עמדה אסתר לבקש על עמה. להשיב
ספרי האף והחמה. פי נחם יי על מכה עצומה. ושב
ורפא לו: פתשגן הפתב להיות היהודים. להרוג
בשונאיהם עתידים. פי נפל פחד מרדכי על המורדים.
ושלום היה לו: צוה מרדכי על עם לא ארמן. מושיע
ורב נגיד ונאמן. והפקד על בית המן. ועל כל אשר יש
לו: קדשתי לצוררי מזבח. ואכין לבגיו מטבח. בעזן
אביהם המרצת. ואלה שמות היהודים לו: רצצתי
פרשנרתא דלפון אספתא פורתא. אדקיא ארידתא
פרמשתא. אריסי ארידי וזיתא. גם קבורה לא היתה לו:
שלדתי שלדי ואריע ריע. פי עדה משאל אביון גוע.
וימלט עני משוע. ותום ואין עזר לו: תכתב זאת לדור
אחרון. ולבגיו בגים תהיה לזכרון. וכך המזכיר אתה ירון.
אשרי העם שפכה לו:

אכלו

שבת זכור

אָכְרוּ הָעַיִם שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ. וַיְמִי הַפְּזוּרִים בְּשִׁמְחָה שָׁמְרוּ.
וְעַם שִׁמְחָתְכֶם הָאֲבִיּוֹנִים זָכְרוּ. וְשָׁלְחוּ מְנוֹת לְאֵין
נִכּוֹן לוֹ: נְפִי אֵל מֵאֵז נְשֹׂאוֹנֵי. וּבְנִבְכֵי הַיָּם הֶעֱבִירוּנִי.
וְלָכֵן בְּלִיזְתִּי יִסְרוּנִי. יְדוּם לִי וְהִתְחַלַּל לִי: יוֹם צִאת
פְּרַעֲהָ אַחֲרֵי. לְמִרוֹץ פְּאֲרִיָּה עֲדָרִי. נִצְבֵנוּ בַּחוּמָה מִיַּמֵּי
מִשְׁבְּרֵי. וַיִּתְנַעֲשׂוּ בִּיזְחָרְהֵלוֹ: יֵצֵא צַר אַחֲרַי עִם קְדוּשָׁו.
וַיִּשְׁלַח צִוּר עֲנָנוּ לְהַפְרִישׁוּ. לְהִיזֵת צַל עַל רֵאשִׁי. לְהַצִּיר
לוֹ: הֶעֱבִירָו בִּיבִשְׁתָּה וְצָרְיוֹ הִחְרִיד. בִּינֵנוּ וּבֵין רוֹדְפָיו
הַפְּרִיד. וְקִתְחַתִּיזוֹת מִצִּוְהָ אֹתָם הוֹרִיד. חוֹקְקֵי בְּסִלַּע
מִשְׁבֵּן לוֹ: וּבִשְׁוֹב הַיָּם לְאִיתָנוּ. נִטְבַּע פְּרַעֲהָ וְכָר הַמוֹנוּ.
כִּי הַיָּם הַכְּבִיד מִרְבֵּבוֹת גְּאוֹנוֹ. וַיִּרְא כִּי לֹא יִכּוֹל לוֹ:
דִּהְרֹזוֹת אֲבִירִים בְּאֲדִירִים נִפְלוּ. וְכַעֲזוּפָרֶת בְּמַיִם רַבִּים
צָלְלוּ. וְדוֹרְשֵׁי יְיָ שָׁמוּ וַיְהַלְלוּ. בְּגִבְלֵ עֲשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ:
הֲרֵאֵנוּ יְדוֹ הַנִּפְלְאוֹהָ. עַל שִׁפְתַי הַיָּם נִרְאָה. אִישִׁירָה לִי
כִּי נֵאֵה נֵאֵה. בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: הַגְּלִים עָבְרוּ בִּיבִשְׁתָּה.
וְקִפְנִיהֶם אֵל נֶעְרַץ בְּקְדוּשָׁה. אֵץ שׁוֹרְרוֹ שִׁירָה חֲדָשָׁה.
מִי כְּמִכָּה בְּאֵלִים יְיָ:

ואחר כך אומר קדיש והא שלמא. ואומרים אתה הראת וכו' ומוציאין שני ספרים וקורין בראשון שבעה נבדו. בפרשת השבוע. ואומר קדיש לעילא. והאפסור קורא בספר שני פרשת זכור את אשר עשה לך עמלק וכו' ואומר החון קדיש לעילא ובפסטרין פקדתי וכו' וגומרין התפלה כשאר שבתות: זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: אשר קרך בדרך ויונב כך כל הנחשלים אחרך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיה בהגויה יי אלהיך לך מכל אויבך מסביב בארץ אשר יי אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: י"א שפ' זכור ופרה הייבום לקראם מדאורי' וזהו שישמעון קריאת פ' זכור בעשרה:

ויחל

תענית אסתר

קצו

בי"ג באדר מתענין תענית אסתר. מעוברות ומניקות וחולים פטורים. אם חל פורים בשבת מקדימין להתענות ביום ה' ואומרים עננו בעמידה ומוציאין ס"ח וקורין ב' גברי בוהל.

(א) ויחל משה את פני יי אלהיו ויאמר למה יי יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרוג אותם כהרים ולכלותם מעל פני האדמה: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם יי על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: לוי

(ב) ויאמר יי אל משה פסל לך שני לחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלחות את הדברים אשר היו על הלחות הראשונים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: וישראל ויפסל שני לחות אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי איתו ויקח בידו שני לחות אבנים: ויירד יי בענן וייתצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון איך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקר עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבנו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך:

ואומר חצי קדיש אשרי וגומרין בסדר החול. קודם מנחה נוהגין מחצית מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן זכר למחצית השקל (ומחצית א) שמות ל"ב ו"א. ב) שם ל"ד (מ"מ) השקל

תענית אסתר

השקל תורה 35 קיראש בקירוב שהם 2 דראם ורבע). ואומרים פסום הקטורה אשרי ברוך המקום גדלו ומוציאין ס"ח וקורין ג' גברי ויחל כמו בשחרית ואין אומרים קדיש ואומר יענך הצי קדיש עמידה עננו וגו' כו' כחול. ליל פורים נוהגין להרבות בנרות ומנהג טוב להביא קטנים וקטנות לבה"ג שישמעו מקרא מגילה. אין למחות בולדים שמצויים צורת הפן ומכים משום תמחה את זכר עמלק. נכון ללבוש בגדי כבוד בפורים.

פומון לפורים סי' יוסף שלום

פורים פורים לנו. ברוך אשר בחר בנו:

יתרום שם אלהינו. הנוקם את נקמתנו. מעמלק ראש צרינו. כי ברפידים נלחם לנו: פורים

ואת גם זאת בהיותנו. גולים בארץ אויבינו. לא עזבנו אלהינו. דהפר בריתו אתנו: פורים

סתר היתה לראש. אל מלך גדוד וקדוש. בימי המלך אחשורוש. יהיה הוא משגב לנו: פורים

פתשגן הנשתתו. להברית את עם לא אלמן. בעצת הצורר המן. אזי חיים בלעוננו: פורים

שקח רצים החופים. אל שבע מאה ועשרים. דהשמיד בלתי יהודים. לוקי יהוה שהיה לנו: פורים

קבש נקם ולי חסה. על יד ימיני והדפה. זמר חדש אקיו אשא. עד יהוה עזרנו: פורים

ניוציאנו לרוחה. ומיגון ואנחה. דיהודים היתה שמחה. ואור יקר זרח לנו: פורים

מלאו גביעכם יין. ושגחו מנות לאין. ונראה עין בעין. בשוב יהוה אתנו: פורים

יש נוהגים לומר מזמור זה:

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל

לפורים

קצד

ישראל: כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך ועקו ונמלטו כך בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם וכזוי עם: כל רואי ילעינו לי יפטירו בשפה ינעו ראש:

גל אל יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סכבוני

פרים רבים אביו בשן כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקיחי ולעפר מות השפתי:

כי סכבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבישי יפילו גורל: ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חיושה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני

ספי אריה ומקרני רמים עניתני: אספיה שמך לאחי בתוך קהל אהלך: יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבודוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: מאתך תהלתי בקהל רב

נדרי אשלם נגד יראיו: יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: וזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחויו לפניך כל משפחות גוים: כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו ויכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: זרע יעברני יספר לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו לעם נילד כי עשה:

סתפלין ערבית כמו כחול ואומר על הנסים בהודאה וקדיש לעילא. פומין קידם קריאת המגילה:

קוראי מגידה. הם ידננו אל אל. פי מקום תהדה. היתה לישראל: אחרי בלותי. ואני בעיר בבבל. נמשקה עדתי. באני בלי חובה. בא זמן פדותי. על ידי זרביבל. נבהקה קהלה מעויר ומתנאל. ותהי סגולה. עם שתירי שאלת יאר: קוראי בא דבר אנני החזיק בפור ידו. באדר

הרגני

פזמון לפורים

הָרַגְנִי נְהַפְדֵּךְ לְהַשְׁמִידוֹ. אֶתְנֶה הַגִּינִי בּוֹ וְאֶזְכְּרָה אִידוֹ.
וְאֵמֶת נִקְרָה. זֹאת לֹאֵל וְכֵן יוֹאֵל. רַעֲשׂוֹת פְּקָה. עֲזָבִי
וְשׁוֹכְחִי אֵל: קוּרְאֵי רֹעֲצִים פְּעֻשָׁן. גַּמְשָׁרוֹ בְּתוֹךְ פְּבָשָׁן.
בֶּן אֲנִי בְּכוֹשָׁן. קֶם וְשָׁב בְּבֶן בְּשָׁן. מְרַדְּכִי בְּשׁוֹשָׁן. מְרֹ-
דְרוֹר עָלַי שׁוֹשָׁן. בֶּן שְׁנַת גְּאֵרָה. אֵל יֵצוּ דָדֵךְ שׁוֹאֵל. עַד
לְבֵית תְּפִלָּה. יַעֲרֹ לְהַהֲרֹאֵל: קוּרְאֵי מַעֲשִׂים וְנַסִּים. שִׁית
בְּךָ לְעַד נְאֻמָּן. גַּם בְּחַפְזֵי שָׁיִם. צוּף דְּבִשׁ דְּבַר הַמֶּן. קֵךְ
שְׁתֵּה עֲסִיסִים. אַחֲרֵי אֲבוֹר מִשְׁמָן. אֵל זִכּוֹר תַּחֲלָה. גַּם
שְׁנֵה בְּמִיכָאֵל. תַּחֲזוֹר חֲלִיגָה. קִץ פְּדוּת וּבֵא גֹאֵל: קוּרְאֵי
וְעוֹטְרֵי הַשֶּׁצַּץ וְהַקְהָל וּמְכַרְכְּוֵי מַעֲמֹד וְאֲחִ"כּ יוֹשְׁבֵי הַקְהָל וְהַחֹן קוּרְאֵי
חַמְגִּילָה מַעֲמֹד

לִשְׁם יְתוֹד קוֹדֶשׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ (יֵאֱהוּדוֹנָה) בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוּ
(יֵאֱהוּתִיחָה) וְרַחֲמוּ וְדַחֲלוּ (יֵאֱהוּהִיּוּה) לִיחֲדָא שֵׁם י"ה כו"ה בִּיהוּדָא
שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הֵנָּה אֲנַחְנוּ בְּאִים לְקִים מְצוֹת קְרִיאַת הַמְגִילָה עִם כָּל
הַמְצוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ לְתַקַּן אֶת שׁוֹרְשָׁהּ בְּמִקּוֹם עֲלוֹן לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵינוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵינוּ: וַיְהִי נַעַם וְכוּ'
קוֹדֶם קְרִיאַת הַמְגִילָה מְכַרְכְּוֵי

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הַעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הַעוֹלָם שֶׁעָשָׂה
נַסִּים לְאַבְרָהָם בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

יְכוּן בְּכַרְכַּת שְׁחִינֵינוּ וְזוֹ לַפְטוֹר מְעוֹדַת פּוּרִים וּמְשֻׁלֹת מְנוּת. בְּיוֹם אִין
אוֹמְרִים שֶׁהַחִינֵינוּ, קוּרְאֵי וּפּוֹשֵׁט כְּאֵנֶת:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הַעוֹלָם שֶׁהַחִינֵינוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

מִי שְׁכִירוֹ מְגִילָה שְׁאִינֶה כְּשֶׁרָה לֹא יִקְרָא בָּהּ עִם הַשֶּׁץ אֲלֵא שׁוֹמֵעַ וְשׁוֹתֵק.
לֹא יִסִּיעַ שׁוֹם אֲדָם עַל פֶּה לַחֹן לְכֵן אוֹתָם הַפְּסוּקִים שֶׁל הַנְּאוּלָה שְׁנוֹהֲגִין
הַקְהָל לְאוֹמְרֵי בְּקוּדֵי צִרִיךְ הַשֶּׁץ לַחֲזוֹר וּלְקִרְוֹתָן מִתּוֹךְ הַמְגִילָה. לְכַתְּחִלָּה
נִוְהֲגִין לְאוֹר מִתְחַלֵּל חֲמֵשׁ מֵאוֹת אוֹשׁ עַד עֶשְׂרֵת בְּנִשְׁמֵה א' וְאִפְלוּ בִין

לפורים

קצה

פסוק לפסוק לא יפסיק רק כדי נשימה לפי שצריך לקרותה כאיגרת כשיאמר
האיגרת הזאת יענע המגלה צריך לקרותה כולה ומתוך הכתב ואם קראה
על פה לא יצא ואחר קריאתה, כורכה ואח"כ מברך
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הַעוֹלָם הָרַב
אֶת רִיבְנוּ. וְהִדִּין אֶת דִּינֵנוּ. וְהַפְּקֵם אֶת נַקְמָתֵנוּ.
וְהַמְשִׁקֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ וְהַנְּפָרַע לָנוּ מִצְרֵינוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוּדוֹנָה הַנְּפָרַע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּד
צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ: אַחַר כֵּן יֹאמֵר ג"פ אַרְזֵר הַמֶּן בְּרוּךְ
מְרַדְּכִי. אַרְזֵרָה זְרֵשׁ. בְּרוּכָה אַסְתֵּר. אַרְזֵרִים הַרְשָׁעִים.
בְּרוּכִים פֶּר יִשְׂרָאֵל. וְגַם חֲרַבְנָה זְכוּר לְמוֹב:

אם הל פורים במ"ש אומרים שובה ה' וכו'. ישב כסתר וכו'. ואם בחול
מתחילין ואתה קדוש. וכן קריאת מגלה מיד אחר צאת הכוכבים ובדיעבד
ומנה כל הלילה ותוור וקוראה ביום אחר הנין התמה. ומנה כל היום. אסור
לאכול קודם שיטמע מקרא מגלה אפי' התענית קשה עליו. מבטלין ת"ת
לשמע מקרא מגלה ק"ו לשאר מצות של תורה שכולם נדחים מפני מקרא
מגלה הויך סמת מצוה שאין לו קוברים. כרבים (שהיו) מוקפים חומה מימות
יהושע בן נון קורין במ"ו ושאינם מוקפים חומה מימות יב"ג קורין בי"ד.
הכל חיבים בקריאת מגלה אנשים ונשים ונרים ועבדים משוחררים. א' הקורא
וא' השומע תקורא יצא י"ח מי שכבר יצא מברך להוציא לאחר. קטן
שהגיע לחינוך מוציא את הגדול י"ח בקריאת מגלה לדעת רוב הפוסקים.
נשים יש אומרים שאינן מוציא את האנשים מש"ע. המדרש הנעלם לא
תקרא האשה לעצמה רק תשמע מאחרים אם אין מגלה כשרה קורא בחוטש
בלא ברכה.

בשחרית מתפללים כמו בחול. ואומרים על הנסים בהודאה. וקדוש לעילא.
ומצויאין ס"ת וקורין ג' גבלי בפ' בשלה.

א) וַיְבֹא עֲמֵרָק וַיִּלְחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפְיָדִים:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶרֶץ יְהוֹשֻׁעַ בְּחַרְרָנוּ אֲנָשִׁים
וַיֵּצֵא הַלָּחֶם בְּעֵמֶרְק מֵאֶחָר אֲנָכִי נֹצֵב עַרְרָאֵשׁ
הַנְּבַעָה וּמִמֶּה הַאֱלֹהִים בִּידֵי: וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ

לפורים

כַּאֲשֶׁר אָמַר לֹא מֹשֶׁה דִּלְחַם בַּעֲמֶלְק וּמֹשֶׁה
 אָהָרָן וְחֹזֵר עָרְוֹ רֹאשׁ הַנִּבְעָה: לֹא וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
 יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יִנִּיחַ יָדוֹ
 וְגִבְרֵי עַמֶּלְק: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבְרָהָם
 וַיִּשְׂמוּ תַחְתָּיו וַיִּשָּׁב עָלָיו וְאֶהָרָן וְחֹזֵר תָּמְכוּ
 בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֶמּוֹנָה
 עַד-בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ: וַיְחַלֵּשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עַמֶּלְק
 וְאֶת-עַמּוֹ לְפִי-חָרֶב: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 כָּתֹב זֹאת זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי-
 מִחָה אֲמַחֶה אֶת-זִכְרֵ עַמֶּלְק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:
 וַיְכַן מֹשֶׁה מִזִּבְחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נֶפֶשׁ: וַיֹּאמֶר
 בְּיַד עֲרִיפָסִיה מִלְחָמָה לִיהוָה בַּעֲמֶלְק מִדֶּרֶךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּיַד עֲרִיפָסִים יְהִי מִלְחָמָה לִיהוָה בַּעֲמֶלְק
 מִדֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל:

ואמר החון קדיש לעילא ואשרי וקורין המגילה ומברך לפניו ולאחריה
 ובא לציון והחון אומר קדיש תתקבל ואומרים והללו ומחזירין ס"ח למקומו.
 ואומרים בית יעקב וכו' (וי"א לסנצח על אילת השחר) ושיר של יום.
 וקדיש יהא שלא. וקוה אל ה' ותנא דבי אליהו. וקדיש דרבנן. וברכו.
 ועלינו לשבח.

חייב אדם לקיים מצות משלוח מנות איש לרעהו ולשלוח לחברו ביום פורים
 ולא בלילה מנות בשר או מיני אוכלים. ואם חברו לא רוצה לקבלם או
 מוחל לא יצא. אבל חייב במשלוח מנות. אבל אין שולחין לאכל כל י"ב
 חדש. אשה חייבת במשלוח מנות לאשה. השולח אכילה שעשו פעיסה
 ובתוכה בשר חשוב כב' מנות ויצא י"ח:

חייב

לפורים

קצו

חייב אדם לקיים ביום הפורים לא בלילה מצות מתנות לאביונים לפחות ב'
 מתנות לב' עניים ואפי' עני המתפרנס מצדקה חייב במתנות לאביונים שעור
 ב' מתנות אלו אם נותן מעות צריך שיתן לכל מתנה שעור שיקנה ג' ביצים
 אוכל ואם נותן אוכלים צריך שיתן שיעור ג' ביצים מפת. אין משנין מעות
 פורים לצדקה אחרת ומעות שהשב בלבו להלקם כפורים אינו רשאי לשנותן
 ונותנין מעות פורים לכל מי שפושט ידו לטול.

עשיית מלאכה מותר כפורים ומקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ודווקא
 ביום שקורין מגלה. יום ו"ד וש"ו אסורים בהספד ותענית. אין אבילות נוהג
 כפורים ודברים שבצינעא נוהג. ועולה להשבין ימי אבלות.

סעודת פורים מצותה ביום צריך לוהר ולעשות הסעודה אחר תפלה שחרית
 (רב שלום שרעבי זיע"א) חייב אינש לבסומי כפוריא עד הלא ידע בין
 ארור המן לכרוך מרדכי.

פורים שהל בשבת קריאת מגלה ומתנות לאביונים בששי. קריאת פ' ויבא
 עמלק על הנסים בשבת. סעודת פורים ומשלוח מנות ביום א' וי"א גם
 סעודת פורים ומשלוח מנות בשבת, ר"ל חביב.

שבת פרה. בשבת שקודם שבת האחרונה מאד ואם הל ר"ח ניסן
 בשבת או בשבת אחרונה של אדר מוציאין שני ספרים.
 בראשון קורין שבעה גברי. ואומר קדיש לעילא. והמפמיר קורא בספר שני
 פרשה זאת וזאת התורה.

וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקק התורה
 אשר צוה יי לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך

פרה אדומה המימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה
 על: ונתחם איתה אל אלעזר הכהן והוציא אותה אל מחוץ
 למחנה ושחט אותה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדרמה באצבעו
 והזה אל נכח פני אהל מועד מדרמה שבע פעמים: ושרף את
 הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף:
 ולקח הכהן עץ ארז ואזיב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת
 הפרה: וככס כנדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
 המחנה ושמא הכהן עד הערב: והשורף איתה יככס כנדיו
 במים ורחץ בשרו במים וממא עד הערב: ואסף איש טהור
 את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת
 בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: וככס האיסף את
 אפר הפרה את כנדיו וממא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
 הגר

הגר

פרישת פרה

הגר בתיכם לחקת עולם: הנוגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחמא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחמא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחמא את משכן יי טמא ונכרתה הנפש ההיא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: ואת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתול עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השרה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחי לטמא מעפר שרפת החטאת ונחן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אוזב ושבל במים איש מהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: והזה המהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחמא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יי טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומוזה מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנוגעת הטמא עד הערב:

ואומר קדיש לעילא. ובפטרין ביהוקאל ל"ו בן אדם בית ישראל וגו':

שבת החדש

בשבת שלפני ר"ח ניסן מוציאין שני ספרים. בראשון קורין שבעה נבוי בפרשת השבוע. ואומר קדיש לעילא והמפטיר קורא בספר שני בפרשת בא. החדש הזה לכם. ואומר קדיש לעילא ובפטרין ביהוקאל מ"ה בראשון באחד להרש. ואם הל בו ראש חדש ניסן מוציאין שלשה ספרים. בראשון קורין ששה נבוי בסדר היום. ובשני קורא השביעי בפ"ש ר"ה. ואומר קדיש לעילא. ובשלישי קורא המפטיר בפרשת החדש הזה לכם:

תענית יחוד

הרוצה להתענות צריך שיקבל התענית ביום שלפניו מבעוד יום בשעת המנחה ומתפלל שמונה עשרה וקודם שיעקור רגליו יאמר:

רבון

תענית יחוד

קצו

רבון העולמים חייני לפניך על הנאי בתענית נדבה למחר מעלות השחר עד אחר תפילת ערבית ואם לא אוכל או לא ארצה כשאומר מזמור לדוד ה' רועי אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עון אבל יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן בי כח ובריאות ואוכה להתענות למחר ותקבלנו באהבה וברצון ותזכני לשוב בתשובה שלימה ותענה עתירתי ותשמע תפילתי. כי אהה שומע תפלת כל פה. ברוך שימע תפלה:

כתפלת ערבית של מוצאי התענית קודם שיעקור רגליו יאמר:

רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שבת המקדש קיים אדם חיטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ומתכפר לו ועכשיו ישבתי בתענית ונחמעט חלבי ודמי. יהי רצון מלפניך שיהא חלבי ודמי שנתמעט כאלו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני (ברכות דף י"ז ע"א):

ברכת נשואין

המקדש אשה מברך ברכת ארוסין. לכתחילה ברכת ארוסין צריכה עשרה. נהגו להסדיר ברכה זו על היין ומברך בפה"ג ואח"כ ברכת ארוסין ואם אין שם יין או שכר מברך אותה בפני עצמה. המברך לוקח כוס של יין ומברך:

סברי מרנן בְּרוּךְ | אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | יאהדוניהי אֱלֹהֵינוּ | מְלַךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ | אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | יאהדוניהי אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ הָעוֹלָם | אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרִיּוֹת וְאָסַר לָנוּ אֶת הָאֲרוּסוֹת. וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַד יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | יאהדוניהי מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַד יְדֵי חֲפָה וְקִדּוּשֵׁין:

נהגו לשבור כוס א' בשעת הנשיאין וכו' לחרבן קודם (ג)

דיני נישואין

סדר קידושין

קודם הקידושים יתן החתן טבעת הקידושין (משלו ולא שאול) למסדר הקידושין והוא טראה להעמידו שם והם עירי הקידושין ואומר ראו זו הטבעת הקידושין של החתן שרוצה לקדש בו אם היא שוה פרוטה והם רואים ואומרים שוה פרוטה

קודם שיתן החתן הטבעת באצבע הכלה יאמר
הרי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל :

ויתן החתן מיד ימינו לאצבע הכלה הסמוך לגדול ויראו העדים נתינת הטבעת מיד החתן לאצבע הכלה וישו אוניהם לשמוע הרי את וכו' ויאכרו מקדשת טקודשת. נהגו לתת על פני הכלה סודר או מסוה מפני הצניעות ובשעת הקידושין מנביחין הסודר קצת ומגלין פניה כדי שיראוה העדים קודם שיקדש ויכירוה שהיא המתקדשת. אחר הקידושין נהגו לקרות הכתובה יעמידו הכלה ליטין החתן. נוהגים שמברך החתן על שלית גדול קודם האירוסין ובשעת ברכת הנשואין מסמין גם הכלה כמקצת איתו שלית ופרוסת השלית היא החופה. ועומדים תחת השלית עד גמר ו' ברכות. אין מברכין ברכת החתנים אלא כעשרה גדולים ובני חורין וחתן מן המנין. וצריך שיעמדו כל העם בשעת ו' ברכות. לוקח כוס אחר ומברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
שחבל ברא קבוצו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
יוצר האדם :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר יצר את האדם בצלמו. בצלם דמות
תבניתו. והתקין לו ממנו בגין עדי-עד. ברוך

אתה

דיני נישואין

קצה

אתה יהוה אלהינו יאמרנה יוצר האדם : שוש תשיש ותגיד העקרה בקפוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך אתה יהוה אלהינו יאמרנה משמח ציון בבניה : ששמח תשמח רעים האהובים בשמחה וצירך בגן עדן מקדם. ברוך אתה יהוה אלהינו יאמרנה משמח חתן וכלה : ברוך אתה יהוה אלהינו יאמרנה אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה גילה דיצה אהבה ואהוה שלום ורעות. מהרה יהוה אלהינו יאמרנה אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים. קול ששון וקול שמחה. קול חתן וקול בלה. קול מצהלות חתנים מחפתם. ונערים ממשתה נגינתם.

ברוך אתה יהוה אלהינו יאמרנה משמח חתן וכלה :

וטועמים חכים ואחר כך אומר המברך

הודו ליהוה אלהינו פי מוזב פי לעולם חסדו :
ירבו שמחות בישראל ויגוסו אגחות ויהיה
בסימן טוב :

באלמן שנשא אלמנה אפילו שהיא עדיין בתולה מברכין ו' ברכות בסעודה ראשונה של יום ראשון לבר. כבחור שנשא אלמנה או אלמן שנשא בתולה מברכין אותה כל ז' ימי הסתתה :

בסעודה ראשונה מברכין ו' ברכות אחר ברה"ט כשיש עשרה גדולים ובני חורין וחתן מן המנין אפילו אין שם פנים חדשות. בסעודה ראשונה ואילך אם יש שם פנים חדשות מברכין ו' ברכות כל שבעה אחר ברה"ט ואם

לא

דיני נישואין

לאו מברכין אשר ברא בלבד :

שבת ויו"ט ופורים הוי כפנים חדשות בסעודת לילה ושחרית אבל לא בסעודה שלישית וי"א גם בסעודה שלישית. ברכת אשר ברא מברכין אפילו כשאין שם י' ואפילו ליכא פנים חדשות. ואומרים על כוס ברהמ"ז כפה"ג ואח"כ ז' ברכות ושותין. י"א שאין לומר ז' ברכות על כוס של ברהמ"ז אלא מכיא כוס אחר ואמר עליו ז' ברכות ואח"כ מברכין על כוס ברהמ"ז כפה"ג ומערבין מזה לזה ומזה לזה ושותין וכן מנהג בירושת"ו. וי"א דאפי' אשר ברא לחוד בעינן ב' כוסות. בערי הקודש מברכין על כוס של ברהמ"ז כפה"ג ואשר ברא. ברכת התנים אין להם סדר ומי שחצר אחת מהן מברך אותה כשזוכר. המנהג בירושת"ו שמברכין ז' ברכות עד ז' ימים למשל כשעשו נישואין ביום ד' הגם שלא עשו סעודה ביום ד' מברכין עד סוף יום ג' ולא יותר :

דיני מילה

מצוה על האב למול את בנו ביום ח' ללידתו אם לא מל האב חייבים בית דין למולו ואם לא מלוהו ב"ד חייב הוא כשיגדל למול את עצמו ואם לא מל חייב כרת וככל יום עוברין בעונשין אלו. אין מלין בנו של אדם שלא מדעתו אא"כ עבר האב ולא מלו ב"ד מלין אותו בעל כרחי האשה אינה חייבת למול את בנה. אין מלין אלא עד שתנין החמה ביום השמיני ללידתו. כל היום כשר למילה זוריון מקדיטין. חולה אין מלין אותו עד שיכריא. תינוק שמת קודם ח' ימים מלין אותו על קברו. ואין מברכין על המילה ומשמים לו שם לזכר שירחמוהו מן השמים ויחיה בתחת הממים. אם קברו התינוק ולא מלוהו יש לפתוח הקבר ולמול אותו. הכל בשרים למול אפילו עבר אשה וקמן וישראל גדול שיודע למול הוא קודם לכולם. גוי אפי' הוא מהול לא ימול. מוסר לכל התורה כולה או מאפר לערלות דינו כגוי. אין מהול מוסמה בעיר יכולין להשהות המילה עד שיבא מהול מוסמה. אבל אין משהין עכור אביו שאינו בעיר. כיצד מלין תותכין את המילה כל העור החופה העטרה עד שתתגלה העטרה ואח"כ פורעין את הקרום הרך שלמטה מהעור בצ"פורן ומחוריו לכאן ולכאן עד שיראה בשר העטרה ואחר כך מוציין המילה עד שיצא דם מסקומות הרחוקים. אחר ששצין נותן עליה אבק סמים העוצרים את הדם. תינוק שנולד מהול מטיפים סמנו דם ברית. נהגו להניח התיבת הערלה בתוך העפר בסוד ונחש עפר להמו. נוהגין להדר להיות סנדק לתזום התינוק למוהלו ויפה כח הסנדק מכה המוהל להקדימו לקריאת התורה. מהר"ל כשהיה סנדק היה טובל. בימי העומר בעלי ברית מאתרים להסתפר ביום המילה לכבוד המילה והנוהרים עפ"י הקבלה אינם מסתפרים. הרמ"ו. נוהגין לעשות כסא אליהו שנקרא מלאך הברית וכשנחתו

יאמר

דיני מילה קצמ

יאמר בפיו שהוא כסא אליהו. מנהג טוב להיות הסנדק והמוהל ואבי הבן בחפילין. אין צריך לכסות ערות הקטן בשעת ברכה. האב והמוהל והעם צריכים לעמוד מלבד הסנדק שתצפם את הנקר שהוא יושב :

תפלה לסנדק

ליקבה"ה ושכנתיה כרחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחרא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא להיות סנדק ואהיה כסא ומובח לעשות על ירכי המילה ויהי רצון מלפניך יי אלהינו שיהיה מובח כפרה שתכפר על כל חמאתי עונותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי בידכי ובאית ברית קודש ותעלה עלינו כאלו כיוונו כל הכיונות הראויים לבוין ולתקן את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו ויהי נעם וכו' :

תפלה קודם המילה

ליקבה"ו ושכנתיה כרחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחרא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות עשה דכתיב וכן שמונת ימים ימול לכם כל זכר וכתיב וביום השמיני ימול בשר ערלתו והריני מיסר בני למוהל ואני ממנה אותו שליח גמור שימול את בני כדת מה לעשות ויהר"מ יי או"א שתעלה עלי כאלו קיימתי מציה זו בכל פרטיה ודקדוקיה וכיונותיה ותר"ג מצות התלויים בה ולתקן את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו ויהי נועם וכו' :

ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הפא בשם יהוה : יקד
היולד יהיה פסימן טיב. יגדל ויהיה פמו גן רטוב.
יעדה ויצליח ינצל מקטוב. אמן פן יעשה יהוה : ברוכים
חלק יתן לנו האל בגעימים. ובכימוי נעדה לשלש רגלים.
גדולים וקטנים לבית יהוה. וברוך הפא בשם יהוה : ברוכים

זכור

לברית מילה

זכור רחמיך ודם הברית. ופקוד את צאנך צאן השארות.
על יד משחתך משוח בן דוד. ושלח את אליהו נביא
יהוה: ברוכים הילד הזה וכה לבריתו. אביו ואמו יראו
חפתו. המלאך הגואל יברך אותו. ויוצא לחזות בנעם
יהוה: ברוכים

בעת כואו התינוק לכהננס קורא השמש ברוכים היושבים
והעומדים. וכל הקהל עונים:

ברוך ה' פא בשם יהוה יהוה יאהוניה:

קדם המילה יאמר אבי הבן:

אשרי (תהלים ס"ה) | תבחר ותקרב ישכן חצירך

והעומדים שם אימרים סוף פסוק:

גשבעה במוב ביתך קודש היכרך:

ואחר מוסיף אבי הבן ואומר:

שם קל"ה | אם אשפתך ירושלים תשבח ימיני:

תדבק לשוני | להבי אסלא אזורכי אסלא

אעלה את ירושלים על ראש שמחתי:

שמע ישראל יהוה יהוה יאהוניה אלהינו יהוה יהוה

יהוה יהוה | אחר:

יהוה יהוה יאהוניה מך יהוה יהוה יאהוניה מך

יהוה יהוה יאהוניה | ימך קעלם ועד: ב"פ

אנא יהוה יהוה יאהוניה הושיעה נא: ב"פ

אנא

ר

לברית מילה

אנא יהוה יהוה יאהוניה תצליחה נא: ב"פ

ואומר אבי הבן

ברוך אתה יהוה יהוה יאהוניה אלהינו מך העולם

אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו

בבריתו של אברהם אבינו:

ומברך המוהל ברכה זו:

ברוך אתה יהוה יהוה יאהוניה אלהינו מך העולם

אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה:

ואומר אבי הבן

ברוך אתה יהוה יהוה יאהוניה אלהינו מך העולם

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה: וענין

בשם שהכנסתו לברית בן תכניסוהו לתורה

ולמצות לחפה ולמעשים טובים וכן יהי רצון

ונאמר אמן:

ואומר יהי דם הנמול בקהל אמוני. בריח גיחח אשה

לידה. ובירושלם בפא יהוה. וקרוב זבחים עולות

ליהוה: חתם בכשרנו לאות מופת ולעד. לנו ולבנינו

קעלם ועד. ופירו רואינו וידעו מוני. פי אנחנו זרע

ברך יהוה: יהי דם הנמול

אבי חבן או דמוהל או אחר מהעם מברך על כוס יין.

סכרו מרין: ברוך אתה יהוה יהוה יאהוניה אלהינו

מך העולם בורא פרי הגפן:

ואחר

לברית מילה

ואחר כך לוקח הדם ומברך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא עצי בשמים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדש ידיו מבטן וחוק בשאר שם
וצאצאיו חתם באות ברית קדש על בן בשכר
וז' אל חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות זרע
קדש שארנו משחת. למען בריתו אשר שם
בבשרנו. ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרוננו בברית
הברית :

אלהינו ואלהי אבותינו קיים את היקר (בני)
הזה לאביו (קי) וקראו ויקרא שמו
בישראל (פלוגי) ישמח האיש (ובשהאב הוא מוהל
שאשמח ביוצא הלצי) ביוצא חלציו. ותגד האשה
בפרי בטנה כאמר ישמח אביה ואמה ותגד
יולדתה. ונאמר ואעבר עליך ואראך מתבוססת
בדמיה ואמר קד בדמיה חיי. ואמר לה בדמיה
חיי : ונאמר ובר לעולם בריתו דבר צוה לאלק
דור : אשר ברית את-אברהם ושבעתו : וישחק :
ויעמידה ליעקב דחק לישראל ברית עולם :

הורו

לברית מילה

רא

הורו ליתן אלהינו יאהרוננו בברית מילה
(פרוני) הקטן אלהים יגדלו בשם שנכנס
לברית בך יכנס לתורה ומצות קהפה ולמעשים
טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן :

ואומרים שיר המעלות אשרי כל ירא ה' וכו'. וקדיש יהא שלמא רבא :

לזכר הבת

יונתי בתגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את
מראיך השמיעיני את קולך פי קולך
ערב ומראך נאווה :

דיני פדיון בכור

מי שברך אמותיו שרה ורבקה רחל ולאה ומרים הנביאה
ואביגיל ואסתר המלכה בת אביחיל הוא יברך את הילדה
הנעוטה הזאת ויקרא שמה (פלוגי) במזל טוב ובשעת ברכה
ויגדלה בבריאות שלום מנוחה ויוכה לאביה ולאמה לראות
בשמחתה ובחפתה בכנים זכרים עושר וכבוד דשנים ורעננים
ינבוון בשיבה וכן יהי רצון ונאמר אמן :

מ"ע לפדות כל איש מישראל בנו שהוא בכור לאמו הישראלית ולא
בכור לאב בחמשה סלעים שהם ק"ך מעים שהם ל' דרהמים כסף
מוזקק. האשה אינה חייבת לפדות את בנה. אב שלא רצה לפדות את בנו
הקטן ב"ד כופין אותו. עבר האב ולא פדה כשגדל הבן חייב לפדות עצמו
מי שיש לו כסה גשים ויש לו בכור מכל א' וא' חייב לפדות את בולם.
כהנים ולוים פטורין מפדיון הבן. ואפי' בהנת ולויה הנשואה לישראל. המפלת
כמין בהמה היה ועוף שהצי פרצוף פניהם דומה לצורת אדם. או סנדל
פי' חתיכת בשר בצורת סנדל. או שליו פי' הכיס שהעובר מונח בתיכו. או
שפיר סרוקס פי' חתיכה של בשר ויש בה צורת אדם עיון או שיצא הולד
מחוקך אברים הנולד אחר כל אחד מאלה אינו פטר רחם. המפלת שפיר
מלא דם או מלא מים או מלא גוונים והמפלת כמין דגים והגבים שקצים
ורטטים. והמפלת ליום ארבעה הנולד אחר מכל אלו תוא בכור לפדיון. אין
לכבור ראוי לפדיון עד שיעברו עליו שלשים יום ואחר שלשים יום יפדנו

מיד

(נא)

סדר פדיון בכור

מיד ואם חל יום ל"א בשבת ימתן עד יום א'. אם חל יום ל"א בת"צ נהגו לפדותו כיום התענית ולעשות סעודה בלילה אחר התענית. אלו ה' סלעים נותנן לכהן בכסף או בשוה כסף פכל דבר שירצה חוץ מקרקעות ועבדים ושטרות ואם פדהו כאלו אינו פדוי. אמר לכהן א' שנותן לו לפדות את בנו אסור לחזור בו ואם תור הוא חורה. אם רצה הכהן להחזיר לו הפדיון רשאי אבל לא יתן הוא לכהן על מנת שיהווה לו. אין שם כהן יכול האב להקנותו הה' סלעים לכהן שבסקום אחר ע"י ישראל וחבן פדוי דוכין לאדם שלא בפניו. האב יכול לפדות את בנו ע"י שליח :

דיני ברכת פדיון הבן

כיצד סדר פדיון הבן אם האב אצל הכן בעת הפדיון מביא הבכור לפני הכהן ומודיע לו שהוא בכור פטר רחם והכהן שואל אותו במאי בעית מפי בכניך בכורך או חמש סלעים דמחויבת לפדות כהן. והאב אומר לו בכני בכורי והלך ה' סלעים בפדיונו. ובשעה שנותן לו לכהן החמש סלעים מברך אב"ז על פדיון הבן וחזור ומברך שהחיינו ואח"כ נוחן דמי הפדיון ליד הכהן : אם אין האב אצל הכן פודה אותו ואומר לכהן יש לי בכור לפדות וזה הכהן אומר לו במאי בעית וכו' בלעיל. הפודה עצמו מברך אב"ז לפדיון הבכור ושהחיינו.

לפדיון הבן

ריקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה ב"ה ביחודא שלים יהוה ב"ה בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מ"ע פדיון בכור כמו שכתוב כל בכור אדם בכניך תפדה וכתיב ופדויו מכן חרש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה היא (במדבר י"ח) ויעלה לפניך כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה ולתקן את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם וכו' :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו ער פדיון הבן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ומביא

רב

לפדיון הבן

ומביא כסף או זהב שוה חמש סלעים. והכהן שואל לאם הילד ואומר לח שמא הפלת בן או ילדת בן אחר. אם אמרה לא. מניח לפניו אותם החפצים בכלי והכהן אומר :

זה הבן בכור הוא והקדוש ברוך הוא צוה

לפדותו שנאמר א' ופדויו מפני חרש תפדה

בערפך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש

עשרים גרה הוא : בשתיית במעי אמה היית

ברשות אביך שבשמים וברשות אביך ואמה

עבשיו אתה ברשותי שאני כהן ואביך ואמה

מבקשים לפדותך שאתה בכור מקדש שכן

כתוב ב' וידבר יהוה אלהינו יאהד נהי אר"משה

לאמר : קדש שלי כל בכור פטר פר רחם בכני

ישראל באדם ובבהמה קי הוא :

ויקבל הכהן המעות ואומר :

קפדתי ממך חמש סלעים אלו בפדיון בנך זה

והרי הוא פדוי בהן פדת משה וישראל :

ואומר הכהן לאבי הבן :

יהי רצון מלפני אלהינו שבשמים כמו שזכית

לפדיון הבן כך תזכה לקיים פדיון מצות

שבתורה :

וחדר מוגי לכהנא כסא דחמרא ומייתו אמא ומברך כה"ג ועצי כשמים

ואח"כ מברך :

ברוך אשר קדש עובר במעי אמו ולא-בעים יום חלק איבריו

מתמים וארבעים ושמונה אברם שיש בו. ונפח בו נשמה כדכתיב

דוני פדיון הבן

כדכתיב ויפח באפיו נשמה חיים ויהי האדם לנפש חיה. עור
ובשר הליבשו ועצמות וגידיו סוככו כדכתיב עור ובשר הליבשו
ועצמות וגידים חסוככו. וצוה לו מאכל ומשחה. וזימן לו שני
מלאכי השרת לשומרו כמעט אמו דכתיב חיים וחסד עשית
עמדי ופקודתך שמרה רוחי. אביו אומר זה בני בכורי. ואמו
אומרת זה בני בכורי שבו פתח הקדוש ב"ה דלתי בטני. חמשה
סלעים נתחייבנו לתת לכהן בפדיונו כדכתיב ופדויו מכן חרש
תפדה בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה
הוא. וכתיב אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור בהמה
הטמאה תפדה. כשם שזכה בכור זה לפדיון כן יזכה האל לתורה
ולחפה ולמעשים טובים ברוך מקדש בכורי ישראל לפדיונם:

תפלת הדרך

יהי רצון מקפניך יתוארנה יאהדונה יאהדנה יאהדנה
אבותי שתולכיני לשלום ותצילני מכל
כראויב ואורב בדרך ומכר מקרה ופגע רע
ותגיעני למחוז חפצני לשלום ותניני לחן ורחמים
ולרחמים בעיניך ובעיני כראויבני ברוך אתה
יתוארנה יאהדונה שומע תפלה:

ואומר אותה אחר שהחזיק בדרך ואין לאומרה א"כ יש לו לילך פרסה
אבל פחות מפרסה לא יתחם בברוך:
שכר לזיה טרובה מן הכל וכו' ולזוים יותר מהכנסן. אר"ל כל שאינו מליה
כאלו שופך דמים כופין ללויה בדרך שכופין לצדקה וכו' אפי' הטלוח את
חבירו ד' אפות יש לו שכר הרבה הרמב"ם הל' אבל פי"ד:
נוהגין כשווצא מפתח חצירו מניה ירו על המוזה ואומר שדי ישמר צאתה
ובואי לחיים טובים ולשלום אמן ואח"כ יאמר שיר הטעלות אשא וכו' עד
וארץ ויאסרו המלזים אל יתן לטוט רגליך וכו' עד סופו ויאמר אל תאחרו
אותי וה' הצליח דרכי וילוו אורח ויאסרו לך לשלום:
הנכנס לברך אומר יהרמ"י או"א שתכניסני לברך הוה לשלום. נכנס לשלום
אומר

תפלת הדרך

אומר מודה אני לפניך יי אלהי שהכנסתני לברך הוה לשלום. בקש לצאת
אומר. יהרמ"י או"א שתוציאני מברך זה לשלום. יצא בשלום אומר מודה
אני לפניך יי אלהי שהוצאתני מברך זה לשלום ובשם שהוצאתני לשלום
כך תולכני לשלום ותצילני מכף כל אויב ואורב בדרך וטבל מקרה ופגע רע
ותגיעני למחוז חפצי ותנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל
רואי ברוך שומע תפלה:

תפלת הים

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתשמרני מהמון גלים
ומשאון משברי ים מרוח סיעה מסער ומצער ומבלכול עתים
ומחלוק ומנים ומהבריות הרעות הגדולות בים. ומכל צער ומכל
הפסד ולא יעכבני לא משביע ולא מבריה ולא משמין ולא
מצער ולא מויק ולא מבלבל ולא מפחיד ולא מחרים ולא מאים
ותוציא רוח טוב מאוצרותיך להנהיג הספינה וכל תיפשי משומ
ומנהיגיה ומלחיה וחובליה ואומניה שינהגו אותה כראוי בלא
עצלות ובלא חשול ובלא תשות כח והגיעני אל מחוז חפצני
בלי שום הזיק ובלו שום צער ובלו שים הפסד כמו שאתה
מושל בנאות הים בשוא גלוי אתה תשכחם: יקם סערה לרממה
ויחשו גלילים: שמרה נפשי ותצילני אל אבוש כי הסיתי כך.
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ברכת הגומר

ארבעה הם שצויבים להודות הוהה שנתרפא לגמרי. ויורדי הים שצלו מן
הים לגמרי. החולך בדרך עד שגיע למחוז חפצו. והיוצא מבית האסורים.
דוקא על הני ד' מברך בעמידה כפני עשרה יושבים ותרי מניחו רכנו והוא
מהמנין:

ברוך אתה יתוארנה יאהדונה יאהדנה יאהדנה יאהדנה
הגומר לחייבים טובות שגמלני כל טוב:

ועיני לו אמן. ואומר התון:
האר אשר גמלך כל טוב וכן וחסד והמקרה.
יתברך ויתרומם עד כל ברכה ותהלה.

הוא

ברכת הגומל

היא בְּרַחֲמָיו יִשְׁמְרֶךָ וַיְגַמְלֶךָ לְעַד פֶּךָ מוֹב
נִצַּח סֵלָה :

ונכון שלא לאחר ג' ימים ואם איהר סברך בכל זמן. נשים הייכות בברכת הגומל ותכרך בפני נשים ואיש אחר

וידו לשכיב מרע

נמיה לסות אומרים לו התודה ואומרים לו הרבה התודו ולא מתו והרבה שלא התודו ומתו. ובשכר שאתה פתורה אתה חי וכל הסתורה יש לו חלק לעולם הבא, ואם אינו יכול להתודות בפני יתודה בלבד, ואם אינו יודע להתודות אומרים לו אסור תהא סתתי כפרה על כל עונותי, וכל אלו הדברים אין אומרים אותם בפני ע"ה ולא בפני נשים ולא בפני קטנים שפא יבבו וישכרו לבו.

סדר הירודי מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שרפואתי ומותתי בידך יהי רצון מלפניך שתרפאני רפואה שלמה. ואם אמות תהא מיתתי כפרה על כל חטאים ועוונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך ותן חלקי בגן עדן וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים.

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : משה אמר ותירתי אמת : שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא : בודך אפקיד רוחי פדיתת אותי יי אל אמת : ואם רוצה להאריך בירודי ויה"כ הרשות בידו : (ש"ע ע"ד סי' של"ח).

דיני גומס

הגומס הרי הוא כתי לכל דבריו. אין שומטין הכר מתחתיו ואין מויוץ אותו ממקומו, ואסור לגרום שימות מתרה ואסור להרחיק מיתתו, וביון שנמיה למות אין רשאים ליפרד ממנו כדי שלא תצא נפשו והוא יחידו, ומצוה לעמוד בשעת יציאת נשמה שנאמר ויהי עזר לנצח וכו' כי יראה חכמים ימותו, העומרים שם בשעת יציאת נשמה ויהרו שלא יצטקו אחר יציאת נשמה, ואח"כ אומרים צדוק הרין :

צדיק אהה יי וישר משפטין : צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : צדקהך צדק לעולם ותורתך אמת : משפטיו יי אמת צדקי יחדיו : כאשר רבו מלך שלטין ומי יאמר לו מה העשה : והוא באחר ומי ישיבנו ונפשו אהה ויעש : הצור תמים פעלו כי

רד

דיני גומס

כי כל דרכיו משפט אל אמנה ואין עול צדיק וישר היא : דיין אמת. שופט צדק ואמת. ברוך דיין האמת. כי כל משפטיו צדק ואמת :

דיני אונן

מי שמת לו מת שהוא חייב להתאבל עליו ומוטל עליו לקבורו קודם קבורת מתו נקרא אונן ופטור מכל המצות האמורות בתורה ואינו סברך המוציא ולא ברה"ט ואין סברכין עליו ואין מוטמין עליו ואינו עונה אמן ואינו אוכל בשר (ומותר בתבשול של בשר) ואינו שוחה יין ואינו מסוב ואוכל גומל ודיו בשחרית ובאכילת לחם ובמים אחרונים ואינו סברך ענט"י ואם הוא בשבת ויו"ט אוכל בשר ושוחה יין וסברך ומוטמין עליו בכל המצות הדין כחשמיש המטה. יאכל כמ"ש בלא הכדלה, ויכול לקרות ק"ש וערכית של מ"ש מבעוד יום, ואסור לאכול ולשתות כבית שיש בו מת ובשאיין לו בית אחר ולא בית הכיור או יעשה מחיצה בפני המת י מפחים מסדין, בשבת ויו"ט דאסור לעשות מחיצה יחזיר פניו ויאכל. המשמר את המת פטור מק"ש ומכל מצות האמורות בתורה היו שנים זה משמר זה קורא.

שופכין המים השאובין שבשכונת הבית מכל צד ג' בתים עם הבית שהמת שם. כשמתחילין לרחוק את המת אומרים והוא רחום ומתחילין מהראש וגומרין עד הרגלים ואח"כ שופכין על כל גופו מים הרבה ביהד ואומרים וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אמהר אתכם ונאמר כי כיום הזה יכפר עליכם למהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, וסר עוניך והטאתך תכפר, ויהרו שלא ישפכו המים הללו אלא במקום מדרון שאין עוברין שם בני אדם, ומלבישין אותו החלוק התחתון והמכנסים ואח"כ החלוק העליון ואח"כ הצניף ואח"כ מכסין את ראשו ואת פניו, מצוה שכנו יעצים עיניו בעפר מנה ירוצת"י, ואח"כ מלבישין אותו הטלית ונושאין את המה מכית רהיצינו להארון, מכסין את הארון ונושאין אותו, כשמוציאין המת מפתח הפית אומרים חצי קדיש ואח"כ אומרים תתכלי חרבא וכפנא ומותנא ומרעין בישין יעדי מננא ומנהון ומעל עמו ישראל ואמרן אמן יהא שלמא רבא וכו' :

מצוה ללוח את המת ודפחות ילונו ד' אמות, כשמוציאים אצל מקום הקבר מניחים את האון בארץ ומתקבצים עשרה אנשים היראים והוקנים הנמצאים שם ויקפו את הארון ויחוקו איש ביד רעהו כל עשרה כולם ויקיפו את המת פ"א ובהקפתם יאמרו וישב בסתר עד כי אתה ה' מסתי ואח"כ יאמר אנא ככה וכו' פ"א לכבד, ואח"כ יאמר פ' ולבני הפילגשים נתן אברהם סתנות וישלחם מעל יצחק בנו קדמה אל ארץ קדם ובתיבת סתנות האיש הגדול שבהם יקח ג' תיבות קטנות וחק ובקף ונחושת וישליך

דיני הלויית המת

וישליך אותם ואח"כ יאמר (קדוש הוא, קדוש הוא, קדוש הוא) לאלהיו אנא
כפר נא לעלוב זה (פלוגי בן פלוגית) שהוא בן אברהם יצחק ועקב ראובן
שמעון לוי ויהודה יששכר וזבולון ויזקף ובנימין דן ונפתלי גד ואשר והוא
רהם וכו', ויקיפו פ"ב כסדר הנו' אלא שאומ' אנא ככה וכו' קבל רנת
וכו' ובפעם ג' ע"ם הנו' אלא שאומ' אנא וכו', קבל וכו', נא גבור וכו',
ופעם ד' פסו' ד' ופ"ה הפ"פ, ופ"ו כולו, וכשיגמור יאמר מומור
לדוד מי יגור באהלך וכו' וקדיש יהא שלמא וכו', וכשפסקים הסת להורידו
בקבר או' פסקו ואתה לך לקץ ותגות ותעמוד לגורלך לקץ הימין, אל מלך
וכו', ויעבור וכו'.

אחר סתימת הקבר מרחיקין מעט מבית הקברות ואימרים צדוק הרין וקדיש
דהוא עתיד להרתא וכו' או יהא שלמא וכו' ומתהיל האבלות וחייב
לקרוע מעורו. על כל הסתים קורע טפה מצד ימין ובגד העליון מהשפה
ולמטה בין ביד בין בכלי, על אביו ועל אמו קורע מצד שמאל כל השפה
ביד ולא בכלי, כשקורע יאמר:

ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונה אלהינו מלך העולם
דין האמת:

אלו דברים שהאבל אסור בהם, במלאכה, ברחיצה וסיכה,
ונעילת הסנדל והשמיש המטה, ואסור לקרות בתורה,
ואסור בשאלת שלום, וכביסה, וחייב בעטיפת הראש ובכפית
המטה כל ז' ואסור להניח תפילין ביום ראשון, ואסור בגיהוץ,
ובתספורת ובשמתה, ואחוי קרע, כל ל' יום, וכל דברי אבלות
נוהגין בין ביום ובין בלילה, אין מתקשין על המת יותר מדאי
אלא ג' ימים לכבי וז' להספר ול' לתספורת ולגיהוץ:
שבת אין נוהגין בו אבלות אלא דברים שבצנעא כגון השמיש
המטה וכי' ועולה למנין ז' ימים, כשתנץ החמה ביום ז'
וביום ל' בטלה ממני גורת ז' וגורת ל'.

ביום צאתו מהאבלות אימרים לו לא יבא עוד שמשך וירחך
לא יאסף כי יי יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך.
וכתיב כאיש אשר אמו הנחמנו כן אנכי אנחמכם ויבירושלם
הנחמו:

אבל

דיני אברות

רה

אבל אסור לאכול משלו בסעודה הראשונה. אבל בשניה
יותר אפילו ביום ראשון, ומצוה על שכניו שיאכילוהו
משלהם. באשה מברין הנשים. אבל מצטרף לתפלה ולזמון
בין בשלשה בין לעשרה ואפילו בסעודת הבראה. אומרים
בבראמ"ז נברך מנחם אבלים ועונין ברוך מנחם אבלים וכו'
בדק"י, ואמר ברהמ"ז עד תחזירנה למקומה במהרה כימינו
ואח"כ אומר:

נחם יהוה אלהינו את אבלי ציון ואת
אבלי ירושלים ואת האבלים המתאבלים

באבל הזה נחמם מאבלם ושמתם מיגונם
כאמור א) כאיש אשר אמו תנחמנו בן אנכי
אנחמכם ויבירושלים תנחמו: ברוך אתה יהוה אלהינו
יאהרונה מנחם אבלים וכוונה ירושלים במהרה
בימינו אמן: בחיינו תבנה עיר ציון ותפון
העבודה בירושלים: ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונה
אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו אדירנו
גאלינו קדושינו קדוש יעקב. המלך החי הטוב
והמטיב אך אמת שופט בצדק לוקח נפשות
שליש בעוֹמֵמו לעשות פרצונו ואנחנו עמו
ועבדיו ועל הכל אנו תיבין יהודות לו וקברכו
גדר פרצות הוא יגדור את הפרצה הזאת
מעלינו ומער עמו ישראל ברחמים עושה

(א) ישע"י ס"ז י"ג. (גב) שלים

דיני אברות

שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

השכבה שנורגים לימר מנוחה נכונה וכו' אין לאמרם הארץ זיל אלא יאמר המרחם על כל בריותיו הוא יחוס וירחם על נפש רוח ונשמה של (פב"פ) רוח יי הנחנו (לאשה פכפ"ת רוח יי הניחנה כגן עדן) :

השכבה לאיש

לאדם גדול אומרים קודם ההשכבה פסוקים אלו
וְהִחַכְמָה מֵאֵין תִּמְצֵא וְאֵיזָה מְקוֹם בִּינָה : אֲשֶׁרִי אָדָם
מֵצֵא חֲכָמָה וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה : מִהֶרֶב טוֹבָה
אֲשֶׁר צִפְנֵת לִירְאֵיהָ פִּעֲלֵת לְחוּסִים כִּי נִגְדַּת בְּנֵי אָדָם :
מִה יִקַּר חֶסֶדָה אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל בְּנִפְיָה יַחֲסִיּוֹן :
יְרוּיוֹן מִדְּשֵׁן בֵּיתָהּ וְנִחַל עֲדֻנְיָהּ תִּשְׁקֵם :

ולאדם פשוט אומרים זה :

טוב שם משמן טוב ויום המנוח מיום הוֹדְדוּ : סוף דבר
הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי
זה פרי האדם ועלו חסידים בכבוד ורגנו על משפכותם :
מנוחה נכונה. בישיבה עליונה. תחת כנפי השכינה.
במעלת קדושים וטהורים. בזוהר הרקיע. מאירים
ומזהירים. וחלוצין עצמים ובפירת אשמים. והרחקת פשע.
והקרבת ישע. והמלה ותנינה. מקפני שוכן מעונה.
והקלא טבא. לחיי העולם הבא. שם תהא מנת ומחיצת
וישיבת נפש השם המוב (פלוגי) רוח השם תניחנו כגן
עדן. דאתפטר מן עקמא הדין פרעות אקדא מאריה
שמיא וארעא. מקד מלכי המלכים ברחמיו ירחם עליו.
ויחוס ויחמוץ עליו. מקד מלכי המלכים ברחמיו יסתירהו

כצל

השכבה לאיש

בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות פנועם יי ולבקר
בהיכלו. ולקחן הימין ועמידהו. ומנחל עדניו ישקהו.
ויצרוז בצרוז התים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יי
הוא נחתו. וילוח אליו השלום ועל משפכו יהיה שלום.
בדכתיב יבא שלום ינחו על משפכותם הולך נכוחו.
הוא וכר-- כגו ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים
והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן :

השכבה לאשה

קודם ההשכבה יאמר פסוקים אלו :

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפגנים מכרה : שקר הוֹן
והכל היופי אשה יראת יי היא תתהלל : תנו זה
מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה :

רחמנא ורחמנותא די ליה היא ובמימריה אתבריאו
עלמיא עקמא הדין ועקמא דאתי ונגנו פיה
צדקניות וחסדניות העבדן רעותיה ובמימריה וביקריה
ובתוקפיה יאמר למיעל קדמוהי דוכרן נפש האשה
הכבודה והצנועה והנכבדת מרת (פלוגי) רוח השם
תניחה כגן עדן. דאתפמרת מן עקמא הדין פרעות
אקדא מריה שמיא וארעא. המקד ברחמיו יחוס ויחמוץ
עליה. וילוח אליה השלום ועל משפכה יהיה שלום.
בדכתיב יבא שלום ינחו על משפכותם הולך נכוחו.
היא וכר פנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים
והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן :

וכפני האבלים אומרים פסוקים אלו אחר ההשכבה

בלע המות לנצח ומחה אדני דמעה מעל פלל פנים

וחרפת

השכבה לאיש

והרפת עמו יסיר מעל כד הארץ כי יי דבר: ויהיו
מתוך נבגתי יקומון הקיצו ורגנו שוכני עפר כי מר
אורות מליך וארץ רפאים תפיל: והוא רחום יכפר עון
ולא ישחית והרפה להשיב אפו ולא יעיר כד חמתו:
יי הושיעה המקד יעגנו ביום קראינו:

כיום צאתו מהאבלות אומרים לו

לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יי יהיה קך לאור
עולם ושקמו ימי אבך: וכתיב פאיש אשר אמו
תנחמונו בן אנכי אנחמכם ובירו שלם תנוחמו:

ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה בעת שתהא זריחתה נכרת ונהנין
מאורה ושלא תהיה מכוסה אפילו בענן דק אין
מברכין על הלבנה עד שיעברו ז' ימים שלמים מעת המולד
ונמשך זמנה עד מ"ז מיום המילד ומ"ו בכלל. בחרש אב מברכין
על הלבנה אחר מ"ב. בחדש תשרי קודם כפור:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונה) ברחילו ורחימו
(יאהדונה) ורחימו ורחילי (איהתויהה) לוחדא שם י"ה
בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לברך
ברכת הלבנה כמו שתקנו לנו רז"ל עם כל המצות הכלולות
בה לתקן את שורשה במקום עליון. ויהי נעם וכו'

הללויה הללו את ה' מן השמים הללויה במרומים: הללויה כל
מלאכיו הללויה כל צבאיו: הללויה שמש וירח הללויה
כל כוכבי אור: הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
הללו את שם ה' כי הוא צוה ונבראי: ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבור:

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וככבים אשר כינתה:
ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונה אלהינו מקד העולם
אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו

ברכת הלבנה

כד צבאם. חק וזמן נתן להם שלא ישנו את
תפקידם. ששים ושמהים לעשות רצון קוניהם.
פועל אמת שפעולתו אמת וללבנה אמר
שתתחדש עמרת תפארת לעמוסי במן שנים
הם עתידים להתחדש פמותה ולפאר ליוצרים
לעל שם כבוד מלכותו. ברוך אתה יהוה יהוה
יאהדונה מחדש חדשים:

סימן טוב תהא קנו ולכל ישראל: ג"פ ברוך
יוצריך. ברוך עושיך. ברוך קוניך. ברוך
בוראיך. ומקדים כנגד הלבנה ואומרים בשם שאנחנו
מרקדים בנגדיך. ואין אנחנו יכולין לגע בך.

כך אם ירקדו אחרים בנגדנו להזיקנו. לא יוכלו
לגע בנו. ולא ישלמו בנו. (שמית מ"ו מ"ו) תפל
עליהם אימותה ופחד בנגד זרועך ידמו כאבן:

כאבן ידמו זרועך בנגד ופחד אימתה עליהם
תפל ג"פ: דוד מקד ישראל חי וקים ג"פ: אמן
אמן אמן: גצה גצה גצה: סכה סכה סכה:

ועד ועד ועד: (תהלים ג"א י"ב) לב מהור בראכי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי י"פ:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יביא עזרי: עזי מעם
ה'

ספירת העומר

כט ארבעה עשר יום
לעומר שהם שני
שבועות

קדע שמ"ן מל' שבג' יודוך מ
חמשה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
יום אחד

ג חסד שבת"ת עמים י
אריך

א ששה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
ושני ימים

ג גבורה שבת"ת אלהים
ב שבועה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
ושלשה ימים

ד ת"ת שבת"ת יודוך כ
ג שמונה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
וארבעה ימים

ה נצח שבת"ת עמים י
ד תשעה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
וחמשה ימים

ה תוד שבת"ת כלם ת
ה עשרים יום לעומר
שהם שני שבועות

וששה ימים
ש יסוד שבת"ת ישמחו ש
אחד ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות

ג נגדיכ"ש מלכ' שבת"ת וירגא פ
י שנים ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות ויום אחד

ה חסד שבנצח לאמים ו
ה שלשה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות ושני ימים

ט גבורה שבנצח כו ט
ב ארבעה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות ושלושה ימים

ד ת"ת שבנצח תשפוש ע
י חמשה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות וארבעה ימים

ז נצח שבנצח עמים מ
יא ששה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות וחמשה ימים

ת תוד שבנצח מישור י
יב שבועה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות

ספירת העומר

דמ

שבועות וששה ימים
ע יסוד שבהוד יודוך ל
ב חמשה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות

ה חקבמנ"ע מל' שבהוד עמים א
כא ששה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות ויום אחד

ו חסד שביסוד כלם מ
כב שבועה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות ושני ימים

ג גבורה שביסוד ארון י
כג שמונה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות ושלושה ימים

ל ת"ת שביסוד נתנה מ
כד תשעה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות וארבעה ימים

פ נצח שביסוד יכולה ב
כה ארבעים יום לעומר
שהם חמשה שבועות
וחמשה ימים

ז תוד שביסוד יברכנו א
כו אחד וארבעים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות

שבועות וששה ימים
ג יסוד שבנצח ולאמים מ
יג שמונה ועשרים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות

בטר צת"ג מל' שבג' בארץ מ
יד תשעה ועשרים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות ויום אחד

ח חסד שבהוד נתנם י
טו שלשים יום לעומר
שהם ארבעה שבועות
ושני ימים

ק גבורה שבהוד מלה ש
טז אחד ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות ושלושה ימים

יז ת"ת שבהוד יודוך ו
יז שנים ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וארבעה ימים

ט נצח שבהוד עפים ר
יח שלשה ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וחמשה ימים

יג תוד שבהוד אלהים ו
יט ארבעה ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות

(גג)

ספירת העומר

שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁת יָמִים:

ק יסוד שביסוד אלהים ר
כז שנים וארבעים יום
לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁשֶׁה
שְׁבוּעוֹת :

וגלפז"ק מל' שנים' אלהינו מן
כח שלשה וארבעים יום
לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁשֶׁה
שְׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד :

ש חסד שבמלכות וברכנות
כט ארבעה וארבעים יום
לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁשֶׁה
שְׁבוּעוֹת וְשְׁנֵי יָמִים:

ק נבו' שבמלכו' אלהים ג
סיון
א חמשה וארבעים יום
לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁשֶׁה
שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁת יָמִים:

ה"ח שבמלכות ויראו ח

ב שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים יוֹם

לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁשֶׁה
שְׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעֵה יָמִים:

צ נצח שבמלכות אותו ם
ג שבעה וארבעים יום

לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁשֶׁה
שְׁבוּעוֹת וְחֲמֵשֶׁה יָמִים:

י חוד שבמלכות כל ם
ד שמונה וארבעים יום

לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁשֶׁה
שְׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁת יָמִים:

ת יסוד שבמלכות אפסי ל
ה תשעה וארבעים יום

לְעוֹמֵר שֵׁה ם שֵׁבַע
שְׁבוּעוֹת :

שקוצי"ת מל' שבמל' ארין ה

הַרְחֵמֵן הוּא יַחְזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה

בְּמַתָּרָה בְּיָמֵינוּ :

ויאמר למנצח בנגינות וכו' ואנא בכח וכו'.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם :

פזמונים

רי

לבקשת האהובים הדפסתי בקשות ופזמונים.

ידיד נפש כבר נדפס ברף י"ב.

פתיחה שלמה שער רחם המלא ביפ.

שְׁעָרֶיךָ בְּדַפְקֵי יְהוָה פִּתְחָה. וְדַרְךְ שׂוֹאֵל לְפָנֶיךָ
יְהוָה סִלְחָה : לֵךְ תָּבוֹא תִפְלְתִי וְשׁוּעִי.

מְקוֹם כְּבִישׁ וְעֶשְׂרֹן וּמִנְחָה : שְׁעִיר מְאֹר עֵינֵי
רָצָה וְשִׁמּוֹר לְשׁוֹנֵי. וְאִם אֲשַׁנֶּה לְפָנֶיךָ יְהוָה סִלְחָה :

שְׁעִיר הַרִימוֹתֵי לֵךְ לְבִי וְעֵינֵי. נְמִיחַ אֵזֶן וְגַם עֵין
פִּקְחָה : שְׁעִיר שְׁמֵעַ קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי הַקְּשִׁיבָה.

וְתִפְלְתִי מְקוֹם קָרְבָן לְקָחָה : שְׁעִיר עֵנָה קוֹלִי
וְשׁוּעֵתִי וְנִיבִי. וְעֵינֶיךָ עַל עַם נִכְאָה פִּקְחָה : שְׁעִיר

רֵאָה כִּי נִכְבְּעָה רוּחִי בְּקִרְבִי. וְנִשְׁמַתִּי מְאֹד דָּדָה
וְשָׁחָה : שְׁעִיר רַחוּם וְחַנּוּן לְפָנֶיךָ חֲטָאנוּ. סִלְחָה

לָנוּ וְשַׁלַּח לָנוּ הַרְוֹתָה : שְׁעִיר חוּם וְרַחֵם עַל
פְּרִימֹת אֲרִיאֵל. וְהוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה : שְׁעִיר

מְקוֹם מִקְדָּשׁ מְכוּן מֵאֵז עוֹלָמִים. וְשֵׁם נֶעְקָה
וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָה : שְׁעִיר הַשִּׁיבֵם יְהוָה עַל אֲדָמְתָם

וּמְכוּנָם. וְהַשְׁכִּיבֵם בְּהַשְׁקֵט וּבְכַתְּחָה : שְׁעִיר
מִחָה עֵזֶן וּפֶשַׁע וְגַם חֲטָאָה. וְזוּדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהוָה

סִלְחָה : שְׁעִיר לֵךְ עֵינֵי וְתַחֲנוּנֵי יְהוָה. הוֹצִיאֵנוּ
מִצָּרָה לְרוּחָה : שְׁעִיר אֲדוֹן עוֹלָם לֵךְ תָּמִיד

בקשות

אָקוּהָ. יִשְׁעֶתָּהּ לְעַם עֲנִי שְׁלַחָהּ: שְׁעִיר בְּנֵה
 אוֹדֶם וּמְלוֹךְ לְעַד לְעוֹלָם. יֵאָדָרְךָ עַל הַר צִיּוֹן
 זָרְחָה: שְׁעִיר יִרְגְּנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעַרְץ. וַיֹּאמְרוּ
 קָה יְהוָה הַמַּמְלָכָה: שְׁעִיר פֶּתַח שַׁעַר לְקַבֵּל
 הַתְּחִנָּה. וְהַשְׁמִיעֵנוּ קוֹל שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה: שְׁעִיר
 כָּל בְּרוּאֵי מַעֲרָה וּמִמְטָה. יַעֲיֹדוּן יַגִּידוּן בְּקֶם
 בְּאַחֵד. יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:
 שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם גְּתִיבוֹת שְׁבִילָךְ. וְכָל מִבֵּין סוֹדֶם
 יִסְפְּרוּ אֶת גְּדָרְךָ. וְהֵם יִכִּירוּ כִּי הַכֹּהֵן
 שִׁדְרָךְ. וְאַתָּה הָאֵל הַמְּקַדֵּשׁ הַמְּוִיחֵד: יַעֲיֹדוּן
 לְבָבוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹלָם בְּנוֹי. יִמְצְאוּ כָל יֵשׁ בְּדַתְךָ
 שְׁנוֹי. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּהֵן מְנוֹי. בְּכֶלֶם
 גִּתְנוּ מִרְעָה אֶחָד: יַעֲיֹדוּן
 מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לָךְ סִימָן. צְפוֹן וַיֵּם וְקָדֶם
 וְתִימָן. שַׁחַק וְתִבֵּל לָךְ עַד נְאֻמָּן. מוֹזָה
 אֶחָד וּמוֹזָה אֶחָד: יַעֲיֹדוּן
 הַכֹּהֵן מִמֶּךָ נִזְבֵּד וְזָבֹד. אֶתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יֵאָבְדוּ
 אָבוֹד. לָכֵן כָּל יַצִּיר לָךְ יִתֵּן כְּבוֹד. כִּי
 מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף הֵלֵא אָב אֶחָד: יַעֲיֹדוּן
 אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְקַדֵּשׁ. בְּמִרְסָם כָּל יַצִּיר נִבְרָא: לַעֲת
 נַעֲשֶׂה

פזמונים

רוא

נַעֲשֶׂה בְּחַפְזוֹ כֹּל. אֲנִי מְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרָי
 כְּכֹלֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ וּמְלוֹךְ נִוְרָא: וְהוּא הוּא הוּא הוּא
 וְהוּא יְהוָה בְּתַפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁילוֹ
 לְהַתְּפַיֵּרָה: וְהוּא רֵאשִׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן. לְכָל חוֹמֵר וּלְכָל
 צִוְרָה: כְּלֵי רֵאשִׁית כְּלֵי תְּכֵלֵת. וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרְה:
 כְּלֵי עֶרְבָה כְּלֵי דְמוּיוֹן. כְּלֵי שְׁנוֹי וְהַתְּמוֹרָה: כְּלֵי חֲבוּר
 כְּלֵי פִירוּד. גְּדוּל כַּח וְהַנְּבִרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גִוְאֵלֵי.
 וְצוּר חֲבֵלֵי בְּיוֹם צָרָה: וְהוּא נְסִי וּמְנוּסִי. מְנַת פּוֹסֵי בְּיוֹם
 אֶקְרָא: וְהוּא רוּפֵא וְהוּא מְרַפֵּא. וְהוּא צוֹפֵה וְהוּא עוֹרָה:
 בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אֵישׁוֹן וְאַעֲרִיָה: וְעַם רוּחִי גִוְיָתִי.
 אֲדַנִּי לִי וְלֹא אֵירָא: (בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגַּל נִפְשִׁי. מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח
 מִתְּהַרָה: וְאֵז נְשִׁיר בְּבֵית קִדְשִׁי. אָמֵן אָמֵן שֵׁם הַנְּזִרָא):
 יַגְדֵּל אֱלֹהִים חֵי וַיִּשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֵל מְצִיאֹתוֹ:
 אֶחָד וְאֵין יַחִיד בְּיַחְדוֹ. נַעֲלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחֲדוֹתָיו:
 אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוּ גִיף. לֹא נַעֲרֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ:
 קְדָמוֹן לְכָל דְבָר אֲשֶׁר בְּרָא. רֵאשִׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית
 לְרֵאשִׁיתוֹ: הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם וְכָל נֹצֵר. יוֹרֵה גְדָרְתוֹ וּמְלַכְוֹתָיו:
 שִׁבְעַת נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ. אֵל אֲנִשֵׁי סִגְדָתוֹ וְתַפְאָרְתוֹ: לֹא קָם
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁחָה עוֹד. נִבְיָא וּמִבְּיַט אֶת תְּמוֹנָתוֹ: תוֹרַת
 אֶמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נִבְיָאוֹ נִאֻמָּן בֵּיתוֹ: לֹא יִחְלִיף
 הָאֵל וְלֹא יִסֹּר. דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוֹלְדָתוֹ: צוֹפֵה וַיִּוֹדַע
 סִתְּרָנוּ. מִבְּיַט לְסוֹף דְבָר בְּקְדָמוֹתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד
 כְּמִפְעֻלוֹ. נֹתֵן לְרִשְׁעֵי רַע פְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקִצְוֵי יָמָיו
 מְשִׁיחֵנוּ. לְפָדוֹת מַחְבֵּי קִצְוֵי יִשְׁוֹעָתוֹ: מֵתִים יַחִיהֵ אֵל בְּרוּב
 חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ: אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
 לַעֲקָרִים

פזמונים

לְעֹקְרִים. הֵן הֵם יְסוּד־דֵּת אֶל וְתוֹרָתוֹ: תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲמַת
וְנִבְוֵאתָו. בְּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם תְּהַלְתָּו:

אֵלֵהי עוֹז תְּהַלְתִּי. רַפְּאֵלִי וְאַרְפָּא.^{סִימָן אֱלִיָּקִים}

וְתֵן מְרַפָּא לְמַחְלָתִי. לְבַל אָמוֹת וְאַסְפָּה: אֱלֹהֵי

קִדְ אֹרְחָה בְּעוֹדֵי חַי. בְּתוֹךְ רַעֵי וְגַם אַחֵי.

וְאַרְפָּה מִהַלֵּל שִׁיחֵי. בְּקוֹל עֶרֶב וְגִיב יָפָה: אֱלֹהֵי
יְשׁוּעָתְךָ תְּבוֹאֵינִי. וְעַל רַגְלֵי תְּקִימֵנִי.

בְּשׁוּבֵי עוֹד אֵלַי בְּנִי. לְטוֹבְתְךָ אֲנִי צוֹפָה: אֱלֹהֵי
קְשׁוּבֵי בִּירַב כְּאֵב לְבִי. כְּאֵשׁ בּוֹעֵר בְּתוֹךְ קַרְבִּי.

וְלֹא נִוְתָרָה נְשָׁמָה בִּי. וְכַחֵי הוּא מְאֹד רַפָּה: אֱלֹהֵי
יְהִי נָא חֲסִדְךָ עָלַי. לְסַמְכֵנִי בְּמַעְגְלֵי.

וְכֵן יָמֵי וְגַם לֵילֵי. אֶהְלָלְךָ בְּנוֹעַם פֶּה: אֱלֹהֵי
מַחָה פִּשְׁעֵי כְּמוֹ עֵנָן. בְּצֵל יוֹשֵׁב יִשְׂדֵי יִתְלוֹנֵן.

וְאַרְאֶה וְאַתְּבוֹנֵן. מְקוֹר סִפִּיר וְגַם יִשְׁפָּה: אֱלֹהֵי

^{פִּיּוּט נֹאחַ סִימָן שְׁמַעִיה}

אֹרְחָה לֹאֵל לְבַב חוֹקֵר בְּרִין־יַחַד בּוֹכְבֵי בְּקָר:

אֹרְחָה שִׁימוֹ לֵב עַל הַנְּשָׁמָה. לְשֵׁם שָׁבוֹ

וְאַחֲלָמָה. וְאַרְחָה כְּאוֹר חַמְסָה. שְׂבַע־עֵתִים כְּאוֹר

בְּקָר: אֹרְחָה מִכֶּסֶף כְּבוֹד חוֹצְבָה. לְגוֹר בְּאַרְצֵן

עֶרְבָה. לְהַצִּיקָה מִלְּחָבָה. וְלִהְיֹרְחָה לְפָנֹת

בְּקָר

רוב

פזמונים

בְּקָר: אֹרְחָה עוֹרְחָה נָא כִּי בְּכָל לַיְלָה. נְשָׁמְתְכֶם

עוֹרְחָה לְמַעְלָה. לְתַת דִּין וְחֶשְׁבוֹן מַפְעָלָה. לְיוֹצֵר

עֶרֶב וּבְקָר: אֹרְחָה יִמְצָאוּהָ מְטוֹנָפֶת. מַעֲזוֹנוֹת

וּבִתּוֹסְפֶת. כְּמוֹ שֶׁפָּחָה גִּיהַרְפֶּת. תְּמִיד בְּבְּקָר

בְּבְּקָר: אֹרְחָה הַנְּצִאֲמֵן בְּבְּקָדוֹנוֹ. יַחְזוֹרְנָה לוֹ

כְּרָצוֹנוֹ. אִישׁ לֹא גִוַע בְּעוֹנוֹ. וְיֵהִי עֶרֶב וְיֵהִי בְּקָר:

אֹרְחָה וְתַחֲיוֹ הַעֲנִיָּה. יַחְדָּה תִּמְחָה וְנִקְנָה. וְאַשְׁרֵי

נִפְשׁוֹ לֹא תִּהְיֶה. אִיךָ יוֹפָה לְאוֹר הַבְּקָר: אֹרְחָה נוֹעַם

יַחְזָה לְחַזוֹת. גִּזְפָּה וּבְגוֹיִם הוֹאֵת. בְּשִׁמְחוֹת

תַּחַת רַגְזוֹת. בְּקָר תִּשְׁמַע קוֹלֵי בְּקָר: אֹרְחָה

לְשַׁבַּת וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ סִי יַעֲקֹב.

שִׁירוֹ לְאֵל נְבוּנִי. שִׁירֵי רַגְנֵי. שֶׁבֶת וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ יוֹם זֶה

לַיְהוָה: יִקָּר שְׁמוֹ הוֹדִיעוּ. לְכָל וְהַשְׁמִיעוּ. זְמִירוֹ

הַרְיֵעוּ. לְפָנַי הַמְּלֶכֶת יְהוָה: שִׁירוֹ עוֹזֵר לוֹ בְּמַקְדָּשׁוֹ. תְּנוּ

חוֹשֵׁן לְדָרְשׁוֹ. הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ. יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשְׁיִי

יְהוָה: שִׁירוֹ קְדוּשִׁים שְׂמֵךְ יוֹדוֹ. וְחֲסִדְךָ יְגִידוֹ. אַף יִהְיֶה לוֹ

וְיוֹדוֹ. שְׁמִים פְּלֹאֵךְ יְהוָה: שִׁירוֹ בְּאֵתִי וּקְדוּשָׁתִי שְׂמֵךְ.

וְשִׁירִים שְׂרַתִּי. וְאַלֶּה הַגְּשָׁתִי. בְּבוֹרִים לַיְהוָה: שִׁירוֹ

לְשַׁבַּת סִי יַצְחָק לוֹרִיא חוֹק.

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אֹרְחָה וְשִׁמְחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה: צְוִיֹת

פְּקוּדִים. בְּמַעֲמַד סִינֵי. שֶׁבֶת וּמוֹעֲדִים. לְשִׁמּוֹר בְּכָל

שָׁנָי. לְעֶרְוֶךְ לְפָנַי מְשָׁאת וְאַרוּחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

חֲמַדָּה

פזמונים

חמדת הקבבות. לאומה שבורה. לנפשות נכאבות. נשמה
 יתרה. לנפש מצרה. יסיר אנחה. שבת מנוחה: יום זה
 קדשת ברכת. אותו מכל ימים. בששת בלית. מלאכת
 עולמים. בו מצאו ענומים השקט ובטחה. שבת מנוחה:
 יום זה לאסור מלאכה. צויתנו נורא. אופה הוד מרובה.
 אם שבת אשמורה. אקריב שי למורא. מנחה מרקחה.
 שבת מנוחה: יום זה ושיר אפרוך קד. ברון ובנעימה.
 מדי תפארת גדדך: נפשי קד כמה. לסגולה תמימה.
 קיום הבטחה. שבת מנוחה: יום זה רצה תפלת. כמו
 קרבן נחשון. ויום מנוחתי. ברנה ובששון. חבית פבת
 אישון. פרוב הצלחה. שבת מנוחה: יום זה ישעך קוינו.
 יה אדיר אדירים. פן הוד מלפנו. שלח נא לעברים.
 ויקרא בזורים. רוח והנחה. שבת מנוחה: יום זה אנא
 עליון נורא. הביטה עננו. פדנו במחרה. חננו חננו.
 שפח נפשונו. באור ובשמחה. שבת מנוחה: יום זה חדש
 מקדשנו. זכרה נחרכת. טובך מושיענו. תנה לנעצבת.
 בשבת יושבת. בזמיר ושבתה. שבת מנוחה: יום זה זכור
 קדוש לנו. בזכות יקרת היום. שמור נא אותנו. ביום זה
 ובכל יום. דודי צח ואיום. תביא רוחה. שבת מנוחה:

שמעתי מכמה חסידים שאומרים זה הזמר תדור. וסימנו ישראל:

יה רבון עקם ועלמיה. אנת הוא מלכא מקד מלכיה.
 עובדי נבורתה ותמהיה. שפר קדמי להחיה: יה
 שבחין אסדר צפרא ורמשא. קד אלהא קדישא פרא כל
 נפשא. עירין קדישין ובני אנשא חיות פרא וצפרי
 שמיה:

רברבין

(Faint handwritten text and scribbles on the left page, including a large '10' in the center.)

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ
visible fragment from bookbinding

Part

Amount Authorised

Period

Date of
C. R. E.'s

No.
of

ured

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

